

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

52. sējums

2009. gada 14. novembris

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1070/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 549/2004, (EK) Nr. 550/2004, (EK) Nr. 551/2004 un (EK) Nr. 552/2004, lai uzlabotu Eiropas aviācijas sistēmas darbību un ilgtspējību ⁽¹⁾ 34
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK ⁽¹⁾ 51
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1072/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum ⁽¹⁾ 72
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 561/2006 ⁽¹⁾ 88

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

Cena: EUR 7

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1069/2009

(2009. gada 21. oktobris),

ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, var apdraudēt cilvēku un dzīvnieku veselību. Piedzīvotās krīzes saistībā ar mutes un nagu sērgas uzliesmojumiem, transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (piemēram, govju sūkļveida encefalopātija (GSE)) izplatīšanos un dioksīna konstatēšanu pārtikas produktos parādīja, kāda ir dažu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu nepareizas izmantošanas ietekme uz cilvēku un dzīvnieku veselību, pārtikas un barības aprites drošumu un patērētāju uzticēšanos. Turklāt šādām krīzēm var būt plašāka nelabvēlīga ietekme uz sabiedrību kopumā, jo tās ietekmē attiecīgo lauksaimniecības un rūpniecības nozaru pārstāvju sociāli ekonomisko stāvokli un patērētāju uzticēšanos dzīvnieku izcelsmes produktu nekaitīgumam. Slimību uzliesmojumiem varētu arī būt nelabvēlīga ietekme uz vidi, jo tie ne vien rada problēmas saistībā ar likvidēšanu, bet arī apdraud bioloģisko daudzveidību.

⁽¹⁾ OV C 100, 30.4.2009., 133. lpp..

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 7. septembra Lēmums.

(2) Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus galvenokārt iegūst, kaujot dzīvniekus cilvēku patēriņam, ražojot tādas dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus kā piena produkti, kā arī veicot nobeigušos dzīvnieku likvidēšanas un slimību kontroles pasākumus. Dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti neatkarīgi no to iegūšanas veida var apdraudēt cilvēku un dzīvnieku veselību un vidi. Šis risks atbilstoši jākontrolē, novirzot šādus produktus uz drošiem likvidēšanas līdzekļiem vai izmantojot tos dažādiem nolūkiem ar noteikumu, ka tiek piemēroti stingri nosacījumi, kas samazina ar tiem saistītos draudus veselībai.

(3) Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu likvidēšana nav praktisks risinājums, jo tā rezultāts būtu nesamērīgas izmaksas un apdraudējums videi. Tieši pretēji, neapšaubāmi visu pilsoņu interesēs ir plaša spektra dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu ilgtspējīga un droša izmantošana dažādos veidos ar nosacījumu, ka tiktu mazināti draudi veselībai. Tiešām, plaša spektra dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus parasti izmanto svarīgās ražošanas nozarēs, piemēram, farmācijas, barības un ādas apstrādes nozarē.

(4) Jaunas tehnoloģijas metodes ļauj izmantot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātus produktus arvien vairāk ražošanas nozarēs, jo īpaši enerģijas ieguvei. Tomēr, izmantojot šīs jaunās tehnoloģijas metodes, var rasties draudi veselībai, kuri jāmazina.

(5) Būtu jānosaka visaptverošs un saskaņots Kopienas veselības noteikumu kopums attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu savākšanu, transportēšanu, darbībām, ko ar tiem veic, apstrādi, pārveidi, pārstrādi, uzglabāšanu, laišanu tirgū, izplatīšanu, izmantošanu vai likvidēšanu.

(6) Šiem vispārējiem noteikumiem vajadzētu būt samērīgiem ar cilvēku un dzīvnieku veselībai radīto risku, uzņēmējiem veicot darbības ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, to apstrādes dažādos ķēdes posmos no savākšanas līdz to izlietošanai vai likvidēšanai. Paredzot šos noteikumus,

- būtu jāņem vērā arī apdraudējums videi, ko rada minētās darbības. Kopienas veselības noteikumu kopumā attiecīgā gadījumā būtu jāiekļauj veselības noteikumi par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu laišanu tirgū, tostarp par Kopienas iekšējo tirdzniecību ar tiem un to importu.
- (7) Eiropas Parlaments un Padome Regulā (EK) Nr. 1774/2002 ⁽¹⁾ noteica Kopienas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam. Pamatojoties uz zinātniskiem ieteikumiem un veicot to kā rīcību saskaņā ar Komisijas 2000. gada 12. janvāra Balto grāmatu par pārtikas nekaitīgumu, ar minēto regulu ieviesa vairākus noteikumus, kuru mērķis ir aizsargāt pārtikas un barības ķēdes drošumu un kuri papildina Kopienas tiesību aktus pārtikas un barības jomā. Minētie noteikumi ir ievērojami uzlabojuši aizsardzības līmeni Kopienā pret risku, ko rada dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti.
- (8) Ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002 ieviesa dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu klasifikāciju, iedalot tos trīs kategorijās atbilstoši riska pakāpei. Saskaņā ar šo klasifikāciju, ja uzņēmēji vēlas izmantot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kuri nerada būtiskus draudus cilvēku vai dzīvnieku veselībai, jo īpaši, ja šādi produkti ir atvasināti no materiāla, kas ir derīgs cilvēku patēriņam, šiem uzņēmējiem jānošķir dažādu kategoriju dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti. Ar minēto regulu arī ieviesa principu, ka lauksaimniecības dzīvniekus nedrīkstētu barot ar augsta riska materiālu un ka to sugu dzīvniekus, no kurām atvasina attiecīgo produktu, nedrīkst barot ar materiālu, kas atvasināts no šo sugu dzīvniekiem. Saskaņā ar minēto regulu barības ķēdē drīkst iekļaut tikai materiālu, kas iegūts no dzīvniekiem, kuriem ir veiktas veterinārās pārbaudes. Turklāt regulā paredzēti noteikumi par pārstrādes standartiem, kuri nodrošina riska mazināšanu.
- (9) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 35. panta 2. punktu Komisijai jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par pasākumiem, ko veikušas dalībvalstis, lai nodrošinātu atbilstību minētajai regulai. Ziņojumam vajadzības gadījumā jāpievieno tiesību aktu projekti. Ziņojumu iesniedza 2005. gada 21. oktobrī, uzsverot, ka būtu jāievēro Regulā (EK) Nr. 1774/2002 paredzētie principi. Turklāt tajā uzsvēra jomas, par kurām uzskatīja, ka attiecībā uz tām vajadzīgi minētās regulas grozījumi, proti, minēto noteikumu piemērojamība gatavai produkcijai, saistība ar citiem Kopienas tiesību aktiem un konkrēta materiāla klasifikācija. Šo secinājumu pareizību apstiprina arī konstatējumi, kas gūti vairākos apstākļu noskaidrošanas komandējumos uz dalībvalstīm, ko 2004. un 2005. gadā veica Komisijas Pārtikas un veterinārais birojs (PVB). Kā uzskata PVB, jāuzlabo dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu izsekojamība un oficiālo kontroļu efektivitāte un saskaņotība.
- (10) Zinātniskās vadības komiteja, kuru 2002. gadā aizstāja Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA), ir pieņēmusi vairākus atzinumus par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem. Šie atzinumi apstiprināja, ka jāsauglabā Regulas (EK) Nr. 1774/2002 galvenie principi, proti, ka barības ķēdē nedrīkstētu nonākt dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kas atvasināti no dzīvniekiem, kam veiktas veterinārās pārbaudes, kurās pierādīts, ka tie nav derīgi cilvēku patēriņam. Tomēr šos dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus var reģenerēt un izmantot tehnisku vai rūpniecisku produktu ražošanai, ievērojot konkrētus veselības aizsardzības nosacījumus.
- (11) Padomes prezidentūras secinājumos par Komisijas 2005. gada 21. oktobra ziņojumu, ko pieņēma 2005. gada decembrī, un apspriešanās, ko pēc tam rīkoja Komisija, tika uzsvērts, ka būtu jāuzlabo Regulā (EK) Nr. 1774/2002 paredzētie noteikumi. Būtu skaidri jānosaka galvenie mērķi noteikumiem par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, proti, ka jākontrolē cilvēku un dzīvnieku veselībai radītais risks un jāaizsargā barības un pārtikas ķēdes drošums. Šīs regulas noteikumiem būtu jāļauj sasniegt šos mērķus.
- (12) Šajā regulā paredzētie noteikumi par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem būtu jāpiemēro produktiem, kurus saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem nedrīkst izmantot cilvēku patēriņam, jo īpaši, ja tie neatbilst tiesību aktiem par pārtikas higiēnu, vai ja tos nevar laist tirgū kā pārtiku, jo tie nav droši – var kaitēt veselībai, vai arī nav derīgi cilvēku patēriņam (“ar likumu noteikti” dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti). Tomēr minētie noteikumi būtu jāpiemēro arī dzīvnieku izcelsmes produktiem, kuri atbilst dažiem noteikumiem par to iespējamo izmantojumu cilvēku patēriņam, vai kuri ir pārtikas ražošanas izejvielas, arī tad, ja tie var būt paredzēti citiem mērķiem (dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti “pēc izvēles”).
- (13) Turklāt, lai novērstu risku, ko rada savvaļas dzīvnieki, ja ir aizdomas par inficēšanos ar lipīgu slimību, šādu dzīvnieku ķermeņiem vai to ķermeņu daļām būtu jāpiemēro minētajā regulā paredzētie noteikumi. Tomēr tas nenozīmē, ka obligāti būtu jāsavāc un jālikvidē tādu savvaļas dzīvnieku liķi, kuri ir nobeigušies vai nomedīti to dabīgajā vidē. Ja medijot ievēro labu medīšanas praksi, savvaļas medijamo dzīvnieku iekšējos orgānus un ķermeņa daļas droši var likvidēt uz vietas. Šādas riska mazināšanas prakses ir izplatītas dalībvalstīs un dažos gadījumos tās pamatotas kultūras tradīcijās vai valsts tiesību aktos, kuri reglamentē mednieku darbības. Kopienas tiesību akti, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 853/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu ⁽²⁾

⁽¹⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.

- nosaka noteikumus par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri iegūti no savvaļas medījamiem dzīvniekiem un savvaļas medījamo dzīvnieku gaļas. Arī saskaņā ar šiem noteikumiem par riska novēršanu atbildīgas ir apmācītas personas, piemēram, mednieki. Ņemot vērā potenciālos draudus pārtikas ķēdei, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kas iegūti no nomedītiem medījamiem dzīvniekiem, būtu jāpiemēro tikai šī regula, ciktāl tiesību aktus par pārtikas higiēnu piemēro šādu medījamo dzīvnieku laišanu tirgū un ciktāl tie saistās ar darbībām, ko veic medījamo dzīvnieku apstrādes uzņēmumi. Turklāt šīs regulas darbības jomā būtu jāiekļauj arī dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kas paredzēti medību trofeju izgatavošanai, lai novērstu draudus dzīvnieku veselībai, ko izraisa šādi blakusprodukti.
- (14) Šajā regulā paredzētie noteikumi būtu jāpiemēro dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kas atvasināti no ūdensdzīvniekiem, ja tie nav materiāls, kas piegādāts no kuģiem, kuri darbojas atbilstoši Kopienas tiesību aktiem par pārtikas higiēnu. Tomēr būtu jāpieņem samērīgi riska mazināšanas pasākumi attiecībā uz apiešanos ar tādiem materiāliem un to likvidēšanu, kuri rodas uz zvejas kuģu klāja, ķidājot zivis ar slimības pazīmēm. Šādi pasākumi regulas īstenošanai būtu jāpieņem pamatojoties uz atbilstīgas zinātniskas iestādes veiktu riska novērtējumu, ņemot vērā pieejamos zinātniskos datus par noteiktu pasākumu efektivitāti cīņā pret to slimību izplatīšanos, kuras var skart cilvēkus, jo īpaši attiecībā uz noteiktiem parazitētiem.
- (15) Sakarā ar to, ka apdraudējums no materiāliem, kurus izmanto kā lolojumdzīvnieku jēlu barību lauku saimniecībā, vai kurus galapatērētājam piegādā pārtikas uzņēmums, ir neliels, noteiktas darbības, kas saistītas ar lolojumdzīvnieku jēlu barību, nebūtu jāiekļauj šīs regulas noteikumu darbības jomā.
- (16) Šajā regulā ir lietderīgi precizēt, kuri dzīvnieki klasificējami kā lolojumdzīvnieki, lai no šādiem dzīvniekiem atvasinātus blakusproduktus neizmantoju lauksaimniecības dzīvnieku barībā. Konkrēti, par lolojumdzīvniekiem būtu jāuzskata dzīvnieki, kurus tur citiem mērķiem, kas nav lauksaimniecība, piemēram, pavadošie dzīvnieki arī būtu jāklasificē kā lolojumdzīvnieki.
- (17) Kopienas tiesību aktu konsekvencei šajā regulā būtu jāizmanto atsevišķas definīcijas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 999/2001 (2001. gada 22. maijs), ar ko nosaka dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumus ⁽¹⁾, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem ⁽²⁾. Būtu jāprecizē atsauce uz Padomes Direktīvu 86/609/EEK (1986. gada 24. novembris) par to dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu, kas attiecas uz eksperimentāliem un citiem zinātniskiem nolūkiem izmantojamo dzīvnieku aizsardzību ⁽³⁾.
- (18) Kopienas tiesību aktu konsekvencei šajā regulā būtu jāizmanto ūdensdzīvnieku definīcija, kas minēta 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā Padomes Direktīvā 2006/88/EK (2006. gada 24. oktobris) par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli ⁽⁴⁾. Turklāt, attiecībā uz ūdens bezmugurkaulniekiem, uz kuriem šī definīcija neattiecas, bet kuri var radīt slimību izplatīšanās risku, būtu jāpiemēro tās pašas prasības, kā attiecībā uz ūdensdzīvniekiem.
- (19) Padomes Direktīvā 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem ⁽⁵⁾ minēti nosacījumi, lai izdotu poligona turēšanas atļauju. Šajā regulā būtu jāparedz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu likvidēšana atkritumu poligonos, kuriem izsniegta minētā atļauja.
- (20) Uzņēmējiem ir galvenā atbildība par to, lai darbības tiktu veiktas saskaņā ar šo regulu. Vienlaikus sabiedrības interesēs ir tas, lai tiktu novērsts cilvēku un dzīvnieku veselībai radītais risks, tāpēc būtu jāparedz savākšanas un likvidēšanas sistēma, ar kuras palīdzību nodrošināt tādu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu drošu izmantošanu vai drošu likvidēšanu, kurus nedrīkst izmantot vai kurus neizmanto saimniecisku apsvērumu dēļ. Paredzot savākšanas un likvidēšanas sistēmas apjomu, būtu jāņem vērā reālais dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu daudzums konkrētajā dalībvalstī. Piesardzības apsvērumu dēļ šai sistēmai arī būtu jāatspoguļo plašākas likvidēšanas jaudas vajadzības gadījumā, ja rodas lipīgu slimību plaši uzliesmojumi vai pagaidu tehniski traucējumi esošā likvidēšanas iekārtā. Dalībvalstīm būtu jāļauj sadarboties citai ar citu un ar trešām valstīm ar nosacījumu, ka tiek ievēroti šajā regulā paredzētie mērķi.
- (21) Ir ļoti svarīgi noteikt sākumpunktu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu dzīves ciklā, no kura būtu jāpiemēro šīs regulas prasības. No brīža, kad produkts kļūst par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, tam vairs nevajadzētu atgriezties pārtikas ķēdē. Īpaši apstākļi attiecas uz dažu izejvielu apstrādi, piemēram, ādām, kuras apstrādā uzņēmumos vai iekārtās, kas vienlaikus integrētas pārtikas ķēdē un dzīvnieku blakusproduktu ķēdē. Šādos gadījumos būtu jāveic nepieciešamie pasākumi, izmantojot nošķiršanu, lai mazinātu potenciālo risku pārtikas un barības ķēdei, kas var rasties no savstarpējas piesārņošanās. Attiecībā uz citiem uzņēmumiem būtu jānosaka risku mazinājoši nosacījumi, lai novērstu savstarpēju piesārņošanu, jo īpaši nošķirot dzīvnieku blakusproduktu ķēdi no pārtikas ķēdes.
- (22) Juridiskas noteiktības un pienācīgas potenciālo risku kontroles labad būtu jānosaka beigu punkts ražošanas ķēdē attiecībā uz tiem produktiem, kuriem vairs nav tiešas saistības ar barības ķēdes drošumu. Attiecībā uz atsevišķiem

⁽¹⁾ OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.

⁽³⁾ OV L 358, 18.12.1986., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.

produktiem, uz kuriem attiecas citi Kopienas tiesību akti, šāds beigu punkts būtu jānosaka ražošanas posmā. Uz produktiem, kuri sasnieguši šo beigu punktu, vairs nebūtu jāattiecinā ar šo regulu noteiktās kontroles. Jo īpaši produktus, kuri jau sasnieguši beigu punktu, būtu jāļauj laist tirgū, nepiemērojot šajā regulā noteiktos ierobežojumus, un jāļauj ar tiem rīkoties un tos transportēt uzņēmējiem, kuri nav apstiprināti vai reģistrēti saskaņā ar šo regulu.

- (23) Tomēr būtu jābūt iespējai mainīt šādu beigu punktu, jo īpaši gadījumos, kad rodas jauni riski. Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002 uz dažiem produktiem, sevišķi gvano, dažām jēlādām, kas jāapstrādā īpašā veidā (piemēram, jāmiecē), un dažām medību trofejām neattiecinā minētās regulas prasības. Līdzīgi uzņēmumi pie attiecīgiem nosacījumiem būtu jāparedz īstenošanas pasākumos, kas jāpieņem saskaņā ar šo regulu, kā tas ir tauku pārstrādes produktu gadījumā un attiecībā uz biodīzeļdegvielas ražošanas galaproduktiem.
- (24) Lai nodrošinātu cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību augstā līmenī, dalībvalstīm arī turpmāk būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, ar kuru palīdzību novērš dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu nosūtīšanu no ierobežotajām zonām vai uzņēmumiem, jo īpaši uzliesmojot tādām slimībām, kas minētas sarakstā Padomes Direktīvā 92/119/EEK (1992. gada 17. decembris), ar ko ievieš vispārējos Kopienas pasākumus konkrētu dzīvnieku slimību kontrolei un īpašus pasākumus attiecībā uz cūku vezikulāro slimību (1).
- (25) Darbības ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuras var ievērojami apdraudēt cilvēku un dzīvnieku veselību, drīkstētu veikt tikai uzņēmumos vai iekārtās, kurus šādu darbību veikšanai iepriekš ir apstiprinājusi kompetentā iestāde. Šo nosacījumu piemēro jo īpaši pārstrādes uzņēmumiem vai iekārtām un citām uzņēmumiem un iekārtām, kuros veic darbības ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem vai uzglabā tos, un tiem ir tieša saistība ar pārtikas ķēdes drošību. Vienā un tajā pašā uzņēmumā vai iekārtā būtu jāatļauj veikt darbības ar vairāk nekā vienas kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, ar nosacījumu, ka tiek novērsta savstarpējas inficēšanās iespējamība. Būtu jāatļauj arī grozīt šos nosacījumus, ja liela mēroga slimības uzliesmojuma dēļ rodas daudz materiāla, kas jālikvidē vai jāpārstrādā, ar noteikumu, ka tiek nodrošināts, lai pagaidu izmantošana ar šādiem grozītiem nosacījumiem neradītu slimību izplatīšanās risku.
- (26) Tomēr šādi apstiprinājumi nebūtu vajadzīgi uzņēmumiem vai iekārtām, kuros pārstrādā vai veic darbības ar noteikta veida drošu materiālu, piemēram, produktiem, kuri pēc to pārstrādes vairs neapdraud cilvēku un dzīvnieku veselību.

Šādas uzņēmumi vai iekārtas būtu jāreģistrē, lai varētu veikt materiāla plūsmas oficiālo kontroli un nodrošinātu šīs plūsmas izsekojamību. Reģistrācijas prasība būtu jāpieņem arī attiecībā uz uzņēmējiem, kas transportē dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātos produktus, izņemot gadījumus, kad uz tiem vairs neattiecas kontroles, ja ir noteikts ražošanas ķēdes beigu punkts.

- (27) Uzņēmumi vai iekārtas būtu jāapstiprina pēc tam, kad tie iesnieguši kompetentajai iestādei informāciju, kā arī pēc apmeklējuma uz vietas, kas apliecina, ka tiks ievērotas šīs regulas prasības par uzņēmuma vai iekārtas infrastruktūras un aprīkojuma darbību, lai attiecīgi novērstu izmantotajā pārstrādes procesā radīto risku cilvēku un dzīvnieku veselībai. Vajadzētu būt iespējai piešķirt apstiprinājumus ar nosacījumiem, lai dotu iespēju uzņēmējiem novērst nepilnības pirms uzņēmums vai iekārta saņem galīgo apstiprinājumu.
- (28) Uzņēmumiem vai iekārtām, kuru darbība ir apstiprināta saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par pārtikas higiēnu, nebūtu jānosaka prasība saņemt apstiprinājumu vai reģistrāciju saskaņā ar šo regulu, jo apstiprinājumos vai reģistrācijās, kas piešķirtas saskaņā ar minētajiem Kopienas tiesību aktiem, ir jau ņemti vērā šajā regulā paredzētie mērķi. Tomēr uzņēmumiem vai iekārtām, kas jau saņēmuši apstiprinājumu vai reģistrāciju saskaņā ar tiesību aktiem par higiēnu, būtu pienākums ievērot šīs regulas prasības, kā arī tajos būtu jāveic oficiālas kontroles, lai pārliecinātos par šīs regulas prasību ievērošanu.
- (29) Dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti vai atvasinātie produkti būtu jāiedala trīs kategorijās, kuras atspoguļo cilvēku un dzīvnieku veselībai radītā riska pakāpi, pamatojoties uz riska novērtējumiem. Dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti vai atvasinātie produkti, kas rada lielu risku, būtu jāizmanto tikai mērķiem ārpus barības ķēdes, bet tos, kas rada mazāku risku, būtu jāļauj izmantot drošos apstākļos.
- (30) Pateicoties zinātnes un tehnoloģijas attīstībai, var izstrādāt pārstrādes procesus, ar kuru palīdzību novērš vai mazina cilvēku un dzīvnieku veselībai radīto risku. Būtu jānodrošina iespēja grozīt šajā regulā minētās dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sarakstus, lai ņemtu vērā šādu attīstību. Pirms šādu grozījumu izdarīšanas saskaņā ar vispārējiem principiem Kopienas tiesību aktos, kuru mērķis ir nodrošināt cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību augstā līmenī, atbilstošā zinātniskā iestādē (piemēram, EFSA, Eiropas Zāļu aģentūrā vai Patēriņa preču zinātniskajā komitejā) būtu jāveic riska novērtējums atbilstoši to dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu veidam, kuru radītais risks jāvērtē. Tomēr būtu jāprecizē, ka, sajaucot dažādu kategoriju dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, darbībām, ko veic ar maisījumu, būtu jāatbilst standartiem, kuri noteikti tai maisījuma daļai, kas pieder pie augstākās riska kategorijas.

(1) OV L 62, 15.3.1993., 69. lpp.

- (31) Barībā jo īpaši nevajadzētu izmantot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kas var izraisīt transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE), jo tas ārkārtīgi apdraud cilvēku veselību. Šie ierobežojumi būtu jāattiecinā arī uz savvaļas dzīvniekiem, ar kuru starpniecību var tikt pārnesta kāda infekcijas slimība. Ierobežojumi attiecībā uz tādu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu izmantošanu barībā, kas var izraisīt TSE draudus, būtu jānosaka, neskarot Regulā (EK) Nr. 999/2001 paredzētos noteikumus par barību.
- (32) Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kurus iegūst no dzīvniekiem, kas izmantoti eksperimentiem, kā noteikts Direktīvā 86/609/EEK, arī būtu jāizslēdz no izmantošanas barībā tā riska dēļ, ko rada šādi dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti. Tomēr dalībvalstis var atļaut izmantot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri izmantoti eksperimentos, lai izmēģinātu jaunas barības piedevas, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 (2003. gada 22. septembris) par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām ⁽¹⁾.
- (33) Dažu vielu un produktu izmantošana ir nelikumīga saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2377/90 (1990. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka Kopienas procedūru veterināro zāļu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes produktos ⁽²⁾, un Padomes Direktīvu 96/22/EK (1996. gada 29. aprīlis) par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā ⁽³⁾. Turklāt Padomes Direktīvā 96/23/EK (1996. gada 29. aprīlis), ar ko paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos ⁽⁴⁾, ir paredzēti sīkāk izstrādāti noteikumi par noteiktu vielu un to atlieku kontroli dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos. Direktīvā 96/23/EK ir arī paredzēti noteikumi, kurus piemēro gadījumos, kad konstatē, ka atļautu vielu vai piesārņotāju atliekas pārsniedz atļauto līmeni. Lai nodrošinātu Kopienas tiesību aktu saskaņotību, dzīvnieku izcelsmes produkti, kuros konstatētas vielas, kas neatbilst Regulas (EEK) Nr. 2377/90 un Direktīvas 96/22/EK un Direktīvas 96/23/EK prasībām, attiecīgi būtu jāklasificē kā pirmās kategorijas vai otrās kategorijas materiāls, ņemot vērā risku, ko tās rada pārtikas un barības ķēdei.
- (34) Kūtmēsļus un gremošanas trakta saturu nevajadzētu likvidēt, ja to atbilstīga ierakšana zemē nodrošina to, ka neizplatās slimības. Barības ķēdē nevajadzētu izmantot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, ko iegūst no dzīvniekiem, kas nobeigušies lauku saimniecībā, un dzīvniekiem, kas nogalināti nolūkā izskaust slimības. Šis ierobežojums būtu jāpiemēro arī importētiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kurus drīkst ievest Kopienā, ja, veicot pārbaudi robežkontroles punktā konstatē, ka tie neatbilst Kopienas tiesību aktiem, un produktiem, kuri neatbilst prasībām, ko piemēro Kopienā veiktajās pārbaudēs. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK (2000. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu ⁽⁵⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 767/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par barības laišanu tirgū un lietošanu ⁽⁶⁾ neizpildes dēļ no barības ķēdes nevajadzētu izslēgt robežkontrolei iesniegtus produktus.
- (35) Pēc Regulas (EK) Nr. 1774/2002 spēka stāšanās dienas dažu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu automātiska klasificēšana par otrās kategorijas materiālu ļoti ierobežo to varbūtējo izmantošanas jomu, taču ne vienmēr proporcionāli ar tiem saistītajam riskam. Attiecīgi šie dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti būtu jāpārklasificē kā trešās kategorijas materiāls, lai atļautu tos izmantot dažiem barošanas nolūkiem. Pārējiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav iekļauti kādā no trim kategorijām, piesardzības dēļ būtu jāsauglabā automātiska klasificēšana par otrās kategorijas materiālu, jo īpaši lai veicinātu šāda materiāla vispārēju izslēgšanu no lauksaimniecības dzīvnieku, izņemot kažokzvēru, barības ķēdes.
- (36) Citos tiesību aktos, kuri stājušies spēkā pēc tam, kad pieņēma Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽⁷⁾, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu ⁽⁸⁾, Regula (EK) Nr. 853/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 183/2005 (2005. gada 12. janvāris), ar ko paredz barības higiēnas prasības ⁽⁹⁾, un ko papildina Regula (EK) Nr. 1774/2002, paredz, ka uzņēmējiem, kas iesaistīti pārtikas un barības aprītē, primārais pienākums ir ievērot Kopienas tiesību aktus, kuru mērķis ir cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzība. Atbilstoši minētajiem tiesību aktiem uzņēmēji, kuri veic darbības saskaņā ar šo regulu, ir arī vispirms atbildīgi par to, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai. Minētais pienākums būtu jāprecizē un jāpaskaidro sīkāk attiecībā uz veidu, kā nodrošinās izsekojamību, piemēram, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu dalītu vākšanu un novirzīšanu. Jau izveidotajām sistēmām, kas nodrošina to produktu izsekojamību,

⁽¹⁾ OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp.

⁽²⁾ OV L 224, 18.8.1990., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 35, 8.2.2005., 1. lpp.

kas ir apritē vienīgi valsts līmenī, būtu jāturpina darboties, ja tās sniedz līdzvērtīgu informāciju. Būtu jādara viss iespējamais, lai veicinātu elektronisku un cita veida dokumentēšanu, kas nav saistīta ar dokumentēšanu uz papīra, ja vien tā nodrošina pilnīgu izsekojamību.

- (37) Ir vajadzīga pašpārbaudes sistēma, lai nodrošinātu, ka uzņēmumā vai iekārtā tiek pildītas šīs regulas prasības. Oficiālajās pārbaudēs kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā pašpārbaudes veikšana. Atsevišķās uzņēmumos vai iekārtās pašpārbaude būtu jāveic, piemērojot sistēmu, kas balstās uz riska analīzes un kritisko kontrolpunktu noteikšanas (HACCP) principiem. HACCP principiem vajadzētu būt pamatotiem ar gūto pieredzi, tos īstenojot saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par pārtikas un barības higiēnu. Šajā sakarā valstu labas prakses vadlīnijas varētu būt labs līdzeklis, lai veicinātu HACCP principu īstenošanu, kā arī citu šīs regulas aspektu īstenošanu.
- (38) Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vajadzētu izmantot tikai tad, ja, tos pārstrādājot un laižot tirgū atvasinātus produktus, kuri ražoti no dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, tiek mazināts cilvēku un dzīvnieku veselībai radītais risks. Ja tas nav iespējams, dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti būtu jālikvidē drošos apstākļos. Saskaņā ar citiem Kopienas tiesību aktiem būtu jāprecizē pieejamie risinājumi dažādu kategoriju dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu izmantošanai. Kopumā risinājumiem attiecībā uz augstāka riska kategoriju vajadzētu būt pieejamiem arī zemāka riska kategorijām, ja vien nav piemērojami īpaši apsvērumi, ņemot vērā risku, kas saistīts ar atsevišķiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem.
- (39) Dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un atvasināti produkti būtu jālikvidē saskaņā ar vides jomā spēkā esošajiem tiesību aktiem par apglabāšanu atkritumu poligonos un atkritumu sadedzināšanu. Lai panāktu konsekvenci, sadedzināšana būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/76/EK (2000. gada 4. decembris) par atkritumu sadedzināšanu ⁽¹⁾. Uz atkritumu līdzsadedzināšanu (reģenerāciju vai likvidēšanu) attiecas līdzīgi nosacījumi par atļauju un atkritumu sadedzināšanas darbību, jo īpaši par emisijas robežvērtībām, notekūdeņiem, un atlieku izplūdi, kontroli un monitoringu un mērījumu prasībām. Tātad būtu jāatļauj visu trīs kategoriju materiāla tieša līdzsadedzināšana bez iepriekšējas pārstrādes. Turklāt būtu jānodrošina īpaši noteikumi attiecībā uz mazjaudas un lieljaudas sadedzināšanas iekārtu apstiprināšanu.
- (40) Būtu jāatļauj dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu izmantošana par kurināmo sadedzināšanas procesā, un šī darbība nebūtu jāuzskata par atkritumu likvidēšanu. Tomēr šāds izmantojums būtu pieļaujams tikai apstākļos, kuros ir nodrošināta cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzība un ievēroti atbilstoši vides standarti.
- (41) Šajā regulā būtu jāparedz iespēja noteikt pārstrādes metožu parametrus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārstrādes laiku, temperatūru, spiedienu, jo īpaši metodēm, kuras pašlaik saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002 sauc par 2. līdz 7. pārstrādes metodi.
- (42) No regulas darbības jomas būtu jāizslēdz čaulgliemju čaulas, kas attīrītas no mīkstajiem audiem vai gaļas. Kopienā ir spēkā dažādas metodes, kā čaulgliemjiem izņemt mīkstos audus vai gaļu, tādēļ būtu jāparedz iespēja izmantot čaulgliemjus, kuriem mīkstie audi vai gaļa nav izņemta pilnībā, ar nosacījumu, ka šāds izmantojums neapdraud cilvēku un dzīvnieku veselību. Valstu labas prakses rokasgrāmatas varētu palīdzēt zināšanu izplatīšanai par atbilstošiem apstākļiem, kuros tas būtu iespējams.
- (43) Tā kā risks, ko šādi produkti rada cilvēku un dzīvnieku veselībai, ir ierobežots, būtu jāparedz iespēja kompetentajai iestādei atļaut biodinamisko preparātu sagatavošanu un ierakšanu zemē, izmantojot otrās kategorijas un trešās kategorijas materiālu, kā minēts Padomes Regulā (EK) Nr. 834/2007 (2007. gada 28. jūnijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu ⁽²⁾.
- (44) Jaunizstrādātās tehnoloģijas metodes ļauj izdevīgi iegūt enerģiju, izmantojot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, vai drošā veidā likvidēt šādus produktus. Droša likvidēšana ir iespējama, apvienojot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu drošas izolācijas metodes uz vietas ar jau izveidotām likvidēšanas metodēm, kā arī apvienojot atļautos pārstrādes parametrus ar jauniem standartiem, kuri saņēmuši labvēlīgu novērtējumu. Lai ņemtu vērā ar to saistīto zinātnes un tehnikas attīstību, visā Kopienā būtu jāļauj izmantot šādas tehnoloģijas metodes kā alternatīvas metodes dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu likvidēšanai vai izmantošanai. Ja tehnoloģisku procesu ir izstrādājusi privātpersona, pirms dot šādu atļauju pieteikumu, ko pārbaudījusi kompetentā iestāde, būtu jāpārbauda EFSA, lai nodrošinātu to, ka ir novērtēts riska mazināšanas potenciāls, un lai nodrošinātu personiskās tiesības, tostarp uzņēmējdarbības informācijas konfidencialitātes tiesības. Lai sniegtu konsultācijas pieteikumu iesniedzējiem, būtu jāpieņem pieteikuma standarta forma. Tā kā šādam dokumentam būtu tikai indikatīvs mērķis, tas būtu jāpieņem, izmantojot konsultāciju procedūru sadarbībā ar EFSA.
- (45) Ir lietderīgi precizēt prasības, kas piemērojamas tādu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu

⁽¹⁾ OV L 332, 28.12.2000., 91. lpp.

⁽²⁾ OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.

laišanai tirgū, kurus paredzēts izmantot dzīvnieku barībā, un organisko mēslojumu un augsnes ielabotāju laišanai tirgū, lai nodrošinātu pārtikas un barības ķēdes aizsardzību. Lauksaimniecības dzīvnieku, izņemot kažokzvērus, barībā vajadzētu atļaut izmantot tikai trešās kategorijas materiālu. Mēslojums, kura ražošanā izmantoti dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, var ietekmēt barības un pārtikas ķēdes drošumu. Ja šāds mēslojums ir ražots no gaļas un kaulu miltiem, kas atvasināti no otrās kategorijas materiāla, vai no pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām, būtu jāpievieno kāda sastāvdaļa (piemēram, neorganiska vai nesagremojama viela), lai novērstu tiešu izmantošanu dzīvnieku barībā. Šāda pievienošana nebūtu nepieciešama, ja produkta sastāvs vai iepakojums, jo īpaši to produktu gadījumā, kuri paredzēti izmantošanā galapatērētājiem, novērš nepareizas lietošanas iespēju barošanā. Nosakot sastāvdaļas jāņem vērā dažādie klimatiskie un augsnes apstākļi, kā arī konkrētā mēslojuma lietošanas mērķis.

(46) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1523/2007 (2007. gada 11. decembris), ar ko aizliedz laist tirgū un importēt Kopienā vai eksportēt no tās kaķu un suņu kažokādas un izstrādājumus no šādām kažokādām⁽¹⁾, paredzēts vispārējs aizliegums laist tirgū un importēt vai eksportēt kaķu un suņu kažokādas un izstrādājumus no šādām kažokādām. Tomēr šis aizliegums nedrīkstētu ietekmēt šajā regulā paredzēto pienākumu likvidēt dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kuri iegūti no kaķiem un suņiem, tostarp kažokādas.

(47) Lai sekmētu zinātnes un pētniecības, kā arī mākslinieciskas darbības attīstību, var būt nepieciešams izmantot visu kategoriju dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātos produktus, dažkārt arī daudzumā, kas ir mazāks par komerciālai apmaiņai izmantoto daudzumu. Lai atvieglotu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasināto produktu importēšanu un izmantošanu, būtu jānodrošina iespēja kompetentajai iestādei noteikt šādu darbību veikšanas nosacījumus katrā konkrētajā gadījumā. Ja vajadzīga rīcība Kopienas līmenī, jānosaka saskaņoti noteikumi.

(48) Regulā (EK) Nr. 1774/2002 ir sīki izstrādāti noteikumi, kuri ļauj izņēmuma kārtā izmantot otrās kategorijas un trešās kategorijas materiālus zooloģisko dārzu dzīvnieku barošanai. Šajā regulā būtu jāparedz identiski noteikumi, atļaujot izmantot barībā atsevišķus pirmās kategorijas materiālus, un papildus būtu jāparedz iespēja noteikt sīki izstrādātus noteikumus, lai kontrolētu varbūtēju risku cilvēku vai dzīvnieku veselībai.

(49) Regula (EK) Nr. 1774/2002 ļauj izmantot pirmās kategorijas materiālu dabīgajā vidē dzīvojošu apdraudētu vai aizsargātu maitēdāju putnu un citu sugu barošanai, lai tādējādi veicinātu bioloģisko daudzveidību. Lai nodrošinātu atbilstošu instrumentu šo sugu saglabāšanai, arī šajā regulā

būtu jāatļauj minētā barošanas prakse saskaņā ar nosacījumiem, kuri paredzēti slimību izplatīšanās novēršanai. Vienlaicīgi istenošanas pasākumos būtu jānosaka dzīvnieku veselības nosacījumi, kuros būtu pieļauta šādu pirmās kategorijas materiālu izmantošana barošanā plašās ganību sistēmās, kā arī citu plēsēju barošanai, piemēram laču un vilku barošanai. Šādos veselības nosacījumos ir svarīgi ņemt vērā attiecīgo sugu dabiskos patēriņa veidus, kā arī Kopienas mērķus bioloģiskās daudzveidības veicināšanā, kā tie noteikti Komisijas 2006. gada 22. maija paziņojumā "Kā apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos līdz 2010. gadam un turpmāk".

(50) Īpašās situācijās, jo īpaši attālos apgabalos, vai slimības kontroles situācijās, kad jāveic tādu dzīvnieku ārkārtas apglabāšana, kuri nogalināti, lai kontrolētu nopietnu lipīgas slimības uzliesmojumu, jāattaisno dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, jo īpaši beigtu dzīvnieku, apglabāšana un sadedzināšana. Jo īpaši – konkrētos gadījumos būtu jāatļauj apglabāšana uz vietas, jo citos gadījumos ierobežojošs faktors slimības kontrolēšanā varētu būt reģionā vai dalībvalstī pieejamā kausēšanas vai sadedzināšanas jauda.

(51) Pašlaik spēkā esošā atkāpe par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apglabāšanu un sadedzināšanu būtu jāattiecina arī uz apgabaliem, kuri ir praktiski nepieejami vai kuros ir apdraudēta savākšanas personāla veselība un drošība. Piederze, kas gūta, piemērojot Regulu (EK) Nr. 1774/2002, kā arī saistībā ar dabas katastrofām, piemēram, meža ugunsgrēkiem un plūdiem atsevišķās dalībvalstīs, liecina, ka šādos izņēmuma apstākļos var attaisnot likvidēšanu, apglabājot vai sadedzinot dzīvniekus uz vietas, lai nodrošinātu to ātru likvidēšanu un novērstu slimību izplatīšanās risku. Attālo apgabalu kopējai platībai dalībvalstīs jābūt ierobežotai, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta, piemērojot Regulu (EK) Nr. 999/2001, lai nodrošinātu, ka tiek pildīts vispārējais pienākums paredzēt atbilstošu likvidēšanas sistēmu, kura atbilst šajā regulā minētajiem noteikumiem.

(52) Atsevišķiem uzņēmumiem vai iekārtām, kurās dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus apstrādā tikai nelielā daudzumā, neapdraudot cilvēku un dzīvnieku veselību, būtu jāļauj likvidēt šādus blakusproduktus valsts uzraudzībā veidos, kas nav paredzēti saskaņā ar šo regulu. Tomēr šādu izņēmuma apstākļu kritērijus būtu jānosaka Kopienas līmenī, lai nodrošinātu vienādu piemērošanu, kuras pamatā būtu reālā situācija atsevišķās nozarēs, kā arī citu likvidācijas sistēmu pieejamība atsevišķās dalībvalstīs.

(53) Būtu jāprecizē kompetentās iestādes iespējamie rīcības plāni oficiālās kontroles veikšanai, lai nodrošinātu juridisko noteiktību, jo īpaši par darbību apturēšanu vai ilgstošu aizliegšanu, vai nosacījumu noteikšanu, lai nodrošinātu šīs regulas pareizu piemērošanu. Šādas oficiālās kontroles

⁽¹⁾ OV L 343, 27.12.2007., 1. lpp.

būtu jāveic daudzgadu kontroles plānu ietvaros, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽¹⁾.

- (54) Lai nodrošinātu, ka dalībvalstis var kontrolēt to teritorijā ievestā likvidējamā materiāla iespējamo daudzumu, kompetentajai iestādei būtu jāatļauj šāda materiāla saņemšana tās teritorijā.
- (55) Lai nodrošinātu varbūtējā riska kontroli, var noteikt sterilizāciju spiediena ietekmē un papildu nosacījumus par transportēšanu. Lai nodrošinātu izsekojamību un sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras kontrolē dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasinātu produktu nosūtīšanu, informācijas sniegšanai par visu pirmās kategorijas un otrās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un gaļas un kaulu miltu vai tauku, kuri atvasināti no pirmās un otrās kategorijas materiāliem, kā arī no trešās kategorijas materiāliem atvasinātu pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu saņemšanu, būtu jāizmanto TRACES sistēma, ko ievieša ar Komisijas Lēmumu 2004/292/EC ⁽²⁾. Attiecībā uz materiāliem, kurus parasti nosūta mazā daudzumā pētniecības, izglītības, mākslas vai diagnostikas vajadzībām, būtu jāparedz īpaši nosacījumi, lai atvieglotu šādu materiālu pārvietošanos Kopienā. Īpašos apstākļos starp dalībvalstīm, kurām ir kopēja robeža, būtu jāatļauj divpusēji nolīgumi, lai veicinātu starp šīm valstīm pārvietotu materiālu kontroli.
- (56) Lai atvieglotu sūtījumu transportēšanu caur trešām valstīm, kuras ir kaimiņvalstis vairāk nekā vienai dalībvalstij, būtu jāievieš īpašs režīms sūtījumu saņemšanai no vienas dalībvalsts teritorijas otras dalībvalsts teritorijā caur trešās valsts teritoriju, lai nodrošinātu, ka sūtījumiem, kurus atkārtoti ieved Kopienas teritorijā, veic veterinārās pārbaudes saskaņā ar Padomes Direktīvu 89/662/EEK (1989. gada 11. decembris) par veterinārajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu ⁽³⁾.
- (57) Kopienas tiesību aktu konsekvences labad jāprecizē saistība starp noteikumiem, kuri paredzēti šajā regulā, un Kopienas tiesību aktiem par atkritumiem. Jo īpaši būtu jāpanāk saskaņojums ar atkritumu eksporta aizliegumu, ko paredz Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK)

Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem ⁽⁴⁾. Lai novērstu varbūtēju kaitīgu ietekmi uz vidi, būtu jāaizliedz tādu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu eksports, kuri paredzēti likvidēšanai sadedzinot un aprokot atkritumu poligonā. Lai novērstu varbūtēju kaitīgu ietekmi uz vidi un risku cilvēku un dzīvnieku veselībai, nedrīkstētu arī ļaut eksportēt dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātus produktus uz trešām valstīm, kuras nav Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) dalībvalstis, ar mērķi tos izmantot biogāzes ražošanā vai kompostēšanas iekārtās. Piemērojot noteikumus, ar kuriem atkāpjas no eksporta aizlieguma, Komisijai savos lēmumos ir pienākums pilnībā ievērot Bāzeles Konvenciju par bīstamo atkritumu starptautisko pārvadājumu un to apglabāšanas kontroli, kas Kopienas uzdevumā noslēgta ar Padomes Lēmumu 93/98/EEK ⁽⁵⁾, un šīs Konvencijas grozījumus, kas noteikti Līgumslēdzēju pušu konferences Lēmumā III/1, kuri Kopienas uzdevumā ir apstiprināti ar Padomes Lēmumu 97/640/EK ⁽⁶⁾ un īstenoti ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006.

- (58) Turklāt būtu jānodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kuri sajaukti vai piesārņoti ar bīstamajiem atkritumiem, kas minēti Komisijas Lēmumā 2000/532/EK (2000. gada 3. maijs), ar ko aizstāj Lēmumu 94/3/EK, ar kuru izveidots atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta a) punktu Padomes Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, un Padomes Lēmumu 94/904/EK, ar kuru izveidots bīstamo atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta 4. punktu Padomes Direktīvā 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem ⁽⁷⁾, importē, eksportē vai nosūta tikai dalībvalstu starpā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006. Jāparedz arī noteikumi par šāda materiāla nosūtīšanu vienas dalībvalsts teritorijā.
- (59) Komisijai būtu jāspēj nodrošināt pārbaudu veikšanu dalībvalstīs. Kopienas pārbaudes trešās valstīs būtu jāveic saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004.
- (60) Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu imports Kopienā un šāda materiāla tranzīts būtu jāveic saskaņā ar noteikumiem, kuri ir vismaz tikpat stingri kā Kopienā piemērojamie noteikumi. Līdztekus var uzskatīt, ka noteikumi, kurus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem piemēro trešās valstīs, ir pielīdzināmi Kopienas tiesību aktos paredzētajiem noteikumiem. Produktiem, kurus paredzēts izmantot nolūkiem ārpus barības ķēdes, būtu jāpiemēro vienkāršoti importa noteikumi, jo šie produkti var radīt risku.

⁽¹⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 94, 31.3.2004., 63. lpp.

⁽³⁾ OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 39, 16.2.1993., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 272, 4.10.1997., 45. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 226, 6.9.2000., 3. lpp.

- (61) Kopienas tiesību akti par tādu atvasinātu produktu ražošanu, kurus paredzēt izmantot kā kosmētikas līdzekļus, zāles vai ārstnieciskus līdzekļus ir plašs tiesiskā regulējuma kopums, kas reglamentē šādu produktu laišanu tirgū: Padomes Direktīva 76/768/EEK (1976. gada 27. jūlijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kosmētikas līdzekļiem ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm ⁽³⁾, Padomes Direktīva 90/385/EEK (1990. gada 20. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz aktīvām implantējamām medicīnas ierīcēm ⁽⁴⁾, Padomes Direktīva 93/42/EEK (1993. gada 14. jūnijs) par medicīnas ierīcēm ⁽⁵⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/79/EK (1998. gada 27. oktobris) par medicīnas ierīcēm, ko lieto *in vitro* diagnostikā ⁽⁶⁾ ("īpašās direktīvas"). Tomēr īpašās direktīvas par kosmētikas līdzekļiem un ārstnieciskiem līdzekļiem nenodrošina aizsardzību pret risku saistībā ar dzīvnieku veselību. Tādos gadījumos šim riskam būtu jāpiemēro šī regula un vajadzētu būt iespējai veikt drošības pasākumus saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 178/2002.
- (62) Arī uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem vai atvasinātiem produktiem, kurus ražotājam piegādā kā materiālu vai sastāvdaļas šādu atvasinātu produktu ražošanai, būtu jāattiecinā īpašo direktīvu prasības, ciktāl tās paredz noteikumus, ar kuriem kontrolē cilvēku un dzīvnieku veselībai radīto risku. Šīs īpašās direktīvas jau reglamentē dzīvnieku izcelsmes izejmateriālu, ko var izmantot minēto atvasināto produktu ražošanai, un nosaka konkrētus nosacījumus, lai nodrošinātu cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību. Jo īpaši Direktīva 76/768/EEK izslēdz pirmās kategorijas un otrās kategorijas materiālus no kosmētikas līdzekļu sastāva un nosaka ražotājiem pienākumu piemērot labu ražošanas praksi. Komisijas Direktīva 2003/32/EK ⁽⁷⁾ ievieš sīki izstrādātas specifikācijas attiecībā uz medicīnas ierīcēm, kas ražotas, izmantojot dzīvnieku izcelsmes audus.
- (63) Tomēr gadījumos, kad minētie nosacījumi īpašajās direktīvās vēl nav paredzēti vai kad tie neattiecas uz noteiktu risku saistībā ar cilvēku un dzīvnieku veselību, būtu jāpiemēro šī regula, un vajadzētu būt iespējamiem drošības pasākumiem saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 178/2002.
- (64) Daži atvasināti produkti nenonāk barības ķēdē, vai tos neiestrādā zemē, kur gana lauksaimniecības dzīvniekus vai kur plauj zāli dzīvnieku barošanai. Šādi atvasināti produkti ir tehniskiem mērķiem paredzēti produkti, piemēram, apstrādātas jēlādas ādas izstrādājumu ražošanai, pārstrādāta vilna, ko izmanto tekstilrūpniecībā, kaulu produkti līmes ražošanai un pārstrādāts materiāls, kas paredzēts loļojumdzīvnieku barībai. Uzņēmējiem būtu jāļauj laist tirgū šādus produktus ar nosacījumu, ka tie ir atvasināti no izejmateriāla, kurš nav jāapstrādā, vai ka to apstrāde vai apstrādātā materiāla gala izmantojums nodrošina atbilstošu riska kontroli.
- (65) Vairākās dalībvalstīs ir atklāti daži gadījumi, kad nav ievēroti Regulā (EK) Nr. 1774/2002 paredzētie noteikumi. Tāpat papildus stingrai šo noteikumu īstenošanai uzņēmējiem, kuri neievēro minētos noteikumus, jānosaka arī krimināltiesiskas un citas sankcijas. Tāpēc dalībvalstīm jāpieņem noteikumi par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem.
- (66) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti – noteikt sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, lai novērstu un mazinātu šo produktu radīto risku sabiedrības veselībai un dzīvnieku veselībai, un jo īpaši – aizsargāt pārtikas ķēdes un barības ķēdes drošumu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un tādēļ tos var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (67) Lai veicinātu tiesisko noteiktību un ņemot vērā Komisijas vispārējo mērķi par Kopienas tiesību aktu vienkāršošanu, šajā regulā būtu jāparedz saskaņīgs noteikumu kopums, ņemot vērā Regulā (EK) Nr. 1774/2002 paredzētos noteikumus, kā arī pieredzi un sasniegumus, kas gūti pēc minētās regulas stāšanās spēkā. Tāpēc būtu jāatceļ Regula (EK) Nr. 1774/2002 un tā būtu jāaizstāj ar šo regulu.
- (68) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽⁸⁾.
- (69) Lai uzlabotu Kopienas tiesību aktu saskaņotību un skaidrību, atsevišķos īstenošanas tiesību aktos būtu jāparedz tehniskie noteikumi attiecībā uz īpašām darbībām, kas saistītas ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un

(1) OV L 262, 27.9.1976., 169. lpp.

(2) OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.

(3) OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.

(4) OV L 189, 20.7.1990., 17. lpp.

(5) OV L 169, 12.7.1993., 1. lpp.

(6) OV L 331, 7.12.1998., 1. lpp.

(7) OV L 105, 26.4.2003., 18. lpp.

(8) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

kas pašlaik ir paredzētas Regulas (EK) Nr. 1774/2002 pielikumos, kā arī īstenošanas pasākumi, kurus Komisija pieņem, pamatojoties uz minēto regulu ⁽¹⁾. Būtu jākonsultē un jāinformē patērētāji un sociālekonomisko grupu pārstāvji, kuri strādā ar jautājumiem, kas saistīti ar šo regulu, saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2004/613/EK (2004. gada 6. augusts) par padomdevējas grupas izveidi pārtikas aprītes un dzīvnieku un augu veselības jomā ⁽²⁾.

(70) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt noteikumus: ar ko groza atsevišķu atvasinātu produktu ražošanas ķēdes beigu punktu un noteikt šo beigu punktu atsevišķiem citiem atvasinātiem produktiem – attiecībā uz smagām transmisīvām slimībām, kuru gadījumā nedrīkst atļaut izplatīt dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātos produktus un/vai attiecībā uz nosacījumiem, pie kādiem šāda izplatīšana būtu atļauta, un pieņemt pasākumus, kas maina dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu iedalīšanu kategorijās, pasākumus attiecībā uz ierobežojumiem dzīvnieku blakusproduktu un atvasinātu produktu izmantošanā un likvidēšanā, pasākumus, ar kuriem paredz nosacījumus atsevišķu atkāpiju piemērošanai attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu izmantošanu, savākšanu un iznīcināšanu, kā arī pieņemt pasākumus, kas atļauj vai aizliedz konkrētas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu izmantošanas vai likvidēšanas metodes.

(71) Turklāt Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt īpašus noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu savākšanu, transportēšanu, infrastruktūru, aprīkojumu, higiēnas prasībām uzņēmumos vai iekārtās, kas rīkojas ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, nosacījumus un tehniskās prasības darbībām ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, tostarp arī attiecībā uz pierādījumiem, kas iesniedzami, lai apliecinātu, ka prasības ir ievērotas, kā arī pieņemt nosacījumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu laišanu tirgū, prasības, kas saistītas ar drošu izcelsmes noteikšanu, drošu apstrādi un drošu galapatēriņu, nosacījumus dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu importam, tranzītam un eksportam, sīki izstrādātu kārtību attiecībā uz oficiālajām kontrolēm, tostarp noteikumus par atsaucē metodēm mikrobioloģiskajās analizēs, kā arī nosacījumus attiecībā

uz atsevišķu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu pārvietošanu starp dalībvalstīm. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, tostarp to papildinot ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

(72) Efektivitātes nolūkā jāsaīsina regulatīvās kontroles procedūras parastie termiņi, lai pieņemtu pasākumus, kas precizētu nosacījumus dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu nosūtīšanai no ierobežotajām saimniecībām, iekārtām vai zonām, Steidzamu iemeslu gadījumā jāpiemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 6. punktā paredzēto steidzamības procedūru, lai pieņemtu pasākumus, kas modificē atsevišķu produktu ražošanas ķēdes beigu punktu.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

I NODAĻA

Kopīgi noteikumi

1. iedaļa

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

1. pants

Priekšmets

Šī regula nosaka sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, lai novērstu un mazinātu šādu produktu radītu risku sabiedrības un dzīvnieku veselībai, un jo īpaši, lai aizsargātu pārtikas un barības ķēdes drošumu.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro:

a) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, kuri saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem ir izslēgti no cilvēku patēriņa; kā arī

⁽¹⁾ Regula (EK) Nr. 811/2003 par aizliegumu vienas sugas ietvaros pārstrādāt zivis, dzīvnieku blakusproduktu apglabāšanu un sadedzināšanu (OV L 117, 13.5.2003., 14. lpp.); Lēmums 2003/322/EK par dažu maitēdāju putnu barošanu ar dažiem 1. kategorijas materiāliem (OV L 117, 13.5.2003., 32. lpp.); Lēmums 2003/324/EK par atkāpi no aizlieguma vienas sugas ietvaros pārstrādāt kažokzvērus (OV L 117, 13.5.2003., 37. lpp.); Regula (EK) N. 92/2005 par iznīcināšanas vai izlietošanas līdzekļiem (OV L 19, 21.1.2005., 27. lpp.); Regula (EK) Nr. 181/2006 par organiskiem mēslošanas līdzekļiem un augsnes ielabotājiem, kas nav kūtsmēsli, (OV L 29, 2.2.2006., 31. lpp.); Regula (EK) Nr. 1192/2006 par apstiprināto uzņēmumu sarakstiem (OV L 215, 5.8.2006., 10. lpp.); Regula Nr. 2007/2006 par dažu no trešās kategorijas materiāla iegūtu starpproduktu ieviešanu un tranzītu (OV L 379, 28.12.2006., 98. lpp.).

⁽²⁾ OV L 275, 25.8.2004., 17. lpp.

- b) šādiem produktiem, kuri saskaņā ar uzņēmēja neatgriezenisku lēmumu ir paredzēti citiem mērķiem, nevis cilvēku patēriņam:
- i) dzīvnieku izcelsmes produkti, kuri saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem var būt paredzēti cilvēku patēriņam;
- ii) izejvielas dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanai.

2. Šo regulu nepiemēro šādiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem:

- a) veseli savvaļas dzīvnieku, izņemot medību dzīvnieku, ķermeņi vai to daļas, attiecībā uz kuriem nepastāv aizdomas par inficēšanos vai saskaršanos ar slimībām, ko iespējams pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem, izņemot ūdensdzīvniekus, kuri izkrauti krastā komerciāliem mērķiem;
- b) veseli medību dzīvnieku ķermeņi vai to daļas, kurus pēc nogalināšanas nesavāc, atbilstoši labai medīšanas praksei, neskarot Regulas (EK) Nr. 853/2004 noteikumus;
- c) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kuri iegūti no savvaļas medījamiem dzīvniekiem un savvaļas medījamo dzīvnieku gaļas, kas minēta Regulas (EK) Nr. 853/2004 1. panta 3. punkta e) apakšpunktā;
- d) olšūnas, embriji un sperma, kas paredzēta reprodukcijai;
- e) svaigpiens, jaunpiens un no tā atvasināti produkti, ko iegūst, uzglabā, likvidē vai izlieto izcelsmes saimniecībā;
- f) čaulgliemju čaulas, kas attīrītas no mīkstajiem audiem un gaļas;
- g) ēdināšanas uzņēmumu pārtikas atkritumi, izņemot tos, kuri:
- i) ir no starptautisko līniju transportlīdzekļiem;
- ii) ir paredzēti lietošanai dzīvnieku barībā;
- iii) ir paredzēti apstrādei ar sterilizāciju spiediena ietekmē vai apstrādei ar metodēm, kas minētas 15. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, vai biogāzes ieguvei, vai kompostēšanai;
- h) neskarot Kopienas tiesību aktus vides jomā, materiāls no kuģiem, kuri atbilst Regulai (EK) Nr. 852/2004 un Regulai (EK) Nr. 853/2004, kas iegūts zvejas darbību rezultātā uz kuģiem un ko likvidē jūrā, izņemot materiālu, kas atvasināts, uz klāja ņidājot zivis ar slimības, tostarp parazītu invāzijas pazīmēm, kas var inficēt cilvēkus;
- i) neapstrādāta lolojumdzīvnieku barība, kas iegūta mazumtirdzniecības veikalos, ja to sasmalcina un uzglabā vienīgi pircēja apgādāšanai uz vietas;
- j) neapstrādāta lolojumdzīvnieku barība izmantošanai uz vietas, kas atvasināta no dzīvniekiem, kuri nokauti izcelsmes saimniecībā pašpatēriņam; kā arī

- k) ekskrementi un urīns, izņemot kūtsmēslus un nemineralizētus gvano.

3. Šī regula neskar Kopienas veterināros tiesību aktus, kuru mērķis ir dzīvnieku slimību kontrole un izskaušana.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā ir spēkā šādas definīcijas:

- 1) “dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti” ir dzīvnieku veseli ķermeņi vai to daļas, dzīvnieku izcelsmes produkti vai citi produkti, kas iegūti no dzīvniekiem, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, tostarp olšūnas, embrijus un spermus;
- 2) “atvasināti produkti” ir produkti, kuri iegūti pēc viena vai vairākiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apstrādes, transformēšanas vai pārstrādes posmiem;
- 3) “dzīvnieku izcelsmes produkti” ir dzīvnieku izcelsmes produkti, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 8.1. punktā;
- 4) “liemenis” ir liemenis, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1. punkta 9. apakšpunktā;
- 5) “dzīvnieks” ir jebkurš bezmugurkaulnieks vai mugurkaulnieks;
- 6) “lauksaimniecības dzīvnieks” ir:
- a) jebkurš dzīvnieks, ko cilvēki tur, novaro vai audzē, lai iegūtu pārtiku, vilnu, kažokādas, spalvas, jēlādas un ādas vai jebkādu citu no dzīvniekiem iegūtu produkciju, vai izmantotu citiem mērķiem lauksaimniecībā;
- b) zirgu dzimtas dzīvnieki;
- 7) “savvaļas dzīvnieks” ir jebkurš dzīvnieks, kuru netur cilvēki;
- 8) “lolojumdzīvnieks” ir jebkurš tādas sugas dzīvnieks, kuru cilvēki parasti baro un tur tādiem mērķiem, kas nav lauksaimniecība, un kuru nelieto uzturā;
- 9) “ūdensdzīvnieki” ir ūdensdzīvnieki, kas definēti Direktīvas 2006/88/EK 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā;
- 10) “kompetentā iestāde” ir dalībvalsts centrālā iestāde, kas ir kompetenta nodrošināt šīs regulas prasību izpildi, vai cita iestāde, kam minētā centrālā iestāde ir deleģējusi šo kompetenci. Attiecīgā gadījumā tā ir arī atbilstošā iestāde trešajā valstī;
- 11) “uzņēmējs” ir fiziska vai juridiska persona, kuras reālā pārziņā ir kāds no dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem vai atvasinātiem produktiem, tostarp pārveidotāji, tirgotāji un izmantotāji;

- 12) "lietotājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas izmanto dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātos produktus īpašā barošanā, pētniecībā vai citiem īpašiem mērķiem;
- 13) "uzņēmums" vai "iekārta" ir vieta, kur veic darbības ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem vai atvasinātiem produktiem, izņemot zvejas kuģus;
- 14) "laišana tirgū" ir visas darbības, kuru mērķis ir pārdot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātus produktus trešai personai Kopienā, vai cita veida piegāde par maksu vai bez maksas šai trešai personai, vai glabāšana, lai tos piegādātu šai trešai personai;
- 15) "tranzīts" ir pārvadājums, šķērsojot Kapienu no vienas trešās valsts teritorijas uz citu trešās valsts teritoriju, neizmantojot jūras vai gaisa transportu;
- 16) "eksports" ir pārvadājums no Kapienas uz trešām valstīm;
- 17) "transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE)" ir visas transmisīvās sūkļveida encefalopātijas, kas definētas Regulas (EK) Nr. 999/2001 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- 18) "īpašs riska materiāls" ir īpašs riska materiāls, kas definēts Regulas (EK) Nr. 999/2001 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā;
- 19) "sterilizācija spiediena ietekmē" ir dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārstrādes veids, kad tos pēc sasmalcināšanas daļiņās, kas nav lielākas par 50 milimetriem, karsē tā, lai temperatūra iekšpusē būtu virs 133 °C vismaz 20 minūtes bez pārtraukuma pie absolūtā spiediena vismaz 3 bāri;
- 20) "kūtsmēsli" ir lauksaimniecības dzīvnieku, izņemot saimniecībā audzētu zivju, ekskrementi un/vai urīns, kuros var būt arī pakaiši;
- 21) "atļauts atkritumu poligons" ir atkritumu poligons, kura darbībai ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 1999/31/EK;
- 22) "organiskais mēslojums" un "augšnes ielabotāji" ir dzīvnieku izcelsmes materiāls, ko atsevišķi vai kopā izmanto, lai saglabātu vai uzlabotu augu apgādi ar barības vielām un augšņu fizikālās un ķīmiskās īpašības un bioloģisko aktivitāti; tajos var būt kūtsmēsli, nemineralizēts gvano, gremošanas trakta saturs, komposts un fermentācijas atliekas;
- 23) "attāls apgabals" ir apgabals, kur dzīvnieku populācija ir tik maza un kur likvidēšanas uzņēmumi vai iekārtas atrodas tik tālu, ka pasākumi, kas vajadzīgi dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu savākšanai un transportam, būtu nepieņemami aprūtināšanai salīdzinājumā ar likvidēšanu uz vietas;
- 24) "pārtika" vai "pārtikas produkts" ir pārtika vai pārtikas produkts, kas definēts Regulas (EK) Nr. 178/2002 2. pantā;
- 25) "barība" ir barība, kas definēta Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 4. punktā;

26) "centrifūgas vai separatora nogulsnes" ir materiāls, kas iegūts kā blakusprodukts, attīrot svaigpienu un separējot vājpienu un krējumu no svaigpiena;

27) "atkritumi" ir atkritumi, kā noteikts Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1. punktā;

2. iedaļa

Pienākumi

4. pants

Sākuma punkts ražošanas ķēdē un pienākumi

1. Tiklīdz uzņēmējs rada dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātus produktus, uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma, tie šos produktus identificē un nodrošina, ka ar tiem rīkojas saskaņā ar šo regulu (sākuma punkts).

2. Uzņēmēji nodrošina, ka visos viņu uzņēmējdarbības kontrolē esošie dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasināto produktu savākšanas, transportēšanas, darbību, ko ar tiem veic, apstrādes, pārstrādes, uzglabāšanas, laišanas tirgū, izplatīšanas, lietošanas un likvidēšanas posmi, atbilst šīs regulas prasībām, kas attiecas uz viņu darbībām.

3. Dalībvalstis uzrauga un pārliecinās, ka uzņēmēji pilda attiecīgās šīs regulas prasības visā dzīvnieku blakusproduktu un atvasināto produktu dzīves ciklā, kā norādīts 2. punktā. Šim nolūkam dalībvalstis uztur oficiālo kontroļu sistēmu saskaņā ar attiecīgajiem Kapienas tiesību aktiem.

4. Dalībvalstis savā teritorijā nodrošina atbilstošu sistēmu, kura nodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus:

a) savāc, transportē un identificē bez liekas kavēšanās; kā arī

b) apstrādā, izmanto vai likvidē saskaņā ar šo regulu.

5. Dalībvalstis var pildīt 4. punktā noteiktās saistības, sadarbojoties ar citām dalībvalstīm vai trešām valstīm.

5. pants

Ražošanas ķēdes beigu punkts

1. Atvasinātie produkti, kas minēti 33. pantā un sasnieguši to posmu ražošanas ķēdē, kas reglamentēts ar Kapienas tiesību aktiem, kas minēti šajā 30. pantā, jāuzskata par tādiem, kas sasnieguši beigu punktu ražošanas ķēdē, pēc kura uz tiem vairs neattiecas šīs regulas prasības.

Šos atvasinātos produktus līdz ar to var laist tirgū bez ierobežojumiem, kurus nosaka šī regula, kā arī tie vairs nav pakļauti oficiālajām kontrolēm saskaņā ar šo regulu.

Ražošanas ķēdes beigu punktu var mainīt:

- a) 33. panta a) līdz d) apakšpunktā minētajiem produktiem, ja ir apdraudēta dzīvnieku veselība;
- b) 33. panta e) un f) apakšpunktā minētajiem produktiem, ja ir apdraudēta cilvēku vai dzīvnieku veselība;

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 52. panta 6. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Šīs regulas 35. un 36. pantā norādītajiem atvasinātajiem produktiem, kuri vairs būtiski neapdraud cilvēku vai dzīvnieku veselību, var noteikt beigu punktu ražošanas ķēdē, pēc kura šīs regulas prasības uz šādiem produktiem vairs neattiecas.

Šos atvasinātos produktus līdz ar to var laist tirgū bez ierobežojumiem, kurus nosaka šī regula, kā arī tie vairs nav pakļauti oficiālajām kontrolēm saskaņā ar šo regulu.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 5. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Ja ir apdraudēta cilvēku vai dzīvnieku veselība, Regulas (EK) Nr. 178/2002 53. un 54. pantu par ārkārtas pasākumiem piemēro *mutatis mutandis* šīs regulas 33. un 36. pantā norādītajiem atvasinātajiem produktiem.

3. iedaļa

Dzīvnieku veselības ierobežojumi

6. pants

Vispārīgi dzīvnieku veselības ierobežojumi

1. Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātus produktus, kas iegūti no uzņēmīgām sugām, nedrīkst nosūtīt no saimniecībām, uzņēmumiem, iekārtām vai zonām, uz ko attiecas ierobežojumi

- a) saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem veterinārijas jomā; vai
- b) nopietna tādas lipīgas slimības uzliesmojuma gadījumā:
 - i) kas minēta Direktīvas 92/119/EEK I pielikumā; vai
 - ii) minēta sarakstā saskaņā ar otro daļu.

Pasākumus, kuri minēti pirmās daļas b) apakšpunkta ii) punktā un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Panta 1. punktu nepiemēro, ja dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātus produktus nosūta saskaņā ar nosacījumiem, kuri paredzēti, lai novērstu cilvēkiem vai dzīvniekiem lipīgas slimības izplatīšanos.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 5. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. iedaļa

Iedalījums kategorijās

7. pants

Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu iedalījums kategorijās

1. Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus iedala īpašās kategorijās, kas atspoguļo nopietnības pakāpi, kādā šie dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti apdraud cilvēku un dzīvnieku veselību, atbilstoši 8., 9. un 10. pantā noteiktajiem sarakstiem.

2. Uz atvasinātiem produktiem attiecas noteikumi, kas piemērojami konkrētās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, no kuriem iegūti atvasinātie produkti, ja šajā regulā, kurā var precizēt nosacījumus saskaņā ar kuriem uz atvasinātiem produktiem nesattiecas šie noteikumi, vai šajā regulā paredzētajos īstenošanas pasākumos, ko pieņēmusi Komisija, nav norādīts citādi.

3. Šīs regulas 8., 9. un 10. pantu var grozīt, lai ņemtu vērā zinātnes attīstību attiecībā uz riska pakāpes novērtējumu ar nosacījumu, ka šādu attīstību var noteikt, pamatojoties uz atbilstošas zinātniskās iestādes veiktu riska novērtējumu. Tomēr minētajos pantos uzskaitītos dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus nevar svītrot no šiem sarakstiem un var mainīt tikai kategoriju vai tos papildināt.

4. Pasākumus, kas minēti 2. un 3. punktā un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

8. pants

Pirmās kategorijas materiāls

Pirmās kategorijas materiāls ir šādi dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti:

- a) veseli šādu dzīvnieku ķermeņi un visas ķermeņa daļas, tostarp jēlādas un ādas:
 - i) dzīvnieki, par kuriem pastāv aizdomas, ka tie varētu būt inficēti ar TSE atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 999/2001, vai kuru saslimšana ar TSE ir oficiāli apstiprināta;
 - ii) dzīvnieki, kas nokauti saistībā ar TSE izskaušanas pasākumiem;
 - iii) dzīvnieki, tostarp jo īpaši lolojumdzīvnieki, zooloģiskā dārza dzīvnieki un cirka dzīvnieki, izņemot lauksaimniecības dzīvniekus un savvaļas dzīvniekus;

- iv) dzīvnieki, kurus izmanto izmēģinājumos, kā definēts Direktīvas 86/609/EEK 2. panta d) punktā, neskarot Regulas (EK) Nr. 1831/2003 3. panta 2. punktu;
- v) savvaļas dzīvnieki, ja pastāv aizdomas par to inficēšanos ar slimībām, ko iespējams pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem;
- b) šāds materiāls:
 - i) īpašs riska materiāls;
 - ii) veseli nobeigušos dzīvnieku ķermeņi vai ķermeņa daļas, kas likvidešanas brīdī satur īpašo riska materiālu;
- c) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kas atvasināti no tādiem dzīvniekiem, kuri ir pakļauti nelikumīgai ārstēšanai, kā definēts Direktīvas 96/22/EK 1. panta 2) punkta d) apakšpunktā vai Direktīvas 96/23/EK 2. panta b) punktā;
- d) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kuri satur citu vielu atliekas un vidi piesārņojošas vielas, kas minētas Direktīvas 96/23/EK I pielikuma B grupas 3. punktā, ja šādas atliekas pārsniedz Kopienas tiesību aktos noteikto pieļaujamo līmeni vai, ja tādu nav, valsts tiesību aktos noteikto pieļaujamo līmeni;
- e) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, ko savāc, veicot notekūdeņu attīrīšanu, izpildot noteikumus, kuri pieņemti saskaņā ar 27. panta pirmās daļas c) apakšpunktu:
 - i) no uzņēmumiem vai iekārtām, kas ražo 1. kategorijas materiālu; vai
 - ii) no citiem uzņēmumiem vai iekārtām, kurās tiek iznīcināts īpašais riska materiāls;
- f) pārtikas atkritumi no starptautisko līniju transportlīdzekļiem;
- g) pirmās kategorijas materiālu maisījumi vai nu ar otrās kategorijas materiālu vai trešās kategorijas materiālu, vai ar abu kategoriju materiāliem.
- ii) no kautuvēm, izņemot tās, kuras norādītas 8. panta e) apakšpunktā;
- c) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kuros ir atļautu vielu vai piesārņotāju atliekas, kas pārsniedz atļauto līmeni, kā minēts Direktīvas 96/23/EK 15. panta 3. punktā;
- d) dzīvnieku izcelsmes produkti, kuri deklarēti kā nederīgi lietošanai pārtikā, jo tajos var būt svešķermeņi;
- e) tādi dzīvnieku izcelsmes produkti, izņemot pirmās kategorijas materiālu, kuri:
 - i) importēti vai ievesti no trešās valsts un neatbilst Kopienas veterinārajiem tiesību aktiem attiecībā uz to importu vai ieviešanu Kopienā, izņemot, ja to imports vai ieviešana ir atļauta saskaņā ar īpašiem ierobežojumiem, kas noteikti Kopienas tiesību aktos, vai ja tos nosūta atpakaļ uz attiecīgo trešo valsti; vai
 - ii) ir nosūtīti uz citu dalībvalsti un kuri neatbilst saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem noteiktajām vai atļautajām prasībām, izņemot, ja tie ir nosūtīti atpakaļ ar izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes atļauju;
- f) dzīvnieki un dzīvnieku daļas, izņemot 8. vai 10. pantā minētos:
 - i) kas nobeigušies, tostarp dzīvnieki, kas nokauti, lai kontrolētu slimības uzliesmojumu, izņemot tos, kas nokauti vai nonāvēti cilvēku patēriņam;
 - ii) dīgļi;
 - iii) olšūnas, embriji un sperma, kas nav paredzēta reprodukcijai; un
 - iv) olās nobeigušies mājputni;
- g) otrās kategorijas materiāla maisījumi ar trešās kategorijas materiālu;
- h) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kas nav pirmās kategorijas vai trešās kategorijas materiāls.

9. pants

Otrās kategorijas materiāls

Otrās kategorijas materiāls ir šādi dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti:

- a) kūtsmēsli, nemineralizēts gvano un gremošanas trakta saturs;
- b) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, ko savāc, veicot notekūdeņu attīrīšanu, izpildot noteikumus, kuri pieņemti saskaņā ar 27. panta pirmās daļas c) apakšpunktu:
 - i) no uzņēmumiem vai iekārtām, kas ražo 2. kategorijas materiālu; vai

10. pants

Trešās kategorijas materiāls

Trešās kategorijas materiāls ir šādi dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti:

- a) Tādu nokautu dzīvnieku vai, ja tie ir medījamo dzīvnieku, nogalinātu dzīvnieku ķermeņi vai to daļas, kas der cilvēku patēriņam saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, bet ko neparedz lietot cilvēku patēriņā komerciālu apsvērumu dēļ;

- b) liemeņi un to daļas no dzīvniekiem, kas nokauti kautuvē un pirmskaušanas apskatē izrādījušies derīgi nokaušanai cilvēku patēriņam, vai medijamo dzīvnieku, kas nogalināti lietošanai cilvēku patēriņā saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, ķermeņi un to daļas:
- i) tādu dzīvnieku liemeņi vai to daļas, kas izbrāķēti kā nederīgi cilvēku patēriņam saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, bet kuriem nav novēroti tādu slimību simptomi, ko iespējams pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem;
 - ii) māļputnu galvas;
 - iii) jēlādas un ādas, tostarp to atgriezumus un nošķēlumus, ragi un šādu dzīvnieku pēdas, tostarp falangas un karpālos un metakarpālos kaulus un pakaļkāju tarsālos un metatarsālos kaulus:
 - dzīvnieki, izņemot tos atgremotājus, kuriem jāveic TSE testi, kā arī
 - atgremotāji, kuriem ir veikti testi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 6. panta 1. punktu, un rezultāts bijis negatīvs;
 - iv) cūku sari;
 - v) spalvas;
- c) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti no māļputniem un zaķveidīgajiem dzīvniekiem, kuri nokauti fermās, kā norādīts Regulas (EK) Nr. 853/2004 1. panta 3. punkta d) apakšpunktā, un kuriem nav novēroti tādu slimību simptomi, kuras iespējams pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem;
- d) tādu dzīvnieku asinis, kuriem nav novēroti tādu slimību simptomi, kuras ar šīm asinīm iespējams pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem, ja asinis iegūtas no tādiem dzīvniekiem, kuri nokauti kautuvē pēc tam, kad pirmskaušanas apskatē tie tika atzīti par derīgiem nokaušanai cilvēku patēriņam saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem:
- i) dzīvnieki, izņemot tos atgremotājus, kuriem jāveic TSE testi; un
 - ii) atgremotāji, kuriem ir veikti testi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 6. panta 1. punktu, un rezultāts bijis negatīvs;
- e) dzīvnieku blakusprodukti, kas iegūti pārtikā lietojamu produktu ražošanā, tostarp attaukoti kauli, dradži, un piena pārstrādē radušies nosēdumi pēc tā centrifūgēšanas vai separēšanas;
- f) dzīvnieku izcelsmes produkti vai pārtika, kurā ir dzīvnieku izcelsmes produkti, kurus vairs neparedz šādai lietošanai cilvēku patēriņā komerciālu apsvērumu dēļ vai saistībā ar ražošanas problēmām vai iesaiņojuma defektiem, vai citiem defektiem, kas neapdraud cilvēku vai dzīvnieku veselību;
- g) dzīvnieku izcelsmes barība lolojumdzīvniekiem vai pārtika, kurā ir dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kurus vairs neparedz šādai lietošanai komerciālu apsvērumu dēļ vai saistībā ar ražošanas problēmām vai iesaiņojuma defektiem, vai citiem defektiem, kas neapdraud cilvēku vai dzīvnieku veselību;
- h) tādu dzīvnieku asinis, placenta, vilna, spalvas, apmatojums, ragi, griezti nagi un svaigpiens, kuriem nav novēroti tādu slimību simptomi, kuras ar šo produktu iespējams pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem;
- i) ūdensdzīvnieki un šādu dzīvnieku daļas, izņemot jūras zidītājus, kuriem nav novēroti tādu slimību simptomi, kuras var pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem;
 - j) ūdensdzīvnieku izcelsmes blakusprodukti no uzņēmumiem vai iekārtām, kas ražo produktus cilvēku patēriņam;
 - k) šāds materiāls, kurš iegūts no dzīvniekiem, kam nav novēroti tādu slimību simptomi, kuras ar šo materiālu iespējams pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem:
 - i) čaulgliemju čaulas ar mīkstajiem audiem vai gaļu;
 - ii) šāds materiāls no sauszemes dzīvniekiem:
 - inkubatora blakusprodukti,
 - olas,
 - olu blakusprodukti, arī olu čaumalas;
 - iii) dienu veci cāļi, kuri nokauti komerciālu apsvērumu dēļ;
 - l) ūdens un sauszemes bezmugurkaulnieki, izņemot sugas, kurām ir patogēna iedarbība uz cilvēkiem vai dzīvniekiem;
 - m) *Rodentia* un *Lagomorpha* kārtas dzīvnieki un to daļas, izņemot pirmās kategorijas, kā norādīts 8. panta a) punkta iii), iv) un v) apakšpunktā, un otrās kategorijas materiālu, kas minēts 9. panta a) līdz g) apakšpunktā;
 - n) tādu nobeigušos dzīvnieku jēlādas un ādas, nagi, spalvas, vilna, ragi, apmatojums un kažoks, kam nav novēroti tādu slimību simptomi, kuras ar šiem produktiem iespējams pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem, izņemot šā panta b) punktā minētos blakusproduktus;
 - o) tādu dzīvnieku taukaudi, kam nav novēroti tādu slimību simptomi, kuras ar šo materiālu iespējams pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem, ja dzīvnieki ir nokauti kautuvē un izrādījušies derīgi nokaušanai cilvēku patēriņam pēc pirmskaušanas apskates saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem;
 - p) ēdināšanas uzņēmumu pārtikas atkritumi, izņemot tos, kas minēti 8. panta f) punktā.

II NODAĻA

Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu likvidēšana un izmantošana

1. iedaļa

Izmantošanas ierobežojumi

11. pants

Izmantošanas ierobežojumi

1. Ir aizliegta šāda dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu izmantošana:

- a) kādas sauszemes dzīvnieku sugas (izņemot kažokzvēru) barošana ar pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām, kas atvasinātas no tās pašas sugas dzīvnieku ķermeņiem vai ķermeņa daļām;
- b) lauksaimniecības dzīvnieku, izņemot kažokzvērus, barošana ar ēdināšanas uzņēmumu pārtikas atkritumiem vai ar barību, kas satur ēdināšanas uzņēmumu pārtikas atkritumus vai ir atvasināta no tiem;
- c) lauksaimniecības dzīvnieku barošana ar zāli, tos ganot vai barojot tos ar nopļautu zāli, kas aug laukā, kurā izmantots organiskais mēslojums vai augsnes ielabotāji, izņemot kūtsmēslus, ja vien šāda ganīšana vai barošana ar nopļautu zāli nenotiek pēc starplaika, kurā iespējams nodrošināt pietiekami kontroli pār riskiem cilvēku un dzīvnieku veselībai un kurš nav mazāks par 21 dienu; un
- d) zivjaudzētavās audzētu zivju barošana ar pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām, kas atvasinātas no tās pašas sugas zivjaudzētavās audzētu zivju ķermeņiem vai ķermeņa daļām.

2. Saistībā ar to var noteikt šādus pasākumus:

- a) veikt pārbaudes un kontroles, lai nodrošinātu 1. punktā norādīto aizliegumu piemērošanu, tostarp noteikšanas metodes un testi, kurus izmanto, lai pārbaudītu tādu materiālu klātbūtni, kas iegūti no atsevišķām sugām, un sliekšņus necīgiem pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu daudzumiem, kas norādīti 1. punkta a) un d) apakšpunktā un ko radījis netīšs un tehniski nenovēršams piesārņojums;
- b) nosacījumus kažokzvēru barošanai ar pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām, kas atvasinātas no tās pašas sugas dzīvnieku ķermeņiem vai ķermeņa daļām; un
- c) nosacījumus lauksaimniecības dzīvnieku barošanai ar zāli, kas aug laukā, kurā izmantots organiskais mēslojums vai augsnes ielabotāji, jo īpaši grozīt 1. punkta c) apakšpunktā norādīto nogaidīšanas periodu.

Pasākumi, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. iedaļa

Likvidēšana un izmantošana

12. pants

Pirmās kategorijas materiāla likvidēšana un izmantošana

Pirmās kategorijas materiālu:

- a) likvidē kā atkritumus sadedzināšanas iekārtā:
 - i) tieši, bez iepriekšējas pārstrādes; vai
 - ii) pēc pārstrādes, veicot sterilizāciju spiediena ietekmē – ja to prasa kompetentā iestāde, un iezīmējot iegūto materiālu ar permanentu marķējumu;
- b) likvidē vai reģenerē līdzsadedzināšanas iekārtā, ja pirmās kategorijas materiāls ir atkritumi:
 - i) tieši, bez iepriekšējas pārstrādes; vai
 - ii) pēc pārstrādes, veicot sterilizāciju spiediena ietekmē – ja to prasa kompetentā iestāde, un iezīmējot iegūto materiālu ar permanentu marķējumu;
- c) likvidē, to pārstrādājot ar sterilizāciju spiediena ietekmē apstiprinātā iekārtā, iezīmē iegūto materiālu ar permanentu marķējumu un apglabā atļautā atkritumu poligonā, ja pirmās kategorijas materiāls nav 8. panta a) punkta i) un ii) apakšpunktā minētais materiāls;
- d) likvidē, apglabājot atļautā atkritumu poligonā, ja tas ir 8. panta f) punktā minētais pirmās kategorijas materiāls;
- e) izmanto kā kurināmo, to iepriekš pārstrādājot vai bez pārstrādes; vai
- f) izmanto 33., 34. un 36. pantā minēto atvasināto produktu ražošanai un laiž tirgū saskaņā ar šiem pantiem.

13. pants

Otrās kategorijas materiāla likvidēšana un izmantošana

Otrās kategorijas materiālu:

- a) likvidē kā atkritumus sadedzināšanas iekārtā:
 - i) tieši, bez iepriekšējas pārstrādes; vai
 - ii) pēc pārstrādes, veicot sterilizāciju spiediena ietekmē – ja to prasa kompetentā iestāde, un iezīmējot iegūto materiālu ar permanentu marķējumu;

- b) likvidē vai reģenerē līdzsadedzināšanas iekārtā, ja otrās kategorijas materiāls ir atkritumi:
- i) tieši, bez iepriekšējas pārstrādes; vai
 - ii) pēc pārstrādes, veicot sterilizāciju spiediena ietekmē – ja to prasa kompetentā iestāde, un iezīmējot iegūto materiālu ar permanentu marķējumu;
- c) likvidē atļautā atkritumu poligonā pēc pārstrādes, veicot sterilizāciju spiediena ietekmē un iezīmējot iegūto materiālu ar permanentu marķējumu;
- d) izmanto organiskā mēslojuma vai augsnes ielabotāju ražošanai, kurus laiž tirgū saskaņā ar 32. pantu, pēc pārstrādes, veicot sterilizāciju spiediena ietekmē, ja tas ir atbilstoši, un iezīmējot iegūto materiālu ar permanentu marķējumu;
- e) kompostē vai transformē biogāzē:
- i) pēc pārstrādes ar sterilizāciju spiediena ietekmē un iezīmējot iegūto materiālu ar permanentu marķējumu; vai
 - ii) pēc pārstrādes vai bez iepriekšējas pārstrādes, ja tie ir kūtsmēsli, gremošanas trakts un tā saturs, piens un piena produkti, jaunpiens, kā arī olas un olu produkti, par ko kompetentā iestāde neuzskata, ka tie varētu radīt nopietnas transmisīvas slimības izplatīšanās risku;
- f) iestrādā zemē, nepārstrādājot, ja tie ir kūtsmēsli, gremošanas trakta saturs, kas atdalīts no gremošanas trakta, piens un piena produkti un jaunpiens, par ko kompetentā iestāde neuzskata, ka tie varētu radīt nopietnas transmisīvas slimības izplatīšanās risku;
- g) skābē, kompostē vai transformē biogāzē, ja tas ir materiāls, kas iegūts no ūdensdzīvniekiem;
- h) izmanto par kurināmo ar iepriekšēju pārstrādi vai bez tās; vai
- i) izmanto 33., 34. un 36. pantā minēto atvasināto produktu ražošanai un laiž tirgū saskaņā ar šiem pantiem.
- d) pārstrādā, izņemot gadījumu, kad trešās kategorijas materiāls ir mainījies sadalīšanās vai bojājumu dēļ, tādējādi ar šo produktu nepieņemami apdraudot cilvēku vai dzīvnieku veselību, un to izmanto:
- i) barības ražošanai lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot kažokzvērus, un kuru laiž tirgū saskaņā ar 31. pantu, izņemot 10. panta n), o) un p) punktā minēto materiālu;
 - ii) barības ražošanai kažokzvēriem, kuru laiž tirgū saskaņā ar 36. pantu;
 - iii) barības ražošanai lolojumdzīvniekiem, kuru laiž tirgū saskaņā ar 35. pantu; vai
 - iv) organiskā mēslojuma un augsnes ielabotāju ražošanai, kurus laiž tirgū saskaņā ar 32. pantu;
- e) izmanto jēlas lolojumdzīvnieku barības ražošanai, kuru laiž tirgū saskaņā ar 35. pantu;
- f) kompostē vai transformē biogāzē;
- g) skābē, kompostē vai transformē biogāzē, ja tas ir materiāls, kas iegūts no ūdensdzīvniekiem;
- h) izmanto, ievērojot kompetentās iestādes noteiktus nosacījumus, kas novērš risku cilvēku un dzīvnieku veselībai, ja tās ir vēžveidīgo čaumalas, izņemot tās, kas minētas 2. panta 2) punkta f) apakšpunktā, un olu čaumalas;
- i) izmanto kā kurināmo ar vai bez iepriekšējas pārstrādes;
- j) izmanto 33., 34. un 36. pantā minēto atvasināto produktu ražošanai un laiž tirgū saskaņā ar šiem pantiem;
- k) ēdināšanas uzņēmumu pārtikas atkritumus, kas minēti 10. panta p) punktā, pārstrādā veicot sterilizāciju spiediena ietekmē vai izmantojot 15. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētās pārstrādes metodes vai kompostē vai transformē biogāzē; vai
- l) iestrādā zemē, nepārstrādājot, ja tas svaigpiens, jaunpiens un no tā atvasināti produkti, par kuriem kompetentā iestāde uzskata, ka tie nevar radīt jebkādas slimības risku, kuru ar šiem produktiem var pārnest cilvēkiem un dzīvniekiem;

14. pants

Trešās kategorijas materiāla likvidēšana un izmantošana

Trešās kategorijas materiālu:

- a) likvidē kā atkritumus sadedzināšanas iekārtā, veicot iepriekšēju pārstrādi vai bez tās;
- b) likvidē vai reģenerē līdzsadedzināšanas iekārtā, ja trešās kategorijas materiāls ir atkritumi;
- c) pēc pārstrādes likvidē atļautā atkritumu poligonā;

15. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Šīs sadaļas īstenošanas pasākumus var noteikt saistībā ar šādiem jautājumiem:
 - a) Īpašiem nosacījumiem zivju apstrādei uz zvejas kuģa klāja un materiāla likvidēšanai, kas iegūts uz klāja ņemot zivis ar slimības, tostarp parazītu invāzijas pazīmēm, kas var inficēt cilvēkus;

- b) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārstrādes metodēm, izņemot sterilizāciju spiediena ietekmē, jo īpaši attiecībā uz parametriem, ko piemēro minētajām pārstrādes metodēm, jo īpaši pārstrādes laiks, temperatūra, spiediens un daļu izmērs;
- c) parametriem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, tostarp ēdināšanas uzņēmumu pārtikas atkritumu, transformēšanai biogāzē vai kompostā;
- d) nosacījumiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasināto produktu sadedzināšanai vai līdzsadedzināšanai;
- e) nosacījumiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasināto produktu izmantošanai par kurināmo;
- f) nosacījumiem 10. panta c) apakšpunktā minēto dzīvnieku blakusproduktu ražošanai un apstrādei;
- g) ūdensdzīvnieku izcelsmes materiāla skābēšanu;
- h) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu iezīmēšanu ar permanentu marķējumu;
- i) dažu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, organiskā mēslojuma un augsnes ielabotāju iestrādāšanu zemē;
- j) dažu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu izmantošanu lauksaimniecības dzīvnieku barošanai; un
- k) cilvēku vai dzīvnieku veselībai radītā riska līmeni attiecībā uz noteiktu materiālu, ko uzskata par nepieņemamu, kā minēts 14. panta d) punktā.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Līdz noteikumu pieņemšanai, kas minēti:

- a) šā panta 1. punkta pirmās daļas c), f) un g) apakšpunktā, dalībvalstis var pieņemt vai paturēt spēkā nacionālos noteikumus par:
 - i) regulas 10. panta c) apakšpunktā minēto dzīvnieku blakusproduktu ražošanu un apstrādi;
 - ii) regulas 10. panta p) apakšpunktā minēto dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu transformēšanu; un
 - iii) ūdensdzīvnieku izcelsmes materiāla skābēšanu;
- b) šā panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētos dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus var likvidēt jūrā, neskarot Kopienas tiesību aktus vides jomā.

3. iedaļa

Atkāpes

16. pants

Atkāpes

Atkāpjoties no 12., 13. un 14.panta, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus var:

- a) ja tie ir dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kas minēti 15. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, apstrādāt un likvidēt saskaņā ar īpašiem nosacījumiem, kuri noteikti saskaņā ar minēto apakšpunktu;
- b) izmantot pētniecības nolūkiem un citiem īpašiem nolūkiem saskaņā ar 17. pantu;
- c) ja tie ir 18. pantā minētie dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, izmantot īpašiem barošanas nolūkiem saskaņā ar minēto pantu;
- d) ja tie ir 19. pantā minētie dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, likvidēt saskaņā ar minēto pantu;
- e) likvidēt vai izmantot atbilstoši alternatīvām metodēm, kuras ir apstiprinātas saskaņā ar 20. pantu, pamatojoties uz parametriem, kuros var iekļaut sterilizāciju spiediena ietekmē vai citas šīs regulas vai tajā minēto īstenošanas pasākumu prasības;
- f) ja tie ir otrās un trešās kategorijas materiāli un ja to atļauj kompetentā iestāde, izmantot biodinamisko preparātu sagatavošanai un ierakšanai zemē, kā minēts Regulas (EK) Nr. 834/2007 12. panta 1. punkta c) apakšpunktā;
- g) ja tas ir trešās kategorijas materiāls un ja to atļauj kompetentā iestāde, izmantot lolojumdzīvnieku barošanai;
- h) ja tie ir dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, izņemot pirmās kategorijas materiālu, kas rodas, veicot ķirurģisku iejaukšanos dzīvniekiem vai dzīvnieku piedzimšanas laikā fermā, un, ja to atļauj kompetentā iestāde, tos likvidēt šajā fermā.

17. pants

Pētniecības un citi īpaši nolūki

1. Kompetentā iestāde var atļaut, atkāpjoties no 12., 13.un 14. panta, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu izmantošanu izstādēs, mākslinieciskās darbībās, diagnostikā, izglītības un pētniecības nolūkiem, ievērojot nosacījumus, kuri nodrošina cilvēku un dzīvnieku veselībai radītā riska kontroli.

Šie nosacījumi cita starpā:

- a) aizliedz jebkādu šo dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu tālāku izmantošanu citiem nolūkiem; un

b) paredz šos dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātus produktus obligāti likvidēt drošā veidā vai nosūtīt atpakaļ uz to izcelsmes vietu, ja tas ir atbilstoši.

2. Ja ir apdraudēta cilvēku un dzīvnieku veselība, un tādēļ jāpieņem pasākumi visā Kopienas teritorijā, jo īpaši ja parādās jauns risks, Komisija var pieņemt saskaņotus noteikumus par 1. punktā minēto dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu importu un izmantošanu. Šie nosacījumi var ietvert arī prasības par uzglabāšanu, iepakojšanu, kategorijas noteikšanu, transportēšanu un likvidēšanu.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

18. pants

Īpaši barošanas nolūki

1. Kompetentā iestāde var atļaut, atkāpjoties no 13. un 14. panta, un ievērojot nosacījumus, kuri nodrošina cilvēku un dzīvnieku veselībai radītā riska kontroli, otrās kategorijas materiāla savākšanu un lietošanu, ja tas ir no dzīvniekiem, kuri nav nonāvēti vai nav nobeigušies saistībā ar tādu slimību vai aizdomām par slimību, ko var pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem, un trešās kategorijas materiālu šādu dzīvnieku barošanai:

- a) zooloģiskā dārza dzīvnieki;
- b) cirka dzīvnieki;
- c) rāpuļi un plēsīgie putni, kas nav zooloģiskā dārza vai cirka dzīvnieki;
- d) kažokzvēri;
- e) savvaļas dzīvnieki;
- f) suņi no atzītām suņaudzētavām vai medību suņu bariem;
- g) suņi un kaķi patversmēs;
- h) kāpuri un tārpi zivju ēsmām.

2. Kompetentā iestāde var atļaut, atkāpjoties no 12. panta un ievērojot nosacījumus, kuri paredzēti saskaņā ar šā panta 3. punktu:

- a) 8. panta b) punkta ii) apakšpunktā pirmās kategorijas materiāla un no zooloģiskā dārza dzīvniekiem atvasinātā materiāla izmantošanu zooloģiskā dārza dzīvnieku barošanai; un
- b) 8. panta b) punktā ii) apakšpunktā minēto pirmās kategorijas materiālu dabīgajā vidē dzīvojošu apdraudētu vai aizsargājamu maitēdāju putnu sugu barošanai, lai veicinātu bioloģisko daudzveidību.

3. Šā panta īstenošanas pasākumus var noteikt saistībā ar šādiem jautājumiem:

- a) nosacījumiem, ar kuriem var atļaut 1. punktā minēto savākšanu un izmantošanu attiecībā uz otrās kategorijas un trešās kategorijas materiāla novirzīšanu, uzglabāšanu un izmantošanu dzīvnieku barošanai, arī gadījumos, ja rodas jauns risks;
- b) nosacījumiem, saskaņā ar kuriem atsevišķos gadījumos atkāpjoties no 21. panta 1. punktā noteiktajām prasībām, var atļaut šā panta 2. punktā minēto pirmās kategorijas materiālu izmantošanu barošanai, tostarp:
 - i) apdraudētām vai aizsargājamām maitēdāju putnu sugām un citām sugām, kuras drīkst barot ar šādu materiālu, dažās dalībvalstīs;
 - ii) pasākumus, lai novērstu apdraudējumu cilvēku un dzīvnieku veselībai.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

19. pants

Savākšana, transportēšana un likvidēšana

1. Kompetentā iestāde var atļaut, atkāpjoties no 12., 13., 14. un 21. panta, šāda materiāla likvidēšanu:

- a) nobeigušos lolojumdzīvnieku un zirgu dzimtas dzīvnieku aprakšanu;
- b) pirmās kategorijas materiāla, kas minēts 8. panta a) punkta v) apakšpunktā un 8. panta b) punkta ii) apakšpunktā, otrās kategorijas un trešās kategorijas materiālu likvidēšanu attālos apgabalos, sadedzinot vai aprokot uz vietas, vai citādi likvidējot oficiālā uzraudzībā, kas novērš risku cilvēku un dzīvnieku veselībai;
- c) sadedzinot vai aprokot uz vietas, vai citādi likvidējot oficiālā uzraudzībā, kas novērš risku cilvēku un dzīvnieku veselībai, pirmās kategorijas materiālu, kas minēts 8. panta b) punkta ii) apakšpunktā, otrās kategorijas un trešās kategorijas materiālus apgabalos, kuriem praktiski nav iespējams piekļūt vai kur piekļūt būtu iespējams tikai apstākļos, kas saistīti ar ģeogrāfiskiem vai klimatiskiem apstākļiem vai dabas katastrofas gadījumā, kas apdraudētu savākšanas personāla veselību un drošību, vai kur piekļūšanai vajadzētu izmantot nesamērīgi lielus savākšanas resursus;
- d) citādi likvidējot oficiālā uzraudzībā, nevis sadedzinot vai aprokot uz vietas, otrās un trešās kategorijas materiālu, kas neapdraud cilvēku un dzīvnieku veselību, ja materiālu daudzums nepārsniedz vienā nedēļā iegūtu noteiktu daudzumu, ko nosaka, ņemot vērā to, kādas darbības tiek veiktas un attiecīgo blakusproduktu izcelsmes dzīvnieku sugu;

e) sadedzinot vai aprokot uz vietas, ievērojot nosacījumus, kas novērš risku cilvēku un dzīvnieku veselībai, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kuri nav pirmās kategorijas materiāls, kas minēts 8. panta a) punkta i) apakšpunktā, tādās slimības uzliesmojuma gadījumā, ja transportēšana līdz tuvākajai iekārtai, kura ir apstiprināta dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārstrādei vai likvidēšanai, palielinātu slimību izplatīšanās risku, vai epizootiskas slimības plaša uzliesmojuma dēļ šādām iekārtām varētu pietrūkt jaudas; un

f) sadedzinot vai aprokot uz vietas, ievērojot nosacījumus, kas novērš risku cilvēku un dzīvnieku veselībai, bišu un biškopības blakusproduktus.

2. Atsevišķu sugu dzīvnieku populācijas attālos apgabalos, kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā, nedrīkst pārsniegt attiecīgās sugas dzīvnieku populācijas maksimālo procentuālo daudzumu attiecīgajā dalībvalstī.

3. Dalībvalstis dara Komisijai pieejamu informāciju par:

a) apgabaliem, ko tās iedala attālo apgabalu kategorijā, piemērojot 1. punkta b) apakšpunktu, un šāda iedalījuma pamatojumu, kā arī atjauninātu informāciju par šā iedalījuma izmaiņām; un

b) ja tās izmanto atļaujas, kas paredzētas 1. punkta c) un d) apakšpunktā attiecībā uz pirmās kategorijas un otrās kategorijas materiālu.

4. Šīs sadaļas īstenošanas pasākumus var noteikt saistībā ar šādiem jautājumiem:

a) nosacījumiem, kuru mērķis ir nodrošināt cilvēku un dzīvnieku veselībai radītā riska kontroli, saistībā ar sadedzināšanu vai aprakšanu uz vietas;

b) dzīvnieku populācijas maksimālo procentuālo daļu, kā minēts 2. punktā;

c) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apjomu saistībā ar veikto darbību veidu un izcelsmes sugu, kā minēts 1. punkta d) apakšpunktā; un

d) slimību sarakstu, kā minēts 1. punkta e) apakšpunktā.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. iedaļa

Alternatīvas metodes

20. pants

Alternatīvo metožu apstiprināšana

1. Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasinātu produktu izmantošanas vai likvidēšanas alternatīvas metodes apstiprināšanas procedūru var sākt Komisija, vai arī dalībvalsts vai ieinteresētā persona, kura var pārstāvēt vairākas ieinteresētās personas, iesniedzot pieteikumu.

2. Ieinteresētās personas nosūta pieteikumu tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā tās ir iepļānojušas izmantot alternatīvo metodi.

Kompetentā iestāde divu mēnešu laikā pēc pilna pieteikuma saņemšanas izvērtē, vai pieteikums atbilst 10. punktā minētajam standarta pieteikuma formātam.

3. Kompetentā iestāde nosūta dalībvalstu un ieinteresēto personu pieteikumus, pievienojot savu vērtējuma ziņojumu, Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei (turpmāk – “EFSA”) un par to informē Komisiju.

4. Kad Komisija ierosina apstiprināšanas procedūru, tā nosūta vērtējuma ziņojumu EFSA.

5. EFSA sešu mēnešu laikā pēc pilna pieteikuma saņemšanas izvērtē, vai iesniegtā metode nodrošina, ka risks cilvēku un dzīvnieku veselībai:

a) tiek kontrolēts tādā veidā, ka novērš to izplatīšanu pirms likvidēšanas saskaņā ar šo regulu vai tās īstenošanas pasākumiem; vai

b) tiek samazināts attiecīgās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem vismaz tādā pašā līmenī, kādu nodrošina pārstrādes metodes, kuras noteiktas saskaņā ar 15. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu.

EFSA sniedz atzinumu par iesniegto pieteikumu.

6. Pietiekami pamatotos gadījumos, kad EFSA prasa no pieteikuma iesniedzēja papildu ziņas, 5. punktā paredzēto termiņu var pagarināt.

Pēc apspriešanās ar Komisiju vai pieteikuma iesniedzēju EFSA nosaka termiņu, kurā tai iesniedz minēto informāciju, un informē Komisiju un attiecīgi pieteikuma iesniedzēju par vajadzīgo papildu termiņu.

7. Ja pieteikuma iesniedzēji vēlas iesniegt papildu informāciju pēc pašu iniciatīvas, tie nosūta šo informāciju tieši EFSA.

Tādā gadījumā 5. punktā paredzēto termiņu nepagarina un neno-saka papildu termiņu.

8. EFSA nosūta atzinumu Komisijai, pieteikuma iesniedzējam un attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei.

9. Komisija trīs mēnešu laikā pēc EFSA atzinuma saņemšanas un ņemot vērā minēto atzinumu, informē pieteikuma iesniedzēju par ierosināto pasākumu, kas jāpieņem saskaņā ar 11. punktu.

10. Vienošanās par alternatīvu metožu standarta pieteikuma formātu pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultatīvo procedūru.

11. Pēc EFSA atzinuma saņemšanas var pieņemt šādus pasākumus:

- a) vai nu pasākumu, ar kuru apstiprina dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasinātu produktu izmantošanas vai likvidēšanas alternatīvu metodi; vai
- b) pasākumu, ar kuru neapstiprina šādu alternatīvu metodi.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

II SADAĻA

UZŅĒMĒJU PIENĀKUMI

I NODAĻA

Vispārīgi pienākumi

1. iedaļa

Savākšana, transportēšana un izsekojamība

21. pants

Savākšana, kategorijas noteikšana un transportēšana

1. Uzņēmēji savāc dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, nosaka to kategoriju un transportē tos bez liekas kavēšanās, ievērojot nosacījumus, lai novērstu risku cilvēku un dzīvnieku veselībai.

2. Uzņēmēji nodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, tos transportējot, ir pievienots tirdzniecības dokuments un, ja to prasa šī regula vai saskaņā ar 6. pantu pieņemtie pasākumi, veselības sertifikāts.

Atkāpjoties no pirmajā daļā minētās prasības, kompetentā iestāde var atļaut kūtsmēslu transportēšanu bez tirdzniecības dokumenta vai veselības sertifikāta starp diviem punktiem vienas un tās pašas saimniecības robežās vai starp saimniecībām un kūtsmēslu lietotājiem, kas atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī.

3. Tirdzniecības dokumentos un veselības sertifikātos, ko pievieno dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, tos transportējot, vismaz iekļauj informāciju par šo produktu izcelsmi, galamērķi un daudzumu un dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu aprakstu un to marķējumu, ja šāds marķējums vajadzīgs saskaņā ar šīs regulas prasībām.

Tomēr attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, kurus transportē dalībvalsts teritorijā, attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde var apstiprināt pirmajā daļā minētās informācijas pievienošanu, izmantojot alternatīvu sistēmu.

4. Uzņēmēji savāc, transportē un likvidē ēdināšanas uzņēmumu trešās kategorijas pārtikas atkritumus saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 13. pantā paredzētajiem pasākumiem.

5. Saskaņā ar 52. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru pieņem šādus pasākumus:

- a) paraugus tirdzniecības dokumentiem, ko pievieno dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, tos transportējot; un
- b) veselības sertifikātu paraugus un nosacījumus, saskaņā ar kuriem tie jāpievieno dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, tos transportējot.

6. Šīs sadaļas īstenošanas pasākumus var noteikt saistībā ar šādiem jautājumiem:

- a) gadījumiem, kad prasība par veselības sertifikātu ir noteikta, ņemot vērā risku, ko daži atvasināti produkti rada cilvēku un dzīvnieku veselībai;
- b) gadījumiem, kad, atkāpjoties no 2. punkta pirmās daļas prasībām un ņemot vērā to, ka daži atvasināti produkti nopietni neapdraud cilvēku un dzīvnieku veselību, atsevišķus dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātus produktus var transportēt bez minētajā punktā noteiktajiem dokumentiem un sertifikātiem;
- c) prasībām par kategorijas noteikšanu, tostarp marķēšanu, un dažādu kategoriju dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu nošķiršanu, tos transportējot; un
- d) nosacījumiem, lai novērstu risku cilvēku un dzīvnieku veselībai, ko rada dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu savākšana un transportēšana, tostarp nosacījumus šo produktu drošai transportēšanai attiecībā uz konteineriem, transportlīdzekļiem un iepakojuma materiālu.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

22. pants

Izsekojamība

1. Uzņēmēji, kuri nosūta, transportē vai saņem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātus produktus, reģistrē sūtījumus un ar tiem saistītos tirdzniecības dokumentus vai veselības sertifikātus.

Tomēr pirmo daļu nepiemēro, ja atļauja transportēt dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātus produktus bez tirdzniecības dokumentiem vai veselības sertifikātiem, ir piešķirta saskaņā ar 21. panta 2. punkta otro daļu vai saskaņā ar īstenošanas pasākumiem, kuru pieņemti saskaņā ar 21. panta 6. punkta b) apakšpunktu.

2. Uzņēmējiem, kuri minēti 1. punktā, ir jābūt sistēmām un procedūrām, lai identificētu:

- a) citus uzņēmējus, kuriem dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti vai atvasinātie produkti ir piegādāti; un
- b) uzņēmējus, kuri tos ir piegādājuši.

Attiecīgo informāciju pēc pieprasījuma dara zināmu kompetentajām iestādēm.

3. Šā panta īstenošanas pasākumus var pieņemt saskaņā ar 52. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru, jo īpaši attiecībā uz:

- a) informāciju, kura jābūt pieejamai kompetentajām iestādēm;
- b) laika posmu informācijas uzglabāšanai.

2. iedaļa

Reģistrācija un apstiprināšana

23. pants

Uzņēmēju, uzņēmumu vai iekārtu reģistrācija

1. Lai veiktu reģistrāciju, uzņēmēji:
 - a) pirms darbības uzsākšanas paziņo kompetentajai iestādei par ikvienu to kontrolē esošu uzņēmumu vai iekārtu, kuri darbojas jebkurā dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasināto produktu ražošanas, transportēšanas, apstrādes, pārstrādes, uzglabāšanas, tirgū laišanas, piegādes, izmantošanas vai likvidēšanas posmā;
 - b) sniedz kompetentajai iestādei informāciju par:
 - i) to kontrolē esošu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasināto produktu kategoriju;
 - ii) to darbību veidu, kuras veiktas, izmantojot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātus produktus par izejmateriālu.
2. Uzņēmēji sniedz kompetentajai iestādei atjauninātu informāciju par visiem to kontrolē esošiem uzņēmumiem vai iekārtām, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, tostarp paziņo kompetentajai iestādei par jebkādām būtiskām izmaiņām darbībā un pastāvoša uzņēmuma vai iekārtas slēgšanu.
3. Sīki izstrādātus noteikumus par 1. punkta īstenošanu pieņem saskaņā ar 52. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru.
4. Atkāpjoties no 1. punkta, ņemot vērā reģistrāciju, sniegt paziņojumu nav nepieciešams par darbībām attiecībā uz kurām uzņēmumi, kas ražo dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, jau ir apstiprināti vai reģistrēti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 852/2004 vai Regulu (EK) Nr. 853/2004; un darbībām, attiecībā uz kurām uzņēmumi vai iekārtas jau ir apstiprinātas saskaņā ar šīs regulas 24. pantu.

Tādu pašu atkāpi piemēro darbībām, kuras saistītas ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu ražošanu tikai uz vietas un kuras veic fermās vai citās telpās, kurās dzīvnieki tiek turēti, baroti vai apkopti.

24. pants

Uzņēmumu vai iekārtu apstiprināšana

1. Uzņēmēji nodrošina, ka to kontrolē esošus uzņēmumus vai iekārtas apstiprina kompetentā iestāde, ja šādi uzņēmumi vai iekārtas veic vienu vai vairākas šādas darbības:

- a) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apstrādi, veicot sterilizāciju izmantojot spiedienu, izmantojot pārstrādes metodes, kas minētas 15. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā vai alternatīvas metodes, kuras apstiprinātas saskaņā ar 20. pantu;
- b) likvidē kā atkritumus, sadedzinot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātus produktus, izņemot uzņēmumus vai iekārtas, kam ir atļauja darboties saskaņā ar Direktīvu 2000/76/EK;
- c) likvidē vai reģenerē, līdzsadedzinot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātus produktus, ja tie ir atkritumi, izņemot uzņēmumus vai iekārtas, kam ir atļauja darboties saskaņā ar Direktīvu 2000/76/EK;
- d) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu izmantošanu par kurināmo;
- e) ražo barību lolojumdzīvniekiem;
- f) ražo organisko mēslojumu un augsnes ielabotājus;
- g) transformē dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un/vai atvasinātus produktus biogāzē vai kompostā.
- h) pēc dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu savākšanas tos apstrādā, izmantojot tādas darbības kā šķirošana, sagriešana, atdzesēšana, sasaldēšana, sāļošana, jēlādu vai ādu, vai īpaša riska materiāla aizvākšana;
 - i) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzglabāšana;
 - j) atvasinātu produktu uzglabāšana, kurus paredzēts:
 - i) apglabāt atkritumu poligonā vai sadedzināt, vai reģenerēt vai likvidēt līdzsadedzināšanas procesā;
 - ii) izmantot par kurināmo;
 - iii) izmantot par barību, izņemot uzņēmumus vai iekārtas, kuras ir apstiprinātas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 183/2005;
 - iv) izmantot par organisko mēslojumu un augsnes ielabotāju, izņemot uzglabāšanu uz vietas tiešai izmantošanai.

2. Panta 1. punktā minētajā apstiprinājumā precizē, vai uzņēmums vai iekārta ir apstiprināta darbību veikšanai ar šādiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un/vai atvasinātiem produktiem:

- a) konkrētas kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un atvasināti produkti, kuri minēti 8., 9. un 10. pantā; vai
- b) vairāk nekā vienas kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un atvasināti produkti, kuri minēti 8., 9. un 10. pantā, norādot, vai ir veiktas šādas darbības:
 - i) pastāvīgi ievērojot stingras nodalīšanas nosacījumu, kas novērš risku cilvēku un dzīvnieku veselībai, vai
 - ii) uz laiku ievērojot nosacījumus, kuri novērš piesārņošanu, lai pielāgotos apstākļiem, kad šādu produktu ražošanai trūkst jaudas saistībā ar:
 - plašu epizootiskas slimības uzliesmojumu, vai
 - citiem ārkārtējiem un neparedzētiem apstākļiem.

25. pants

Vispārējās higiēnas prasības

1. Uzņēmēji nodrošina, ka to kontrolē esoši uzņēmumi vai iekārtas, kuri veic 24. panta 1. punkta a) un h) apakšpunktā minētās darbības:

- a) ir konstruēti tā, lai tos būt iespējams efektīvi iztīrīt un dezinficēt un attiecīgā gadījumā grīda ir konstruēta tā, lai atvieglotu šķidruma novadīšanu;
- b) nodrošina atbilstošas personiskās higiēnas telpas, piemēram, tualetes, garderobes un izlietnes darbinieku vajadzībām;
- c) nodrošina piemērotus aizsarglīdzekļus pret kaitēkļiem, piemēram, kukaiņiem, grauzējiem un putniem;
- d) uztur labā kārtībā iekārtas un aprīkojumu, bet mērinstrumentus regulāri kalibrē; un
- e) nodrošina piemērotu aprīkojumu konteineru un mehānismu tīrīšanai un dezinficēšanai uz vietas, lai novērstu piesārņojuma risku.

2. Ikviens darbinieks, kurš strādā 1. punktā minētajā uzņēmumā vai iekārtā, valkā piemērotu tīru un, attiecīgā gadījumā, aizsargājošu apģērbu.

Attiecīgā gadījumā noteiktā uzņēmumā vai iekārtā:

- a) personāls, kas strādā netīrajā zonā, drīkst pāriet uz tīro zonu tikai tad, ja pirms tam nomaina darba apģērbu un apavus vai arī tos dezinficē;

b) aprīkojumu un instrumentus drīkst pārvietot no netīrās zonas uz tīro zonu tikai tad, ja tie ir notīrīti un dezinficēti; un

c) uzņēmējs nosaka īpašu kārtību attiecībā uz personāla pārvietošanos, lai to varētu kontrolēt, un šajā kārtībā apraksta arī pareizu kāju un riteņu dezinfekcijas vanniņu izmantošanu.

3. Uzņēmumos vai iekārtās, kas veic 24. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās darbības:

- a) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus apstrādā tā, lai novērstu piesārņojuma risku;
- b) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus pārstrādā iespējami ātri. Pēc pārstrādes atvasinātus produktus apstrādā un uzglabā tā, lai novērstu piesārņojuma risku;
- c) attiecīgā gadījumā jebkuras dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu pārstrādes laikā katra dzīvnieku izcelsmes blakusprodukta vai atvasināta produkta daļa jāapstrādā attiecīgā temperatūrā atbilstošu laiku posmu un jānovērš atkārtota piesārņojuma risks;
- d) uzņēmēji regulāri pārbauda piemērojamos parametrus, jo īpaši temperatūru, spiedienu, laiku, daļu lielumu, attiecīgā gadījumā ar automātiskām ierīcēm;
- e) attiecībā uz visām uzņēmuma vai iekārtas daļām izstrādā tīrīšanas procedūru un to dokumentē.

26. pants

Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apstrāde pārtikas uzņēmumos

1. Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apstrādi, pārstrādi vai uzglabāšanu uzņēmumos vai iekārtās, kuras ir apstiprinātas vai reģistrētas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 4. pantu vai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 852/2004 6. pantu, veic atbilstīgi nosacījumiem, kas novērš savstarpēju piesārņojumu, un attiecīgā gadījumā tam paredzētā uzņēmuma vai iekārtas daļā.

2. Izejmateriālus želatīna un kalogēna ražošanai, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, var uzglabāt, apstrādāt vai pārstrādāt uzņēmumā, kurš īpaši apstiprināts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma XIV daļas I nodaļas 5. punktu un XV daļas I nodaļas 5. punktu, ja ir novērsts slimības pārnesšanas risks, šādus izejmateriālus atdalot no izejmateriāliem, kuri ir paredzēti dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanai.

3. Iepriekšējais 1. un 2. punkts neierobežo īpašas prasības, kuras noteiktas Kopienas tiesību aktos veterinārijas jomā.

27. pants

Īstenošanas pasākumi

Šis nodaļas pirmās un otrās sadaļas īstenošanas pasākumus nosaka saistībā ar šādiem jautājumiem:

- a) prasībām, kas piemērojamas infrastruktūrai un aprīkojumam uzņēmumos vai iekārtās;

- b) higiēnas prasībām, kuras piemēro visu veidu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu apstrādei, tostarp pasākumiem 25. panta 1. punktā minēto uzņēmumu vai iekārtu higiēnas prasību grozīšanai;
- c) nosacījumiem un tehniskajām prasībām dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasinātu produktu apstrādei, transformēšanai, pārstrādei un uzglabāšanai un nosacījumiem notekūdeņu attīrīšanai;
- d) pierādījumu, kuru jāsniedz uzņēmējam, lai apstiprinātu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasinātu produktu apstrādi, transformēšanu un pārstrādi, par spēju novērst risku cilvēku un dzīvnieku veselībai;
- e) nosacījumiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasinātu produktu apstrādei vairāk nekā vienai kategorijai, kas minēta 8., 9. un 10. pantā, tajā pašā uzņēmumā vai iekārtā:
- i) šādas darbības veic atsevišķi;
- ii) šādas darbības veic īslaicīgi konkrētos apstākļos;
- f) nosacījumiem, lai novērstu piesārņojumu, kad dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus uzglabā, apstrādā vai pārstrādā tam paredzētā 26. pantā minētā uzņēmuma vai iekārtas daļā;
- g) transformēšanas standarta parametriem biogāzes un kompostēšanas iekārtām;
- h) prasībām, kas piemērojamas sadedzināšanai vai līdzsadedzināšanai mazjaudas vai lieljaudas iekārtās, kā norādīts 24. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā; un
- i) prasībām, kas piemērojamas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu sadedzināšanai, kā norādīts 24. panta 1. punkta d) apakšpunktā.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Iedaļa

Pašpārbaudes un riska analīze un kritiskie kontrolpunkti

28. pants

Pašpārbaudes

Uzņēmēji ievieš, izpilda un uztur pašpārbaudes savos uzņēmumos vai iekārtās, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai. Uzņēmēji nodrošina, lai no uzņēmuma vai iekārtas neizlaistu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātus produktus, par kuriem ir aizdomas vai ir zināms, ka tie neatbilst šīs regulas prasībām, izņemot gadījumus, kad šādus produktus paredzēts likvidēt.

29. pants

Riska analīze un kritiskie kontrolpunkti

1. Uzņēmēji, kuri veic vienu no turpmāk minētajām darbībām, ievieš, īsteno un uztur pastāvīgas rakstiskas procedūras vai procedūras, pamatojoties uz Riska analīzi un kritiskiem kontrolpunktiem (HACCP) principiem, attiecībā uz:
 - a) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārstrādi;
 - b) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu transformēšanu biogāzē vai kompostā;
 - c) vairāk nekā vienas kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasinātu produktu pārstrādi tajā pašā uzņēmumā vai iekārtā;
 - d) lolojumdzīvnieku barības ražošanu.
2. Uzņēmēji, kā norādīts 1. punktā, jo īpaši:
 - a) apzina jebkādu apdraudējumu, kas jānovērš, jālikvidē vai jāsamazina līdz pieļaujamam līmenim;
 - b) identificē kritiskos kontroles punktus procesa stadijā vai stadijās, kur kontrole ir būtiska, lai nepieļautu vai novērstu apdraudējumu vai mazinātu to līdz pieņemamam līmenim;
 - c) nosaka tādas kritiskās robežas kritiskajos kontroles punktos, kuras būtu robeža starp pieļaujamo un nepieļaujamo, lai tādējādi nepieļautu, novērstu vai samazinātu identificētos apdraudējumus;
 - d) izstrādā un īsteno efektīvas uzraudzības procedūras kritiskajos kontrolpunktos;
 - e) nosaka koriģējošu rīcību gadījumiem, kad uzraudzības gaitā konstatē, ka kritiskais kontroles punkts neatbilst kontroles prasībām;
 - f) ievieš procedūras, lai pārbaudītu, vai a) līdz e) apakšpunktā paredzētie pasākumi ir pietiekami un efektīvi. Pārbaudes procedūras veic regulāri;
 - g) izstrādā dokumentus un reģistrus atbilstoši uzņēmumu veidam un lielumam, lai dokumentētu, ka a) līdz f) apakšpunktā minētie pasākumi tiek efektīvi piemēroti.
3. Ja tiek izdarītas izmaiņas produktā, procesā vai kādā ražošanas, pārstrādes, uzglabāšanas un piegādes posmā, uzņēmēji pārskata savas procedūras un veic vajadzīgās izmaiņas.
4. Pasākumus, lai veicinātu šī panta īstenošanu, pieņem saskaņā ar 52. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru.

30. pants

Valsts labas prakses vadlīnijas

1. Ja nepieciešams, kompetentās iestādes veicina labas prakses valsts vadlīniju izstrādi, izplatīšanu un brīvprātīgu izmantošanu, jo īpaši par HACCP principu piemērošanu, kā norādīts 29. pantā. Uzņēmēji var brīvprātīgi izmantot šādas vadlīnijas.

2. Kompetentā iestāde izvērtē valsts vadlīnijas, lai nodrošinātu, ka:

- a) tās tiek izstrādātas konsultējoties ar tām personām, kuru intereses varētu būtiski ietekmēt, un izplatītas uzņēmēju nozarēs; un
- b) to saturs ir praktiski izmantojams nozarēm, uz kurām šīs vadlīnijas attiecas.

II NODAĻA

Laišana tirgū

1. iedaļa

Dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un atvasināti produkti lauksaimniecības dzīvnieku, izņemot kažokzvēru, barošanai

31. pants

Laišana tirgū

1. Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātus produktus, ko paredzēts izmantot lauksaimniecības dzīvnieku barošanai, var laist tirgū tikai ar šādiem nosacījumiem:

- a) tie ir vai tiek atvasināti no trešās kategorijas materiāliem, kas nav 10. panta n), o) un p) punktā minētie materiāli;
- b) ja tie ir savākti vai pārstrādāti (pēc vajadzības) saskaņā ar nosacījumiem par sterilizāciju spiediena ietekmē vai citiem nosacījumiem, lai novērstu risku cilvēku un dzīvnieku veselībai saskaņā ar 15. pantu pieņemtajiem pasākumiem, kuri noteikti saskaņā ar šā panta 2. punktu; un
- c) ja tie nāk no attiecīgajiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem vai atvasinātiem produktiem apstiprinātiem vai reģistrētiem uzņēmumiem vai iekārtām.

2. Šā panta īstenošanas pasākumus var noteikt attiecībā uz cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības nosacījumiem 1. punktā minēto dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu savākšanai, pārstrādei un apstrādei.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. iedaļa

Organiskais mēslojums un augsnes ielabotāji

32. pants

Laišana tirgū un izmantošana

1. Organisko mēslojumu un augsnes ielabotājus var laist tirgū un izmantot, ja:

- a) tie ir atvasināti no otrās kategorijas vai trešās kategorijas materiāla;
- b) tie ir ražoti saskaņā ar nosacījumiem par sterilizāciju spiediena ietekmē vai citiem nosacījumiem, lai novērstu risku cilvēku un dzīvnieku veselībai saskaņā ar 15. pantā minētajām prasībām un pasākumiem, kuri noteikti saskaņā ar šā panta 3. punktu;
- c) tie nāk no attiecīgi apstiprinātām vai reģistrētiem uzņēmumiem vai iekārtām; un
- d) attiecībā uz otrās kategorijas gaļu un kaulu miltiem vai pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām, kurus paredzēts izmantot kā organisko mēslojumu vai organiskajā mēslojumā un kā augsnes ielabotājus, tiem ir piemaisīta sastāvdaļa, kas neļauj šo maisījumu pēc tam izmantot dzīvnieku barošanai un marķēti, ja to nosaka saskaņā ar 3. punktu pieņemtie pasākumi.

Turklāt fermentācijas atliekas no transformēšanas biogāzē vai kompostā var laist tirgū un izmantot kā organisko mēslojumu un augsnes ielabotāju.

Dalībvalstis var pieņemt vai paturēt spēkā nacionālos noteikumus, paredzot papildu nosacījumus, ar ko ierobežo organiskā mēslojuma un augsnes ielabotāju izmantošanu, ja šādus noteikumus attaisno cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības apsvērumi.

2. Atkāpjoties no 1. punkta d) apakšpunkta, piemaisīšana nav vajadzīga materiāliem, kuru izmantošana barošanai nav iespējama to sastāva vai iepakojuma dēļ.

3. Šīs sadaļas īstenošanas pasākumus var noteikt saistībā ar šādiem jautājumiem:

- a) cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības nosacījumiem organiskā mēslojuma un augsnes ielabotāju ražošanai un izmantošanai;
- b) organiskā mēslojuma vai augsnes ielabotāju marķējuma elementiem vai vielām;
- c) sastāvdaļām, kas jāpiemaisa organiskajam mēslojumam vai augsnes ielabotājiem;
- d) papildu nosacījumiem, piemēram, metodes, kas jāizmanto, veicot marķēšanu, un obligātās proporcijas, kas jāievēro, gatavojot maisījumu, lai nepieļautu šāda organiskā mēslojuma un augsnes ielabotāju izmantošanu dzīvnieku barošanai; un

- e) gadījumos, kad materiālu sastāvs vai iepakojums ļauj nepieņemot prasības par maisīšanu.

4. iedaļa

Citi atvasināti produkti

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

35. pants

Lolojumdzīvnieku barības laišana tirgū

3. nodaļa

Atvasināti produkti, ko reglamentē noteikti citi kopienas tiesību akti

33. pants

Laišana tirgū

Uzņēmēji var laist tirgū šādus atvasinātus produktus:

- a) Kosmētikas līdzekļi, kas definēti Direktīvas 76/768/EEK 1. panta 1. punktā;
- b) aktīvas implantējamas medicīnas ierīces, kas definētas Direktīvas 90/385/EEK 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā;
- c) medicīnas ierīces, kas definētas Direktīvas 93/42/EEK 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- d) medicīnas ierīces, ko lieto *in vitro* diagnostikā un kas definētas Direktīvas 98/79/EK 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā;
- e) veterinārās zāles, kas definētas Direktīvas 2001/82/EK 1. panta 2. punktā;
- f) zāles, kas definētas Direktīvas 2001/83/EEK 1. panta 2. punktā.

34. pants

Ražošana

1. Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātus produktus, kurus ir paredzēts nosūtīt uzņēmumiem vai iekārtām, lai ražotu 33. pantā minētos atvasinātos produktus, importē, savāc un pārvieto, un minētos atvasinātos produktus ražo saskaņā ar minētajā pantā paredzētajiem Kopienas tiesību aktiem.

Neizmantotu materiālu no šādiem uzņēmumiem vai iekārtām likvidē saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

2. Tomēr šo regulu piemēro gadījumos, kad 33. pantā minētie Kopienas tiesību akti neparedz nosacījumus, lai kontrolētu iespējamu risku cilvēku un dzīvnieku veselībai saskaņā ar šīs regulas mērķiem.

Uzņēmēji var laist tirgū lolojumdzīvnieku barību, ja:

- a) produkti ir atvasināti no:
 - i) trešās kategorijas materiāliem, kas nav 10. panta n), o) un p) punktā minētie materiāli;
 - ii) pirmās kategorijas materiāliem, kas minēti 8. panta c) apakšpunktā, uz kuriem attiecas saskaņā 40. panta pirmās daļas a) apakšpunktu noteiktie nosacījumi – importētas lolojumdzīvnieku barības vai no importētiem materiāliem ražotas lolojumdzīvnieku barības gadījumā; vai
 - iii) materiāliem, kas minēti 10. panta a) punktā un b) punkta i) un ii) apakšpunktā – jēlas lolojumdzīvnieku barības gadījumā; un
- b) tie nodrošina riska, kas varētu rasties cilvēku un dzīvnieku veselībai, kontroli, veicot drošu apstrādi saskaņā ar 38. pantu, ja drošs izcelsmes avots saskaņā ar 37. pantu nenodrošina pietiekamu kontroli.

36. pants

Citu atvasinātu produktu laišana tirgū

Uzņēmēji var laist tirgū atvasinātus produktus, kuri nav 31., 32., 33. un 35. pantā minētie produkti, ar noteikumu, ka:

- a) šos produktus:
 - i) neparedz izmantot lauksaimniecības dzīvnieku barošanai vai iestrādāt zemē, kur gana lauksaimniecības dzīvniekus; vai
 - ii) paredz izmantot kažokzvēru barošanai; un
- b) nodrošina cilvēku un dzīvnieku veselībai radītā riska kontroli:
 - i) izmantojot drošus izcelsmes avotus saskaņā ar 37. pantu;
 - ii) izmantojot drošas apstrādes metodes saskaņā ar 38. pantu, ja droši izcelsmes avoti nenodrošina pietiekamu kontroli; vai
 - iii) pārbaudot, vai produktus izmanto tikai drošiem gala lietojuma veidiem saskaņā ar 39. pantu, ja drošas apstrādes metodes nenodrošina pietiekamu kontroli.

37. pants

Drošu izcelsmes avotu izmantošana

1. Drošu izcelsmes avotu izmantošana ietver materiāla izmantošanu:

- a) kas nepieņemami neapdraud cilvēku un dzīvnieku veselību;
- b) kas ir savākts un transportēts no savākšanas punkta uz ražošanas uzņēmumu vai iekārtu, ievērojot nosacījumus, kuri nepieļauj risku cilvēku un dzīvnieku veselībai; vai
- c) kas ir importēts Kopienā un transportēts no punkta, kurā tas pirmo reizi ievests Kopienā, uz ražošanas uzņēmumu vai iekārtu, ievērojot nosacījumus, kuri nepieļauj risku cilvēku un dzīvnieku veselībai.

2. Uzņēmēji apliecina drošu izcelsmes avotu izmantošanu, iesniedzot dokumentus, kuri pamato 1. punktā minētās prasības, vajadzības gadījumā tostarp dokumentus, kas apliecina to bioloģisko drošības pasākumu drošumu, kuri veikti, lai nepieļautu izejmateriāla radītu risku dzīvnieku un cilvēku veselībai.

Šādiem dokumentiem jābūt pieejamiem kompetentajai iestādei pēc pieprasījuma.

Gadījumos, kas minēti 1. punkta c) apakšpunktā, sūtījumiem pievieno veselības sertifikātu, kas atbilst paraugam, kurš pieņemts saskaņā ar 52. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru.

38. pants

Drošas apstrādes metodes

Drošas apstrādes metodes ietver tāda ražošanas procesa piemērošanu izmantotajam materiālam, kas līdz pieņemamam līmenim samazina izmantotā materiāla vai citu ražošanas procesā iegūto vielu radīto risku dzīvnieku un cilvēku veselībai.

Lai atvasinātie produkti nepieņemami neapdraudētu cilvēku un dzīvnieku veselību, to nodrošina, jo īpaši veicot galaproduktu testēšanu.

39. pants

Droši gala lietojuma veidi

Droši gala lietojuma veidi iever šādus atvasinātu produktu lietojuma veidus:

- a) ievērojot nosacījumus, kas nepieņemami neapdraud cilvēku un dzīvnieku veselību; vai
- b) ievērojot nosacījumus, kas var apdraudēt cilvēku un dzīvnieku veselību, īpašiem nolūkiem ar noteikumu, ka šādu lietojuma veidu attaisno Kopienas tiesību aktos, īpaši sabiedrības veselības aizsardzībai un dzīvnieku veselības aizsardzībai, noteiktie mērķi.

40. pants

Īstenošanas pasākumi

Šīs sadaļas īstenošanas pasākumus var noteikt saistībā ar šādiem jautājumiem:

- a) nosacījumiem, lai laistu tirgū importētu lolojumdzīvnieku barību vai no importētiem materiāliem ražota lolojumdzīvnieku barību, kas ražota no 8. panta c) punktā minētajiem pirmās kategorijas materiāliem;
- b) nosacījumiem par drošu izcelsmes avotu izmantošanu un tāda materiāla novirzīšanu, kuru izmanto, ievērojot nosacījumus, kas nepieļauj risku cilvēku un dzīvnieku veselībai;
- c) dokumentiem, kuri minēti 37. panta 2. punkta pirmajā daļā;
- d) ražošanas procesa parametriem, kuri minēti 38. panta pirmajā daļā, jo īpaši attiecībā uz izmantotā materiāla fizisku vai ķīmisku apstrādi;
- e) testēšanas prasībām, kuras piemēro galaproduktam; un
- f) nosacījumiem par drošiem lietojuma veidiem atvasinātiem produktiem, kuri apdraud cilvēku vai dzīvnieku veselību.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

III NODAĻA

Imports, tranzīts un eksports

41. pants

Imports un tranzīts

1. Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātus produktus importē Kopienā vai nosūta tranzītā caur to saskaņā ar:

- a) attiecīgajām šīs regulas prasībām un tajā noteiktajiem īstenošanas pasākumiem konkrētiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, kuras ir vismaz tikpat stingras kā prasības, kas piemērojamas šādu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasinātu produktu ražošanai un pārdošanai Kopienā;
- b) nosacījumiem, kurus atzīst vismaz par līdzvērtīgiem prasībām, kas piemērojamas šādu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasinātu produktu ražošanai un pārdošanai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem; vai
- c) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un 33., 35. un 36. pantā minēto atvasināto produktu gadījumā šajos pantos noteiktās prasības.

Pirmās daļas b) apakšpunktā noteiktos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Atkāpjoties no 1. punkta:

- a) īpaša riska materiālu eksportē tikai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 999/2001;
 - b) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātos produktus, kuri sajaukti ar kādu no atkritumiem, kas Lēmumā 2000/532/EK minēti kā bīstamie atkritumi, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1013/2006 prasības;
 - c) pirmās kategorijas materiālu, otrās kategorijas materiālu un no tiem atvasinātus produktus, kuri nav paredzēti 33., 35. un 36. pantā minēto atvasināto produktu ražošanai, importē un nosūta tranzītā tikai tad, ja ir pieņemti to importa noteikumi saskaņā ar 42. panta 2) punkta a) apakšpunktu;
 - d) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātos produktus, kuri paredzēti 17. panta 1. punktā minētajiem nolūkiem, importē un nosūta tranzītā saskaņā ar attiecīgajā valstī noteiktajiem pasākumiem, kuri nodrošina cilvēku un dzīvnieku veselībai radītā riska kontroli, līdz laikam, kad pieņems saskaņotus noteikumus, kā minēts 17. panta 2. punktā.
3. Ja importē un nosūta tranzītā trešās kategorijas materiālu un no tā atvasinātus produktus, Komisija nosaka attiecīgas prasības, kā minēts 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā.

Šajās prasībās var precizēt, ka sūtījumiem:

- a) jābūt no trešās valsts vai trešās valsts daļas atbilstoši 4. punktā minētajam sarakstam;
- b) jābūt no uzņēmumiem vai iekārtām, kuras izcelsmes trešās valsts kompetentā iestāde apstiprinājusi vai reģistrējusi un iekļāvisi sarakstā attiecīgajam nolūkam; un
- c) vietā, kur sūtījumu ievēd Kopienā un kur veic veterinārās pārbaudes, jābūt pievienotiem dokumentiem, piemēram, tirdzniecības dokumentam vai veselības sertifikātam un attiecīgā gadījumā deklarācijai, kas atbilst saskaņā ar 42. panta 2. punkta pirmās daļas d) apakšpunktu noteiktajam paraugam.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Līdz brīdim, kad pieņems otrās daļas a) un c) apakšpunktā minētās prasības, dalībvalstis precizē šīs prasības valsts pasākumos.

4. To trešo valstu vai trešo valstu daļu sarakstus, no kurām dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātus produktus var importēt vai nosūtīt tranzītā caur Kopienu, izveido saskaņā ar 52. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru, īpaši ņemot vērā:

- a) trešās valsts tiesību aktus;
- b) kompetentās iestādes un tās kontroles dienestu organizāciju trešajā valstī, šādu dienestu pilnvarojumu, uzraudzību, kādai tie pakļauti, un to pilnvaras efektīvi uzraudzīt savu tiesību aktu piemērošanu;
- c) faktiskos dzīvnieku veselības nosacījumus, ko piemēro Kopienai paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu ieguvei, ražošanai, dažāda veida apstrādei, uzglabāšanai un nosūtīšanai;
- d) garantijas, ko var sniegt trešā valsts attiecībā uz attiecīgo dzīvnieku veselības nosacījumu ievērošanu;
- e) pieredzi trešās valsts produkta tirgošanā un veikto importa pārbažu rezultātus;
- f) jebkurus rezultātus, kas gūti Kopienas pārbaudēs trešajā valstī;
- g) mājlopu, citu mājdzīvnieku un savvaļas dzīvnieku veselības statusu trešajā valstī, jo īpaši pievēršot uzmanību eksotiskajām dzīvnieku slimībām un jebkuriem vispārējā veselības stāvokļa aspektiem valstī, kas varētu apdraudēt sabiedrības vai dzīvnieku veselību Kopienā;
- h) regularitāti un ātrumu, ar kādu trešā valsts sniedz informāciju par dzīvnieku infekcijas slimībām tās teritorijā, jo īpaši slimībām, kas minētas Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksā un Ūdensdzīvnieku veselības kodeksā;
- i) trešajā valstī spēkā esošiem noteikumiem attiecībā uz dzīvnieku infekcijas slimību profilaksi un kontroli un to īstenošanu, tostarp noteikumiem par importu no citām trešajām valstīm.

Panta 3. punkta otrās daļas b) apakšpunktā minētie uzņēmumu vai iekārtu saraksti regulāri jāatjaunina un jādarā zināmi Komisijai un dalībvalstīm un pieejami sabiedrībai.

42. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Šīs regulas 41. panta īstenošanas pasākumus, kas var izslēgt dažos uzņēmumos vai iekārtās ražotu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasinātu produktu importēšanu vai tranzītu, lai aizsargātu cilvēku vai dzīvnieku veselību, pieņem saskaņā ar 52. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru.

2. Citus pasākumus 41. panta noteikumu īstenošanai nosaka saistībā ar šādiem jautājumiem:

- a) pirmās kategorijas materiāla, otrās kategorijas materiāla un no tiem atvasinātu produktu importa un tranzīta nosacījumiem;
- b) ierobežojumiem saistībā ar dzīvnieku vai cilvēku veselību, kas piemērojami trešās kategorijas materiāla vai no tā atvasinātu produktu importam, kurus var noteikt, atsaucoties uz Kopienas sarakstiem ar trešajām valstīm vai trešo valstu daļām, kuri izveidoti saskaņā ar 41. panta 4. punktu vai citos nolūkos, kas saistīti ar dzīvnieku veselības un cilvēku veselības aizsardzību;
- c) nosacījumiem par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasinātu produktu ražošanu uzņēmumos vai iekārtās trešajās valstīs. Šādi nosacījumi var attiekties uz kārtību, kādā attiecīgā kompetentā iestāde veic šo uzņēmumu vai iekārtu kontroli, un tajos var paredzēt atbrīvojumu no apstiprināšanas vai reģistrēšanas prasības noteiktiem uzņēmumiem vai iekārtām, kuras veic darbības ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem vai atvasinātiem produktiem, kā minēts 41. panta 3. punkta b) apakšpunkta otrajā daļā; un
- d) veselības sertifikātu paraugiem, tirdzniecības dokumentiem un deklarācijām, kuri ir jāpievieno sūtījumiem, norādot nosacījumus, ar kuriem var apliecināt, ka attiecīgie dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti vai atvasinātie produkti ir savākti vai ražoti saskaņā ar šīs regulas prasībām.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

43. pants

Eksports

1. Aizliegts eksportēt dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātus produktus, kurus paredzēts sadedzināt vai aprakt atkritumu poligonā.
2. Aizliegts eksportēt dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātus produktus uz trešajām valstīm, kuras nav ESAO dalībvalstis, lai izmantotu tos biogāzes ražošanā vai kompostēšanas iekārtā.
3. Pirmās kategorijas materiālu, otrās kategorijas materiālu un no tiem atvasinātus produktus eksportē tikai mērķiem, kuri nav 1. un 2. punktā minētie mērķi, ar nosacījumu, ka Komisija ir noteikusi šādu produktu eksporta noteikumus.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Regulas (EK) Nr. 178/2002 12. pantu par pārtiku un barību, ko eksportē no Kopienas, piemēro *mutatis mutandis* trešās kategorijas materiāla vai no tā atvasinātu produktu eksportam saskaņā ar šo regulu.

5. Atkāpjoties no 3. un 4. punkta:

- a) Īpaša riska materiālu eksportē tikai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 999/2001;
- b) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātus produktus, kuri sajaukti ar kādu no atkritumiem, kas Lēmumā 2000/532/EK minēti kā bīstamie atkritumi, vai piesārņoti ar tiem, eksportē tikai, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1013/2006 prasības.

III SADAĻA

OFICIĀLAS KONTROLES UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

I NODAĻA

Oficiālās kontroles

44. pants

Apstiprināšanas procedūra

1. Kompetentā iestāde apstiprina uzņēmumus vai iekārtas tikai pēc tam, kad, apmeklējot uzņēmumu vai iekārtu, pirms uzņēmums vai iekārta sāk jebkādu darbību, ir pierādīts, ka uzņēmums vai iekārta atbilst saskaņā ar 27. pantu noteiktajām būtiskajām prasībām.
2. Kompetentā iestāde var piešķirt nosacītu apstiprinājumu, ja apmeklējuma laikā uzņēmumā vai iekārtā tiek konstatēts, ka uzņēmums vai iekārta atbilst visām infrastruktūras un aprīkojuma prasībām, ņemot vērā darba procedūru piemērošanas nodrošināšanu saskaņā ar šo regulu. Tā var piešķirt pilnīgu apstiprinājumu vienīgi tad, ja nākamā apmeklējuma laikā, ko veic trīs mēnešos pēc nosacītā apstiprinājuma piešķiršanas, tiek konstatēts, ka uzņēmums vai iekārta atbilst pārējām prasībām, kas minētas 1. punktā. Ja progress ir acīmredzams, taču uzņēmums vai iekārta joprojām neatbilst visām prasībām, kompetentā iestāde var pagarināt nosacīto apstiprinājumu. Tomēr nosacītā apstiprinājuma termiņš kopumā nedrīkst pārsniegt sešus mēnešus.
3. Uzņēmēji nodrošina, ka uzņēmums vai iekārta aptur darbību, ja kompetentā iestāde atsauc savu apstiprinājumu vai, ja izdots nosacīts apstiprinājums, to nepagarina vai nepiešķir pilnu apstiprinājumu.

45. pants

Oficiālās kontroles

1. Neskarot 5. pantu, kompetentā iestāde regulāri veic dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu, uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma, apstrādes oficiālās kontroles un uzraudzību.
2. Regulas (EK) Nr. 882/2004 41. un 42. pantu piemēro *mutatis mutandis* oficiālām kontrolēm, kas veiktas, lai pārbaudītu šīs regulas prasību ievērošanu.

3. Kompetentā iestāde, veicot oficiālās kontroles, var ņemt vērā to, kā ir ievēroti labas prakses vadlīniju ieteikumi.

4. Var noteikt sīki izstrādātus pasākumus šī panta īstenošanai, tostarp noteikumus attiecībā uz mikrobioloģisko analīžu standartmetodēm.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

46. pants

Darbību apturēšana, pārtraukšana un aizliegšana

1. Ja kompetentās iestādes veiktajās oficiālajās kontrolēs un uzraudzības pasākumos atklājas, ka nav ievērota viena vai vairākas šīs regulas prasības, kompetentā iestāde attiecīgi rīkojas.

Kompetentā iestāde jo īpaši atbilstīgi atklāto trūkumu veidam un smagumam un iespējamam riskam cilvēku un dzīvnieku veselībai:

- a) aptur apstiprinājumu uzņēmumiem vai iekārtām, kas apstiprinātas saskaņā ar šo regulu, ja:
 - i) uzņēmums vai iekārta vairs neatbilst nosacījumiem, kas attiecas uz to apstiprinājumu vai darbību;
 - ii) var gaidīt, ka uzņēmējs novērsīs trūkumus pieņemamā termiņā; un
 - iii) saistībā ar iespējamu risku cilvēku un dzīvnieku veselībai nav vajadzīga rīcība saskaņā ar b) punktu;
- b) pārtrauc apstiprinājumu uzņēmumiem vai iekārtām, kas apstiprinātas saskaņā ar šo regulu, ja:
 - i) uzņēmums vai iekārta vairs neatbilst nosacījumiem, kas attiecas uz to apstiprinājumu vai darbību; un
 - ii) nav sagaidāms, ka uzņēmējs labos trūkumus saprātīgā termiņā:
 - jo tas nav iespējams uzņēmuma vai iekārtas konstrukcijas dēļ,
 - jo tas nav iespējams uzņēmēja personīgo iespēju vai viņam pakļauto darbinieku iespēju dēļ, vai
 - ir nopietni apdraudēta cilvēku un dzīvnieku veselība, un tādēļ uzņēmuma vai iekārtas darbība būtiski jāmaina, pirms uzņēmējs var atkārtoti pieprasīt apstiprināšanu;
- c) nosaka īpašus nosacījumus uzņēmumiem vai iekārtām, lai novērstu esošos trūkumus.

2. Kompetentā iestāde atbilstīgi atklāto trūkumu veidam un smagumam un iespējamam riskam cilvēku un dzīvnieku veselībai uz laiku vai pastāvīgi aizliedz 23. panta 1. un 3. punktā un 24. panta 1. punktā minētajiem uzņēmējiem veikt darbības saskaņā ar šo regulu, pēc atbilstīgi saņemtas informācijas, kurā ir norādīts, ka:

- a) nav ievērotas Kopienas tiesību aktos noteiktās prasības; un
- b) šādas darbības var apdraudēt cilvēku vai dzīvnieku veselību.

47. pants

Saraksti

1. Katra dalībvalsts izveido tādu uzņēmumu, iekārtu un uzņēmēju sarakstu, kuri ir apstiprināti vai reģistrēti saskaņā ar šo regulu, tās teritorijā.

Tā piešķir katram apstiprinātajam vai reģistrētajam uzņēmumam, iekārtai vai uzņēmējam oficiālu numuru, kas identificē šo uzņēmumu, iekārtu vai uzņēmēju, ņemot vērā tā darbības veidu.

Dalībvalstis vajadzības gadījumā norāda oficiālo numuru, kas piešķirts uzņēmumam, iekārtai vai uzņēmējam atbilstoši citiem Kopienas tiesību aktiem.

Dalībvalstis dara pieejamus apstiprināto vai reģistrēto uzņēmumu, iekārtu un uzņēmēju sarakstus Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

Dalībvalstis regulāri atjaunina apstiprināto vai reģistrēto uzņēmumu, iekārtu un uzņēmēju sarakstus un dara tos pieejamus citām dalībvalstīm un sabiedrībai.

2. Šā panta īstenošanas pasākumus var noteikt saskaņā ar 52. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru, jo īpaši attiecībā uz:

- a) to sarakstu formātu, kuri minēti 1. punktā; un
- b) procedūru, kā darīt pieejamus 1. punktā minētos sarakstus.

48. pants

Kontroles saistībā ar nosūtīšanu uz citām dalībvalstīm

1. Ja uzņēmējs plāno nosūtīt pirmās kategorijas materiālu, otrās kategorijas materiālu un gaļas un kaulu miltus vai dzīvnieku taukus, kas atvasināti no pirmās kategorijas un otrās kategorijas materiāliem, uz citu dalībvalsti, tas informē izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi un galamērķa dalībvalsts kompetento iestādi.

Galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde noteiktā termiņā pieņem lēmumu par attiecīgā uzņēmēja pieteikumu, proti:

- a) atteikt sūtījuma saņemšanu;
- b) pieņemt sūtījumu bez nosacījumiem; vai

- c) attiecināt uz sūtījuma saņemšanu šādus nosacījumus:
- i) atvasinātie produkti jāsterilizē spiediena ietekmē, ja tie nav šādi apstrādāti; vai
 - ii) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem jāatbilst visiem nosacījumiem, kas attiecināmi uz attiecīgā sūtījuma nosūtīšanu un ko attaisno cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzība, lai nodrošinātu, ka darbības, ko veic ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, ir saskaņā ar šo regulu.

2. Veidlapas 1. pantā minēto uzņēmēju pieteikumiem var pieņemt saskaņā ar 52. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru.

3. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde informē galamērķa dalībvalsts kompetento iestādi, izmantojot TRACES sistēmu saskaņā ar Lēmumu 2004/292/EK, par katru šādu sūtījumu, ko nosūta uz galamērķa dalībvalsti:

- a) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti vai atvasināti produkti, kā minēts 1. punktā;
- b) pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas atvasinātas no trešās kategorijas materiāla.

Galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde pēc tam, kad tā ir informēta par sūtījumu, informē izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi par katra sūtījuma pienākšanu, izmantojot TRACES sistēmu.

4. Pirmās un otrās kategorijas materiālus, gaļas un kaulu miltus, un dzīvnieku taukus, kas minēti 1. punktā, nogādā tieši galamērķa uzņēmumā vai iekārtā, kurai ir jābūt reģistrētai vai apstiprinātai saskaņā ar 23., 24. un 44. pantu, vai, ja tie ir kūtsmēsli, – galamērķa saimniecībā.

5. Ja dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātus produktus sūta uz citu dalībvalsti caur trešās valsts teritoriju, tos sūta ar transportlīdzekli, kurš aizzīmogots izcelsmes dalībvalstī, un sūtījumam pievieno veselības sertifikātu.

Aizzīmogotus sūtījumus atkārtoti ieved Kopienā tikai caur robežkontroles punktiem saskaņā ar Direktīvas 89/662/EEK 6. pantu.

6. Atkāpjoties no noteikumiem, kuri paredzēti 1. līdz 5. punktā, tajos minētos dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātus produktus, kuri sajaukti ar kādu no atkritumiem, kas Lēmumā 2000/532/EK minēti kā bīstamie atkritumi, vai piesārņoti ar tiem, nosūta uz citām dalībvalstīm tikai, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1013/2006 prasības.

7. Šī panta īstenošanas pasākumus var pieņemt saistībā ar šādiem jautājumiem:

- a) noteiktiem termiņiem kompetentās iestādes lēmuma pieņemšanai, kā minēts 1. punktā;
- b) papildu nosacījumiem 4. punktā minēto dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu nosūtīšanai;

- c) veselības sertifikātu paraugiem, kas jāpievieno saskaņā ar 5. punktu nosūtāmajiem sūtījumiem; un

- d) nosacījumiem saskaņā ar kuriem, atkāpjoties no šā panta 1. līdz 5. punkta noteikumiem, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātus produktus, kurus paredzēts izmantot izstādēs, mākslinieciskai darbībai, diagnosticēšanai, izglītojošiem vai pētniecības nolūkiem, var nosūtīt uz citām dalībvalstīm.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

8. Pasākumos šī panta noteikumu īstenošanai var norādīt nosacījumus saskaņā ar kuriem, atkāpjoties no 1. līdz 4. punkta noteikumiem, kompetentās iestādes var atļaut:

- a) kūtsmēsļu nosūtīšanu, kurus transportē starp diviem punktiem vienas un tās pašas saimniecības robežās vai starp saimniecībām, kas atrodas pierobežas apgabalos dalībvalstīs, kurām ir kopīga robeža;
- b) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu nosūtīšanu, kurus transportē starp uzņēmumiem vai iekārtām, kas atrodas pierobežas apgabalos dalībvalstīs, kurām ir kopīga robeža; un
- c) nobeigušos lolojumdzīvnieku transportēšanu sadedzināšanai uzņēmumā vai iekārtā, kas atrodas pierobežas apgabalā citā dalībvalstī, kurai ir kopīga robeža.

Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 52. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

49. pants

Kopienas kontrole dalībvalstīs

1. Komisijas eksperti var veikt pārbaudes uz vietas sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ciktāl tas vajadzīgs vienādam šīs regulas piemērošanai.

Dalībvalsts, kuras teritorijā veic pārbaudes, sniedz ekspertiem visu palīdzību, kas vajadzīga, lai viņi varētu pildīt savus pienākumus.

Komisija informē kompetento iestādi par veikto pārbaudi rezultātiem.

2. Šā panta īstenošanas pasākumus var pieņemt saskaņā ar 52. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru, jo īpaši attiecībā uz procedūru sadarbībai ar valstu iestādēm.

50. pants

Regulas (EK) Nr. 882/2004 piemērošana noteikta veida kontrolei

1. Regulas (EK) Nr. 882/2004 46. pantu piemēro *mutatis mutandis* Kopienas kontrolēm trešās valstīs, kas veiktas, lai pārbaudītu šīs regulas prasību ievērošanu.
2. Regulas (EK) Nr. 882/2004 50. panta 1. punkta a) apakšpunktu piemēro *mutatis mutandis*, pakāpeniski ieviešot šīs regulas 41. panta 3. punkta prasības.
3. Regulas (EK) Nr. 882/2004 52. pantu piemēro *mutatis mutandis* trešo valstu kontrolēm dalībvalstīs saistībā ar darbībām, ko veic saskaņā ar šo regulu.

II NODAĻA

Noslēguma noteikumi

51. pants

Valsts noteikumi

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņēmušas jomās, kuras ir to kompetencē un kuras tieši attiecas uz šīs regulas pareizu īstenošanu.

52. pants

Komitoloģija

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

5. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 5. punkta b) apakšpunktu, un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 3. punkta c) apakšpunktā, 4. punkta b) un 4. punkta e) apakšpunktā paredzētie termiņi ir attiecīgi divi mēneši, viens mēnesis un divi mēneši.

6. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1., 2., 4. un 6. punktu un 7. pantu, ņemot vērā šā lēmuma 8. panta noteikumus.

53. pants

Sodi

Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu to īstenošanu. Noteiktajiem sodiem jābūt iedarbīgiem, samērīgiem un preventīviem. Dalībvalstis par šiem noteikumiem paziņo Komisijai ne vēlāk kā 2011. gada 4. jūnijā un nekavējoties ziņo tai par turpmākiem grozījumiem, kas tos skar.

54. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 1774/2002 atceļ no 2011. gada 4. marta.

Atsauces uz Regulu (EK) Nr. 1774/2002 uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu pielikumā.

55. pants

Pārejas pasākums

Uzņēmumus, iekārtas un lietotājus, kuri ir apstiprināti vai reģistrēti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002 līdz 2011. gada 4. martam, uzskata par apstiprinātiem vai reģistrētiem (pēc vajadzības) saskaņā ar šo regulu.

56. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2011. gada 4. marta.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2009. gada 21. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
Priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs
C. MALMSTRÖM

PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 1774/2002	Šī regula
1. pants	1. un 2. pants
2. pants	3. pants
3. panta 1. punkts	4. panta 1. un 2. punkts
3. panta 2. punkts	41. panta 3. punkta ceturtdaļa
3. panta 3. punkts	4. panta 3., 4., un 5. punkts
4. panta 1. punkts	8. pants
4. panta 2. punkts	12., 15. un 16. pants
4. panta 3. punkts	24. panta h), i) un j) apakšpunkts
4. panta 4. punkts	41. panta 2. punkta c) apakšpunkts, 43. panta 3. punkts un 5. punkta a) apakšpunkts
5. panta 1. punkts	9. pants
5. panta 2. punkts	13., 15. un 16. pants
5. panta 3. punkts	24. panta h), i) un j) apakšpunkts
5. panta 4. punkts	41. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 43. panta 3. punkts
6. panta 1. punkts	10. pants
6. panta 2. punkts	14., 15. un 16. pants
6. panta 3. punkts	24. panta h), i) un j) apakšpunkts
7. pants	21. pants
8. pants	48. pants
9. pants	22. pants
10. līdz 15. pants, 17. un 18. pants	23., 24., 27. un 44. pants
16. pants	6. pants
19. pants	31. pants
20. panta 1. punkts	35. un 36. pants
20. panta 2. punkts	32. pants
20. panta 3. punkts	36. pants
21. pants	—
22. pants	11. pants
23. pants	17. un 18. pants
24. pants	19. pants
25. pants	28. un 29. pants
26. pants	45., 46. un 47. pants
27. pants	49. pants
28. pants	35. panta a) punkta ii) apakšpunkts un 41. panta 1. punkts
29. pants	41. un 42. pants
30. pants	41. panta 1. punkta b) apakšpunkts
31. pants	50. panta 1. punkts
32. pants	—
33. pants	52. pants
34. pants	—
35. pants	15. panta 2. punkts un 51. pants
36. pants	—
37. pants	54. pants
38. pants	56. pants

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1070/2009

(2009. gada 21. oktobris),

**ar ko groza Regulas (EK) Nr. 549/2004, (EK) Nr. 550/2004, (EK) Nr. 551/2004 un (EK) Nr. 552/2004,
lai uzlabotu Eiropas aviācijas sistēmas darbību un ilgtspējību**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 80. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Lai īstenotu kopējo transporta politiku, ir vajadzīga efektīva gaisa transporta sistēma, kas dod iespēju droši, regulāri un ilgtspējīgi sniegt gaisa pārvadājumu pakalpojumus, labāk izmantojot resursus un atvieglojot preču, pakalpojumu un personu brīvu apriti.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes pieņemtā Eiropas vienotās gaisa telpas tiesību aktu pirmā pakete, proti, Regula (EK) Nr. 549/2004 (2004. gada 10. marts), ar ko nosaka pamatu Eiropas vienotās gaisa telpas izveidošanai (pamatregula) ⁽⁴⁾, Regula (EK) Nr. 550/2004 (2004. gada 10. marts) par aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu vienotajā Eiropas gaisa telpā (Pakalpojumu sniegšanas regula) ⁽⁵⁾, Regula (EK) Nr. 551/2004 (2004. gada 10. marts) par gaisa telpas organizāciju un izmantošanu vienotajā Eiropas gaisa telpā (gaisa telpas regula) ⁽⁶⁾ un Regula (EK) Nr. 552/2004 (2004. gada 10. marts) par Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības tīkla savietojamību (savietojamības regula) ⁽⁷⁾, iedibināja stabili juridisku pamatu vienotas, savietojamas un drošas gaisa satiksmes pārvaldības (ATM) sistēmai.
- (3) Atbildot uz nozares uzstājīgu pieprasījumu, dalībvalstis un citas ieinteresētās personas, lai vienkāršotu un padarītu

efektīvākus Eiropas aviācijas reglamentējošos noteikumus, 2006. gada novembrī izveidoja augsta līmeņa grupu Eiropas aviācijas nākotnes reglamentējošo noteikumu jautājumos ("augsta līmeņa grupa"). Augsta līmeņa grupa, kurā ir pārstāvēta lielākā daļa ieinteresēto personu, 2007. gada jūlijā iesniedza ziņojumu ar ieteikumiem par to, kā uzlabot Eiropas aviācijas sistēmas darbību un pārvaldību. Augsta līmeņa grupa ieteica videi piešķirt tikpat lielu nozīmi kā drošībai un efektivitātei aviācijas sistēmā un nepārprotami norādīja, ka nozarei un regulatoriem vajadzētu sadarboties, lai nodrošinātu pēc iespējas lielāku ATM ieguldījumu ilgtspējībā.

- (4) Sanāksmē 2008. gada 7. aprīlī Padome aicināja Komisiju, ievērojot augsta līmeņa grupas ieteikumus, izstrādāt kopēju sistēmisku pieeju, kas atbilst koncepcijai "gate-to-gate" (jeb "no vārtiem līdz vārtiem"), lai uzlabotu drošību, ATM un palielinātu rentabilitāti.
- (5) Lai pabeigtu Eiropas vienotās gaisa telpas izveidi, Kopienas līmenī jāveic papildu pasākumi, it īpaši Eiropas aviācijas sistēmas darbības uzlabošanai tādās galvenajās jomās kā vide, efektivitāte un rentabilitāte, taču ievērojot, ka primāri ir drošības mērķi. Turklāt Eiropas vienotās gaisa telpas tiesību akti jāpielāgo tehnikas attīstībai.
- (6) Padomes Regula (EK) Nr. 219/2007 (2007. gada 27. februāris), ar ko izveido Kopuzņēmumu, lai izstrādātu jaunas paaudzes Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības sistēmu (SESAR) ⁽⁸⁾, paredz izstrādāt un ieviest ATM ģenerālplānu. ATM ģenerālplāna īstenošanai ir vajadzīgi reglamentējoši pasākumi jaunu koncepciju un tehnoloģiju izstrādes, ieviešanas un finansēšanas atbalstam. Plāna rezultātā jātop pilnībā saskaņotu un savietojamu elementu sistēmai, kas garantē efektīvu gaisa transporta darbību Eiropā. Eiropas vienotās gaisa telpas ieviešanas grafikā vajadzētu ņemt vērā SESAR programmas izstrādes un ieviešanas posmiem paredzēto laiku, jo šī programma ir daļa no Eiropas vienotās gaisa telpas. Abus procesus vajadzētu cieši saskaņot.

⁽¹⁾ OV C 182, 4.8.2009., 50. lpp.

⁽²⁾ OV C 120, 28.5.2009., 52. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts*) un Padomes 2009. gada 7. septembra Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 96, 31.3.2004., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 96, 31.3.2004., 10. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 96, 31.3.2004., 20. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 96, 31.3.2004., 26. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 64, 2.3.2007., 1. lpp.

- (7) Konceptija par tādiem kopējiem projektiem, kuri paredzēti, lai gaisa telpas izmantotājiem un/vai aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem palīdzētu uzlabot kopējo aeronavigācijas infrastruktūru, aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu un gaisa telpas izmantošanu, jo īpaši tādās jomās, kas var būt vajadzīgas ATM ģenerālplāna īstenošanai, nedrīkstētu kavēt līdzīgiem mērķiem paredzētus iepriekšējus projektus, kurus īsteno viena vai vairākas dalībvalstis. Noteikumiem par kopējo projektu ieviešanas finansēšanu nevajadzētu jau iepriekš noteikt veidu, kā izstrādājami šādi kopēji projekti. Komisija var ierosināt, ka kopējo projektu atbalstam izmantojams finansējums saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu, piemēram, Eiropas komunikāciju tīklu vai Eiropas Investīciju bankas finansējums, lai jo īpaši paātrinātu SESAR programmas izstrādi. Neierobežojot piekļuvi minētajam finansējumam, dalībvalstīm vajadzētu varēt brīvi lemt par to, kā izmantojami ES emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas ietvaros veiktajās aviācijas nozares kvotu izsolēs iegūtie līdzekļi, un šajā sakarā apsvērt, vai daļu no šiem ieņēmumiem nebūtu iespējams izmantot, lai finansētu kopējos projektus funkcionālo gaisa telpas bloku līmenī.
- (8) Kopējo projektu ieviešanā īpašu uzmanību, tostarp ar visaptverošas un pārredzamas grāmatvedības izmantošanu, vajadzētu pievērst tam, lai nodrošinātu, ka gaisa telpas izmantotājiem nebūtu jāmaksā vairākkārt. Kopējos projektus vajadzētu ieviest tā, lai labumu gūtu visas ieinteresētās personas un pret tām tiktu nodrošināta vienlīdzīga attieksme.
- (9) Lai nodrošinātu saskaņotu un sekmīgu pakalpojumu sniegšanu visā Eiropā, valstu uzraudzības iestādēm būtu jāgarantē pietiekama neatkarība un resursi. Šai neatkarībai nevajadzētu kavēt minētajām iestādēm veikt to pienākumus attiecīgajā administratīvajā sistēmā.
- (10) Valsts uzraudzības iestādēm ir svarīga loma Eiropas vienotās gaisa telpas ieviešanā, un Komisijai tālab vajadzētu gan veicināt šo iestāžu sadarbību, lai būtu iespējama paraugprakses apmaiņa, gan izstrādāt kopēju pieeju, tostarp izmantojot ciešāku sadarbību reģionālā līmenī. Sadarbībai vajadzētu būt regulārai.
- (11) Sociālie partneri būtu labāk jāinformē, un ar tiem būtu jāapspriežas par visiem pasākumiem, kam ir būtiskas sociālas sekas. Kopienas līmenī būtu jāapspriežas arī ar nozaru dialoga komiteju, kas izveidota saskaņā ar Komisijas Lēmumu 98/500/EK ⁽¹⁾.
- (12) ATM un aeronavigācijas pakalpojumu sistēmu (ANS) uzlabotas darbības stimulēšanai jāizveido vispārēja struktūra
- saistošu efektivitātes mērķu noteikšanai, ieviešanai un īstenošanai galvenajās darbības jomās saskaņā ar Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (ICAO) politikas virzieniem. Šādā struktūrā noteikti vajadzētu būt atbilstošam mehānismam ATM un ANS darbības rādītāju paziņošanai, pārbaudīšanai, izvērtēšanai un izplatīšanai, kā arī attiecīgu stimulu sistēmai, lai tiktu veicināta mērķu sasniegšana.
- (13) Valstu uzraudzības iestādēm vajadzētu būt elastības iespējām, lai, izstrādājot valstu un reģionālos plānus, tās varētu ņemt vērā īpašus valsts vai reģionāla līmeņa apstākļus. Apstiprinot vai pieņemot valstu plānus, dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām veikt atbilstīgus labojumus.
- (14) Nosakot maksu par aeronavigācijas pakalpojumiem, Komisijai un dalībvalstīm būtu jācenšas izmantot kopējas prognozes. Gadījumos, kad satiksme būtiski atšķiras no prognozētā, būtu jāpieļauj zināma elastība, jo īpaši izmantojot atbilstīgus brīdināšanas mehānismus.
- (15) Izmaksās, kuras dalībvalstis nosaka valsts vai funkcionālas gaisa telpas bloka līmenī un kuras paredzēts dalīt starp gaisa telpas izmantotājiem, būtu jāņem vērā darbības mērķi.
- (16) Attiecībā uz pārrobežu pakalpojumu sniegšanu dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzēja izraudzīšanu neliedz nekāda valsts tiesību sistēma tādēļ, ka tas ir reģistrēts citā dalībvalstī vai pieder citas dalībvalsts valstspiederīgajiem.
- (17) Valstu uzraudzības iestādēm būtu jāveic attiecīgie pasākumi, lai nodrošinātu augstu drošības līmeni, tostarp iespēju izsniegt individuālus sertifikātus katram aeronavigācijas pakalpojumu veidam, vienlaicīgi ievērojot, ka nepieciešama rentabilitāte un konsekvence, kā arī jāizvairās no dublēšanās.
- (18) Funkcionālie gaisa telpas bloki ir galvenie faktori, kas stiprina aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēju sadarbību, lai uzlabotu darbības rādītājus un veidotu sinerģiju. Dalībvalstīm funkcionālie gaisa telpas bloki būtu jāizveido pieņemamā laika posmā. Šim nolūkam, kā arī lai optimizētu funkcionālo gaisa telpas bloku iekļaušanos Eiropas vienotajā gaisa telpā, attiecīgajām dalībvalstīm būtu jāsadarbojas savstarpēji un attiecīgā gadījumā tām būtu jāsadarbojas arī ar trešām valstīm.
- (19) Kad dalībvalstis izveido funkcionālo gaisa telpas bloku, citas dalībvalstis, Komisija un citas ieinteresētās personas var iesniegt savus apsvērumus, lai tādējādi veicinātu viedokļu apmaiņu. Minētajiem apsvērumiem attiecīgajām dalībvalstīm būtu tikai ieteikuma raksturs.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 98/500/EK (1998. gada 20. maijs) par nozaru dialoga komitejām, kas veicina Eiropas līmeņa dialogu sociālo partneru vidū (OV L 225, 12.8.1998., 27. lpp.).

- (20) Ja sarunu procesā par funkcionālo gaisa telpas bloku izveidi rodas sarežģījumi, Komisija var iecelt funkcionālo gaisa telpas bloku sistēmas koordinatoru ("koordinators"). Koordinatora pienākums būtu censties sniegt atbalstu šādu sarežģījumu pārvarēšanā, neiejaucoties attiecīgo dalībvalstu suverenitātes jautājumos un atbilstīgos gadījumos – arī trešo valstu suverenitātes jautājumos, kuras piedalās tā paša funkcionālā gaisa telpas bloka izveidē. Izmaksām par koordinatora darbībām nevajadzētu ietekmēt dalībvalstu budžetus.
- (21) *Eurocontrol* Izpildes pārskata komisijas ziņojumi un augsta līmeņa grupas galīgais ziņojums apstiprina, ka lidojumu tīklu un gaisa telpas struktūru nevar izstrādāt nošķirti, jo katra atsevišķa dalībvalsts ir Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības tīkla (*EATMN*) struktūras elements gan Kopienā, gan ārpus tās robežām. Tādēļ pakāpeniski būtu jāizveido arvien vienotāka gaisa telpa vispārējās nozīmes gaisa satiksmes maršrutiem.
- (22) Paturot prātā funkcionālo gaisa telpas bloku izveidi, kā arī darbības uzlabošanas sistēmas ieviešanu, Komisijai būtu jānosaka un jāņem vērā nepieciešamie nosacījumi Kopienai attiecībā uz vienota Eiropas lidojumu informācijas reģiona (*SEFIR*) izveidi, ko *ICAO* pieprasa dalībvalstis saskaņā ar šīs organizācijas noteiktajām procedūrām un ar dalībvalstu tiesībām, saistībām un atbildību, kā noteikts Konvencijā par starptautisko civilo aviāciju, kas parakstīta 1944. gada 7. decembrī Čikāgā ("Čikāgas konvencija"). *SEFIR*, aptverot gaisa telpu, par kuru atbildīgas ir dalībvalstis, būtu jāveicina kopēja plānošana un integrēta darbība, lai pārvarētu reģionālas grūtības. Šādā *SEFIR* būtu paredzēts arī nepieciešamais elastīgums, lai atbilstu specifiskām vajadzībām, piemēram, satiksmes blīvumam un sarežģītības pakāpei.
- (23) Gaisa telpas izmantotājiem piekļūšanai Kopienas gaisa telpai un brīvai kustībai tajā ir jāizpilda stipri atšķirīgi nosacījumi. Tā iemesls ir tas, ka Kopienas gaisa telpas izmantošanas noteikumi nav saskaņoti, jo īpaši trūkst saskaņotas gaisa telpas klasifikācijas. Tādēļ Komisijai uz *ICAO* standartu pamata šādi noteikumi būtu jānosaka.
- (24) *EATMN* būtu jāizstrādā un jāīsteno, lai panāktu gaisa transporta tīkla drošību, vides ilgtspējību, jaudas palielināšanu un uzlabotu rentabilitāti. Kā atzīmēts *Eurocontrol* Darbības izvērtēšanas komisijas 2008. gada 31. oktobra ziņojumā "Par funkcionālās gaisa telpas bloka iniciatīvu izvērtējumu un to ieguldījumu darbības uzlabošanā", vislabāk to nodrošināt ar saskaņotu gaisa transporta tīklu pārvaldību Kopienas līmenī.
- (25) Saskaņā ar dalībvalstu paziņojumu par militārajiem jautājumiem saistībā ar vienotu Eiropas gaisa telpu, kas pievienots Regulai (EK) Nr. 549/2004, civilmilitārai sadarbībai un koordinācijai vajadzētu būt vienam no Eiropas vienotās gaisa telpas īstenošanas stūrakmeņiem, lai virzītos uz elastīgāku gaisa telpas izmantošanu, sasniedzot Eiropas vienotās gaisa telpas darbības mērķus, pienācīgi ņemot vērā militāro misiju efektivitāti.
- (26) Ir svarīgi izveidot kopīgu saskaņotu gaisa telpas maršrutu struktūru, kas izmantojama, pēc vienotiem principiem organizējot gaisa telpu pašlaik un nākotnē, nodrošināt *ATM* ģenerālplāna pakāpenisku īstenošanu, optimizēt ierobežoto resursu izmantošanu, lai izvairītos no liekām aprīkojuma izmaksām, kā arī pēc saskaņotiem noteikumiem izveidot un pārvaldīt gaisa telpu. Šajā nolūkā Komisijai vajadzētu būt atbildīgai par vajadzīgo tiesiski saistošo noteikumu un īstenošanas lēmumu pieņemšanu.
- (27) Tīkla pārvaldības un uzbūves funkciju sarakstā būtu jāizdara grozījumi, lai integrētu, ja nepieciešams, turpmākās tīkla funkcijas, kas noteiktas gaisa satiksmes pārvaldības ģenerālplānā. To darot, Komisijai pēc iespējas efektīvi jāizmanto Eiropas Aeronavigācijas drošības organizācijas pieredze.
- (28) Augsta līmeņa grupa ierosināja uz esošās bāzes izveidot jaunas un pastiprinātas funkcijas un palielināt *Eurocontrol* lomu, vienlaikus nostādot Kopienas vienīgo regulatoru un ievērojot principu, atbilstoši kuram regulatīvās funkcijas ir nodalītas no pakalpojumu sniegšanas. Tādējādi Komisijai būtu jāuztic pārveidotajai *Eurocontrol* organizācijai (ar jaunu pārvaldes kārtību) to uzdevumu izpilde saistībā ar iepriekšējā apsvērumā minētajām funkcijām, kuri neparedz vispārēja rakstura saistošu pasākumu vai politisku lēmumu pieņemšanu. *Eurocontrol* šie uzdevumi būtu jāizpilda objektīvi un rentabli, turklāt ar gaisa telpas izmantotāju un aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēju pilnīgu iesaistīšanos.
- (29) Būtu jāievieš atbilstīgi pasākumi, lai uzlabotu gaisa satiksmes pārvaldības efektivitāti, lai efektīvas reisu ekspluatācijas nodrošināšanai atbalstītu esošās ekspluatācijas vienības, arī *Eurocontrol* Centrālās plūsmas pārvaldības vienību. Turklāt Komisijas paziņojumā par rīcības plānu saistībā ar lidostu jaudu, efektivitāti un drošumu Eiropā uzsvērtā vajadzība nodrošināt operatīvo atbilstību starp lidojumu plāniem un lidostu laika nišām. Turklāt Kopienas lidostu jaudas novērošanas iestāde varētu palīdzēt, sniedzot dalībvalstīm objektīvu informāciju, lai lidostas jauda atbilstu *ATM* veikspējai, neskarot to kompetences šajā jomā.

- (30) Modernas, pilnīgas, kvalitatīvas un laicīgas aeronavigācijas informācijas sniegšana ievērojami ietekmē drošību un atvieglo pieeju Kopienas gaisa telpai un brīvai kustībai tajā. Ņemot vērā ATM ģenerālplānu, Kopienai sadarbībā ar *Eurocontrol* būtu jāuzņemas iniciatīva šīs nozares modernizēšanā un jānodrošina lietotājiem piekļuve šiem datiem no viena publiska piekļuves punkta, nodrošinot modernu, lietotājam draudzīgu un apstiprinātu integrētu informāciju.
- (31) Attiecībā uz elektronisko portālu par meteoroloģisko informāciju Komisijai būtu jāņem vērā dažādie informācijas avoti, tostarp attiecīgā gadījumā arī informācija no izraudzītiem pakalpojumu sniedzējiem.
- (32) Lai izvairītos no nevajadzīga administratīva sloga un dubultām pārbaudes procedūrām, šīs regulas piemērošanas nolūkā būtu jāpieņem sertifikāti, kas izdoti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 216/2008 (2008. gada 20. februāris) par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidi ⁽¹⁾, ja tie attiecas uz sastāvdaļām vai sistēmām.
- (33) Sertifikātam, kas ir izdots saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 216/2008 un ko arī izmanto, lai pierādītu atbilstību Regulas (EK) Nr. 552/2004 pamatprasībām, būtu jāpievieno tehnisks fails, kurš ir vajadzīgs, lai saņemtu Eiropas Aviācijas drošības aģentūras (EASA) sertifikāciju.
- (34) Atsevišķām Regulas (EK) Nr. 552/2004 prasībām nevajadzētu attiekties uz sistēmām, kas nodotas ekspluatācijā pirms 2005. gada 20. oktobra. Valsts uzraudzības iestādēm un aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu atļaut valsts līmenī vienoties par procedūrām un dokumentāciju, kas ir nepieciešama, lai pierādītu to ATM sistēmu atbilstību Regulas (EK) Nr. 552/2004 pamatprasībām, kas nodotas ekspluatācijā pirms 2005. gada 20. oktobra. Īstenošanas noteikumos un Kopienas specifikācijās, ko pieņem pēc šīs regulas pieņemšanas, šī vienošanās būtu jāņem vērā, un tas nedrīkstētu radīt atpakaļejošu prasību sniegt dokumentārus pierādījumus.
- (35) Galīgajā ziņojumā Komisijai augsta līmeņa grupa ieteica, ka SESAR programmā būtu konkrēti jādefinē savietojamas procedūras, sistēmas un informācijas apmaiņa Eiropā un ar pārējo pasauli. Šeit būtu jāiekļauj arī attiecīgu standartu izstrāde un jaunu īstenošanas noteikumu vai Kopienas specifikāciju noteikšana Eiropas vienotās gaisa telpas kontekstā.
- (36) Pieņemot īstenošanas pasākumus, tostarp *Eurocontrol* pieņemtos standartus, Komisijai būtu jānodrošina, lai pasākumos būtu iekļauti visi uzlabojumi, kas ir jāveic sākotnējos standartos, un pilnībā būtu jāņem vērā vajadzība izvairīties no dubulta regulējuma.
- (37) Tā kā vienlaicīgi tiek mēģināts sasniegt mērķus attiecībā uz gaisa satiksmes drošības standartu paaugstināšanu, kā arī ATM un ANS kopējās darbības uzlabošanu vispārējās nozīmes gaisa pārvadājumiem Eiropā, ir jāņem vērā cilvēka faktors. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāizvērtē iespēja ieviest "taisnīguma kultūras" principus.
- (38) Ņemot vērā, ka ir ierosināts paplašināt EASA kompetences, lai iekļautu gaisa satiksmes pārvaldības drošību, būtu jānodrošina atbilstība starp Regulām (EK) Nr. 549/2004, (EK) Nr. 550/2004, (EK) Nr. 551/2004, (EK) Nr. 552/2004 un (EK) Nr. 216/2008.
- (39) Šīs regulas īstenošanai nepieciešamie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (?). Šie pasākumi būtu jāpieņem piemērotā termiņā, lai ievērotu šajā regulā un Regulās (EK) Nr. 549/2004, (EK) Nr. 550/2004, (EK) Nr. 551/2004, (EK) Nr. 552/2004 un (EK) Nr. 216/2008 noteiktos termiņus.
- (40) Komisija jo īpaši būtu jāpilnvaro atjaunināt pasākumus sakarā ar tehnikas vai darbību attīstību, kā arī noteikt pamatkritērijus un procedūras noteiktu tīkla pārvaldības funkciju īstenošanai. Minētie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus Regulu (EK) Nr. 549/2004, (EK) Nr. 550/2004, (EK) Nr. 551/2004 un (EK) Nr. 552/2004 elementus, papildinot tās ar jauniem nebūtiskiem elementiem, būtu jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (41) Ja nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ regulatīvās kontroles procedūras parastos termiņus nav iespējams ievērot, Komisijai vajadzētu būt iespējai izmantot Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 6. punktā paredzēto steidzamības procedūru.
- (42) Ministru deklarācija par Gibraltāra lidostu, par ko vienošanās panākta Kordovā 2006. gada 18. septembrī ("Ministru deklarācija"), pirmoreiz sanākot ministriem saistībā ar dialoga forumu par Gibraltāru, aizstās Kopīgo deklarāciju par Gibraltāra lidostu, kas pasludināta Londonā 1987. gada 2. decembrī, un pilnīgu atbilstību minētajai deklarācijai uzskatīs par pilnīgu atbilstību 1987. gada deklarācijai.

(1) OV L 79, 19.3.2008., 1. lpp.

(2) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(43) Šī regula pilnībā attiecas uz Gibraltāra lidostu, ņemot vērā Ministru deklarāciju un pamatojoties uz to. Neskarot Ministru deklarāciju, piemērošana Gibraltāra lidostai un visi pasākumi, kas ir saistīti ar tās īstenošanu, pilnībā atbilst minētajai deklarācijai un visām tajā iekļautajām vienošanās.

(44) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regulas (EK) Nr. 549/2004, (EK) Nr. 550/2004, (EK) Nr. 551/2004 un (EK) Nr. 552/2004,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 549/2004 groza šādi.

1. Regulas 1. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“1. pants

Mērķis un darbības joma

1. Eiropas vienotās gaisa telpas iniciatīvas mērķis ir uzlabot esošos drošības standartus, sniegt ieguldījumu gaisa satiksmes sistēmas ilgtspējīgā attīstībā un uzlabot gaisa satiksmes pārvaldības (ATM) un aeronavigācijas pakalpojumu (ANS) sistēmas kopējo darbību vispārējās nozīmes gaisa pārvadājumiem Eiropā atbilstoši visu gaisa telpas izmantotāju prasībām. Šajā Eiropas vienotajā gaisa telpā ietilpst saskaņots Eiropas tīkls, kas ietver maršrutus, maršrutu pārvaldīšanu un gaisa satiksmes pārvaldības sistēmas, pamatojoties tikai uz drošību, efektivitāti un tehniskiem apsvērumiem gaisa telpas izmantotāju interesēs. Šo mērķi īstenojot, šīs regulas mērķis ir izveidot saskaņotu tiesisko regulējumu, lai radītu Eiropas vienoto gaisa telpu.

2. Šīs regulas un 3. pantā minēto pasākumu piemērošana neierobežo dalībvalstu suverenitāti attiecībā uz to gaisa telpu un dalībvalstu prasībām, kas saistītas ar sabiedriskās kārtības, valsts drošības un aizsardzības jautājumiem, kas izklāstīti 13. pantā. Šī regula un 3. pantā minētie pasākumi neattiecas uz militārām operācijām un mācībām.

3. Šīs regulas un 3. pantā minēto pasākumu piemērošana neierobežo dalībvalstu tiesības un pienākumus attiecībā uz 1994. gada Čikāgas Konvenciju par starptautisko civilo aviāciju (“Čikāgas konvencija”). Šajā sakarībā regulas papildu mērķis jomās, uz kurām tā attiecas, ir palīdzēt dalībvalstīm pildīt saistības, kas noteiktas Čikāgas konvencijā, nodrošinot pamatu noteikumu kopīgai interpretācijai un vienādi īstenošanai un to, ka šos noteikumus pienācīgi ņem vērā šajā regulā un tās īstenošanai izstrādātajos noteikumos.

4. Uzsakata, ka šīs regulas piemērošana attiecībā uz Gibraltāra lidostu neskar Spānijas Karalistes un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes attiecīgās juridiskās nostājas, kas saistītas ar domstarpībām par tās teritorijas suverenitāti, kurā atrodas šī lidosta.”

2. Regulas 2. pantu groza šādi:

a) panta 8. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“8. “Gaisa telpas izmantotāji” ir vispārējai gaisa satiksmei izmantojamu gaisa kuģu ekspluatanti.”;

b) panta 10. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“10. “Gaisa satiksmes pārvaldība (ATM)” ir gaisā un uz zemes veicamo funkciju apkopojums (gaisa satiksmes pakalpojumi, gaisa telpas pārvaldība un gaisa satiksmes plūsmas pārvaldība), kas vajadzīgs, lai nodrošinātu drošu un efektīvu gaisa kuģu kustību visos darbības posmos.”;

c) iekļauj šādu punktu:

“13.a “ATM ģenerālpilāns” ir plāns, ko apstiprina ar Padomes Lēmumu 2009/320/EK (*) saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 219/2007 (2007. gada 27. februāris), ar ko izveido Kopuzņēmumu, lai izstrādātu jaunas paaudzes Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības sistēmu (SESAR (**), 1. panta 2. punktu.

(*) OV L 95, 9.4.2009., 41. lpp.

(**) OV L 64, 2.3.2007., 1. lpp.”;

d) panta 15. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“15. “Sertifikāts” ir dokuments, ko izdevusi valsts uzraudzības iestāde jebkādā formā, kas atbilst valsts tiesību aktiem un apliecina, ka aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs atbilst konkrētā pakalpojuma sniegšanas prasībām.”;

e) svīturo 21. punktu;

f) panta 22. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“22. “Gaisa telpas elastīga izmantošana” ir gaisa telpas pārvaldības koncepcija, ko piemēro Eiropas Civilās aviācijas konferences jomā, kuras pamatā ir Eurocontrol izdotā “Gaisa telpas pārvaldības rokasgrāmata par gaisa telpas elastīgas izmantošanas koncepcijas piemērošanu”.”;

g) iekļauj šādus punktus:

“23.a “Lidojuma informācijas pakalpojums” ir pakalpojums, ar ko sniedz drošai un efektīvai lidojumu veikšanai noderīgas konsultācijas un informāciju.

23.b “Brīdināšanas pakalpojumi” ir pakalpojumi, ar kuru palīdzību attiecīgām organizācijām paziņo par gaisa kuģi, kuram vajadzīga meklēšanas un glābšanas palīdzība, un vajadzības gadījumā palīdz šīm organizācijām.”;

h) panta 25. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“25. “Funkcionāls gaisa telpas bloks” ir gaisa telpas bloks, kas izveidots atbilstīgi operatīvām prasībām un neatkarīgi no valstu robežām un kurā aeronavigācijas pakalpojumi un ar tiem saistītās funkcijas ir orientētas uz darbību un optimizētas, lai katrā funkcionālajā gaisa telpas blokā ieviestu ciešāku sadarbību starp aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem vai vajadzības gadījumā vienu integrētu pakalpojumu sniedzēju.”;

i) svīturo 37. punktu;

j) pievieno šādu punktu:

“41. “Pārrobežu pakalpojumi” ir aeronavigācijas pakalpojumi, ko kādā dalībvalstī sniedz citā dalībvalstī reģistrēts pakalpojumu sniedzējs.”

3. Regulas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“4. pants

Valsts uzraudzības iestādes

1. Dalībvalstis kopīgi vai atsevišķi izraugās vai izveido struktūru vai struktūras, kas kļūst par valsts uzraudzības iestādi, kura uzņemas pienākumus, kas jāpilda šādai iestādei saskaņā ar šo regulu un saistībā ar 3. pantā minētajiem pasākumiem.

2. Valsts uzraudzības iestādes nav atkarīgas no aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem. Šo neatkarību nodrošina, atbilstīgi – vismaz funkciju līmenī – nošķirot valsts uzraudzības iestādes no šiem pakalpojumu sniedzējiem.

3. Valsts uzraudzības iestādes īsteno savas pilnvaras objektīvi, neatkarīgi un pārredzami. Šo neatkarību panāk, izmantojot attiecīgus pārvaldības un kontroles mehānismus, tostarp saistībā ar dalībvalsts noteiktu pārvaldības sistēmu. Tomēr šī neatkarība neattiecas uz valsts uzraudzības iestādes no uzdevumu pildīšanas saskaņā ar valsts civilās aviācijas iestāžu vai citu valsts iestāžu noteikumiem.

4. Dalībvalstis nodrošina valstu uzraudzības iestādēm nepieciešamos resursus un iespējas efektīvai un savlaicīgai to uzdevumu izpildei, kuri tām uzticēti saskaņā ar šo regulu.

5. Dalībvalstis paziņo Komisijai valstu uzraudzības iestāžu nosaukumus un adreses, kā arī to izmaiņas un pasākumus, kas veikti, lai nodrošinātu 2., 3. un 4. punkta izpildi.”

4. Regulas 5. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Ja ir atsauce uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1.–4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

5. Ja ir atsauce uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1., 2., 4., 6. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.”

5. Regulas 6. līdz 11. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

“6. pants

Nozares konsultatīvā struktūra

Neierobežojot Komitejas un *Eurocontrol* uzdevumus, Komisija izveido “nozares konsultatīvo struktūru”, kurā ietilpst aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēji, gaisa telpas izmantotāju asociācijas, lidostas, lidostu operatori, ražotāji un nozares profesionāļu pārstāvības struktūras. Šīs struktūras vienīgais uzdevums ir konsultēt Komisiju par Eiropas vienotās gaisa telpas īstenošanu.

7. pants

Attiecības ar Eiropas trešām valstīm

Kopiena un tās dalībvalstis tiecas paplašināt Eiropas vienoto gaisa telpu attiecībā uz valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, un atbalsta šādu paplašināšanu. Tālab tās cenšas vai nu ar līgumiem, ko noslēdz ar trešām valstīm, kas ir tās kaimiņvalstis, vai saistībā ar nolīgumiem par funkcionāliem gaisa telpas blokiem paplašināt šīs regulas un 3. pantā minēto pasākumu piemērošanu attiecībā uz minētajām valstīm.

8. pants

Īstenošanas noteikumi

1. Lai izstrādātu īstenošanas noteikumus, Komisija var izdot *Eurocontrol* vai attiecīgā gadījumā citai iestādei mandātus, kurā noteikti veicamie uzdevumi un to izpildes grafiks, ņemot vērā šajā regulā paredzētos attiecīgos termiņus. Komisija rīkojas saskaņā ar 5. panta 2. punktā minēto konsultāciju procedūru.

2. Ja Komisija ir paredzējusi izdot mandātu, tā cenšas pēc iespējas labāk izmantot spēkā esošo kārtību visu ieinteresēto personu iesaistīšanai un apspriedēm ar tām, ja šī kārtība atbilst Komisijas praksei attiecībā uz pārredzamību un apspriedšanās procedūrām un nav pretrunā tās institucionālajām saistībām.

9. pants

Sankcijas

Sankcijas, ko dalībvalstis var noteikt par šīs regulas un 3. pantā minēto pasākumu pārkāpumiem, īpaši gaisa telpas izmantotājiem un pakalpojumu sniedzējiem, ir efektīvas, samērīgas un preventīvas.

10. pants

Apspriedes ar ieinteresētajām personām

1. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem izveido apspriežu mehānismu, lai Eiropas vienotās gaisa telpas īstenošanai nodrošinātu ieinteresēto personu, tostarp profesionāļu pārstāvības struktūru, pienācīgu iesaistīšanu.

2. Komisija izveido apspriežu mehānismu Kopienas līmenī. Apspriedēs iesaista konkrētās nozares dialoga komiteju, kas izveidota saskaņā ar Lēmumu 98/500/EK.

3. Apspriedes ar ieinteresētajām personām jo īpaši attiecas uz jaunu koncepciju un tehnoloģiju izstrādāšanu un ieviešanu EATMN.

Ieinteresētās personas var būt:

- aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēji,
- lidostu ekspluatanti,
- attiecīgie gaisa telpas izmantotāji vai attiecīgas grupas, kas pārstāv gaisa telpas izmantotājus,
- militārās iestādes,
- ražotāji un
- profesionāļu pārstāvības struktūras.

11. pants

Darbības uzlabošanas shēma

1. Lai uzlabotu aeronavigācijas pakalpojumu un tīkla funkciju darbību Eiropas vienotajā gaisa telpā, izstrādā aeronavigācijas pakalpojumu un tīkla funkciju darbības uzlabošanas sistēmu. Tā ietver:

- a) Kopienas mēroga darbības mērķus attiecībā uz galvenajām darbības jomām, proti, drošību, vidi, veiktspēju un rentabilitāti;

- b) valsts plānus vai plānus funkcionālajiem gaisa telpas blokiem, tostarp darbības mērķi, nodrošinot atbilstību Kopienas mēroga darbības mērķiem; kā arī

- c) aeronavigācijas pakalpojumu un tīkla funkciju darbības rādītāju regulāru pārskatīšanu, uzraudzību un salīdzināšanu.

2. Saskaņā ar 5. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru Komisija par darbības izvērtēšanas iestādi var nozīmēt Eurocontrol vai citu objektīvu un kompetentu iestādi. Darbības izvērtēšanas iestādes pienākums sadarbībā ar valsts uzraudzības iestādēm ir palīdzēt Komisijai un – pēc pieprasījuma – valsts uzraudzības iestādēm īstenot 1. punktā norādīto darbības uzlabošanas sistēmu. Komisija nodrošina darbības izvērtēšanas iestādes neatkarīgu darbu Komisijas uzdevumu īstenošanā.

3. a) Komisija saskaņā ar 5. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru un pēc tam, kad ir ņēmusi vērā valsts uzraudzības iestāžu attiecīgo ieguldījumu valsts līmenī vai funkcionālo gaisa telpas bloku līmenī, pieņem Kopienas mēroga darbības mērķus gaisa satiksmes pārvaldības tīklam.

- b) Valsts uzraudzības iestādes izstrādā un dalībvalstis pieņem valsts vai funkcionālo gaisa telpas bloku plānus, kas minēti 1. punkta b) apakšpunktā. Šajos plānos iekļauj dalībvalsts(-u) pieņemtos saistošos valsts mērķus vai mērķus funkcionālo gaisa telpas bloku līmenī un atbilstīgu veicināšanas pasākumu sistēmu. Plānus sagatavo, apspriežoties ar aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem, gaisa telpas izmantotāju pārstāvjiem un attiecīgā gadījumā ar lidostu ekspluatantiem un lidostu koordinatoriem.

- c) Komisija, izmantojot 6. punkta d) apakšpunktā minētos novērtēšanas kritērijus, novērtē valsts vai funkcionālo gaisa telpas bloku mērķu un Kopienas mēroga darbības mērķu saskaņotību.

Ja Komisija konstatē, ka viens vai vairāki valsts vai funkcionālo gaisa telpas bloku mērķi neatbilst novērtēšanas kritērijiem, tā saskaņā ar 5. panta 2. punktā minēto konsultāciju procedūru var pieņemt lēmumu izdot ieteikumu, lai attiecīgās valsts uzraudzības iestādes pārskata darbības mērķus. Attiecīgā(-ās) dalībvalsts(-is) pieņem pārskatītos darbības mērķus un atbilstīgus pasākumus, par kuriem laicīgi paziņo Komisijai.

Ja Komisija uzskata, ka pārskatītie darbības mērķi un atbilstīgie pasākumi nav piemēroti, tā saskaņā ar 5. panta 3. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu, ka attiecīgajām dalībvalstīm jāveic korektīvi pasākumi.

Komisija, ņemot vērā pienācīgi pamatotu informāciju, var arī pieņemt lēmumu pārskatīt Kopienas mēroga darbības mērķus saskaņā ar 5. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru.

- d) Darbības uzlabošanas sistēmai paredzētais pārskata periods ir vismaz trīs gadi un ne vairāk kā pieci gadi. Šajā periodā, ja valsts vai funkcionālo gaisa telpas bloku mērķi nav sasniegti, dalībvalstis un/vai valsts uzraudzības iestādes piemēro atbilstīgos korektīvos pasākumus, ko tās ir noteikušas. Pirmais pārskata periods ir pirmie trīs gadi pēc 6. punktā minēto īstenošanas noteikumu pieņemšanas.
- e) Komisija regulāri vērtē darbības mērķu izpildi un rezultātus iesniedz Vienotās gaisa telpas komitejai.

4. Uz šā panta 1. punktā minēto darbības uzlabošanas sistēmu attiecas šādas procedūras:

- a) ar aeronavigācijas pakalpojumu un tīkla funkciju darbības rādītājiem saistītu atbilstīgu datu vākšana, validēšana, pārbaude, izvērtēšana un izplatīšana sadarbībā ar visām attiecīgajām personām, tostarp aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem, gaisa telpas izmantotājiem, lidostu ekspluatantiem, valsts uzraudzības iestādēm, dalībvalstīm un *Eurocontrol*;
- b) pamatojoties uz ICAO dokumentu Nr. 9854 "Globālās gaisa satiksmes pārvaldības ekspluatācijas koncepcija", atbilstošu galveno darbības jomu izvēle, kuras atbilst jomām, kas noteiktas ATM ģenerālplāna darbības ietvarā, tostarp drošības, vides, veiktspējas un rentabilitātes jomas, un kuras vajadzības gadījumā ir pielāgotas, lai ņemtu vērā Eiropas vienotās gaisa telpas īpašās vajadzības un attiecīgos mērķus šajās jomās, kā arī konkrēta to galveno darbības rādītāju kopuma noteikšana, kas vajadzīgi, lai novērtētu darbību;
- c) Kopienas mēroga darbības mērķu noteikšana, kurus definē, ņemot vērā ieguldījumu, kas konstatēts valsts līmenī vai funkcionālo gaisa telpas bloku līmenī;
- d) valsts vai funkcionālo gaisa telpas bloku mērķu novērtēšana, pamatojoties uz valsts vai funkcionālā gaisa telpas bloka plānu; un

- e) valsts vai funkcionālo gaisa telpas bloku darbības plānu uzraudzība, tostarp atbilstoši brīdinājuma mehānismi.

Komisija var papildināt šajā punktā minēto procedūru sarakstu. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 5. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

5. Izveidojot darbības uzlabošanas sistēmu, ņem vērā, ka maršruta pakalpojumi, termināļa pakalpojumi un tīkla funkcijas ir atšķirīgi un ka tie attiecīgi tā arī jāskata, ja vajadzīgs, arī darbības novērtēšanai.

6. Darbības uzlabošanas sistēmas detalizētas funkcionēšanas vajadzībām Komisija līdz 2011. gada 4. decembrim un piemērotā termiņā, lai varētu ievērot šajā regulā noteiktos termiņus, saskaņā ar 5. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru pieņem īstenošanas noteikumus. Minētie īstenošanas noteikumi attiecas uz šādiem jautājumiem:

- a) 4. punktā minēto procedūru saturs un grafiks;
- b) pārskata periods un laikposmi, kuros vērtē darbības mērķu izpildi un nosaka jaunus mērķus;
- c) kritēriji, pēc kuriem valsts uzraudzības iestādes sagatavo valsts vai funkcionālo gaisa telpas bloku darbības plānus, tajos iekļaujot valsts vai funkcionālo gaisa telpas bloku darbības mērķus un veicināšanas pasākumu sistēmu. Darbības plāni:
- i) ir pamatoti ar aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēju uzņēmējdarbības plāniem;
- ii) attiecas uz visiem valsts vai funkcionālā gaisa telpas bloka izmaksu bāzes elementiem;
- iii) ietver saistošus darbības mērķus, kas atbilst Kopienas mēroga darbības mērķiem;
- d) kritēriji, pēc kuriem vērtē valsts vai funkcionālo gaisa telpas bloku mērķu atbilstību Kopienas mēroga darbības mērķiem pārskata periodā un uz kuriem balsta brīdināšanas mehānismus;
- e) vispārējie principi, saskaņā ar kuriem dalībvalstis izveido veicināšanas pasākumu sistēmu;
- f) principi attiecībā uz pārejas mehānisma piemērošanu, kas ir vajadzīgs, lai pielāgotos darbības uzlabošanas sistēmas funkcionēšanai, ne ilgāk kā 12 mēnešus pēc īstenošanas noteikumu pieņemšanas."

6. Regulas 12. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Komisija regulāri pārskata šīs regulas un 3. pantā minēto pasākumu piemērošanu un pirmoreiz ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2011. gada 4. jūnijam un tad katra 11. panta 3. punkta d) apakšpunktā minētā pārskata perioda beigās. Ja šim nolūkam tas ir pamatoti vajadzīgs, Komisija var prasīt no dalībvalstīm informāciju papildus tai, kas iekļauta saskaņā ar šā panta 1. punktu iesniegtajos ziņojumos.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Ziņojumos iekļauj izvērtējumu par rezultātiem, kas sasniegti ar rīcību saskaņā ar šo regulu, iekļaujot attiecīgu informāciju par virzību nozarē, jo īpaši ekonomikas, sociālajā, vides, nodarbinātības un tehnoloģiju jomā, un par pakalpojumu kvalitāti, ņemot vērā sākotnējos mērķus un nākotnes vajadzības.”

7. Regulā iekļauj šādu pantu:

“13.a pants

Eiropas Aviācijas drošības aģentūra

Īstenojot šo regulu un Regulu (EK) Nr. 550/2004, Regulu (EK) Nr. 551/2004, Regulu (EK) Nr. 552/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 216/2008 (2008. gada 20. februāris) par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidi (*), dalībvalstis un Komisija saskaņā ar to attiecīgajiem uzdevumiem, kādi tie noteikti šajā regulā, vajadzības gadījumā savu darbu saskaņo ar Eiropas Aviācijas drošības aģentūru, lai nodrošinātu, ka visi drošības aspekti ir pienācīgi ņemti vērā.

(*) OV L 79, 19.3.2008., 1. lpp.”

2. pants

Regulu (EK) Nr. 550/2004 groza šādi.

1. Regulas 2. līdz 4. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

“2. pants

Dalībvalstu uzraudzības iestāžu uzdevumi

1. Dalībvalstu uzraudzības iestādes, kas minētas pamatregulas 4. pantā, nodrošina attiecīgu šīs regulas piemērošanas uzraudzību, īpaši attiecībā uz drošu un efektīvu to

aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēju darbību, kuri sniedz pakalpojumus, kas saistīti ar gaisa telpu, par kuru atbild tā dalībvalsts, kas izraudzījies vai izveidojusi attiecīgo iestādi.

2. Šajā nolūkā katra dalībvalsts uzraudzības iestāde organizē attiecīgas inspekcijas un apsekojumus, lai pārbaudītu atbilstību šīs regulas prasībām, tostarp prasībām nodrošināt aeronavigācijas pakalpojumus. Attiecīgais aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējs atvieglo šo darbu.

3. Attiecībā uz funkcionāliem gaisa telpas blokiem, kas aptver gaisa telpu, par kuru atbild vairāk nekā viena dalībvalsts, attiecīgās dalībvalstis noslēdz vienošanos par uzraudzību, kas šajā pantā paredzēta attiecībā uz aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem, kuri sniedz pakalpojumus, kas attiecas uz šiem blokiem.

4. Dalībvalstu uzraudzības iestādes cieši sadarbojas, lai pienācīgi uzraudzītu aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējus, kam ir derīgs sertifikāts no vienas dalībvalsts un kas sniedz pakalpojumus, kuri attiecas uz gaisa telpu, par ko atbild cita dalībvalsts. Šādā sadarbībā ietilpst vienošanās par to gadījumu izskatīšanu, kas saistīti ar neatbilstību piemērojamām kopīgajām prasībām, kuras noteiktas 6. pantā, vai nosacījumiem, kas noteikti II pielikumā.

5. Sniedzot pārrobežu aeronavigācijas pakalpojumus, šāda vienošanās paredz nolīgumu par 1. un 2. punktā noteikto uzraudzības pienākumu un panākto rezultātu savstarpējo atzīšanu. Savstarpējā atzīšana ir spēkā arī tad, ja dalībvalstu uzraudzības iestāžu starpā ir panākta vienošanās par pakalpojumu sniedzēju sertificēšanas atzīšanu.

6. Ja to pieļauj dalībvalstu tiesību akti un lai veicinātu reģionu sadarbību, dalībvalstu uzraudzības iestādes var arī vienoties par kompetences sadali attiecībā uz uzraudzības pienākumiem.

3. pants

Kvalificētas struktūrvienības

1. Dalībvalstu uzraudzības iestādes var nolemt 2. panta 1. punktā minētās pārbaudes un apsekošanu pilnīgi vai daļēji uzticēt kvalificētām struktūrvienībām, kas atbilst I pielikumā noteiktajām prasībām.

2. Šāds dalībvalsts uzraudzības iestādes piešķirtais deleģējums ir spēkā trīs gadus, un šo periodu var pagarināt. Dalībvalstu uzraudzības iestādes var dot norādījumu jebkurai no kvalificētajām struktūrvienībām, kas atrodas Kopienā, veikt šīs pārbaudes un apsekošanu.

4. pants

Drošības prasības

Komisija saskaņā ar regulatīvo procedūru, kas minēta pamatregulas 5. panta 3. punktā, pieņem īstenošanas noteikumus, kur iekļauti attiecīgie *Eurocontrol* drošības normatīvo prasību noteikumi (ESARR), un šo prasību grozījumus šīs regulas piemērošanas jomā ar attiecīgiem pielāgojumiem, ja tas nepieciešams.”

2. Regulas 5. pantu svīturo.

3. Regulas 7. panta 6. un 7. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“6. Neskarot 8. un 9. pantu, sertifikātu izdošana aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem dod iespēju piedāvāt savus pakalpojumus dalībvalstīm, citiem aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem, gaisa telpas izmantotājiem un lidostām Kopienā.

7. Dalībvalstu uzraudzības iestādes uzrauga atbilstību kopīgajām prasībām un nosacījumiem, kas pievienoti sertifikātiem. Informāciju par šādu uzraudzību iekļauj gada ziņojumos, kas dalībvalstīm jāiesniedz, ievērojot pamatregulas 12. panta 1. punktu. Ja dalībvalsts uzraudzības iestāde konstatē, ka sertifikāta turētājs vairs neatbilst šādām prasībām vai nosacījumiem, tad tā veic attiecīgus pasākumus, nodrošinot pakalpojumu nepārtrauktību ar nosacījumu, ka netiek apdraudēta drošība. Šādi pasākumi var ietvert sertifikāta atsaukšanu.”

4. Regulas 8. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“8. pants

Gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzēju izraudzīšana

1. Dalībvalstis nodrošina gaisa satiksmes pakalpojumu ekskluzīvu sniegšanu īpašos gaisa telpas blokos gaisa telpā, par kuru tās atbild. Šim nolūkam dalībvalstis izraugās gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzēju, kam ir Kopienā derīgs sertifikāts.

2. Lai sniegtu pārrobežu pakalpojumus, dalībvalstis nodrošina, ka valsts tiesību sistēma nerada šķēršļus atbilstībai šim pantam un 10. panta 3. punktam, nosakot, ka gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzēji, kas sniedz pakalpojumus gaisa telpā, attiecīgajai dalībvalstij uzņemoties atbildību:

a) tieši vai ar uzņēmuma daļu vairākumu pieder dalībvalstij vai tās pilsoņiem;

b) ar galveno uzņēmējdarbības vietu vai oficiālo adresi atrodas attiecīgajā dalībvalstī; vai

c) izmanto vienīgi attiecīgās dalībvalsts objektus.

3. Dalībvalstis nosaka izraudzīto gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzēju tiesības un pienākumus. Pienākumos var iekļaut nosacījumus savlaicīgai tādas informācijas sniegšanai, kas ļauj identificēt visu gaisa kuģu kustību gaisa telpā, par kuru tās atbild.

4. Dalībvalstīm ir pastāvīgas pilnvaras izvēlēties gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzēju ar nosacījumu, ka tas atbilst prasībām un nosacījumiem, kas minēti 6. un 7. pantā.

5. Attiecībā uz funkcionāliem gaisa telpas blokiem, kas izveidoti atbilstoši 9.a pantam un aptver gaisa telpu, par kuru atbild vairāk nekā viena dalībvalsts, attiecīgās dalībvalstis atbilstoši šā panta 1. punktam kopīgi izraugās vienu vai vairākus aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējus vismaz vienu mēnesi pirms attiecīgā bloka darbības uzsākšanas.

6. Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par visiem lēmumiem, ko tās saskaņā ar šo pantu pieņem attiecībā uz gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzēju izraudzīšanu īpašos gaisa telpas blokos gaisa telpā, par kuru tās atbild.”

5. Regulu papildina ar šādiem pantiem:

“9.a pants

Funkcionālie gaisa telpas bloki

1. Līdz 2012. gada 4. decembrim dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu funkcionālo gaisa telpas bloku ieviešanu, lai sasniegtu vajadzīgo gaisa satiksmes pārvaldības tīkla kapacitāti un efektivitāti Eiropas vienotajā gaisa telpā un uzturētu augstu drošības līmeni, kā arī sniegtu ieguldījumu kopējā gaisa satiksmes sistēmas darbībā un mazinātu ietekmi uz vidi. Dalībvalstīm pēc iespējas plašāk jāsadarbības, jo īpaši dalībvalstīm, kas kaimiņos veido funkcionālus gaisa telpas blokus, lai nodrošinātu šā noteikuma ievērošanu. Vajadzības gadījumā sadarbībā var iesaistīt trešās valstis, kas ņem dalību funkcionālajos gaisa telpas blokos.

2. Funkcionālie gaisa telpas bloki jo īpaši:

a) ir pamatoti ar drošības analīzi;

b) nodrošina gaisa telpas optimālu izmantošanu, ņemot vērā gaisa satiksmes plūsmas;

c) nodrošina atbilstību Eiropas maršrutu tīklam, kas izveidots saskaņā ar Gaisa telpas regulas 6. pantu;

- d) ir pamatoti ar šo bloku vispārējo pievienoto vērtību, ieskaitot tehnisko līdzekļu un cilvēku resursu optimālu izmantošanu, balstoties uz izmaksu un ieguvumu analīzes;
- e) nodrošina gaisa satiksmes vadības kompetences funkcionālu un elastīgu nodošanu no vienas gaisa satiksmes vadības struktūrvienības citai;
- f) nodrošina dažādu gaisa telpas konfigurāciju savienojamību, cita starpā optimizējot pašreizējos lidojumu informācijas reģionus;
- g) atbilst ICAO ietvaros noslēgto reģionālo vienošanos nosacījumiem;
- h) attiecībā uz blokiem ievēro reģionālās vienošanās, kas ir spēkā šīs regulas spēkā stāšanās dienā, jo īpaši vienošanās ar trešām valstīm; un
- i) veicina atbilstību Kopienas mēroga darbības mērķiem.

3. Funkcionālo gaisa telpas bloku var izveidot, tikai kopēji vienojoties visām dalībvalstīm un attiecīgā gadījumā trešām valstīm, kuru pārziņā ir kāda daļa no funkcionālajā gaisa telpas blokā iekļautās gaisa telpas. Pirms paziņot Komisijai par funkcionāla gaisa telpas bloka izveidi, attiecīgā(-ās) dalībvalsts(-is) sniedz Komisijai, citām dalībvalstīm un citām ieinteresētajām personām attiecīgas ziņas un dod tām iespēju iesniegt savus apsvērumus.

4. Ja funkcionālais gaisa telpas bloks attiecas uz gaisa telpu, kas pilnībā vai daļēji ir divu vai vairāku dalībvalstu pārziņā, vienošanās, ar kuru izveido funkcionālo gaisa telpas bloku, ietver nepieciešamos noteikumus par bloka pārveidošanu un vienas dalībvalsts izstāšanos no bloka, iekļaujot pārējās noteikumus.

5. Ja saistībā ar kādu funkcionālo gaisa telpas bloku divām vai vairākām dalībvalstīm rodas nesaskaņas, kas saistītas ar to pārziņā esošo gaisa telpu, attiecīgās dalībvalstis var kopīgi aicināt Vienotās gaisa telpas komiteju paust viedokli. Komiteja adresē viedokli attiecīgajām dalībvalstīm. Neskarot 3. punktu, dalībvalstis ņem vērā šo viedokli, lemjot par risinājumu.

6. Pēc dalībvalstu paziņojumu saņemšanas par vienošanos un paziņojumiem, kas minēti 3. un 4. punktā, Komisija novērtē katra funkcionālā gaisa telpas bloka atbilstību 2. punktā noteiktajām prasībām un iesniedz novērtējuma rezultātus Eiropas Vienotās gaisa telpas komitejai apspriešanai. Ja Komisija konstatē, ka viens vai vairāki funkcionālie gaisa telpas bloki neatbilst prasībām, tā uzsāk dialogu ar attiecīgajām dalībvalstīm, lai panāktu vienprātību jautājumā par vajadzīgajiem pasākumiem stāvokļa uzlabošanai.

7. Neskarot 6. punktu, šā panta 3. un 4. punktā paredzētās vienošanās un paziņojumi ir jāpaziņo Komisijai publicēšanai *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Šādā publikācijā jānorāda datums, kurā attiecīgais lēmums stājas spēkā.

8. Ievērojot pamatregulas 5. panta 2. punktā minēto konsultāciju procedūru, līdz 2010. gada 4. decembrim izstrādā norādījumus funkcionālo gaisa telpas bloku izveidei un pārveidošanai.

9. Komisija līdz 2011. gada 4. decembrim, ievērojot pamatregulas 5. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru, pieņem īstenošanas noteikumus attiecībā uz informāciju, kura attiecīgajai(-ām) dalībvalstij(-īm) ir jāsniedz pirms funkcionālo gaisa telpas bloku izveides vai pārveidošanas saskaņā ar šā panta 3. punktu.

9.b pants

Funkcionālo gaisa telpas bloku sistēmas koordinators

1. Lai veicinātu funkcionālo gaisa telpas bloku izveidi, Komisija var izraudzīties fizisku personu, kas darbosies kā funkcionālo gaisa telpas bloku sistēmas koordinators ("koordinators"). Komisija rīkojas saskaņā ar pamatregulas 5. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru.

2. Neskarot 9.a panta 5. punktu, koordinators pēc ieinteresēto dalībvalstu un, attiecīgā gadījumā, trešo valstu, kuras piedalās tā paša funkcionālā gaisa telpas bloka izveidē, pieprasījuma palīdz pārvarēt grūtības sarunu gaitā, lai paātrinātu funkcionālo gaisa telpas bloku izveidi. Koordinators rīkojas, izmantojot ieinteresēto dalībvalstu un, attiecīgā gadījumā, trešo valstu, kuras piedalās tā paša funkcionālā gaisa telpas bloka izveidē, piešķirto mandātu.

3. Koordinators rīkojas objektīvi, jo īpaši attiecībā uz dalībvalstīm, trešām valstīm, Komisiju un ieinteresētajām personām.

4. Koordinators nedrīkst izpaust informāciju, kas iegūta, tam pildot savas funkcijas, izņemot gadījumus, kad ir saņemta atļauja no dalībvalsts(-īm) vai attiecīgajām trešām valstīm.

5. Koordinators pēc savas izraudzīšanas ik pēc trim mēnešiem iesniedz ziņojumu Komisijai, Vienotās gaisa telpas komitejai un Eiropas Parlamentam. Šajā ziņojumā iekļauj sarunu un panākto rezultātu kopsavilkumu.

6. "Koordinatora pilnvaras beidzas, parakstot pēdējo vienošanos par funkcionālu gaisa telpas bloku, bet ne vēlāk kā 2012. gada 4. decembrī.

6. Regulas 11. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“11. pants

Attiecības ar militārajām iestādēm

Dalībvalstis saistībā ar kopējo transporta politiku veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka kompetentās civilās un militārās iestādes attiecībā uz īpašo gaisa telpas bloku pārvaldību noslēdz vai atjaunina rakstiskas vienošanās vai līdzvērtīgus juridiskus aktus.”

7. Regulas 12. panta 3. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“3. Sniedzot pakalpojumu paketi, aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēji norāda aeronavigācijas pakalpojumu radītās izmaksas un ienākumus, tos sadalot saskaņā ar 14. pantā norādīto tarififikācijas sistēmu aeronavigācijas pakalpojumiem, un vajadzības gadījumā uztur konsolidētos pārskatus par citiem pakalpojumiem, kas nav aeronavigācijas pakalpojumi, kā tas būtu jādara, ja attiecīgos pakalpojumus sniegtu atsevišķi uzņēmumi.”

8. Regulas 14. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“14. pants

Vispārīgi noteikumi

Saskaņā ar 15. un 16. panta prasībām tarififikācijas sistēma aeronavigācijas pakalpojumiem palīdzēs nodrošināt labāku pārredzamību, nosakot, piemērojot un iekasējot maksu no gaisa telpas izmantotājiem, sniegt rentablākus aeronavigācijas pakalpojumus un nodrošināt efektīvākus lidojumus, saglabājot optimālu drošības līmeni. Šī sistēma ir saderīga arī ar 15. pantu 1944. gada Čikāgas Konvencijā par starptautisko civilo aviāciju un ar Eurocontrol tarififikācijas sistēmu maksājumiem maršrutā.”

9. Regulas 15. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“15. pants

Principi

1. Tarififikācijas sistēma pamatojas uz to aeronavigācijas pakalpojumu izmaksu uzskaiti, kas pakalpojumu sniedzējiem rodas par labu gaisa telpas izmantotājiem. Sistēmā šīs izmaksas sadala starp izmantotāju kategorijām.

2. Izmaksu bāzi maksājumiem nosaka pēc šādiem principiem:

a) izmaksas, kas jāsadala starp gaisa telpas izmantotājiem, ir aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanas aprēķinātās izmaksas, ieskaitot attiecīgās kapitālieguldījumu un aktīvu amortizācijas procentu summas, kā arī uzturēšanas, ekspluatācijas, pārvaldības un administratīvās izmaksas. Aprēķinātās izmaksas ir tās izmaksas, kuras noteiktas

dalībvalsts attiecīgās valsts vai funkcionālo gaisa bloku līmenī vai nu atsaucē perioda sākumā attiecībā uz pamatregulas 11. pantā minētā atsaucē perioda katru kalendāro gadu, vai arī atsaucē perioda laikā saskaņā ar attiecīgajiem pielāgojumiem, kuros izmantoti pamatregulas 11. pantā noteiktie brīdinājuma mehānismi;

b) izmaksas, kas jāņem vērā šajā sakarā, novērtē attiecībā pret iekārtām un paredzētajiem pakalpojumiem, kurus īsteno saskaņā ar ICAO Reģionālo aeronavigācijas plānu Eiropas reģionam. Tajās var iekļaut arī izmaksas, kas rodas dalībvalsts uzraudzības iestādēm un/vai kvalificētām iestādēm, kā arī citas izmaksas, kuras rodas attiecīgajai dalībvalstij un pakalpojumu sniedzējam, sniedzot aeronavigācijas pakalpojumus. Tajās neiekļauj izmaksas par dalībvalstu noteiktajām soda sankcijām saskaņā ar pamatregulas 9. pantu vai par jebkādiem korektīviem pasākumiem, ko dalībvalstis veic saskaņā ar pamatregulas 11. pantu;

c) attiecībā uz funkcionāliem gaisa telpas blokiem un kā minēts attiecīgajos pamatnolīgumos, dalībvalstīm jāisteno pamatoti centieni, lai vienotos par tarififikācijas politikas kopējiem principiem;

d) dažādu aeronavigācijas pakalpojumu izmaksas nosaka atsevišķi, kā paredzēts 12. panta 3. punktā;

e) šķērssubsīdijas nedrīkst izmaksāt maršruta pakalpojumiem un termināļa pakalpojumiem. Ar termināļa un maršruta pakalpojumiem saistītās izmaksas proporcionāli jāsadala starp termināļa un maršruta pakalpojumiem, pamatojoties uz pārredzamu metodiku. Dažādiem aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem jebkurā no šīm kategorijām šķērssubsīdijas ir atļautas, tikai ja tām ir objektīvs pamatojums un ja tās skaidri identificē;

f) nodrošina to, ka izmaksu bāze maksājumiem ir pārredzama. Lai pārskatītu pakalpojumu sniedzēja prognozes, faktiskās izmaksas un ieņēmumus, pieņem īstenošanas noteikumus par to, kā pakalpojumu sniedzējiem jāsniedz informācija. Notiek regulāra informācijas apmaiņa starp dalībvalsts uzraudzības iestādēm, pakalpojumu sniedzējiem, gaisa telpas izmantotājiem, Komisiju un Eurocontrol.

3. Nosakot maksājumus saskaņā ar 2. punktu, dalībvalstis ievēro šādus principus:

a) maksājumus nosaka par aeronavigācijas pakalpojumu pieejamību ar nediskriminējošiem nosacījumiem. Piemērojot maksājumus dažādiem gaisa telpas izmantotājiem par vienu un to pašu pakalpojumu, neņem vērā izmantotāja valsts piederību vai kategoriju;

- b) ir pieļaujama dažu izmantotāju, īpaši vieglo lidaparātu un valsts gaisa kuģu atbrīvošana no maksājumiem, ja šīs izmaksas neuzliek citiem izmantotājiem;
- c) maksājumus nosaka kalendārajam gadam, pamatojoties uz aprēķinātajām izmaksām, vai arī tos var noteikt atbilstoši dalībvalstu pieņemtajiem noteikumiem, ar kuriem nosaka maksimālo līmeni vienotajai likmei vai katra gada ieņēmumiem laika periodā, kas nepārsniedz piecus gadus;
- d) aeronavigācijas pakalpojumi var dot pietiekamus ieņēmumus, kas nodrošina pamatotu atdevi no aktīviem, lai veidotu vajadzīgos kapitālieguldījumus;
- e) maksājumi atspoguļo aeronavigācijas pakalpojumu un gaisa telpas izmantotājiem pieejamo iekārtu izmaksas, ņemot vērā dažādu tipu gaisa kuģu relatīvo lietderīgo jaudu;
- f) maksājumi veicina drošu, profesionālu un efektīvu aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu, lai sasniegtu augsta līmeņa drošību un izmaksu efektivitāti un ievērojot darbības mērķus, un ar tiem stimulē integrētu pakalpojumu sniegšanu, tā samazinot aviācijas ietekmi uz vidi. Ar šādu mērķi un saistībā ar valstu vai funkcionālo gaisa telpas bloku darbības rezultātu plāniem valstu uzraudzības iestādes var izveidot mehānismus, tostarp stimulus ar finansālām priekšrocībām un kavējošiem faktoriem, kas aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējus un/vai gaisa telpas izmantotājus mudina atbalstīt tādus uzlabojumus aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanā kā potenciāla palielināšana, kavējumu skaita samazināšana un ilgtspējīga attīstība, vienlaikus uzturot optimālu drošības līmeni.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus šā panta īstenošanas noteikumus saskaņā ar pamatregulas 5. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru.”

10. Iekļauj šādu pantu:

“15.a pants

Kopējie projekti

1. Ar kopējiem projektiem var atbalstīt ATM ģenerālpilna sekmīgu ieviešanu. Ar šādiem projektiem atbalsta šīs regulas mērķus, lai uzlabotu Eiropas aviācijas sistēmas darbības rādītājus tādās tās galvenajās jomās kā jauda, lidojumi un izmaksu efektivitāte, kā arī vides ilgtspējība, ņemot vērā būtiski svarīgos drošības mērķus.

2. Komisija saskaņā ar pamatregulas 5. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru var izstrādāt vadlīnijas par to, kādā veidā ar šādiem projektiem var atbalstīt ATM

ģenerālpilna ieviešanu. Ar šādām vadlīnijām neierobežo mehānismus ar funkcionālajiem gaisa telpas blokiem saistīto projektu izstrādei, kā par to vienojušies šo bloku dalībnieki.

3. Komisija saskaņā ar pamatregulas 5. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru var arī izlemt, ka tiek veidoti kopēji projekti ar tiklu saistītām funkcijām, kuras ir īpaši svarīgas gaisa satiksmes pārvaldības un aeronavigācijas pakalpojumu vispārējās darbības uzlabošanai Eiropā. Šādi kopējie projekti var pretendēt uz Kopienas finansējumu saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu. Šajā sakarībā un neskarot dalībvalstu kompetenci lemt par savu finanšu resursu izmantojumu, Komisija veic neatkarīgu izmaksu lietderības novērtējumu un attiecīgi apspriežas ar dalībvalstīm un attiecīgajām iesaistītajām pusēm saskaņā ar pamatregulas 10. pantu, izskatot visus piemērotos līdzekļus tā ieviešanai. Finansēšanas prasībām atbilstošās kopējo projektu ieviešanas izmaksas atmaksā saskaņā ar pārredzamības un nediskriminācijas principu.”

11. Regulas 16. līdz 18. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

“16. pants

Atbilstības pārskatīšana

1. Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, paredz nepārtraukti pārskatīt atbilstību principiem un noteikumiem, kas minēti 14. un 15. pantā. Komisija dara visu iespējamo, lai izveidotu mehānismus *Eurocontrol* kompetences izmantošanai, un pārskatīšanas rezultātus darīs zināmus dalībvalstīm, *Eurocontrol* un gaisa telpas izmantotāju pārstāvjiem.

2. Pēc vienas vai vairāku dalībvalstu pieprasījuma, ja tās uzskata, ka 14. un 15. pantā paredzētos principus un noteikumus nepiemēro pareizi, vai pēc savas iniciatīvas Komisija izmeklē jebkuru apgalvojumu par neatbilstību attiecīgajiem principiem un/vai noteikumiem vai to nepiemērošanu. Neskarot 18. panta 1. punkta noteikumus, Komisija par izmeklēšanas rezultātiem informē dalībvalstis, *Eurocontrol* un gaisa telpas izmantotāju pārstāvjus. Dīvos mēnešos pēc pieprasījuma saņemšanas pēc attiecīgās dalībvalsts uzklaušanās un pēc apspriešanās ar Vienotās gaisa telpas komiteju saskaņā ar pamatregulas 5. panta 2. punktā minēto konsultāciju procedūru Komisija pieņem lēmumu par šīs regulas 14. un 15. panta piemērošanu un par to, vai attiecīgo praksi var turpināt.

3. Komisija savu lēmumu adresē dalībvalstīm un par to informē pakalpojumu sniedzēju, ciktāl šāda informēšana uz to juridiski attiecas. Jebkura dalībvalsts vienā mēnesī Komisijas lēmumu var iesniegt Padomei. Mēneša laikā Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt atšķirīgu lēmumu.

17. pants

Pielikumu pārskatīšana

Pasākumus pielikumu nebūtisku elementu grozīšanai, lai ņemtu vērā tehnikas vai darbību attīstību, pieņem saskaņā ar pamatregulas 5. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var izmantot pamatregulas 5. panta 5. punktā paredzēto steidzamības procedūru.

18. pants

Konfidencialitāte

1. Ne dalībvalstu uzraudzības iestādes, kas rīkojas saskaņā ar savu dalībvalstu tiesību aktiem, ne Komisija neizpauž konfidenciālu informāciju, īpaši informāciju par aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem, to komerciālām attiecībām vai to izmaksu sastāvdaļām.

2. Šā panta 1. punkts neskar attiecīgo dalībvalstu uzraudzības iestāžu tiesības izpaust informāciju, ja tas ir svarīgi to pienākumu izpildei; šajā gadījumā informāciju izpauž samērīgi, ņemot vērā aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēju, gaisa telpas izmantotāju, lidostu vai citu attiecīgo ieinteresēto personu likumīgās intereses savu darījumu noslēpumu aizsardzībā.

3. Informācija un dati, kurus nodrošina saskaņā ar 14. pantā minēto tarifkācijas sistēmu, ir publiski pieejami.”

12. Regulā iekļauj šādu pantu:

“18.a pants

Pārskatīšana

Līdz 2012. gada 4. decembrim pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei pētījumu, kurā izvērtē juridisko, drošības, attiecīgās nozares, ekonomisko un sociālo ietekmi, kas rodas, ja tirgus principus attiecina uz informācijas sniegšanas pakalpojumiem tādās jomās kā sakari, navigācija, uzraudzība, meteoroloģija un aeronavigācija, salīdzinot ar spēkā esošajiem vai alternatīviem organizācijas principiem un ņemot vērā funkcionālo gaisa telpas bloku un pieejamo tehnoloģiju attīstību.”

13. Regulas I pielikumu groza šādi:

a) pielikuma nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“PRAŠĪBAS KVALIFICĒTĀM IESTĀDĒM”;

b) pielikuma ievadvārdus aizstāj ar šādiem vārdiem:

“Kvalificētām iestādēm”.

3. pants

Regulu (EK) Nr. 551/2004 groza šādi.

1. Regulas 2. pantu svītro.

2. Regulas 3. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“3. pants

Eiropas augšējais lidojumu informācijas reģions (EUIR)

1. Kopiena un tās dalībvalstis cenšas panākt, ka ICAO izveido un atzīst vienotu EUIR. Šim nolūkam par jautājumiem, kas ir Kopienas kompetencē, Komisija sniedz ieteikumus Padomei saskaņā ar Līguma 300. pantu ne vēlāk kā 2011. gada 4. decembrī.

2. EUIR jāplāno, tajā iekļaujot gaisa telpu, kas ir dalībvalstu pārziņā saskaņā ar 1. panta 3. punktu, un tajā var iekļaut arī Eiropas trešo valstu gaisa telpu.

3. EUIR izveidošana neierobežo dalībvalstu atbildību par gaisa satiksmes pakalpojumu sniedzēju izraudzīšanos to pārziņā esošajā gaisa telpā saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas regulas 8. panta 1. punktu.

4. Šīs regulas spēkā stāšanās dienā dalībvalstis saglabā savu lomu ICAO augšējo lidojumu informācijas reģionu un lidojumu informācijas reģionu ģeogrāfiskajās robežās, kurus tiem uzticējusi ICAO.”

3. Regulu papildina ar šādu pantu:

“3.a pants

Elektroniska aeronavigācijas informācija

1. Neierobežojot dalībvalstu publicēto aeronavigācijas informāciju un šai publikācijai atbilstīgā veidā, Komisija, sadarbojoties ar Eurocontrol, nodrošina kvalitatīvu elektronisku aeronavigācijas informāciju, kas sniegta saskaņotā veidā un datu kvalitātes un laicīguma ziņā atbilst visām attiecīgo izmantotāju prasībām.

2. Šā panta 1. punkta nozīmē Komisija:

a) Kopienas līmenī nodrošina tādas aeronavigācijas informācijas infrastruktūras izstrādi, kas veidota kā integrēts elektroniskas informācijas portāls ar neierobežotu pieejamību ieinteresētajām personām. Šī infrastruktūra nodrošina un dod iespēju piekļūt tādiem vajadzīgiem datu elementiem kā aeronavigācijas informācija, Gaisa satiksmes pakalpojumu ziņojumu biroja (ARO) informācija, meteoroloģiskā informācija un plūsmas pārvaldības informācija;

b) atbalsta aeronavigācijas informācijas sniegšanas modernizēšanu un saskaņošanu visplašākajā nozīmē un ciešā sadarbībā ar *Eurocontrol* un *ICAO*.

3. Komisija pieņem sīki izstrādātus šā panta īstenošanas noteikumus saskaņā ar pamatregulas 5. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru.”

4. Regulas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“4. pants

Gaisa telpas izmantošanas noteikumi un gaisa telpu klasifikācija

Komisija atbilstoši pamatregulas 5. panta 3. punktā paredzētajai procedūrai pieņem īstenošanas noteikumus, lai:

- a) pieņemtu attiecīgus gaisa telpas izmantošanas noteikumu normatīvus, kas balstās uz *ICAO* standartiem un ieteicamo praksi;
- b) saskaņotu *ICAO* gaisa telpu klasifikācijas piemērošanu ar attiecīgiem pielāgojumiem, lai panāktu drošu un efektīvu gaisa satiksmes pakalpojumu nevainojamu sniegšanu Eiropas vienotajā gaisa telpā.”

5. Regulas 5. pantu svīturo.

6. Regulas 6. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“6. pants

Tīkla pārvaldība un izstrāde

1. Gaisa satiksmes pārvaldības (ATM) tīkla funkcijām jānodrošina iespēja optimāli izmantot gaisa telpu un nodrošināt, ka gaisa telpas izmantotāji var izmantot vēlamās trajektorijas, vienlaikus paverot maksimālas piekļuves iespēju gaisa telpai un aeronavigācijas pakalpojumiem. Šis tīkla funkcijas ir vērstas uz to, lai atbalstītu iniciatīvas valsts līmenī un funkcionālo gaisa telpas bloku līmenī, un to nodrošinās, ievērojot prasību nošķirt regulatīvās funkcijas no pamatfunkcijām.

2. Šā panta 1. punktā paredzēto mērķu sasniegšanai un neierobežojot dalībvalstu atbildību par iekšzemes maršrutiem un gaisa telpas struktūru, Komisija nodrošina, ka tiek veiktas šādas funkcijas:

- a) Eiropas maršrutu tīkla izveide;
- b) nepietiekamo resursu, jo īpaši radiofrekvenču, koordinācija vispārējās gaisa satiksmes izmantojamo aviācijas frekvenču diapazonā, kā arī radiolokācijas atstarotāju kodu koordinācija.

Pirmajā daļā uzskaitītās funkcijas neparedz vispārēja rakstura saistošus pasākumus vai politisku lēmumu pieņemšanu. Tajās ņem vērā priekšlikumus, kas radušies valsts līmenī vai funkcionālo gaisa telpas bloku līmenī. Šīs funkcijas koordinē ar militārajām iestādēm, ievērojot saskaņotās procedūras attiecībā uz gaisa telpas elastīgu izmantošanu.

Komisija pēc apspriešanās ar Vienotās gaisa telpas komiteju un ievērojot 4. punktā minētos īstenošanas noteikumus, var uzticēt *Eurocontrol* vai kādai citai objektīvai un kompetentai struktūrai uzdevumus, kas vajadzīgi pirmajā daļā uzskaitīto funkciju izpildei. Šo uzdevumu izpildei jānotiek objektīvi un izmaksu ziņā efektīvā veidā, un tos veic dalībvalstu vai ieinteresēto personu vārdā. Šo uzdevumu izpildei nodrošina pienācīgu vadību, kas paredz nodalīt atbildību par sniegtajiem pakalpojumiem un par regulējumu, ņemot vērā visa ATM tīkla vajadzības, turklāt ar gaisa telpas izmantotāju un aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēju pilnīgu iesaistīšanos.

3. Komisija pēc pienācīgas apspriešanās ar nozares ieinteresētajām personām var papildināt 2. punktā uzskaitīto funkciju sarakstu. Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar pamatregulas 5. panta 4. punktā minēto procedūru.

4. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 549/2004 5. panta 3. punktu pieņem sīki izstrādātus noteikumus šajā pantā paredzēto pasākumu īstenošanai, izņemot tos, kas minēti 6. līdz 9. punktā. Šie īstenošanas noteikumi jo īpaši attiecas uz:

- a) tādu procesu un procedūru koordinēšanu un saskaņošanu, kuru mērķis ir uzlabot aeronavigācijas frekvenču pārvaldību, cita starpā principu un kritēriju izstrādi;
- b) galveno funkciju, kuras mērķis ir laikus noteikt un piešķirt vajadzīgas frekvences Eiropas vispārējai gaisa satiksmei atvēlētajā diapazonā, lai palīdzētu nodrošināt Eiropas aviācijas tīkla izveidi un darbību;
- c) tīkla papildu funkcijām atbilstoši ATM ģenerālplānam;
- d) sīki izstrādātu kārtību lēmumu pieņemšanai, sadarbojoties dalībvalstīm, aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem un tīkla vadības funkcijai attiecībā uz 2. punktā minētajiem uzdevumiem;
- e) iesaistīto ieinteresēto personu apspriešanās kārtību, pieņemot lēmumus valsts un Eiropas mērogā; kā arī

f) uzdevumu un pienākumu sadali starp tīkla vadības nodrošinātājiem un valsts frekvenču pārvaldītājiem, kas skar Starptautiskās Telekomunikāciju savienības vispārējai gaisa satiksmei atvēlēto radiofrekvenču spektru, lai panāktu, ka valsts frekvenču pārvaldītāji turpina pārvaldīt piešķirtās frekvences, kuras neietekmē tīkla darbību. Gadījumos, kad tāda ietekme pastāv, valsts frekvenču pārvaldītāji sadarbojas ar tīkla vadības nodrošinātājiem, lai optimizētu frekvenču izmantošanu.

5. Par citiem gaisa telpas plānošanas aspektiem, kas nav paredzēti 2. punktā, lemj valstu vai funkcionālo gaisa telpas bloku līmenī. Šajā plānošanas procesā ņem vērā satiksmes prasības un sarežģītību, valstu vai funkcionālo gaisa telpas bloku darbības plānus un ietver vispusīgu apspriešanos ar attiecīgajiem gaisa telpas izmantotājiem vai attiecīgajām grupām, kas vajadzības gadījumā pārstāv gaisa telpas izmantotājus un militārās iestādes.

6. Dalībvalstis *Eurocontrol* vai citai objektīvai un kompetentai struktūrai uztic gaisa satiksmes plūsmas pārvaldību, nodrošinot pienācīgus pārraudzības pasākumus.

7. Īstenošanas noteikumus gaisa satiksmes plūsmas pārvaldībai, tostarp vajadzīgos pārraudzības pasākumus, izstrādā saskaņā ar pamatregulas 5. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru un pieņem saskaņā ar pamatregulas 5. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru ar mērķi optimizēt gaisa telpas izmantošanas iespējas un uzlabot gaisa satiksmes plūsmas pārvaldības procesus. Šiem noteikumiem jābūt labi pārredzamiem un efektīviem, lai nodrošinātu, ka jaudas piešķiršana ir elastīga un savlaicīga, ievērojot ICAO reģionālās aeronavigācijas plāna ieteikumus Eiropas reģionam.

8. Īstenošanas noteikumi gaisa satiksmes plūsmas pārvaldībai palīdz aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem, lidostas operatoriem un gaisa telpas izmantotājiem pieņemt pareizus lēmumus, un tie aptver šādas jomas:

- a) lidojumu plānošana;
- b) pieejamās gaisa telpas jaudas izmantošana visos lidojuma posmos, ieskaitot laika nišu piešķiršanu; un
- c) vispārējās gaisa satiksmes maršrutu izmantošana, tostarp:

— vienotas maršrutu un satiksmes izvietojuma publikācijas izveidošana,

— vispārējās gaisa satiksmes novirzīšana no noslogotiem apgabaliem un

— prioritātes noteikšana vispārējās gaisa satiksmes piekļuvei gaisa telpai, jo īpaši noslogotības un krīzes laikā.

9. Izstrādājot un pielāgojot īstenošanas noteikumus, Komisija, vajadzības gadījumā un neierobežojot drošību, ņem vērā lidojumu plānu un lidostu laika nišu saskaņību un saskaņību ar blakus reģioniem, ja tas nepieciešams."

7. Regulas 9. pantu svītrot.

4. pants

Regulu (EK) Nr. 552/2004 groza šādi.

1. Regulā iekļauj šādu pantu:

"6.a pants

Alternatīva atbilstības pārbaude

Ja saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 216/2008 par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidi (*) izsniegtu sertifikātu piemēro sastāvdaļām vai sistēmām un ja tas pierāda atbilstību šīs regulas būtiskajām prasībām un attiecīgajiem īstenošanas noteikumiem par savietojamību, to uzskata par EK atbilstības vai lietošanas derīguma deklarāciju vai par EK pārbaudes deklarāciju šīs regulas 5. un 6. panta izpratnē.

(*) OV L 79, 19.3.2008., 1. lpp."

2. Regulas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"9. pants

Pielikumu pārskatīšana

Pasākumus pielikumu nebūtisku elementu grozīšanai, lai ņemtu vērā tehnikas vai darbību attīstību, pieņem saskaņā ar pamatregulas 5. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru."

3. Regulas 10. pantā iekļauj šādu punktu:

"2.a Piemērojot šā panta 2. punktu, dalībvalstis var paziņot, ka EATMN sistēmas un komponenti atbilst pamatprasībām un uz tiem neattiecas 5. un 6. panta noteikumi."

4. Regulas II pielikumu groza šādi:
- a) pielikuma A daļā 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:
- “EATMN, tā sistēmas un komponenti saskaņotā veidā atbalsta jaunas un saskaņotas darbības koncepcijas, kas uzlabo aeronavigācijas pakalpojumu kvalitāti, ilgtspējību un efektivitāti, it īpaši drošības un jaudas ziņā.”;
- b) pielikuma B daļu groza šādi:
- i) daļas 3.1.2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:
- “Lidojuma datu apstrādes sistēmas ļauj pakāpeniski īstenot uzlabotas, saskaņotas un apstiprinātas darbības koncepcijas visiem lidojuma posmiem, jo īpaši saskaņā ar ATM ģenerālplānu.”;
- ii) daļas 3.2.2. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “3.2.2. Atbalsts jaunām darbības koncepcijām
- Uzraudzības datu apstrādes sistēmas dara iespējamu pakāpenisku pieeju jauniem uzraudzības informācijas avotiem tā, lai uzlabotu
- iii) daļas 4.2. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “4.2. Atbalsts jaunām darbības koncepcijām
- Komunikācijas sistēmas ļauj īstenot uzlabotas, saskaņotas un apstiprinātas darbības koncepcijas visiem lidojuma posmiem, jo īpaši saskaņā ar ATM ģenerālplānu.”

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Regulas (EK) Nr. 551/2004 6. panta 2. un 6. punktu, kuros grozījumi izdarīti ar šo regulu, piemēro no attiecīgajos īstenošanas noteikumos norādītā datuma, bet ne vēlāk kā no 2012. gada 4. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2009. gada 21. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
C. MALMSTRÖM

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1071/2009

(2009. gada 21. oktobris),

ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 71. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumu ⁽²⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Lai pilnībā izveidotu autopārvadājumu iekšējo tirgu ar godīgiem konkurences noteikumiem, būtu vienveidīgi jāpieņem kopīgi noteikumi attiecībā uz atļauju veikt kravu vai pasažieru autopārvadātāja profesionālo darbību ("autopārvadātāja profesionālā darbība"). Ar šiem kopīgajiem noteikumiem sekmētu autopārvadātāja profesionālo kvalifikāciju, tirgus racionalizāciju, uzlabotu sniegto pakalpojumu kvalitāti pārvadātāju, klientu un tautsaimniecības vispārīgās interesēs, kā arī uzlabotu ceļu satiksmes drošību. Turklāt ar šiem noteikumiem veicinās to, ka pārvadātāji faktiski izmantos tiesības veikt uzņēmējdarbību.
- (2) Ar Padomes Direktīvu 96/26/EK (1996. gada 29. aprīlis) par atļaušanu kravu autopārvadātājiem un pasažieru autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību un par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu savstarpēju atzīšanu, lai veicinātu šo pārvadātāju tiesības veikt uzņēmējdarbību iekšzemes un starptautisko autopārvadājumu nozarē ⁽⁴⁾, nosaka obligātos nosacījumus attiecībā uz autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanu un šim

nolūkam nepieciešamo dokumentu savstarpēju atzīšanu. Taču pieredze, kā arī veiktā ietekmes novērtējuma un dažādu pētījumu dati liecina, ka dalībvalstīs minēto direktīvu piemēro ļoti atšķirīgi. Šādas atšķirības rada vairākas negatīvas sekas, jo īpaši konkurences traucējumus un to, ka tirgus nav pietiekami pārredzams un pārbaucēju līmenis nav vienāds, kā arī pastāv risks, ka uzņēmumi ar zemu profesionālās kvalifikācijas līmeni var pavirši un mazāk vērtīgi piemērot satiksmes drošības un sociālās labklājības noteikumus, kā rezultātā var tikt nodarīts kaitējums šīs nozares tēlam.

- (3) Šādas sekas ir negatīvas arī tādēļ, ka tās var traucēt iekšējā autopārvadājumu tirgus normālu darbību, jo starptautisko kravas pārvadājumu un dažu kabotāžas darbību tirgus ir atvērts visiem Kopienas uzņēmumiem. Vienīgais nosacījums, kas ir jāizpilda šiem uzņēmumiem, ir Kopienas atļaujas saņemšana, kuru izsniedz, ja uzņēmums atbilst nosacījumiem autopārvadātāja profesionālās darbības uzsākšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1072/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum ⁽⁵⁾ un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum ⁽⁶⁾.
- (4) Tādēļ būtu jāmodernizē pašreizējie noteikumi par autopārvadātāja profesionālās darbības atļaušanu, lai nodrošinātu to vienotāku un efektīvāku piemērošanu. Ņemot vērā to, ka šo noteikumu ievērošana ir pamata nosacījums, lai piekļūtu Kopienas tirgum, un to, ka šajā jomā piemērojami juridiskie instrumenti ir regulas, visatbilstīgākais juridiskais instruments, lai regulētu autopārvadātāja profesionālās darbības atļaušanu, ir regula.
- (5) Dalībvalstīm būtu jāatļauj pielāgot nosacījumus, kas jāievēro, lai veiktu autopārvadātāja profesionālo darbību EK Līguma 299. panta 2. punktā minētajos tālākos reģionos, jo šiem reģioniem ir īpašas pazīmes un ierobežojumi. Tomēr uzņēmumus, kuri veic uzņēmējdarbību šajos reģionos un kuri izpilda tikai šos pielāgotos nosacījumus, lai veiktu autopārvadātāja profesionālo darbību, nevajadzētu

⁽¹⁾ OV C 151, 17.6.2008., 16. lpp.

⁽²⁾ OV C 14, 19.1.2008., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. maija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2009. gada 9. janvāra Kopējā nostāja (OV C 62 E, 17.3.2009., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta), un Padomes 2009. gada 24. septembra Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 124, 23.5.1996., 1. lpp.

⁽⁵⁾ Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 72. lpp.

⁽⁶⁾ Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 88. lpp.

- uzskatīt partādiem, kas ir ieguvuši Kopienas atļauju. Ar pielāgotajiem nosacījumiem, lai veiktu autopārvadātāja profesionālo darbību, nevajadzētu apgrūtināt uzņēmumus, kuriem atļautu veikt autopārvadātāja profesionālo darbību un kuri izpilda visus šajā regulā paredzētos vispārīgos nosacījumus, lai veiktu pārvadājumus tālākos reģionos.
- (6) Lai nodrošinātu godīgu konkurenci, kopīgi noteikumi autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai būtu jāpieņem pēc iespējas plaši, attiecinot uz visiem uzņēmumiem. Tomēr šīs regulas darbības jomā nebūtu jāiekļauj uzņēmumi, kas veic tikai tādus pārvadājumus, kuru ietekme uz pārvadājumu tirgu ir ļoti neliela.
- (7) Tās dalībvalsts pienākums, kurā veic uzņēmējdarbību, būtu jāpārliecināties, ka uzņēmums nepārtraukti atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, lai šo dalībvalstu kompetentās iestādes vajadzības gadījumā varētu apturēt vai anulēt atļaujas, kas ļauj šim uzņēmumam darboties tirgū. Lai izpildītu autopārvadātāja profesionālās darbības atļaušanas nosacījumus un tos pienācīgi pārraudzītu, ir nepieciešams, ka uzņēmums faktiski un stabili veic uzņēmējdarbību.
- (8) Kompetentajām iestādēm būtu jāsaņem precīza informācija par fiziskajām personām, kas atbilst labas reputācijas un profesionālās kompetences prasībām. Šīm personām ("pārvadājumu vadītājiem") būtu jādzīvo kādā no dalībvalstīm un faktiski un nepārtraukti jāvada autopārvadājumu uzņēmuma pārvadājumu operācijas. Tādēļ būtu jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem persona uzskatāma par tādu, kas uzņēmumā faktiski un nepārtraukti vada pārvadājumu operācijas.
- (9) Pārvadājumu vadītāju labas reputācijas nosacījums ir tas, ka pārvadājumu vadītāji nav notiesāti par smagiem noziedzīgiem nodarījumiem vai tiem nav piemērota sankcija, jo īpaši par smagiem Kopienas noteikumu pārkāpumiem autopārvadājumu jomā. Ja pārvadājumu vadītāju vai auto-transporta uzņēmumu vienā vai vairākās dalībvalstīs notiesā vai soda par vissmagākajiem Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem, tad tam būtu jāzaudē labā reputācija, tiklīdz kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka pirms galīgā lēmuma pieņemšanas ir notikusi pilnībā pabeigta un dokumentēta izmeklēšanas procedūra, ar ko piešķirtas būtiskas procesuālas tiesības un ir ievērotas atbilstīgās apelācijas tiesības.
- (10) Autopārvadājumu uzņēmuma finansiālajam stāvoklim jābūt tādā, lai nodrošinātu pareizu darbības uzsākšanu un labu uzņēmuma pārvaldīšanu. Bankas garantija vai profesionālās darbības apdrošināšana uzņēmumiem varētu būt vienkārša un no izmaksu viedokļa izdevīga metode uzņēmuma finanšu stāvokļa pierādīšanai.
- (11) Augsts profesionālās kvalifikācijas līmenis varētu palielināt autopārvadājumu nozares sociāli ekonomisko efektivitāti. Tādēļ pretendentiem uz pārvadājumu vadītāja amatu vajadzētu būt kvalitatīvām profesionālām zināšanām. Lai panāktu lielāku saskaņotību eksāmenu nosacījumos, kā arī lai veicinātu augstāku mācību kvalitāti, būtu jāparedz, ka dalībvalstis saskaņā ar pašu noteiktiem kritērijiem varētu pilnvarot eksaminācijas un apmācību centrus. Pārvadājumu vadītājiem būtu jāapgūst nepieciešamās zināšanas, lai vadītu gan iekšzemes, gan starptautisko pārvadājumu operācijas. Saraksts ar mācību priekšmetiem, kuros ir jābūt zināšanām, lai saņemtu profesionālās kompetences sertifikātu, kā arī eksāmenu organizēšanas kārtība var mainīties līdz ar tehnikas attīstību, tādēļ būtu jāparedz iespēja tos atjaunināt. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējām atbrīvot no eksāmenu kārtošanas personas, kas var apliecināt konkrētu ilgstošu pieredzi pārvadājumu darbību vadīšanā.
- (12) Lai nodrošinātu godīgu konkurenci un panāktu autopārvadājumu atbilstību noteikumiem, nepieciešama dalībvalstu uzraudzības un pārraudzības līmeņa saskaņošana. Valstu iestādēm, kuru pienākums ir uzraudzīt uzņēmumus un to atļauju derīgumu, šajā ziņā ir izšķirīga nozīme, tādēļ būtu jānodrošina, ka tās vajadzības gadījumā pieņem atbilstīgus pasākumus, jo īpaši visnopietnākajos gadījumos apturot vai anulējot atļaujas vai atzīstot par nepiemērotiem atkārtoti pavisus un nevērīgus pārvadājumu vadītājus. Pirms tam pienācīgi jāapsver šā pasākuma atbilstība proporcionalitātes principam. Turklāt pirms šādu sankciju piemērošanas uzņēmumu vajadzētu brīdināt un noteikt pienācīgu laikposmu stāvokļa uzlabošanai.
- (13) Labāk organizēta administratīvā sadarbība starp dalībvalstīm darītu efektīvāku to uzņēmumu uzraudzību, kuri darbojas vairākās dalībvalstīs, un samazinātu administratīvās izmaksas nākotnē. Uzņēmumu elektroniskie reģistri, kas ir savstarpēji savienoti Eiropas līmenī, ievērojot noteikumus par personas datu aizsardzību, atvieglotu minēto sadarbību un mazinātu uzņēmumu un iestāžu izmaksas, kas ir saistītas ar pārbaudēm. Dažās dalībvalstīs jau darbojas valstu elektroniskie reģistri. Turklāt jau pastāv infrastruktūra, lai veiktu vairāku dalībvalstu savstarpēju saslēgšanu. Tādēļ elektronisko reģistru sistemātiskāka izmantošana varētu palīdzēt ievērojami samazināt ar pārbaudēm saistītas administratīvās izmaksas, uzlabojot pārbaudžu efektivitāti.
- (14) Daži valstu elektroniskajos reģistros iekļautie dati par pārkāpumiem un sankcijām ir personas dati. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai ievērotu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾, un jo īpaši

(1) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

- attiecībā uz personas datu apstrādes kontroli, ko veic valsts iestādes, attiecīgo personu tiesībām saņemt informāciju, piekļuves tiesībām un tiesībām izteikt iebildumus. Šajā regulā noteikts, ka šādi dati būtu jāglabā vismaz divus gadus, lai nepieļautu, ka citās dalībvalstīs nodibina neatbilstīgus uzņēmumus.
- (15) Lai uzlabotu pārredzamību un transporta uzņēmumu klientiem dotu iespēju pārliecināties, vai attiecīgajam uzņēmumam ir atbilstīgā atļauja, noteiktiem valstu elektroniskajos reģistros iekļautajiem datiem vajadzētu būt publiski pieejamiem, taču nodrošinot atbilstību attiecīgiem datu aizsardzības noteikumiem.
- (16) Valsts elektronisko reģistru pakāpeniska savstarpēja savienošana ir vajadzīga gan tādēļ, lai panāktu ātru un efektīvu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, gan arī, lai nodrošinātu, ka pārvaldītāji nemēģina vai neuzdrošinās izdarīt smagus pārkāpumus dalībvalstīs, kas nav dalībvalstis, kurās viņi veic uzņēmējdarbību. Savstarpējas savienošanas nolūkā būtu kopīgi jānosaka precīzs apmaināmo datu formāts un apmaiņas tehniskās procedūras.
- (17) Lai dalībvalstu savstarpēja informācijas apmaiņa būtu efektīva, šim uzdevumam būtu jāizraugās valsts kontaktpunkti un būtu jāprecizē dažas kopīgas procedūras vismaz attiecībā uz pārsūtāmās informācijas veidu un termiņiem, kuros jāpārsūta šī informācija.
- (18) Lai sekmētu uzņēmējdarbības veikšanas brīvību, kā pietiekams labas reputācijas apliecinājums autopārvadātāja darbības sākšanai uzņēmējdarbības dalībvalstī būtu jāpieņem tās dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegti atbilstīgi dokumenti, kur pārvaldājumu vadītājs dzīvojis, ar noteikumu, ka attiecīgās personas nav atzītas par nepiemērotām autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai citās dalībvalstīs.
- (19) Lai sekmētu uzņēmējdarbības veikšanas brīvību, dalībvalstij, kurā veic uzņēmējdarbību, attiecībā uz profesionālo kompetenci kā pietiekams apliecinājums būtu jāpieņem saskaņā ar šo regulu izsniegts vienota parauga sertifikāts.
- (20) Kopienas līmenī ir vajadzīga stingrāka pārraudzība attiecībā uz šīs regulas piemērošanu. Tas nozīmē, ka, pamatojoties uz ziņojumiem, kas sagatavoti, izmantojot valsts reģistrus, ziņojumi par autopārvadājumu nozares uzņēmumu labo reputāciju, finansiālo stāvokli un profesionālo kompetenci ir regulāri jānosūta Komisijai.
- (21) Dalībvalstīm būtu jāparedz sankcijas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem. Šīm sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.
- (22) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, modernizēt noteikumus, ar kuriem reglamentē autopārvadātāja profesionālās darbības atļaušanu, lai tos piemērotu vienoti un efektīvi visās dalībvalstīs, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (23) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (24) Jo īpaši Komisija būtu jāpilsonvaro izstrādāt to pārkāpumu sarakstu, norādot tajā pārkāpumu smaguma kategorijas, veidus un pakāpes, kuru rezultātā autopārvadātājs zaudē labo reputāciju, pielāgot tehnikas attīstībai šīs regulas I, II un III pielikumu par to, kādas zināšanas ir jāņem vērā, lai dalībvalstī atzītu pārvaldājumu vadītāja profesionālo kompetenci, kā arī profesionālās kompetences sertifikāta paraugu, un sagatavot sarakstu ar pārkāpumiem, kas papildus šīs regulas IV pielikumā norādītajiem var būt par pamatu labas reputācijas zaudēšanai. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus vai papildināt to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (25) Direktīva 96/26/EK būtu jāatceļ,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu reglamentē autopārvadātāja profesionālās darbības atļaušanu un šīs profesijas veikšanu.

2. Šo regulu piemēro visiem uzņēmumiem, kas ir reģistrēti Kopienā un veic autopārvadātāja profesionālo darbību. To tāpat piemēro uzņēmumiem, kas plāno iesaistīties autopārvadātāja profesionālajā darbībā. Atsaucoties uz uzņēmumiem, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību, vajadzības gadījumā to uzskata arī par atsauci uz uzņēmumiem, kuri plāno iesaistīties šādā darbībā.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

3. Attiecībā uz Līguma 299. panta 2. punktā minētajiem reģioniem attiecīgās dalībvalstis var pielāgot autopārvadātāja profesionālās darbības nosacījumus, ja attiecīgās darbības šajos reģionos pilnībā veic uzņēmumi, kas tur veic uzņēmējdarbību.

4. Atkāpjoties no 2. punkta, šo regulu, ja vien valsts tiesību aktos nav paredzēts citādi, nepiemēro:

- a) uzņēmumiem, kas veic kravu autopārvadātāja profesionālo darbību, izmantojot tikai mehāniskos transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu apvienojumus, kuru pilna masa nepārsniedz 3,5 tonnas. Tomēr dalībvalstis visiem autopārvadājumu veidiem vai to daļai var pazemināt šo masas ierobežojumu;
- b) uzņēmumiem, kuri noteiktus pasažieru autopārvadājumus veic tikai bezpeļņas nolūkā vai kuriem ir cita pamatnodarbošanās, kas nav pasažieru autopārvadājumi;
- c) uzņēmumiem, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību, izmantojot tikai mehāniskos transportlīdzekļus, kuru maksimālais atļautais ātrums nepārsniedz 40 km/h.

5. Dalībvalstis var no visu vai dažu šīs regulas noteikumu piemērošanas atbrīvot tikai tos autotransporta uzņēmumus, kas darbojas vienīgi iekšzemes pārvadājumos, kuriem ir tikai niecīga ietekme uz pārvadājumu tirgu to:

- a) pārvadājamo kravu īpašību dēļ; vai
- b) pārvadājumu īso attālumu dēļ.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- 1) "kravu autopārvadātāja profesionālā darbība" ir darbība, ko veic ikviens uzņēmums, kas nodarbojas ar kravu komercpārvadājumiem, izmantojot mehāniskos transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu apvienojumus;
- 2) "pasažieru autopārvadātāja profesionālā darbība" ir darbība, ko veic ikviens uzņēmums, kas sniedz pasažieru pārvadājumu pakalpojumus plašai sabiedrībai vai konkrētām lietotāju kategorijām, saņemot par to samaksu no pārvadātās personas vai pārvadājumu organizētāja, izmantojot mehāniskos transportlīdzekļus, kas ir uzbūvēti un aprīkoti tā, lai būtu piemēroti vairāk nekā deviņu personu pārvadāšanai, ietverot transportlīdzekļa vadītāju, un ir šim nolūkam paredzēti;
- 3) "autopārvadātāja profesionālā darbība" ir pasažieru autopārvadātāja profesionālā darbība vai kravu autopārvadātāja profesionālā darbība;
- 4) "uzņēmums" ir pasažieru pārvadājumos iesaistīta jebkura fiziska persona, jebkura juridiska persona, kas gūst vai negūst peļņu, jebkura apvienība vai personu grupa, kam nav juridiskās personas statusa un kas gūst vai negūst peļņu, vai jebkura publiska iestāde, kura pati ir juridiskā persona vai arī ir

atkarīga no iestādes, kura ir juridiskā persona, vai arī ikviena fiziska vai juridiska persona, kas komerciālos nolūkos veic kravu pārvadājumus;

- 5) "pārvadājumu vadītājs" ir fiziska persona, ko algo uzņēmums, vai gadījumā, ja uzņēmums ir fiziska persona, tad šī persona vai, attiecīgā gadījumā, cita fiziska persona, kuru tā ir izraudzījusi uz līguma pamata un kura faktiski un nepārtraukti vada uzņēmuma pārvadājumu operācijas;
- 6) "atļauja autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai" ir administratīvs lēmums, ar kuru uzņēmumam, kas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, atļauj veikt autopārvadātāja profesionālo darbību;
- 7) "kompetentā iestāde" ir valsts, reģionālā vai vietējā līmeņa iestāde dalībvalstī, kura, lai izsniegtu atļauju veikt autopārvadātāja profesionālo darbību, pārbauda uzņēmuma atbilstību nosacījumiem, kas paredzēti šajā regulā, un kurai ir pilnvaras izsniegt, apturēt vai anulēt atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai;
- 8) "dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību" ir dalībvalsts, kurā uzņēmums veic uzņēmējdarbību, neatkarīgi no tā, vai pārvadājumu vadītāja izcelsme ir vai nav citā dalībvalstī.

3. pants

Autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas prasības

1. Uzņēmumiem, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību:
 - a) faktiski un stabili jāveic uzņēmējdarbība kādā dalībvalstī;
 - b) jābūt labai reputācijai;
 - c) jābūt atbilstīgam finansiālajam stāvoklim; un
 - d) jābūt nepieciešamai profesionālajai kompetencei.
2. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu noteikt papildu prasības, kam jābūt samērīgām un nediskriminējošām un kas uzņēmumiem jāizpilda, lai veiktu autopārvadātāja profesionālo darbību.

4. pants

Pārvadājumu vadītājs

1. Uzņēmums, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību, izraugās vismaz vienu fizisku personu, kura atbilst 3. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā paredzētajām prasībām, kā arī:
 - a) kurai faktiski un pastāvīgi jāvada uzņēmuma pārvadājumu operācijas;

- b) kurai jābūt faktiski saistītai ar uzņēmumu, piemēram, jābūt tā nodarbinātai personai, direktoram, īpašniekam vai akcionāram vai arī jāpārvalda šis uzņēmums, vai arī, ja uzņēmums ir fiziska persona, viņam ir jābūt šai personai; un
- c) kurai ir jābūt Kopienas pastāvīgajam iedzīvotājam.

II NODAĻA

**NOSACĪJUMI, KAS JĀIZPILDA, LAI IEVĒROTU 3. PANTĀ
PAREDZĒTĀS PRASĪBAS**

5. pants

Uzņēmējdarbības veikšanas vietas nosacījumi

2. Ja uzņēmums neatbilst 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētajām profesionālās kompetences prasībām, kompetentā iestāde var izsniegt atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, pat ja saskaņā ar šā panta 1. punktu nav izraudzīts pārvadājumu vadītājs, ar nosacījumu, ka:

- a) tas izraugās Kopienā pastāvīgi dzīvojošu fizisku personu, kas atbilst 3. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā noteiktajām prasībām un kas uz līguma pamata uzņēmuma vārdā ir pilnvarota veikt uzņēmuma pārvadājumu vadītāja pienākumus;
- b) līgumā, kas noslēgts starp uzņēmumu un a) apakšpunktā minēto personu, ir noteikti pienākumi, kas minētajai personai faktiski un pastāvīgi jāpilda, un norādīti šīs personas pārvadājumu vadītāja pienākumi. Nosakāmajos pienākumos jo īpaši ir iekļauta transportlīdzekļu tehniskās apkopes uzraudzība, pārvadājumu līgumu un dokumentu pārbaude, galvenie grāmatvedības jautājumi, kravu sadale šoferiem un automašīnām un drošības pasākumu kontrole;
- c) kā pārvadājumu vadītājs a) apakšpunktā minētā persona var vadīt pārvadājumu operācijas ne vairāk kā četros dažādos uzņēmumos, kuru kopējā autoparka automašīnu skaits nepārsniedz 50 automašīnas. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu par to uzņēmumu skaitu un/vai tā kopējā autoparka apjoma samazināšanu, ko minētā persona var vadīt;
- d) persona, kas minēta a) apakšpunktā, konkrētos pienākumus veic tikai uzņēmuma interesēs, un tās atbildība ir neatkarīga no jebkura uzņēmuma, kura labā attiecīgais uzņēmums veic pārvadājumu darbības.

3. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu, ka saskaņā ar 1. punktu izraudzītu pārvadājumu vadītāju nevar izraudzīt arī saskaņā ar 2. punktu vai arī viņu var izraudzīt tikai attiecībā uz ierobežotu uzņēmumu vai autoparka automašīnu skaitu, kas ir mazāks par 2. punkta c) apakšpunktā minēto.

4. Uzņēmums informē kompetento iestādi par izraudzīto pārvadājumu vadītāju vai vadītājiem.

Lai izpildītu 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā izvirzītās prasības, uzņēmumam attiecīgajā dalībvalstī ir:

- a) jābūt juridiskai adresei ar telpām, kurās uzņēmums glabā svarīgākos uzņēmējdarbības dokumentus, jo īpaši visus grāmatvedības dokumentus, personālvadības dokumentus, darba un atpūtas laika uzskaites dokumentus un visus citus dokumentus, kuriem jābūt kompetentajai iestādei pieejamiem, lai pārbaudītu atbilstību šīs regulas nosacījumiem. Dalībvalstis var izvirzīt prasības, ka arī citi dokumenti jebkurā laikā ir pieejami to uzņēmumu telpās, kas to teritorijā veic uzņēmējdarbību;
- b) pēc atļaujas piešķiršanas tam jābūt vienam vai vairākiem transportlīdzekļiem, kas ir pilnīgā uzņēmuma īpašumā vai rīcībā, piemēram, izmantojot nomas-izpirkuma vai nomas vai līzings līgumu, un kuri ir reģistrēti vai kā savādāk piedalās satiksmē saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem;
- c) efektīvi un pastāvīgi un ar nepieciešamo administratīvo aprīkojumu jāveic darbības attiecībā uz b) apakšpunktā minētajiem transportlīdzekļiem šīs dalībvalsts saimnieciskās darbības centrā, turklāt izmantojot piemērotas tehniskas ierīces un aprīkojumu.

6. pants

Labas reputācijas prasības nosacījumi

1. Saskaņā ar šā panta 2. punktu dalībvalstis paredz nosacījumus, kas jāpilda uzņēmumiem un pārvadājumu vadītājiem, lai atbilstu 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajai prasībai par labu reputāciju.

Nosakot to, vai uzņēmums atbilst minētajai prasībai, dalībvalstis ņem vērā uzņēmuma, tā pārvadājumu vadītāju un jebkuras citas tādas attiecīgas personas rīcību, kā dalībvalstis to var būt noteikušas. Jebkura atsauce šajā pantā uz uzņēmuma notiesāšanu, sankcijām vai pārkāpumiem nozīmē, ka tie attiecas uz pašu uzņēmumu, tā pārvadājumu vadītājiem un jebkurām citām attiecīgām personām, kā dalībvalstis to var būt noteikušas.

Pirmajā daļā minētajos nosacījumos ir iekļauts vismaz turpmāk norādītais:

- a) nav nopietna pamatojuma apstrīdēt pārvaldījumu vadītāja vai attiecīgā transporta uzņēmuma labo reputāciju, ja tie, piemēram, nav tikuši notiesāti vai tiem nav piemērotas sankcijas par jebkādiem smagiem to valsts spēkā esošo normatīvo aktu pārkāpumiem šādās jomās:
 - i) komerciesības;
 - ii) maksātnespējas tiesības;
 - iii) samaksu un nodarbināšanas nosacījumi profesijā;
 - iv) ceļu satiksme;
 - v) profesionālā atbildība;
 - vi) cilvēku vai narkotiku tirdzniecība; un
- b) pārvaldījumu vadītājs vai transporta uzņēmums vienā vai vairāk dalībvalstīs nav bijis notiesāts par smagu kriminālnoziedzumu vai sodīts par Kopienas tiesību aktu smagiem pārkāpumiem, kas jo īpaši attiecas uz:
 - i) transportlīdzekļa vadīšanas laika un transportlīdzekļa vadītāja atpūtas laika, darba laika un kontrolierīču uzstādīšanu un izmantošanu;
 - ii) starptautiskajā satiksmē izmantojamo komerciālo transportlīdzekļu maksimālajām masas un gabarītu normām;
 - iii) transportlīdzekļa vadītāju sākotnējo kvalifikāciju un turpmāko apmācību;
 - iv) komerciālo transportlīdzekļu tehnisko pārbaudi uz ceļiem, tostarp mehānisko transportlīdzekļu obligātajām tehniskajām pārbaudēm;
 - v) piekļuvi starptautisko kravu autopārvaldījumu tirgum vai arī, atkarībā no gadījuma, piekļuvi pasažieru autopārvaldījumu tirgum;
 - vi) bīstamu kravu autopārvaldījumu drošību;
 - vii) ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos;
 - viii) transportlīdzekļa vadītāja apliecību;
 - ix) profesionālās darbības atļaušanu;
 - x) dzīvnieku pārvaldīšanu.

2. Piemērojot 1. punkta trešās daļas b) apakšpunktu:

- a) ja pārvaldījumu vadītājs vai uzņēmums vienā vai vairākās dalībvalstīs ir notiesāts par smagu kriminālnoziedzumu vai sodīts par vienu vai vairākiem IV pielikumā izklāstīto Kopienas tiesību aktu vissmagākajiem pārkāpumiem, dalībvalsts,

kurā veic uzņēmējdarbību, īsteno atbilstīgu un laicīgu pienācīgi pabeigtu administratīvo procedūru, tostarp, ja vajadzīgs, veicot pārbaudi attiecīgā uzņēmuma telpās.

Ar šo procedūru nosaka, vai īpašu apstākļu dēļ labas reputācijas zaudēšana konkrētajā gadījumā būtu nesamērīga reakcija. Jebkādi secinājumi ir pietiekami pierādīti un pamatoti.

Ja kompetentā iestāde secina, ka labas reputācijas zaudējums būtu nesamērīga reakcija, tā var pieņemt lēmumu, ka attiecīgiem faktiem nav nekādas ietekmes uz labu reputāciju. Šādā gadījumā attiecīgos pamatojumus ievada valsts reģistrā. Šādu lēmumu skaitu norāda 26. panta 1. punktā minētajā ziņojumā.

Ja kompetentā iestāde secina, ka labas reputācijas zaudējums nav uzskatāms par nesamērīgu reakciju, tad notiesāšana vai sankcija rada labas reputācijas zaudējumu;

- b) Komisija sastāda Kopienas noteikumu tādu nopietnu pārkāpumu kategoriju, veidu un smaguma pakāpju sarakstu, kuri papildus IV pielikumā norādītajiem pārkāpumiem var izraisīt labas reputācijas zaudēšanu. Dalībvalstis ņem vērā informāciju par minētajiem pārkāpumiem, tostarp informāciju, kas saņemta no citām dalībvalstīm, nosakot prioritātes pārbaudēm saskaņā ar 12. panta 1. punktu.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, attiecībā uz maksām un atlīdzību pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Šajā sakarā Komisija:

- i) izstrādā visbiežāk sastopamo pārkāpumu kategorijas un veidus;
- ii) definē pārkāpumu smaguma pakāpi, ņemot vērā to potenciālu radīt risku, kura rezultātā var tikt nopietni apdraudēta dzīvība vai nodarīti smagi miesas bojājumi; un
- iii) norāda biežumu, lai pārkāpumus, ja tie atkārtojas biežāk, kvalificētu par smagākiem pārkāpumiem, ņemot vērā transportlīdzekļa vadītāju skaitu, kas iesaistīti pārvaldījumu veikšanā, kurus vada pārvaldījumu vadītājs.

3. Prasību, kas paredzēta 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, neuzskata par izpildītu līdz dienai, kad saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktu noteikumiem tiek veikta rehabilitācija vai jebkāds cits pasākums ar līdzvērtīgu iedarbību.

7. pants

Finansiālā stāvokļa prasības nosacījumi

1. Lai izpildītu 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto prasību, uzņēmums vienmēr attiecīgā budžeta gada laikā ir spējīgs izpildīt tā finanšu saistības. Šajā nolūkā uzņēmums, pamatojoties uz gada pārskatiem, kurus apstiprinājis auditors vai cita attiecīgi pilnvarota persona, pierāda, ka katru gadu viņa rīcībā ir kapitāls un rezerves, kuru vērtība ir vismaz EUR 9 000 par vienu izmantoto transportlīdzekli un EUR 5 000 par katru papildu izmantoto transportlīdzekli.

Šajā regulā euro vērtību nosaka ik gadu to dalībvalstu valūtām, kuras nepiedalās Eiropas Ekonomikas un monetārās savienības trešajā posmā. Piemēro valūtas kursus, kas ir noteikti oktobra pirmajā darbdiēnā un publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Tie stājas spēkā nākamā kalendārā gada 1. janvārī.

Pirmajā daļā minētie bilances posteņi ir definēti Padomes ceturtajā Direktīvā 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem ⁽¹⁾.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentā iestāde var atļaut uzņēmumam apliecināt savu finansiālo stāvokli ar dokumentu, piemēram, bankas garantiju vai apdrošināšanas apliecinājumu, tostarp profesionālās atbildības apdrošināšanas apliecinājumu, ko ir izsniegusi viena vai vairākas bankas vai citas finanšu iestādes, tostarp apdrošināšanas kompānijas, kuras sniedz kopēju un solidāru galvojumu par uzņēmumu attiecībā uz summām, kas noteiktas 1. punkta pirmajā daļā.

3. Panta 1. punktā minētie gada pārskati un 2. punktā minētais galvojums, kurus paredzēts pārbaudīt, attiecas uz saimniecisko vienību, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā ir bijusi pieprasīta atļauja, bet ne uz jebkuru citu vienību, kas veic uzņēmējdarbību jebkurā citā dalībvalstī.

8. pants

Profesionālās kompetences prasības nosacījumi

1. Lai izpildītu 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzēto prasību, attiecīgai personai vai attiecīgām personām ir I pielikuma I daļā minētajam līmenim atbilstīgas zināšanas šajā iedaļā uzskaitītajos mācību priekšmetos. Šīs zināšanas pierāda, izmantojot obligātu rakstisku eksāmenu, ko, ja dalībvalsts pieņem attiecīgu lēmumu, var papildināt ar mutisku eksāmenu. Šos eksāmenus rīko saskaņā ar I pielikuma II daļu. Šajā sakarā dalībvalstis var pieņemt lēmumu pirms eksāmena paredzēt mācības.

2. Attiecīgās personas kārtā eksāmenu savā pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī vai dalībvalstī, kurā tās strādā.

Pastāvīgā dzīvesvieta ir vieta, kurā persona dzīvo pastāvīgi, proti, vismaz 185 dienas katrā kalendārājā gadā, personīgo saišu dēļ, kas apliecina ciešu saistību starp šo personu un vietu, kur tā dzīvo.

Tomēr par tādas personas pastāvīgo dzīvesvietu, kuras darba vietas ir citā vietā nekā personīgās vietas un kura secīgi dzīvo dažādās vietās, kas atrodas divās vai vairākās dalībvalstīs, uzskata personīgo saišu vietu, ja attiecīgā persona tur regulāri atgriežas. Šis pēdējais nosacījums nav nepieciešams, ja persona noteiktu laiku dzīvo dalībvalstī kāda uzdevuma veikšanai. Mācības augstskolā vai skolā neuzskata par pastāvīgās dzīvesvietas maiņu.

3. Panta 1. punktā minētos rakstiskos un mutiskos eksāmenus drīkst organizēt un par tiem izsniegt sertifikātus tikai tās iestādes vai struktūras, kurām šim nolūkam dalībvalsts saskaņā ar tās noteiktajiem kritērijiem ir izdevusi attiecīgu atļauju. Dalībvalstis regulāri pārbauda, vai eksāmeni, ko rīko šīs iestādes vai struktūras, atbilst I pielikumam.

4. Dalībvalstis saskaņā ar to noteiktajiem kritērijiem var dot struktūrām atbilstīgu atļauju nodrošināt pretendentiem kvalitātvu apmācību, lai tie varētu labi sagatavoties eksāmenam, un turpmākas mācības pārvadājumu vadītājiem zināšanu atjaunināšanai, ja viņi to vēlas. Šis dalībvalstis regulāri pārbauda minēto struktūru pastāvīgu atbilstību kritērijiem, atbilstīgi kuriem tās saņēma atļauju.

5. Dalībvalstis var veicināt regulāru (ik pa 10 gadiem) apmācību I pielikumā minētajos priekšmetos, lai nodrošinātu, ka pārvadājumu vadītāji iepazīstas ar jaunākajām norisēm šajā nozarē.

6. Dalībvalstis var pieprasīt, lai tās personas, kurām ir profesionālās kompetences sertifikāts, taču kuras pēdējo piecu gadu laikā nav vadījušas ne kravu autopārvadājumu, ne pasažieru autopārvadājumu uzņēmumu, atjauno kvalifikāciju un papildina zināšanas par jaunākajām norisēm attiecībā uz I pielikuma I daļā minētajiem tiesību aktiem.

7. Ja persona ir saņēmusi noteiktas augstākās vai tehniskās izglītības kvalifikācijas, kuras piešķirtas tajā pašā dalībvalstī un nodrošina zināšanas visos I pielikumā uzskaitītajos mācību priekšmetos un kuras dalībvalsts īpaši norādījusi šim nolūkam, tad dalībvalsts viņu var atbrīvot no obligātām pārbaudēm šajos priekšmetos, par kuriem piešķirta kvalifikācija. Šo izņēmumu piemēro tikai tām I pielikuma I daļas daļām, par kurām izsniegta kvalifikācija attiecas uz visiem mācību priekšmetiem, kas uzskaitīti zem katras daļas virsraksta.

Dalībvalsts var atbrīvot no īpašām eksāmena daļām personas, kas uzrāda profesionālās kompetences sertifikātus, kuri ir derīgi, lai attiecīgā dalībvalstī veiktu iekšzemes pārvadājumus.

⁽¹⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

8. Panta 3. punktā minētās iestādes vai struktūras izsniegts sertifikāts ir jāuzrāda kā profesionālās kompetences apliecinājums. Šis sertifikāts nav nododams citai personai. To sagatavo saskaņā ar aizsardzības elementiem un sertifikāta paraugu, kas attiecīgi iekļauti II un III pielikumā, un tajā jābūt attiecīgi pilnvarotas izsniedzējas iestādes vai struktūras zīmoga nospiedumam.

9. Komisija pielāgo I, II un III pielikumu tehnikas attīstībai. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

10. Attiecībā uz mācībām, eksāmeniem un atļaujām Komisija veicina un atvieglo pieredzes un informācijas apmaiņu dalībvalstu starpā, tostarp izmantojot jebkuru tās izraudzītu struktūru.

9. pants

Atbrīvojums no eksāmena

Dalībvalsts var pieņemt lēmumu atbrīvot no prasības kārtot 8. panta 1. punktā minēto eksāmenu personas, kas pierāda, ka tās nepārtraukti 10 gadus pirms 2009. gada 4. decembra vienā vai vairākās dalībvalstīs ir vadījušas kravu autopārvadājumu vai pasažieru autopārvadājumu uzņēmumu.

III NODAĻA

ATĻAUJU IZSNIEGŠANA UN PĀRRAUDZĪBA

10. pants

Kompetentās iestādes

1. Katra dalībvalsts norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes, lai nodrošinātu šīs regulas pareizu īstenošanu. Kompetentajām iestādēm ir šādas pilnvaras:

- izskatīt uzņēmumu iesniegtos pieteikumus;
 - izsniegt atļaujas autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, kā arī apturēt vai anulēt šīs atļaujas;
 - atzīt fizisku personu par nepiemērotu, lai vadītu uzņēmuma pārvadājumu operācijas kā pārvadājumu vadītājs;
 - veikt nepieciešamus kontroles pasākumus, lai pārbaudītu uzņēmuma atbilstību 3. pantā paredzētajām prasībām.
2. Kompetentās iestādes publisko visus šajā regulā paredzētos nosacījumus, jebkurus citus valsts normatīvos aktus un procedūras, kuras jāizpilda ieinteresētajiem pretendentiem, kā arī attiecīgus izskaidrojumus.

11. pants

Pieteikumu izskatīšana un reģistrācija

1. Transporta uzņēmumiem, kas atbilst 3. pantā paredzētajām prasībām, pēc pieteikuma iesniegšanas atļauj veikt autopārvadātāja profesionālo darbību. Kompetentā iestāde pārliecinās, ka uzņēmums, kas iesniedzis pieteikumu, atbilst minētajā pantā paredzētajām prasībām.

2. Kompetentā iestāde 16. pantā minētajā valsts elektroniskajā reģistrā reģistrē datus, kas attiecas uz uzņēmumiem, kurus tā pilnvaro un kuri minēti 16. panta 2. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā.

3. Kompetentā iestāde iespējami drīz un ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā no dienas, kad saņemti visi pieteikuma izvērtēšanai vajadzīgie dokumenti, izskata pieteikumu atļaujas saņemšanai. Kompetentā iestāde pienācīgi pamatotos gadījumos minēto termiņu var pagarināt vēl par vienu mēnesi.

4. Līdz 2012. gada 31. decembrim kompetentā iestāde, izvērtējot uzņēmuma atbilstību prasībām par labu reputāciju, jebkādu šaubu gadījumā pārbauda, vai uzņēmuma izraudzītais pārvadājumu vadītājs vai izraudzītie pārvadājumu vadītāji pieteikuma iesniegšanas laikā vienā no dalībvalstīm saskaņā ar 14. pantu nav atzīti par nepiemērotiem uzņēmuma pārvadājumu operāciju vadīšanai.

No 2013. gada 1. janvāra kompetentā iestāde, izvērtējot uzņēmuma atbilstību prasībām par labu reputāciju, pārbauda, piekļūstot 16. panta 2. punkta pirmās daļas f) apakšpunktā minētajiem datiem, vai nu izmantojot tiešu drošu piekļuvi attiecīgām valstu reģistra daļām, vai ar lūgumu, vai uzņēmuma norīkotais pārvadājumu vadītājs vai norīkotie pārvadājumu vadītāji pieteikuma iesniegšanas laikā vienā no dalībvalstīm saskaņā ar 14. pantu nav atzīti par nepiemērotiem uzņēmuma pārvadājumu operāciju vadīšanai.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus un attiecas uz termiņa atlikšanu uz ilgākais trim gadiem, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

5. Uzņēmumi, kuriem ir atļauja autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, 28 dienu laikā vai īsākā laikposmā, kā noteikusi dalībvalsts, informē kompetento iestādi, kura izsniegusi minēto atļauju, par izmaiņām 2. punktā minētajos datos.

12. pants

Pārbaudes

1. Kompetentās iestādes uzrauga, vai uzņēmumi, kuri saņēmuši atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, pastāvīgi atbilst 3. pantā paredzētajām prasībām. Šajā sakarā dalībvalstis veic kontroles pasākumus, pievēršot uzmanību uzņēmumiem, kuri atzīti par paaugstināta riska uzņēmumiem. Šim nolūkam dalībvalstis riska novērtējuma sistēmu, kas izveidota

saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/22/EK (2006. gada 15. marts) par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā ⁽¹⁾ 9. pantu, attiecina arī uz visiem šīs regulas 6. pantā noteiktajiem pārkāpumiem.

2. Līdz 2014. gada 31. decembrim dalībvalstis veic kontroles pasākumus vismaz reizi piecos gados, lai pārbaudītu, vai uzņēmumi ievēro 3. pantā paredzētās prasības.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, un kas attiecas uz pirmajā daļā minētā termiņu atlikšanu, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Dalībvalsts saskaņā ar Komisijas lūgumu attiecīgi pamatos gadījumos veic atsevišķus kontroles pasākumus, lai pārbaudītu, vai konkrēts uzņēmums joprojām izpilda nosacījumus attiecībā uz autopārvadātāja profesionālās darbības uzsākšanu. Dalībvalsts informē Komisiju gan par minēto kontroles pasākumu rezultātiem, gan arī par pieņemtajiem pasākumiem, ja ticis konstatēts, ka uzņēmums vairs nepilda prasības, kas paredzētas šajā regulā.

13. pants

Atļauju apturēšana un anulēšana

1. Ja kompetentā iestāde konstatē, ka pastāv risks, ka uzņēmums vairs nespēs izpildīt 3. pantā paredzētās prasības, šī iestāde par to informē uzņēmumu. Ja kompetentā iestāde konstatē, ka uzņēmums vairs neizpilda vienu vai vairākas no šīm prasībām, tā nosaka vienu no turpmāk norādītajiem termiņiem, kurā uzņēmums var labot situāciju:

- ja pārvadājumu vadītājs vairs neatbilst prasībām attiecībā uz labu reputāciju vai profesionālo kompetenci – ne vairāk kā seši mēneši, lai pieņemtu darbā pārvadājumu vadītāja aizvietošanu; šo termiņu var pagarināt par trim mēnešiem pārvadājumu vadītāja nāves vai invaliditātes gadījumā;
- ja uzņēmumam ir nepieciešams labot situāciju, pierādot, ka tā uzņēmējdarbība ir efektīva un stabila, – ne vairāk kā seši mēneši;
- ja uzņēmuma finansiālais stāvoklis neatbilst prasībām – ne vairāk kā seši mēneši, lai pierādītu, ka šī prasība turpmāk būs izpildīta.

2. Kompetentā iestāde var prasīt, lai uzņēmums, kura atļaujas darbība ir apturēta vai anulēta, nodrošinātu, ka pirms jebkāda rehabilitācijas pasākuma veikšanas tā pārvadājumu vadītāji ir nokārtojuši eksāmenus, kas minēti 8. panta 1. punktā.

3. Ja kompetentā iestāde konstatē, ka uzņēmums vairs neizpilda vienu vai vairākas no 3. pantā paredzētajām prasībām, tā atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai aptur vai anulē vēlākais, kad beidzas šā panta 1. punktā minētie termiņi.

⁽¹⁾ OV L 102, 11.4.2006., 35. lpp.

14. pants

Atzinums par pārvadājumu vadītāja nepiemērotību

1. Ja pārvadājumu vadītājs zaudē labu reputāciju saskaņā ar 6. pantu, kompetentā iestāde pasludina minēto pārvadājumu vadītāju par nepiemērotu uzņēmuma pārvadājumu operāciju vadīšanai.

2. Par nepiemērotu pārvadājumu operāciju vadīšanai pasludināta pārvadājumu vadītāja profesionālās kompetences sertifikāts, kas minēts 8. panta 8. punktā, nav derīgs nevienā dalībvalstī, kamēr nav veikts rehabilitācijas pasākums saskaņā ar attiecīgiem valsts tiesību aktu noteikumiem.

15. pants

Kompetento iestāžu lēmumi un to pārsūdzība

1. Dalībvalstu kompetento iestāžu saskaņā ar šo regulu pieņemtajos negatīvajos lēmumos, tostarp tādos, ar kuriem noraida, aptur vai anulē spēkā esošu atļauju vai atzīst pārvadājumu vadītāja nepiemērotību, norāda iemeslus, kas ir šo lēmumu pamatā.

Šajos lēmumos ņem vērā to pieejamo informāciju par uzņēmuma vai pārvadājumu vadītāja izdarītiem pārkāpumiem, kura var graut uzņēmuma labo reputāciju, kā arī visu citu kompetentās iestādes rīcībā esošo informāciju. Lēmumā tās precizē, kādus rehabilitācijas pasākumus piemēro atļaujas apturēšanas vai atzinuma par nepiemērotību gadījumā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgiem uzņēmumiem un personām ir iespēja apstrīdēt 1. punktā minētos lēmumus vismaz vienā neatkarīgā un objektīvā struktūrā vai tiesā.

IV NODAĻA

VIENKĀRŠOŠANA UN ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA

16. pants

Valstu elektroniskie reģistri

1. Lai īstenotu šo regulu, un jo īpaši tās 11. līdz 14. pantu un 26. pantu, katra dalībvalsts uztur valsts elektronisko reģistru, kurā tā reģistrē autopārvadājumu uzņēmumus, kuriem šīs dalībvalsts izraudzītā kompetentā iestāde ir izsniegusi atļaujas autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai. Šā reģistra datus apstrādā šim nolūkam izraudzītas publiskas iestādes uzraudzībā. Valsts elektroniskajā reģistrā ietvertie atbilstīgie dati ir pieejami visām attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

Līdz 2009. gada 31. decembrim Komisija pieņem lēmumu par prasību minimumu datiem, ko valstu elektroniskos reģistros paredzēts ievadīt, sākot no to izveides dienas, lai atvieglotu turpmākus reģistru savstarpējus savienojumus. Tā var ieteikt iekļaut transportlīdzekļu reģistrācijas zīmju datus, ko pievieno papildus 2. punktā minētajiem datiem.

2. Valsts elektroniskajā reģistrā glabājas vismaz šādi dati:
- a) uzņēmuma nosaukums un juridiskā forma;
 - b) uzņēmuma juridiskā adrese;
 - c) to izraudzīto pārvadājumu vadītāju vārdi, kuriem jāizpilda labas reputācijas un profesionālās kompetences nosacījumi, vai, attiecīgajos gadījumos, juridiskā pārstāvja vārds;
 - d) atļaujas veids un to transportlīdzekļu skaits, uz kuriem tā attiecas, un, attiecīgajos gadījumos, Kopienas atļaujas un apliecināto kopiju sērijas numurs;
 - e) to regulas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto smago pārkāpumu skaits, kategorija un veids, par kuriem pēdējo divu gadu laikā ir notiesāts vai sodīts;
 - f) to personu vārdi, kuras ir pasludinātas par nepiemērotām uzņēmuma pārvadājumu operāciju vadīšanai, kamēr netiek atjaunota šādas personas labā reputācija saskaņā ar 6. panta 3. punktu, kā arī piemērojamie rehabilitācijas pasākumi.

Piemērojot e) apakšpunktu, dalībvalstis līdz 2015. gada 31. decembrim var izvēlēties valsts elektroniskajā reģistrā iekļaut tikai IV pielikumā paredzētos vissmagākos pārkāpumus.

Dalībvalstis var izvēlēties pirmās daļas e) un f) apakšpunktā minētos datus glabāt atsevišķos reģistros. Šādā gadījumā visām attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm atbilstīgos datus dara pieejamus pēc pieprasījuma vai tieši. Pieprasīto informāciju sniedz rakstveidā 30 darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas. Ievērojot attiecīgus personas datu aizsardzības noteikumus, nodrošina pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minēto datu publisku pieejamību.

Jebkurā gadījumā pirmās daļas e) un f) apakšpunktā minētie dati iestādēm, kas nav kompetentās iestādes, ir pieejami tikai tad, ja tām ir pienācīgi piešķirtas kontroles un sankciju noteikšanas pilnvaras autopārvadājumu jomā un to ierēdņi ir zvērināti vai tiem ir līdzvērtīgs oficiāls pienākums glabāt noslēpumu.

3. Datus par uzņēmumu, kura atļaujas darbība ir apturēta vai anulēta, valsts elektroniskajā reģistrā saglabā divus gadus no apturēšanas termiņa beigām vai no atļaujas anulēšanas un pēc tam tos nekavējoties dzēš.

Datus attiecībā uz personu, kas pasludināta par autopārvadātāja darbībai nepiemērotu, saglabā valsts elektroniskajā reģistrā tik ilgi, kamēr saskaņā ar 6. panta 3. punktu netiek atjaunota minētās personas labā reputācija. Ja ir veikti šādi rehabilitācijas vai līdzvērtīgi pasākumi, datus nekavējoties dzēš.

Pirmajā un otrajā daļā minētajos datos iekļauj atļauju apturēšanas vai anulēšanas vai, attiecīgā gadījumā, atzinuma par nepiemērotību iemeslus un atbilstīgo termiņu.

4. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai visi un jo īpaši 2. punkta pirmās daļas e) un f) apakšpunktā minētie dati, kas ir iekļauti valsts elektroniskajā reģistrā, būtu atjaunināti un precīzi.

5. Neskarot 1. un 2. punktu, dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka valstu elektroniskie reģistri ir savstarpēji savienoti un pieejami visā Kopienā, izmantojot valstu kontaktpunktus, kas definēti 18. pantā. Piekļūvi ar valsts kontaktpunktu starpniecību un savstarpējo savienošanu īsteno ne vēlāk kā 2012. gada 31. decembrī tā, lai ikvienas dalībvalsts kompetentā iestāde varētu piekļūt jebkuras dalībvalsts elektroniskajam reģistram.

6. Komisija saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto padomdevēju procedūru un pirmoreiz līdz 2010. gada 31. decembrim pieņem kopīgos noteikumus par 5. punkta īstenošanu, piemēram, par formātu datu apmaiņai, tehniskajām procedūrām elektroniskai piekļuvei citu dalībvalstu elektroniskajiem reģistriem un šo reģistru savstarpējas savienojamības sekmēšanu ar citām atbilstīgām datu bāzēm. Šajos kopīgajos noteikumos nosaka, kura iestāde ir atbildīga par piekļūvi datiem, datu turpmāku izmantojumu un atjaunināšanu pēc piekļuves, un šajā sakarā iekļauj noteikumus par datu reģistrāciju un uzraudzību.

7. Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, un kas attiecas uz 1. un 5. punktā minētā termiņu atlikšanu, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

17. pants

Personas datu aizsardzība

Attiecībā uz Direktīvas 95/46/EK piemērošanu dalībvalstis jo īpaši nodrošina, ka:

- a) ikviena persona tiek informēta, ja datus, kas attiecas uz šo personu, reģistrē vai ir paredzēti tos nodot trešai personai. Personai norāda arī iestādes, kas ir atbildīgas par datu apstrādi, apstrādāto datu veidu un iemeslus;
- b) ikvienai personai ir pieejas tiesības datiem, kas attiecas uz viņu, vēršoties pie iestādes, kas atbild par šo datu apstrādi. Šīs tiesības ir īstenojamas bez ierobežojumiem, samērīgos intervalos un bez pārmērīgas vilcināšanās vai izmaksām prasītājam;
- c) ikvienai personai ir tiesības panākt to nepilnīgo vai neprecīzo datu labošanu, dzēšanu vai piekļuves liegšanu, kas uz viņu attiecas;

- d) ikvienai personai ir tiesības, ja viņai ir likumīgs pamatojums, iebilst pret to datu apstrādi, kas uz viņu attiecas. Ja iebildums ir pamatots, šos datus vairs nedrīkst apstrādāt;
- e) uzņēmumi attiecīgā gadījumā ievēro atbilstīgos personas datu aizsardzības noteikumus.

18. pants

Dalībvalstu administratīvā sadarbība

1. Dalībvalstis izraugās valsts kontaktpunktu informācijas apmaiņai ar citām dalībvalstīm saistībā ar šīs regulas piemērošanu. Dalībvalstis līdz 2011. gada 4. decembrim nosūta Komisijai savu kontaktpunktu nosaukumus un adreses. Komisija sagatavo visu valstu kontaktpunktu sarakstu un nosūta to dalībvalstīm.
2. Dalībvalstis informācijas apmaiņai, ko veic saistībā ar šīs regulas piemērošanu, izmanto saskaņā ar 1. punktu izraudzītos valsts kontaktpunktus.
3. Dalībvalstis, kas apmainās ar informāciju par 6. panta 2. punktā minētajiem pārkāpumiem vai par pārvadājumu vadītājiem, kuri ir pasludināti par nepiemērotiem, ievēro procedūru un termiņus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1072/2009 13. panta 1. punktā vai, attiecīgā gadījumā, Regulas (EK) Nr. 1073/2009 23. panta 1. punktā. Dalībvalsts, kas saņēmusi no citas dalībvalsts paziņojumu par smagu pārkāpumu, par kuru ir notiesāts vai sodīts, reģistrē šo pārkāpumu valsts elektroniskajā reģistrā.

V NODAĻA

SERTIFIKĀTU UN CITU DOKUMENTU SAVSTARPĒJA ATZĪŠANA

19. pants

Labas reputācijas sertifikāti un līdzvērtīgi dokumenti

1. Neskarot 11. panta 4. punktu, dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību, par pietiekamu pierādījumu labai reputācijai, kas ir vajadzīga autopārvadājumu profesionālās darbības uzsākšanai, uzskata izrakstu no sodāmības reģistra vai, ja tāda nav, citu līdzvērtīgu dokumentu, kuru izsniegusi kompetenta tiesas vai administratīva iestāde dalībvalstī, kurā pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona ir agrāk dzīvojusi.

2. Ja dalībvalsts saviem valstspiederīgajiem paredz konkrētus nosacījumus attiecībā uz labu reputāciju, kurus nav iespējams apliecināt ar 1. punktā minēto dokumentu, minētā dalībvalsts attiecībā uz citu dalībvalstu valstspiederīgajiem par pietiekamu pierādījumu uzskata sertifikātu, ko izsniegusi kompetenta tiesas vai administratīva iestāde dalībvalstī, kurā pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona ir agrāk dzīvojusi, un kurā apliecināts, ka šie nosacījumi ir izpildīti. Šajos sertifikātos norāda konkrētu informāciju, kas ņemta vērā dalībvalstī, kurā veic uzņēmējdarbību.

3. Ja 1. punktā minēto dokumentu vai 2. punktā minēto sertifikātu nav izsniegusi dalībvalsts, kurā pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona ir agrāk dzīvojusi, šo dokumentu vai sertifikātu var aizstāt ar paziņojumu, kas apliecināts ar zvērestu, vai ar svinīgu paziņojumu, ko pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona sniedz kompetentai tiesai vai administratīvai iestādei vai, vajadzības gadījumā, notāram dalībvalstī, kurā pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona ir agrāk dzīvojusi. Šāda iestāde vai notārs izsniedz sertifikātu, kurā apstiprina paziņojumu, kas apliecināts ar zvērestu, vai svinīgu paziņojumu.

4. Dokumentu, kas minēts 1. punktā, un sertifikātu, kas minēts 2. punktā, nepieņem, ja tos iesniedz vēlāk nekā trīs mēnešus pēc to izsniegšanas. Šis nosacījums attiecas arī uz paziņojumu, kas sniegts saskaņā ar 3. punktu.

20. pants

Finansiālā stāvokļa sertifikāti

Ja dalībvalsts papildus 7. pantā norādītajiem nosacījumiem saviem valstspiederīgajiem paredz konkrētus nosacījumus par finansiālo stāvokli, minētā dalībvalsts par pietiekamu apliecinājumu attiecībā uz citas dalībvalsts valstspiederīgajiem pieņem sertifikātu, kuru izsniegusi dalībvalsts vai dalībvalstis, kurās pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona ir agrāk dzīvojusi, un kurā apliecināts, ka šie nosacījumi ir izpildīti. Šajos sertifikātos norāda konkrētu informāciju, kas ņemta vērā jaunajā dalībvalstī, kurā veic uzņēmējdarbību.

21. pants

Profesionālās kompetences sertifikāti

1. Dalībvalstis atzīst par pietiekamu profesionālās kompetences apliecinājumu sertifikātus, kas atbilst šīs regulas III pielikumā iekļautajam paraugam un kurus izsniegušas šim nolūkam attiecīgi pilnvarotas iestādes vai struktūras.

2. Sertifikāti, kuri ir izsniegti līdz 2011. gada 4. decembrim kā profesionālās kompetences apliecinājums saskaņā ar noteikumiem, kas ir spēkā līdz minētajai dienai, ir uzskatāmi par līdzvērtīgiem sertifikātiem, kura paraugs ir iekļauts III pielikumā, un šos sertifikātus atzīst kā profesionālās kompetences apliecinājumus visās dalībvalstīs. Dalībvalsts var prasīt, lai tikai iekšzemes transportam derīgu profesionālās kompetences sertifikātu turētāji nokārto 8. panta 1. punktā minētos eksāmenus vai to daļas.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

22. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Šādām sankcijām ir jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis par attiecīgajiem noteikumiem paziņo Komisijai vēlākais 2011. gada 4. decembrī un nekavējoties ziņo par jebkādiem turpmākiem grozījumiem. Dalībvalstis nodrošina, ka visus šos pasākumus piemēro bez diskriminācijas – neatkarīgi no pārvaldātāja valstspiederības vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas.

2. Sankcijas, kas minētas 1. punktā, jo īpaši ietver autopārvaldātāja profesionālās darbības veikšanai izsniegtās atļaujas apturēšanu, šādas atļaujas anulēšanu un paziņojumu par pārvaldājumu vadītāja nepiemērotību.

23. pants

Pārejas noteikumi

Uzņēmumi, kas līdz 2009. gada 4. decembrim ir saņēmuši atļauju veikt autopārvaldātāja profesionālo darbību, atbilst šai regulai vēlākais no 2011. gada 4. decembra.

24. pants

Savstarpēja palīdzība

Dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas un sniedz cita citai palīdzību šīs regulas piemērošanā. Tās, ievērojot noteikumus par personas datu aizsardzību, apmainās ar informāciju par notiesāšanu vai sankcijām saistībā ar smagiem pārkāpumiem un citu konkrētu informāciju, kam var būt sekas saistībā ar autopārvaldātāja profesionālās darbības veikšanu.

25. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 3821/85 (1985. gada 20. decembris) par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā⁽¹⁾, 18. panta 1. punktu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

26. pants

Ziņojumi

1. Dalībvalstis reizi divos gados sagatavo ziņojumu par kompetento iestāžu darbību un nosūta to Komisijai. Šajā ziņojumā iekļauj:

- a) nozares pārskatu attiecībā uz labu reputāciju, finansiālo stāvokli un profesionālo kompetenci;
- b) izsniegto atļauju skaitu pēc gada un veida, apturētās un anulētās atļaujas, paziņojumu par attiecīga pārvaldājumu vadītāja nepiemērotību skaitu, kā arī attiecīgos iemeslus;
- c) katru gadu izsniegto profesionālās kompetences sertifikātu skaitu;
- d) pamata statistiku par valstu elektroniskajiem reģistriem un to izmantošanu, ko veic kompetentās iestādes; kā arī
- e) pārskatu par informācijas apmaiņu ar citām dalībvalstīm saskaņā ar 18. panta 2. punktu, tostarp jo īpaši to notikušo pārkāpumu skaitu gadā, par kuriem ir paziņots citām dalībvalstīm, un saņemto atbilžu skaitu, kā arī pieprasījumu un saņemto atbilžu skaitu gadā saskaņā ar 18. panta 3. punktu.

2. Komisija reizi divos gados, pamatojoties uz 1. punktā minētajiem ziņojumiem, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par autopārvaldātāja profesionālās darbības veikšanu. Šajā ziņojumā jo īpaši iekļauj novērtējumu par to, kā norisinās informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm, kā arī pārskatu par darbību un valstu elektronisko reģistru datiem. Šo ziņojumu publicē vienlaikus ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu⁽²⁾, 17. pantā minēto ziņojumu.

⁽¹⁾ OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.

⁽²⁾ OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.

27. pants

Kompetento iestāžu saraksts

Katra dalībvalsts vēlākais līdz 2011. gada 4. decembrim šīs regulas piemērošanas dienā nosūta Komisijai to kompetento iestāžu sarakstu, kuras tā ir pilnvarojusi izsniegt atļaujas autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, kā arī to pilnvaroto iestāžu vai struktūru sarakstu, kuras organizē 8. panta 1. punktā minētos eksāmenus un izsniedz sertifikātus. Konsolidētu sarakstu, kurā uzskaitītas šīs iestādes un struktūras visā Kopienā, Komisija publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

28. pants

Paziņojums par valsts pasākumiem

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savus normatīvos un administratīvos aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī regula,

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2009. gada 21. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
Priekšsēdētājs
J. BUZEK

ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc to pieņemšanas dienas un pirmo reizi līdz 2011. gada 4. decembrim.

29. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Direktīvu 96/26/EK.

30. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2011. gada 4. decembra.

Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs
C. MALMSTRÖM

I PIELIKUMS

I. REGULAS 8. PANTĀ MINĒTO MĀCĪBU PRIEKŠMETU SARAKSTS

Zināšanas, kas jāņem vērā, lai dalībvalsts atzītu profesionālo kompetenci, attiecīgi kravu autopārvadātājiem vai pasažieru autopārvadātājiem jāpārbauda vismaz turpmāk uzskaitītajos priekšmetos. Pretendentiem uz kravu vai pasažieru autopārvadātāja kvalifikāciju jāsasniedz šajos priekšmetos tāds zināšanu un praktisko spēju līmenis, kāds ir vajadzīgs pārvadājumu uzņēmuma vadīšanai.

Minimālais turpmāk norādīto zināšanu līmenis nedrīkst būt zemāks par Padomes Lēmuma 85/368/EEK ⁽¹⁾ pielikumā noteiktās mācību līmeņu struktūras 3. līmeni, proti, līmeni, ko sasniedz, iegūstot obligāto izglītību, kas ir papildināta vai nu ar profesionālo izglītību un papildu tehnisko izglītību, vai ar mācībām vidusskolā vai citu tehnisko izglītību.

A. **Civiltiesības**

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina galvenie autopārvadājumos izmantojamo līgumu veidi, kā arī no tiem izrietošās tiesības un saistības;
- 2) jāprot sastādīt juridiski spēkā esošu pārvadājumu līgumu, jo īpaši attiecībā uz pārvadājumu noteikumiem;

attiecībā uz kravu autopārvadājumiem:

- 3) jāprot analizēt sava principāla prasību attiecībā uz kompensāciju par kravas nozaudēšanu vai bojāšanu pārvadājumu laikā vai tās novēlotu piegādi un izprast, kā šī prasība ietekmē viņa līgumsaistības;
- 4) jāzina noteikumi un saistības, kas izriet no CMR Konvencijas par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu;

attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:

- 5) jāprot analizēt sava principāla prasību par kompensāciju par pārvadājuma laikā notikušā satiksmes negadījuma dēļ pasažieriem nodarītajiem miesas bojājumiem vai bagāžas bojājumiem vai par kavēšanās dēļ radušos zaudējumu kompensāciju un izprast, kā šī prasība ietekmē viņa līgumsaistības.

B. **Komerctiesības**

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina darījumu slēgšanas nosacījumi un formalitāšu kārtošana, pārvadātājiem noteiktie vispārējie pienākumi (reģistrēšanās, grāmatvedības uzskaitē u. c.) un bankrota sekas;
- 2) jābūt pietiekamām zināšanām par dažādiem uzņēmumu veidiem un normām, kas reglamentē to izveidi un darbību.

C. **Sociālās tiesības**

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina dažādu ar autopārvadājumiem saistītu sabiedrisko iestāžu loma un darbība (arodbiedrības, rūpniecības padomes, darbinācu pārvaldnieki, darba aizsardzības inspektori u. c.);
- 2) jāzina darba devēja sociālā nodrošinājuma saistības;

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 85/368/EEK (1985. gada 16. jūlijs) par arodmaģistrāciju iegūtas kvalifikācijas pierādījumu salīdzināmību Eiropas Kopienas dalībvalstīs (OV L 199, 31.7.1985., 56. lpp.).

- 3) jāzina ar autopārvadājumu uzņēmumu dažādu kategoriju darbiniekiem noslēdzamo darba līgumu noteikumi (līgumu veidi, pušu saistības, darba apstākļi un darbalaiks, apmaksāti atvaļinājumi, atalgojums, līguma laušana u. c.);
- 4) jāzina piemērojamās normas attiecībā uz transportlīdzekļa vadīšanas laiku, transportlīdzekļa vadītāja atpūtas laiku un darba laiku, jo īpaši Regulas (EEK) Nr. 3821/85, Regulas (EK) Nr. 561/2006, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/15/EK ⁽¹⁾ un Direktīvas 2006/22/EK noteikumi, un šo noteikumu piemērošanas praktiskie aspekti;
- 5) jāzina piemērojamās normas attiecībā uz transportlīdzekļa vadītāju sākotnējo kvalifikāciju un turpmāko apmācību, jo īpaši normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/59/EK ⁽²⁾.

D. Nodokļu tiesības

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši jāzina noteikumi, kas reglamentē:

- 1) pievienotās vērtības nodokli (PVN) par transporta pakalpojumiem;
- 2) autotransporta nodokli;
- 3) nodokļus dažiem kravu autotransporta līdzekļu veidiem, ceļu nodevas un infrastruktūras lietošanas maksu;
- 4) ienākuma nodokli.

E. Uzņēmuma finanšu un ekonomikas vadība

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina normatīvie akti un prakse, kas saistīta ar čeku, vekseļu, parādzīmju, kredītkaršu un citu maksāšanas līdzekļu vai veidu izmantošanu;
- 2) jāzina dažādi kreditēšanas veidi (bankas kredīts, dokumentārais kredīts, garantijas depozīts, ķīlu zīmes, līzings, noma, faktoringu u. c.), kā arī maksājumi un saistības, kas no tiem izriet;
- 3) jāzina, kas ir bilance, kas tajā ietverts un kā to interpretēt;
- 4) jāizprot un jāprot interpretēt peļņas un zaudējumu pārskatu;
- 5) jāprot novērtēt uzņēmuma finanšu stāvokli un rentabilitāti, jo īpaši pamatojoties uz finanšu rādītājiem;
- 6) jāprot izstrādāt budžetu;
- 7) jāzina sava uzņēmuma izmaksu elementi (pastāvīgās izmaksas, mainīgās izmaksas, apgrozāmie līdzekļi, amortizācija u. c.) un jāprot aprēķināt izmaksas uz vienu transporta līdzekli, kilometru, reisu vai tonnu;
- 8) jāprot sastādīt visa uzņēmuma personāla darba organizācijas shēmas un sastādīt darbu grafikus u. c.;
- 9) jāzina tirgus pētījuma sagatavošanas (mārketinga), transporta pakalpojumu realizācijas veicināšanas, klientu kartotēkas sastādīšanas, reklāmas un sabiedrisko attiecību principi u. c.;
- 10) jāzina dažādi ar autopārvadājumiem saistīti apdrošināšanas veidi (atbildības apdrošināšana, apdrošināšana nelaimes gadījumiem/dzīvības apdrošināšana, nedzīvības apdrošināšana un bagāžas apdrošināšana) un to radītās garantijas un saistības;
- 11) jāzina autotransportā izmantojamie datu elektroniskās pārraides veidi;

attiecībā uz kravu autopārvadājumiem:

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/15/EK (2002. gada 11. marts) par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (OV L 80, 23.3.2002., 35. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/59/EK (2003. gada 15. jūlijs) par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību (OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.).

- 12) jāprot praktiski izmantot faktūru noformēšanas noteikumus par kravu autopārvadājumu pakalpojumiem un jāzina *Incoterms* nozīme un izmantošana;
- 13) jāzina dažādi transporta papildpakalpojumu veidi, to nozīme, funkcijas un, atsevišķos gadījumos, to statuss; attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:
- 14) jāprot izmantot braukšanas maksas un izcenojumu noteikšanas noteikumus sabiedriskajam un privātajam pasažieru transportam;
- 15) jāprot praktiski izmantot faktūru noformēšanas noteikumus par pasažieru autotransporta pakalpojumiem.

F. Piekļuve tirgum

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina profesionālās darbības noteikumi, veicot autopārvadājumus par atlīdzību, noteikumi par industriālo autotransporta līdzekļu nomu, noteikumi par apakšlīgumu slēgšanu, jo īpaši noteikumi, ar kuriem reglamentē autopārvadātāja profesionālo darbību, darbības uzsākšanu, atļaujas, kas vajadzīgas autopārvadājumu veikšanai Kopienas teritorijā un ārpus tās, pārbaudes un sankcijas;
- 2) jāzina autopārvadājumu uzņēmumu izveides noteikumi;
- 3) jāzina dažādi dokumenti, kas nepieciešami autopārvadājumu pakalpojumu sniegšanai, un jāprot ieviest pārbaudes procedūras, ar kurām nodrošināt, lai apstiprināti dokumenti, kas attiecas uz visiem pārvadājumiem, jo īpaši tie, kas attiecas uz transportlīdzekli, transportlīdzekļa vadītāju, kravu un bagāžu, glabātos gan transportlīdzeklī, gan uzņēmuma telpās;

attiecībā uz kravu autopārvadājumiem:

- 4) jāzina kravu autopārvadājumu tirgus organizācijas, kravu apstrādes un loģistikas noteikumi;
- 5) jāzina robežas šķērsošanas formalitātes, T dokumentu un TIR karnetes nozīme un izmantojums, kā arī pienākumi un atbildība, kas izriet no to izmantojuma;

attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:

- 6) jāzina pasažieru autopārvadājumu tirgus organizācijas noteikumi;
- 7) jāzina noteikumi par pasažieru autopārvadājumu pakalpojumu ieviešanu un jāprot sagatavot satiksmes grafikus.

G. Tehniskie standarti un darbības tehniskie aspekti

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina dalībvalstu noteikumi par transporta līdzekļu masu un gabarītiem, kā arī procedūras, kas jāievēro, pārvadājot nestandarta kravas, kas neatbilst šiem noteikumiem;
- 2) jāprot izvēlēties uzņēmuma vajadzībām atbilstīgus transporta līdzekļus un to komponentus (šasiju, motoru, transmisijas sistēmu, bremžu sistēmu u. c.);
- 3) jāzina formalitātes, kas attiecas uz šo transporta līdzekļu tipa apstiprināšanu, reģistrāciju un tehniskajām apskatēm;
- 4) jāizprot, kādi pasākumi jāveic autotransporta līdzekļu radītā trokšņa samazināšanai un autotransporta līdzekļa izplūdes gāzu radītā gaisa piesārņojuma ierobežošanai;
- 5) jāprot sastādīt transporta līdzekļu un to iekārtu regulāro tehnisko apkopju grafikus;

attiecībā uz kravu autopārvadājumiem:

- 6) jāzina dažāda veida kravu apstrādes un kraušanas ierīces (kravas automobiļu pakalējo bortu vairogi, konteineri, paliktņi u. c.) un jāprot noteikt procedūras un dot instrukcijas par kravu iekraušanu un izkraušanu (slodzes sadalījumu, nokraušanu, novietošanu, nostiprināšanu un balstīšanu u. c.);
- 7) jāzina dažādi kombinēto pārvadājumu veidi, ja kādu pārvadājuma daļu veic pa dzelzceļu vai ar prāmi;
- 8) jāprot ieviest procedūras, lai ievērotu noteikumus par bīstamu kravu un atkritumu pārvadāšanu, jo īpaši prasības, kas izriet no Direktīvas 2008/68/EK ⁽¹⁾ un Regulas (EK) 1013/2006 ⁽²⁾;
- 9) jāprot ieviest procedūras, lai ievērotu noteikumus par ātri bojājošos pārtikas produktu pārvadāšanu, un jo īpaši tos, kas izriet no Nolīguma par ātri bojājošos pārtikas produktu starptautiskajiem pārvadājumiem un par speciālām iekārtām, kas izmantojamas šajos pārvadājumos (ATP);
- 10) jāspēj īstenot procedūras, lai pilnīgi ievērotu dzīvnieku pārvadāšanas noteikumus.

H. Satiksmes drošība

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina, kādas ir transportlīdzekļa vadītājiem noteiktās kvalifikācijas prasības (transportlīdzekļa vadītāja apliecība, medicīniskās izziņas, sagatavotības sertifikāti u. c.);
- 2) jāprot veikt nepieciešamos pasākumus, ar kuriem nodrošināt, lai transportlīdzekļa vadītāji pilnībā ievērotu dalībvalstīs spēkā esošos satiksmes noteikumus, aizliegumus un ierobežojumus (kustības ātruma ierobežojumus, kustības priekšrocības, apstāšanās un stāvēšanas ierobežojumus, gaismu lietošanu, ceļa zīmes u. c.);
- 3) jāprot izstrādāt instrukcijas, kā transportlīdzekļa vadītājiem pārbaudīt drošības noteikumu pilnīgu ievērošanu attiecībā uz transporta līdzekļu un to iekārtu, kā arī kravas tehnisko stāvokli un veicamajiem profilakses pasākumiem;
- 4) jāprot noteikt procedūras, kuras jāievēro, notiekot satiksmes negadījumam, un īstenot piemērotas procedūras negadījumu atkārtosānās vai kustības drošības noteikumu smagu pārkāpumu novēršanai;
- 5) jāprot ieviest drošības procedūras attiecībā uz kravas nostiprināšanu un jāzina attiecīgie nostiprināšanas veidi; attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:
- 6) jābūt pamatzināšanām par ceļu tīkla izvietojumu dalībvalstu satiksmē.

II. EKSĀMENA ORGANIZĒŠANA

1. Dalībvalstis organizē obligāto rakstisko eksāmenu, kuru tās pēc izvēles var papildināt ar mutisko eksāmenu, lai pārbaudītu, vai pretendenti uz autopārvadātāja kvalifikāciju atbilstīgajā līmenī apguvuši zināšanas I daļā uzskaitītajos priekšmetos, un jo īpaši viņu spēju pielietot attiecīgās zināšanas un prasmes un pildīt paredzētus vadītāja un koordinatora pienākumus.
 - a) Obligātajā rakstiskajā eksāmenā ir divas pārbaudes, proti:
 - i) rakstisku jautājumu pārbaudījumā ir jautājumi ar vairākiem atbilžu variantiem (drīkst iekļaut četrus atbilžu variantus) vai jautājumi, uz kuriem jānodod tiešas atbildes, vai arī abu veidu jautājumi;
 - ii) rakstiski uzdevumi/konkrētas situācijas analīze.Katrs pārbaudījums ilgs vismaz divas stundas.
 - b) Ja organizē mutiskos eksāmenus, dalībvalstis var izvirzīt noteikumu, ka tos var kārtot tikai pēc rakstiskā eksāmena sekmīgas nokārtošanas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/68/EK (2008. gada 24. septembris) par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem (OV L 260, 30.9.2008., 13. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

2. Ja dalībvalstis organizē arī mutisko eksāmenu, katram no trim pārbaudījumiem jāparedz korekcijas koeficients, kas vienam pārbaudījumam ir ne mazāks par 25 % un ne lielāks par 40 % no kopējā novērtējuma.

Ja dalībvalstis organizē tikai rakstiskos eksāmenus, tām jānosaka katras pārbaudes korekcijas koeficients, paredzot, ka tas ir ne mazāks par 40 % un ne lielāks par 60 % no kopējā novērtējuma.

3. Visās pārbaudēs kopā pretendentiem jāsaņem vidēji vismaz 60 % no kopējā novērtējuma, turklāt katrā atsevišķā pārbaudē jāsaņem ne mazāk par 50 % no tās maksimāli iespējamā novērtējuma. Dalībvalsts drīkst tikai vienam pārbaudījumam samazināt šo koeficientu no 50 % līdz 40 %.

II PIELIKUMS

Profesionālās kompetences sertifikāta aizsardzības elementi

Sertifikātam jābūt vismaz diviem no šādiem aizsardzības elementiem:

- hologramma,
 - īpašas šķiedras papīrā, kas ir redzamas ultravioletajā gaismā,
 - vismaz viena mikrodrukas rinda (druka, kas ir redzama tikai ar palielināmo stiklu un ko nevar nokopēt ar fotokopētāju),
 - reljefi burti, simboli vai raksti,
 - divkārtīga numerācija: sērijas numurs un izsniegšanas numurs,
 - aizsargfons ar sīku gījošētu rakstu un īrispiespiedumu.
-

III PIELIKUMS

Profesionālās kompetences sertifikāta paraugs

EIROPAS KOPIENA

(Krāsa – pantonis dzeltenbrūns, DIN A4 formāta celulozes papīrs, masa – 100 g/m² vai vairāk)

(Teksts sertifikāta izsniedzējas dalībvalsts oficiālajā(-ās) valodā(-ās) vai vienā no oficiālajām valodām)

Attiecīgās dalībvalsts atšķirības zīme ⁽¹⁾Izraudzītā pilnvarotā iestāde vai struktūra ⁽²⁾PROFESIONĀLĀS KOMPETENCES SERTIFIKĀTS KRAVAS PASAŽIERU AUTOPĀRVADĀJUMIEM ⁽³⁾

Nr.

Mēs,

ar šo apliecinām, ka ⁽⁴⁾

dzimis(-usi) (dzimšanas vieta)

ir sekmīgi nokārtojis(-usi) eksāmena pārbaudījumus (gads:; sesija:) ⁽⁵⁾, kas nepieciešami, lai saņemtu kravas autopārvadājumu/pasažieru autopārvadājumu profesionālās kompetences sertifikātu ⁽³⁾ saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem ⁽⁶⁾.

Šis sertifikāts ir pietiekams apliecinājums profesionālajai kompetencei, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1071/2009 21. pantā.

Izsniegts (vieta) (datums) ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Dalībvalstu atšķirības zīmes ir šādas: (B) Beļģija, (BG) Bulgārija, (CZ) Čehija, (DK) Dānija, (D) Vācija, (EST) Igaunija, (IRL) Īrija, (GR) Grieķija, (E) Spānija, (F) Francija, (I) Itālija, (CY) Kipra, (LV) Latvija, (LT) Lietuva, (L) Luksemburga, (H) Ungārija, (M) Malta, (NL) Nīderlande, (A) Austrija, (PL) Polija, (P) Portugāle, (RO) Rumānija, (SLO) Slovēnija, (SK) Slovākija, (FIN) Somija, (S) Zviedrija, (UK) Apvienotā Karaliste.

⁽²⁾ Eiropas Kopienas dalībvalsts šā sertifikāta izsniegšanai iepriekš izraudzītā iestāde vai struktūra.

⁽³⁾ Lieko svītrot.

⁽⁴⁾ Uzvārds un vārds; dzimšanas vieta un datums.

⁽⁵⁾ Eksāmena identifikācija.

⁽⁶⁾ OV L 300, 14.11.2009., 51. lpp.

⁽⁷⁾ Tās pilnvarotās iestādes vai struktūras amatpersonas paraksts un zīmoga nospiedums, kas izsniegusi sertifikātu.

IV PIELIKUMS

Regulas 6. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto nosacījumu vissmagākie pārkāpumi

1. a) Sešu dienu vai divu nedēļu laikposma maksimālā vadīšanas laika pārsniegšana par 25 % vai vairāk;
b) dienas darba laikā maksimālā ikdienas vadīšanas laika pārsniegšana par 50 % vai vairāk, neņemot pārtraukumu vai vismaz 4,5 stundas ilgu nepārtrauktu atpūtas laikposmu.
 2. Tahogrāfa un/vai ātrumu ierobežojošas ierīces neuzstādīšana vai krāpnieciskā nolūkā izmantojamas ierīces lietošana, lai grozītu reģistrācijas kontrolierīces datus un/vai ātruma ierobežotāja vai reģistrācijas diagrammas, vai no tahogrāfa un/vai no transportlīdzekļa vadītāja kartes lejupielādēto datu viltošana.
 3. Braukšana bez derīgas transportlīdzekļa tehniskās apskates apliecības, ja šāds dokuments ir prasīts Kopienas tiesību aktos, un/vai braukšana ar, *inter alia*, bremžu sistēmas, stūres pievadu, riteņu riepu, balstiekārtas vai šasijas ļoti nopietnām nepilnībām, kas varētu radīt tik lielu satiksmes drošības tūlītēju apdraudējumu, ka tādēļ pieņem lēmumu transportlīdzekli imobilizēt.
 4. Tādu bīstamu kravu pārvadājumi, kuras ir aizliegts pārvadāt vai kuras pārvadā ar aizliegtu vai neatļautu taru vai nelietojošas identifikācijas zīmes uz transportlīdzekļa par to, ka tās ir bīstamas kravas, tādējādi apdraudot dzīvības vai vidi tik lielā mērā, ka tādēļ pieņem lēmumu transportlīdzekli imobilizēt.
 5. Pasažieru vai kravu pārvadāšana, ja nav derīgas transportlīdzekļa vadītāja apliecības vai ja uzņēmumam nav derīgas Kopienas atļaujas.
 6. Transportlīdzekļa vadīšana, izmantojot transportlīdzekļa vadītāja karti, kas ir viltota, nav viņa karte vai kas iegūta, pamatojoties uz nepatiesiem apliecinājumiem un/vai viltotiem dokumentiem.
 7. Kravu pārvadāšana ar transportlīdzekļiem, kuru pieļaujamā maksimālā masa ir lielāka par 12 tonnām, ja tie pārsnieguši maksimālo atļauto kravas svaru par 20 % vai vairāk, un kravu pārvadāšana ar transportlīdzekļiem, kuru pieļaujamā maksimālā masa ir mazāka par 12 tonnām, ja tie pārsnieguši maksimālo atļauto kravas svaru par 25 % vai vairāk.
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1072/2009

(2009. gada 21. oktobrī)

par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum

(pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 71. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Regulā (EEK) Nr. 881/92 (1992. gada 26. marts) par piekļuvi Kopienas kravu autopārvadājumu tirgum, ja pārvadājumus veic uz dalībvalsts teritoriju vai no tās, vai arī šķērsojot vienas vai vairāku dalībvalstu teritoriju ⁽³⁾, Padomes Regulā (EEK) Nr. 3118/93 (1993. gada 25. oktobris), ar ko paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem ārvalstu pārvadātāji dalībvalstī drīkst sniegt kravu iekšzemes autopārvadājumu pakalpojumus ⁽⁴⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/94/EK (2006. gada 12. decembris) par kopīgiem noteikumiem dažiem kravu autopārvadājumu veidiem ⁽⁵⁾ jāizdara vairākas būtiskas izmaiņas. Skaidrības un vienkāršošanas interesēs šie tiesību akti būtu jāpārstrādā un jāapvieno vienā regulā.
- (2) Kopējās transporta politikas izveidošanai, *inter alia*, jāizstrādā kopīgi noteikumi par piekļuvi starptautisko kravu autopārvadājumu tirgum Kopienas teritorijā, kā arī jāparedz nosacījumi, saskaņā ar kuriem ārvalstu kravas pārvadātāji dalībvalstī drīkst sniegt kravu iekšzemes autopārvadājumu pakalpojumus. Šiem noteikumiem jābūt izstrādātiem tā, lai veicinātu pārvadājumu iekšējā tirgus vienmērīgu darbību.

- (3) Lai nodrošinātu saskaņotu satvaru starptautiskajiem iekšzemes autopārvadājumiem Kopienā, šī regula būtu jāpieņem visiem starptautiskajiem pārvadājumiem Kopienas teritorijā. Uz pārvadājumiem no dalībvalstīm uz trešām valstīm joprojām lielā mērā attiecas divpusējie nolīgumi starp dalībvalstīm un minētajām trešām valstīm. Tādējādi šī regula nebūtu jāpieņem šai pārvadājuma daļai iekraušanas vai izkraušanas dalībvalstī, kamēr nav noslēgti vajadzīgie nolīgumi starp Kopienu un attiecīgajām trešām valstīm. Tomēr tā būtu jāpieņem tās dalībvalsts teritorijā, ko šķērso tranzītā.

- (4) Vienota transporta politika nozīmē, ka tiek atcelti visi transporta pakalpojumu sniedzējiem noteiktie ierobežojumi valstspiederības dēļ vai tādēļ, ka tie veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, bet ne tajā, kurā jāsniedz pakalpojumi.

- (5) Lai to panāktu veiksmīgi un elastīgā veidā, pirms galīgās sistēmas īstenošanas būtu jānosaka pagaidu kabotāžas režīms, kamēr iekšzemes autopārvadājumu tirgus saskaņošana vēl nav pabeigta.

- (6) Pakāpeniskas Eiropas vienotā tirgus izveidošanas rezultātā būtu jānovērš visi šķēršļi dalībvalstu piekļuvei iekšējam tirgum. Tomēr šajā procesā būtu jāņem vērā kontroles efektivitāte un darba apstākļu attīstība profesijā, noteikumu saskaņošana, *inter alia*, īstenošanas, ceļa nodevu un sociālo un drošības tiesību aktu jomā. Komisijai būtu stingri jāuzrauga situācija tirgū, kā arī iepriekšminētā saskaņošana, un vajadzības gadījumā tai būtu jāiesaka turpmāk atvērt iekšzemes pārvadājumu, tostarp kabotāžas, tirgus.

⁽¹⁾ OV C 204, 9.8.2008., 31. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. maija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2009. gada 9. janvāra Kopējā nostāja (OV C 62 E, 17.3.2009., 46. lpp.), Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2009. gada 24. septembra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 95, 9.4.1992., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 279, 12.11.1993., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 374, 27.12.2006., 5. lpp.

- (7) Saskaņā ar Direktīvu 2006/94/EK uz zināmu skaitu pārvadājumu veidu neattiecas Kopienas atļaujas un nekāda cita pārvadājumu atļauju izsniegšanas sistēma. Ar šo regulu paredzētās tirgus organizācijas satvarā daži šo pārvadājumu veidi to īpatnību dēļ arī turpmāk būtu jāatbrīvo no Kopienas atļaujas un jebkādas citas pārvadājumu atļauju izsniegšanas.

- (8) Saskaņā ar Direktīvu 2006/94/EK kravas pārvadājumiem, izmantojot transportlīdzekļus ar maksimālo pilno svaru no 3,5 tonnām līdz 6 tonnām, nepiemēroja prasības par Kopienas atļauju. Tomēr Kopienas noteikumus kravas autopārvadājumu jomā parasti piemēro transportlīdzekļiem, kuru maksimālā pilna masa pārsniedz 3,5 tonnas. Tādēļ šīs regulas noteikumi būtu jāaskaņo ar Kopienas autopārvadājumu noteikumu vispārējo piemērošanas jomu un būtu jāparedz izņēmums tikai transportlīdzekļiem, kuru maksimālā pilna masa nepārsniedz 3,5 tonnas.
- (9) Ir jāparedz, ka starptautiskos kravu autopārvadājumus var veikt tikai ar Kopienas atļaujām. Jānosaka prasība kravas pārvadātājiem, lai katrā to transportlīdzeklī būtu Kopienas atļaujas apliecināta kopija, lai palīdzētu izpildiestādēm veikt efektīvu kontroli, jo īpaši ārpus dalībvalsts, kurā kravas pārvadātājs veic uzņēmējdarbību. Tādēļ ir jānosaka Kopienas atļaujas un apliecināto kopiju izkārtojuma un citu iezīmju detalizētāka specifikācija.
- (10) Pārbaudes uz ceļiem būtu jāveic bez tiesas vai netiesas diskriminācijas autopārvadātāju valstspiederības dēļ vai tās valsts dēļ, kurā reģistrēts autopārvadātājs vai transportlīdzeklis.
- (11) Būtu jānosaka Kopienas atļauju izsniegšanas un anulēšanas kārtība, pārvadājumu veidi, uz ko tās attiecas, to derīguma termiņš un detalizēti izmantošanas noteikumi.
- (12) Būtu jāievieš arī transportlīdzekļa vadītāja atestācija, lai dalībvalstīm dotu iespēju efektīvi pārbaudīt, vai transportlīdzekļa vadītāji no trešām valstīm ir likumīgi nodarbināti pie kravas pārvadātāja, kas atbild par attiecīgo pārvadājumu, vai likumīgi atrodas tā rīcībā.
- (13) Kravas pārvadātājiem, kam ir izsniegtas Kopienas atļaujas, kas paredzētas šajā regulā, vai arī pārvadātājiem, kam atļauta dažu kategoriju starptautisko autopārvadājumu pakalpojumu sniegšana, būtu jāatļauj pagaidu kārtā atbilstīgi šai regulai veikt iekšzemes pārvadājumus dalībvalstī, ja šī valsts nav pārvadātāja galvenā uzņēmuma vai tā filiāles reģistrācijas vieta. Veicot šādus kabotāžas pārvadājumus, būtu jāievēro Kopienas tiesību akti, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu⁽¹⁾, un valsts tiesību akti, kas konkrētās jomās ir spēkā uzņēmējā dalībvalstī.
- (14) Būtu jāpieņem noteikumi, lai varētu veikt atbilstīgus pasākumus attiecīgo pārvadājumu tirgu nopietnu traucējumu gadījumā. Tādēļ ir jāievieš piemērota procedūra lēmumu pieņemšanai un vajadzīgās statistikas informācijas savākšanai.
- (15) Neskarot Līguma noteikumus par tiesībām veikt uzņēmējdarbību, kabotāžas pārvadājumi ir pakalpojumi, ko kravas pārvadātāji sniedz dalībvalstī, kurā tie neveic uzņēmējdarbību, un tiem nevajadzētu būt aizliegtiem, ja vien tos neveic tā, ka rodas pastāvīga vai nepārtraukta darbība šajā dalībvalstī. Lai palīdzētu izpildīt šo prasību, kabotāžas pārvadājumu biežumam un laikposmam, kurā tos var veikt, vajadzētu būt ierobežotam un skaidrāk definētam. Iepriekš šādi iekšzemes pārvadājumi bija atļauti pagaidu kārtā. Praksē bija sarežģīti noteikt, kuri pārvadājumi ir atļauti. Tādēļ ir vajadzīgi skaidri un vienkārši izpildāmi noteikumi.
- (16) Šī regula neskar tos noteikumus par ienākošiem un izejošiem kravu autopārvadājumiem, kas ir kombinētā pārvadājuma viens posms, kuri minēti Padomes Direktīvā 92/106/EEK (1992. gada 7. decembris) par vienotu noteikumu ieviešanu attiecībā uz dažu veidu kombinētajiem kravu pārvadājumiem starp dalībvalstīm⁽²⁾. Iekšējie braucieni pa sauszemes ceļiem uzņemtajā dalībvalstī, kas nav viens posms no kombinētā pārvadājuma atbilstīgi Direktīvai 92/106/EEK, atbilst kabotāžas pārvadājumu definīcijai, un tāpēc uz tiem attiecas šīs regulas prasības.
- (17) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā⁽³⁾ noteikumus piemēro transporta uzņēmumiem, kas veic kabotāžas pārvadājumu.
- (18) Lai efektīvi varētu kontrolēt kabotāžas pārvadājumus, uzņēmējas dalībvalsts izpildiestādēm būtu jāvar piekļūt vismaz preču pavadzīmju datiem un reģistrācijas kontrolierīču datiem saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 (1985. gada 20. decembris) par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā⁽⁴⁾.
- (19) Dalībvalstīm būt jāsniedz savstarpēja palīdzība, lai nodrošinātu šīs regulas pareizu piemērošanu.

(1) OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.

(2) OV L 368, 17.12.1992., 38. lpp.

(3) OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.

(4) OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.

(20) Pēc iespējas jāsamazina administratīvās formalitātes, neatsakoties no kontrolēm un sankcijām, ar ko garantē šīs regulas pareizu piemērošanu un efektīvu izpildi. Šajā nolūkā spēkā esošie noteikumi par Kopienas atļaujas anulēšanu jāprecizē un jānostiprina. Spēkā esošie noteikumi būtu jāpieņem, lai dotu iespēju piemērot efektīvas sankcijas par nopietniem pārkāpumiem, kuri izdarīti uzņēmumā dalībvalstī. Sankcijām vajadzētu būt nediskriminējošām un samērīgām ar pārkāpumu smagumu. Būtu jāparedz iespēja pārsūdzēt jebkuru piemēroto sankciju.

(21) Dalībvalstīm būtu jāievada savas valsts autopārvadātāju uzņēmumu elektroniskajā reģistrā informācija par visiem nopietniem pārkāpumiem, ko izdarījuši attiecīgās valsts pārvadātāji, kā rezultātā ir piemērota sankcija.

(22) Lai uzlabotu un veicinātu informācijas apmaiņu starp valstu iestādēm, dalībvalstīm jāapmainās ar attiecīgo informāciju, izmantojot valstu kontaktpunktus, kas izveidoti atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem ⁽¹⁾.

(23) Šīs regulas īstenošanai nepieciešamie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.

(24) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pielāgot šīs regulas I, II un III pielikumu tehniskajai attīstībai. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

(25) Dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, jo īpaši attiecībā uz iedarbīgām, samērīgām un atturošām sankcijām.

(26) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, nodrošināt sakārtotu tirgus regulējumu starptautiskajiem iekšzemes autopārvadājumiem Kopienā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz starptautiskiem kravu komercpārvadājumiem ar autotransportu, ko veic Kopienas teritorijā.

2. Veicot pārvadājumus no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, šī regula attiecas uz braucieniem daļu, ko veic tās dalībvalsts teritorijā, kuru šķērso tranzītā. Tā neattiecas uz braucieniem daļu, ko veic tajā dalībvalstī, kurā krava tiek iekrauta vai izkrauta, kamēr nav noslēgts nepieciešamais nolīgums starp Kopienas un attiecīgo trešo valsti.

3. Līdz 2. punktā minēto nolīgumu noslēgšanai šī regula neietekmē:

a) noteikumus, kas attiecas uz pārvadājumiem no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, kuri paredzēti dalībvalstu noslēgtos divpusējos nolīgumos ar šīm trešām valstīm;

b) noteikumus, kas attiecas uz pārvadājumiem no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, kuri paredzēti starp dalībvalstīm noslēgtos divpusējos nolīgumos, kas vai nu savstarpēji pilnvaro, vai saskaņā ar noteikumiem par liberalizāciju ļauj dalībvalstī kravas iekraut un izkraut pārvadātājiem, kuri tajā neveic uzņēmējdarbību.

4. Šo regulu piemēro kravas iekšzemes autopārvadājumiem, ko pagaidu kārtā veic ārvalstu kravas pārvadātājs, kā paredzēts III nodaļā.

5. Turpmāk minētajiem pārvadājumu veidiem un braucieniem bez kravas, ko veic saistībā ar šādiem pārvadājumiem, netiek prasīta Kopienas atļauja, un uz tiem neattiecas nekāda pārvadājumu atļauju izsniegšanas sistēma:

a) pasta pārvadājumi kā vispārējs pakalpojums;

b) bojātu vai avarējušu transportlīdzekļu pārvadājumi;

c) kravu pārvadājumi ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuru maksimālā pilna masa, ietverot piekabju masu, nepārsniedz 3,5 tonnas;

d) kravu pārvadājumi ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, ievērojot šādus nosacījumus:

i) pārvadājamā krava ir uzņēmuma īpašums vai arī uzņēmums to pārdevis, nopircis, iznomājis vai nomājis, izgatavojis, ieguvis, pārstrādājis vai remontējis;

⁽¹⁾ Sk. šā Oficiālā Vēstneša 51. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- ii) brauciena uzdevums ir atvest kravu uz uzņēmumu vai aizvest no tā, vai arī to pārvietot uzņēmuma teritorijā vai ārpus tās savām vajadzībām;
 - iii) šādiem pārvadājumiem izmantojamie mehāniskie transportlīdzekļi jāvada personālam, kas strādā uzņēmumā vai ir nodots uzņēmuma rīcībā saskaņā ar līgumsaistībām;
 - iv) kravu pārvadāšanai izmantojamiem transportlīdzekļiem jābūt uzņēmuma īpašumā, pirkti ar pēcmaksu vai nomātiem, turklāt nomātiem transportlīdzekļiem jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/1/EK (2006. gada 18. janvāris) par bez transportlīdzekļa vadītājiem nomātu transportlīdzekļu izmantošanu kravu autopārvadājumiem ⁽¹⁾ noteikumiem; un
 - v) šādi pārvadājumi ir ne vairāk kā palīgdarbība uzņēmuma vispārējā darbībā;
- e) medikamentu, medicīnas ierīču, iekārtu un citu neatliekamas medicīniskas palīdzības sniegšanai vajadzīgu piederumu pārvadājumi, jo īpaši uz dabas katastrofu piemeklētām vietām.
- d) brauciens bez kravas saistībā ar a), b) un c) apakšpunktā minētajiem pārvadājumiem;
 - 3) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā kravas pārvadātājs nodarbojas ar pārvadājumiem, bet kura nav tā dalībvalsts, kurā kravas pārvadātājs veic uzņēmējdarbību;
 - 4) "ārvalsts pārvadātājs" ir kravas autopārvadājumu uzņēmums, kas veic pārvadājumus uzņēmējā dalībvalstī;
 - 5) "transportlīdzekļa vadītājs" ir jebkura persona, kas vada transportlīdzekli pat neilgu laiku vai tiek vesta transportlīdzeklī, ja tā pienākumos ietilpst to vadīt vajadzības gadījumā;
 - 6) "kabotāžas pārvadājumi" ir iekšzemes komercpārvadājumi, ko pagaidu kārtā atbilstīgi šai regulai veic uzņēmējā dalībvalstī;
 - 7) "Kopienas autopārvadājumu tiesību aktu nopietns pārkāpums" ir pārkāpums, kas var izraisīt labas reputācijas zaudēšanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1071/2009 6. panta 1. un 2. punktu un/vai Kopienas atļaujas pagaidu vai pastāvīgu anulēšanu.

Pirmās daļas d) punkta iv) apakšpunkts neattiecas uz transportlīdzekļi, ar ko aizstāj parasti izmantojamo transportlīdzekli tā īslaicīgu bojājumu laikā.

6. Panta 5. punkts neskar nosacījumus, ar kādiem atsevišķas dalībvalstis reglamentē savu valstspiederīgo iesaistīšanos attiecīgajā punktā minētajās darbībās.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- 1) "transportlīdzeklis" ir dalībvalstī reģistrēts mehānisks transportlīdzeklis vai sakabinātu transportlīdzekļu apvienojums, no kuriem vismaz sakabē esošais mehāniskais transportlīdzeklis ir reģistrēts dalībvalstī, un to izmanto tikai kravu pārvadājumiem;
- 2) "starptautisks pārvadājums" ir:
 - a) brauciens ar kravu, ko transportlīdzeklis veic no pārvadājuma sākuma vietas līdz galamērķa vietai, kuras atrodas divās dažādās dalībvalstīs, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm;
 - b) brauciens ar kravu, kuru transportlīdzeklis veic no dalībvalsts uz trešo valsti vai otrādi, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm;
 - c) brauciens ar kravu, kuru transportlīdzeklis veic starp trešām valstīm tranzītā cauri vienas vai vairāku dalībvalstu teritorijai; vai

⁽¹⁾ OV L 33, 4.2.2006., 82. lpp.

II NODAĻA

STARPTAUTISKIE PĀRVADĀJUMI

3. pants

Vispārīgs princips

Starptautiskos pārvadājumus veic ar Kopienas atļauju un, ja transportlīdzekļa vadītājs ir trešās valsts valstspiederīgais, kopā ar transportlīdzekļa vadītāja atestātu.

4. pants

Kopienas atļauja

1. Saskaņā ar šo regulu dalībvalsts piešķir Kopienas atļauju vieniem pārvadātājiem, kas veic kravu komercpārvadājumus ar autotransportu, ja:
 - a) viņi saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem un ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem veic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī; un
 - b) viņi dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību, saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem un pašas dalībvalsts tiesību aktiem par nodarbošanos ar autopārvadājumiem ir tiesīgi veikt starptautiskos kravu autopārvadājumus.
2. Kopienas atļauju uz atjaunojamu laikposmu, kas nepārsniedz 10 gadus, izsniedz tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību.

Kopienas atļaujas un apliecinātās kopijas, kas izsniegtas pirms šīs regulas piemērošanas dienas, paliek spēkā līdz to termiņa beigām.

Komisija Kopienas atļaujas derīguma termiņu pielāgo tehnikas attīstībai, jo īpaši valstu autopārvadātāju uzņēmumu elektroniskajiem reģistriem, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1071/2009 16. pantā. Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Kopienas atļaujas turētājam dalībvalsts, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, izsniedz Kopienas atļaujas oriģinālu, ko glabā autopārvadātājs, un apliecinātas kopijas, kuru skaits atbilst Kopienas atļaujas turētāja rīcībā esošo transportlīdzekļu skaitam, kas tam pieder pilnībā vai ir viņa rīcībā, piemēram, ar pirkšanas uz nomaksu, nomas vai līzings līgumu.

4. Kopienas atļauja un apliecinātās kopijas atbilst paraugam II pielikumā, un minētajā pielikumā aprakstīti arī tās izmantošanas nosacījumi. Tām ir vismaz divi no I pielikumā uzskaitītajiem aizsardzības elementiem.

Komisija pielāgo I un II pielikumu tehnikas attīstībai. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

5. Uz Kopienas atļaujas un tās apliecinātajām kopijām ir izsniedzējas iestādes zīmoga nospiedums, kā arī paraksts un sērijas numurs. Kopienas atļaujas un apliecināto kopiju sērijas numurus kā daļu no kravas pārvadātāja datu kopuma ievada valsts autopārvadātāju uzņēmumu elektroniskajā reģistrā.

6. Kopienas atļauju izsniedz uz pārvadātāja vārda, un to nevar nodot trešām personām. Apliecinātai Kopienas atļaujas kopijai jābūt katrā pārvadātāja transportlīdzeklī, un tā jāuzrāda pārbaudei pēc attiecīgi pilnvarota kontroles darbinieka pieprasījuma.

Izmantojot sakabinātu transportlīdzekļu apvienojumu, apliecinātā kopija atrodas sakabē ietilpstošajā mehāniskajā transportlīdzeklī. Sakabinātiem transportlīdzekļiem tā derīga arī tad, ja piekabe vai puspiekabe nav reģistrēta vai tiesības izmantot to autopārvadājumiem nav reģistrētas uz Kopienas atļaujas turētāja vārda, kā arī tad, ja piekabe ir reģistrēta vai ja tās atļauts izmantot autopārvadājumiem citā dalībvalstī.

5. pants

Transportlīdzekļa vadītāja atestāts

1. Transportlīdzekļa vadītāja atestātu dalībvalsts saskaņā ar šo regulu izsniedz visiem pārvadātājiem:

- a) kuriem ir Kopienas atļauja; un
- b) kuri šajā dalībvalstī likumīgi nodarbina transportlīdzekļa vadītāju, kurš nav ne kādas dalībvalsts valstspiederīgais, ne pastāvīgais iedzīvotājs Padomes Direktīvas 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu

statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji⁽¹⁾, izpratnē, vai likumīgi izmanto transportlīdzekļa vadītājus, kuri nav ne kādas dalībvalsts valstspiederīgie, ne pastāvīgie iedzīvotāji minētās direktīvas izpratnē, kas ir minētā pārvadātāja rīcībā saskaņā ar šajā dalībvalstī izstrādātiem nodarbinātības un arodmācību nosacījumiem:

- i) normatīvos vai administratīvos aktos; un attiecīgā gadījumā
- ii) koplīgumos saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts noteikumiem.

2. Transportlīdzekļa vadītāja atestātu pēc Kopienas atļaujas turētāja lūguma tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, izsniedz visiem transportlīdzekļa vadītājiem, kuri nav ne kādas dalībvalsts valstspiederīgie, ne pastāvīgie iedzīvotāji Direktīvas 2003/109/EK izpratnē un kurus minētais pārvadātājs likumīgi nodarbina, vai visiem transportlīdzekļa vadītājiem, kuri ir nodoti pārvadātāja rīcībā un kuri nav ne kādas dalībvalsts valstspiederīgie, ne pastāvīgie iedzīvotāji minētās direktīvas izpratnē. Transportlīdzekļa vadītāja atestāts apliecina, ka tajā minētais transportlīdzekļa vadītājs tiek nodarbināts saskaņā ar 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

3. Transportlīdzekļa vadītāja atestāts atbilst III pielikumā sniegtajam paraugam. Tam ir vismaz divi no I pielikumā uzskaitītajiem aizsardzības elementiem.

4. Komisija pielāgo III pielikumu tehnikas attīstībai. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

5. Uz transportlīdzekļa vadītāja atestāta ir izdevējiestādes zīmoga nospiedums, kā arī paraksts un sērijas numurs. Transportlīdzekļa vadītāja atestāta sērijas numuru var ievadīt valsts autopārvadātāju uzņēmumu elektroniskajā reģistrā kā daļu no tā kravas pārvadātāja datu kopuma, kurš to nodod atestātā norādītā transportlīdzekļa vadītāja rīcībā.

6. Transportlīdzekļa vadītāja atestāts pieder pārvadātājam, kurš to nodod transportlīdzekļa vadītāja rīcībā, kad šis transportlīdzekļa vadītājs vada transportlīdzekli ar šim pārvadātājam izsniegtu Kopienas atļauju. Transportlīdzekļa vadītāja atestāta apliecināta kopija, ko izsniegušas tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, glabājas pārvadātāja telpās. Transportlīdzekļa vadītāja atestātu uzrāda pēc pilnvarota kontroles darbinieka pieprasījuma.

7. Transportlīdzekļa vadītāja atestātu izsniedz uz termiņu, ko nosaka izsniedzēja dalībvalsts, un tās derīgums nedrīkst pārsniegt piecus gadus. Transportlīdzekļa vadītāja atestāti, kas izsniegti pirms šīs regulas piemērošanas dienas, ir spēkā līdz to termiņa beigām.

⁽¹⁾ OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.

Transportlīdzekļa vadītāja atestāts ir derīgs, kamēr tiek izpildīti tā izsniegšanai vajadzīgie nosacījumi. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka gadījumā, ja šie nosacījumi vairs netiek izpildīti, pāravadātājs nekavējoties nodod atestātu to izsniegušajām iestādēm.

6. pants

Nosacījumu pārbaude

1. Saņemot pieteikumu izsniegt Kopienas atļauju vai pieteikumu pagarināt Kopienas atļauju saskaņā ar 4. panta 2. punktu, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pāravadātājs veic uzņēmējdarbību, pārbauda, vai pāravadātājs atbilst vai turpina atbilst 4. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Reģistrācijas dalībvalsts kompetentās iestādes regulāri ar ik-gadējām pārbaudēm, kuras aptver vismaz 20 % no šajā dalībvalstī izsniegtajiem derīgajiem transportlīdzekļa vadītāju atestātiem, pārbauda, vai tiek pildīti 5. panta 1. punktā minētie nosacījumi, ar kuriem transportlīdzekļa vadītāja atestāts izsniegts.

7. pants

Atteikums piešķirt Kopienas atļauju un transportlīdzekļa vadītāja atestātu un šo dokumentu anulēšana

1. Ja netiek izpildīti 4. panta 1. punktā vai 5. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pāravadātājs veic uzņēmējdarbību, pieteikumu par Kopienas atļaujas vai transportlīdzekļa vadītāja atestāta izsniegšanu vai pagarināšanu noraida ar motivētu lēmumu.

2. Kompetentās iestādes anulē Kopienas atļauju vai transportlīdzekļa vadītāja atestātu, ja tā turētājs:

- vairs neatbilst 4. panta 1. punktā izklāstītajiem vai 5. panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem; vai
- ir sniedzis nepatiesu informāciju saistībā ar pieteikumu Kopienas atļaujas vai transportlīdzekļa vadītāja atestāta saņemšanai.

III NODAĻA

KABOTĀŽA

8. pants

Vispārējais princips

1. Visi pāravadātāji, kuri veic komercpārvadājumus un kuriem ir Kopienas atļauja, un transportlīdzekļa vadītāji, ja tie ir trešās valsts valstspiederīgie, kuriem ir transportlīdzekļa vadītāja atestāts, ir tiesīgi pēc šīs nodaļas noteikumiem veikt kabotāžas pārvadājumus.

2. Tiklīdz ir piegādāta krava, kura tika ieviesta ar ienākošu starptautisku pārvadājumu, 1. punktā minētajiem pāravadātājiem ir atļauts ar to pašu transportlīdzekli vai, ja tas ir sakabināts transportlīdzekli, ar tā paša transportlīdzekļa mehānisko transportlīdzekli veikt līdz trīs kabotāžas pārvadājumiem, kas seko starptautiskajam pārvadājumam no citas dalībvalsts vai no trešās

valsts uz uzņēmēju dalībvalsti. Pēdējai kravas izkraušanai kabotāžas pārvadājuma laikā pirms izbraukšanas no uzņēmējas dalībvalsts jānotiek septiņu dienu laikā pēc pēdējās kravas izkraušanas uzņēmējā dalībvalstī ienākošā starptautiskā pārvadājuma laikā.

Pirmajā daļā minētā termiņa laikā pāravadātāji var veikt dažus vai visus minētajā daļā atļautos kabotāžas pārvadājumus jebkurā dalībvalstī ar noteikumu, ka veic ne vairāk kā vienu pārvadājumu katrā dalībvalstī trīs dienu laikā pēc ierašanās bez kravas attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

3. Kravas iekšzemes autopārvadājumus, kurus uzņēmējā dalībvalstī veic ārvalsts pāravadātājs, uzskata par atbilstīgiem šai regulai, ja pāravadātājs var iesniegt skaidrus pierādījumus par ienākošo starptautisko pārvadājumu un par katru veiktu secīgu kabotāžas pārvadājumu.

Pirmajā daļā minētajos pierādījumos par katru pārvadājumu iekļauj šādu informāciju:

- kravas nosūtītāja nosaukums vai vārds, adrese un paraksts;
- pāravadātāja nosaukums vai vārds, adrese un paraksts;
- kravas saņēmēja nosaukums vai vārds un adrese, kā arī tā paraksts un piegādes datums, kad krava ir nodota;
- kravas pārņemšanas vieta un datums un paredzētā piegādes vieta;
- vispārīgs kravas īpašību un iepakojuma metodes apraksts un bīstamo kravu gadījumā – to vispārēji atzīts apraksts, kā arī iepakojuma vienību skaits un to īpašais marķējums un numuri;
- kravas bruto svars vai citādi izteikts kravas daudzums;
- mehāniskā transportlīdzekļa un piekabes reģistrācijas numurs.

4. Lai pierādītu, ka tiek ievēroti šajā pantā izvirzītie noteikumi, netiek prasīti nekādi papildu dokumenti.

5. Katram pāravadātājam, kas reģistrācijas dalībvalstī ir tiesīgs saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem veikt 1. panta 5. punkta a), b) un c) apakšpunktā noteiktos kravu komercpārvadājumus ar autotransportu, ir atļauts saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem nosacījumiem vajadzības gadījumā veikt tā paša veida kabotāžas pārvadājumu operācijas vai kabotāžas pārvadājumu operācijas ar tās pašas kategorijas transportlīdzekļiem.

6. Atļauja veikt kabotāžas pārvadājumu atbilstīgi pārvadājumu veidiem, kas minēti 1. panta 5. punkta d) un e) apakšpunktā, ir neierobežota.

9. pants

Kabotāžas pārvadājumiem piemērojamie noteikumi

1. Kabotāžas pārvadājumu izpildē, izņemot gadījumu, ja Kopienas tiesību aktos paredzēts citādi, ievēro normatīvus un administratīvus aktus, kas uzņēmējā dalībvalstī ir spēkā attiecībā uz:

- a) nosacījumiem, kam pakļauts pārvadājuma līgums;
- b) autotransporta līdzekļu masu un gabarītiem;
- c) prasībām attiecībā uz dažu preču veidu, jo īpaši bīstamo kravu, ātrbojīgu pārtikas preču un dzīvnieku pārvadāšanu;
- d) braukšanas laika un atpūtas periodi;
- e) pievienotās vērtības nodoklis (PVN) transporta pakalpojumiem.

Pirmās daļas b) punktā minētā masa un gabarīti atkarībā no apstākļiem var pārsniegt attiecīgus rādītājus, ko piemēro reģistrācijas dalībvalstī, bet tie nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt uzņēmējas dalībvalsts iekšzemes satiksmē noteiktos ierobežojumus vai tehniskās specifikācijas, kas norādītas Padomes Direktīvas 96/53/EK (1996. gada 25. jūlijs), ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamos gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos ⁽¹⁾, 6. panta 1. punktā minētajos pierādījumos.

2. Normatīvo un administratīvo aktu prasības, kas minētas 1. punktā, piemēro ārvalstu pārvadātājiem ar tādiem pašiem noteikumiem, kādus piemēro pārvadātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību uzņēmējā dalībvalstī, lai novērstu jebkādu diskrimināciju attiecībā uz valstspiederību vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu.

10. pants

Aizsardzības procedūra

1. Ja kabotāžas pārvadājumu dēļ konkrētā ģeogrāfiskā apgabalā rodas vai pastiprinās nopietni valsts transporta tirgus traucējumi, jebkura dalībvalsts var iesniegt šo jautājumu izskatīšanai Komisijai, lai tā pieņemtu aizsardzības pasākumus, un attiecīgā dalībvalsts nodrošina Komisiju ar vajadzīgo informāciju un dara tai zināmus pasākumus, kurus paredzēts veikt attiecībā uz pārvadātājiem, kas ir rezidenti.

2. Piemērojot 1. punktu:

“nopietni valsts transporta tirgus traucējumi konkrētā ģeogrāfiskā apgabalā” ir tādu problēmu esamība tirgū, kuras raksturīgas tieši šim tirgum un kuru dēļ pastāv ievērojams un, iespējams, ilgstošs piedāvājuma pārsvars pār pieprasījumu, kas apdraud finansiālo stabilitāti un izdzīvošanu ievērojamam skaitam autopārvadātāju,

⁽¹⁾ OV L 235, 17.9.1996., 59. lpp.

“ģeogrāfisks apgabals” ir apgabals, kas aizņem visu kādas dalībvalsts teritoriju vai tās daļu vai arī citu dalībvalstu visu teritoriju vai tās daļu.

3. Komisija izskata situāciju, jo īpaši pamatojoties uz attiecīgiem datiem, un pēc apspriešanās ar 15. panta 1. punktā minēto komiteju viena mēneša laikā pēc dalībvalsts pieprasījuma saņemšanas lemj, vai ir vajadzīgi aizsardzības pasākumi, un pieņem tos, ja tie ir vajadzīgi.

Šādi pasākumi var ietvert attiecīgā apgabala pagaidu izslēgšanu no šīs regulas darbības jomas.

Pasākumi, ko pieņem saskaņā ar šo pantu, paliek spēkā laikposmu, kas nepārsniedz sešus mēnešus, un šo laikposmu var vienu reizi pagarināt uz tādu pašu derīguma termiņu.

Komisija nekavējoties dara zināmu dalībvalstīm un Padomei katru lēmumu, ko tā pieņem saskaņā ar šo punktu.

4. Ja Komisija nolemj pieņemt aizsardzības pasākumus attiecībā uz vienu vai vairākām dalībvalstīm, šo dalībvalstu kompetentajām iestādēm uzliek pienākumu veikt līdzvērtīgus pasākumus attiecībā uz pārvadātājiem, kas ir rezidenti, un tās šos pasākumus dara zināmus Komisijai. Šos pasākumus piemēro vēlākais no tās pašas dienas, kad sāk piemērot aizsardzības pasākumus, ko pieņēmusi Komisija.

5. Jebkura dalībvalsts var iesniegt saskaņā ar 3. punktu pieņemto Komisijas lēmumu Padomes izskatīšanai 30 dienu laikā pēc tā izziņošanas. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt atšķirīgu lēmumu 30 dienu laikā pēc dienas, kad tas iesniegts, vai, ja pie tās ir vērsušās vairākas dalībvalstis, pēc dienas, kad pie tās vērsusies pirmā dalībvalsts.

Padomes lēmumam piemēro derīguma termiņu, kas noteikts 3. punkta trešajā daļā. Attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm uzliek pienākumu veikt līdzvērtīgus pasākumus attiecībā uz pārvadātājiem, kas ir rezidenti, un tās šos pasākumus dara zināmus Komisijai. Ja Padome nepieņem lēmumu šā punkta pirmajā daļā noteiktajā laikā, Komisijas lēmums ir galīgs.

6. Ja Komisija uzskata, ka 3. punktā minētie pasākumi ir jāpagarina, tā iesniedz priekšlikumu Padomē, kura pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

IV NODAĻA

SAVSTARPĒJA PALĪDZĪBA UN SANKCIJAS

11. pants

Savstarpēja palīdzība

Dalībvalstis palīdz cita citai, lai nodrošinātu šīs regulas piemērošanu un uzraudzību. Tās apmainās ar informāciju, izmantojot valstu kontaktpunktus, kas izveidoti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1071/2009 18. pantu.

12. pants

Sankcijas par pārkāpumiem, kuras uzliek reģistrācijas dalībvalsts

1. Kopienas autopārvadājumu tiesību aktu nopietnu pārkāpumu gadījumā, kas veikti vai konstatēti jebkurā dalībvalstī, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārkāpumu izdarījušais pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, izsaka brīdinājumu, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, un attiecīgi rīkojas, izskatot lietu, kas var, *inter alia*, būt par iemeslu šādu administratīvo sodu piemērošanai:

- a) dažu vai visu Kopienas atļaujas apliecināto kopiju pagaidu vai pastāvīga anulēšana;
- b) Kopienas atļaujas pagaidu vai pastāvīga anulēšana.

Šīs sankcijas var noteikt pēc tam, kad šajā lietā pieņemts galīgais lēmums, un ņemot vērā Kopienas atļaujas turētāja izdarītā pārkāpuma smagumu un starptautisko pārvadājumu veikšanai izsniegto Kopienas atļaujas kopiju kopējo skaitu.

2. Nopietna pārkāpuma gadījumā, kas saistīts ar transportlīdzekļa vadītāja atestātu jebkādu nepareizu izmantošanu, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārkāpumu izdarījušais pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, piemēro attiecīgas sankcijas, piemēram:

- a) pārtrauc transportlīdzekļa vadītāja atestātu izsniegšanu;
- b) anulē transportlīdzekļa vadītāja atestātus;
- c) nosaka papildu noteikumus transportlīdzekļa vadītāja atestātu izsniegšanai, lai novērstu to nepareizu izmantošanu;
- d) pagaidu kārtā vai pastāvīgi aptur dažu vai visu apstiprināto Kopienas atļaujas apliecināto kopiju derīgumu;
- e) pagaidu kārtā vai pastāvīgi anulē Kopienas atļauju.

Šīs sankcijas var noteikt pēc tam, kad šajā lietā pieņemts galīgais lēmums, un tajās ņem vērā Kopienas atļaujas turētāja izdarītā pārkāpuma smagumu.

3. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā veic uzņēmējdarbību, pēc iespējas ātrāk un vēlākais sešas nedēļas pēc pēdējā lēmuma attiecīgajā lietā informē tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā ir izdarīti pārkāpumi, par to, vai ir piemērotas sankcijas un tieši kādas sankcijas ir piemērotas saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu.

Ja šādas sankcijas nav piemērotas, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā veic uzņēmējdarbību, norāda iemeslus.

4. Kompetentās iestādes garantē, ka sankcijas, ko tās piemēro attiecīgajam pārvadātājam, ir samērīgas ar pārkāpumu vai pārkāpumiem, kas bija šo sankciju piemērošanas cēlonis, ņemot vērā visas sankcijas par tādu pašu pārkāpumu, kas uzlikta dalībvalstī, kurā pārkāpums bija konstatēts.

5. Dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, var arī saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem attiecīgo pārvadātāju saukt pie atbildības kompetentā valsts tiesā vai šķīrējtiesā. Tās paziņo uzņēmējas dalībvalsts kompetentai iestādei par jebkādiem lēmumiem, kas pieņemti šajā nolūkā.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka pārvadātājiem ir tiesības pārsūdzēt jebkuru administratīvu sodu, kas tiem uzlikts atbilstīgi šim pantam.

13. pants

Sankcijas par pārkāpumiem, kuras piemēro uzņēmēja dalībvalsts

1. Ja kādas dalībvalsts kompetentās iestādes konstatējušas tās teritorijā šīs regulas vai Kopienas autopārvadājumu tiesību aktu nopietnu pārkāpumu, ko izdarījis ārvalsts pārvadātājs, dalībvalsts, kuras teritorijā pārkāpums ir konstatēts, pēc iespējas drīzāk un vēlākais sešu nedēļu laikā pēc tam, kad pieņemts galīgais lēmums šajā jautājumā, nodod tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, šādu informāciju:

- a) pārkāpuma apraksts, datums un laiks, kad tas izdarīts;
- b) pārkāpuma kategorija, veids un smagums; un
- c) piemērotās sankcijas un izpildītās sankcijas.

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var pieprasīt, lai tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, saskaņā ar 12. pantu piemēro administratīvos sodus.

2. Neskarot dažāda veida krimināltiesisko vajāšanu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ir tiesīgas piemērot sankcijas ārvalstu pārvadātājam, kas to teritorijā kabotāžas pārvadājumu veikšanas laikā ir pārkāpis šo regulu vai konkrēto valstu vai Kopienas tiesību aktus, kas attiecas uz autopārvadājumiem. Šīs sankcijas piemēro, ievērojot nediskriminēšanas principu. Šīs sankcijas *inter alia* var ietvert brīdinājumu vai – nopietna pārkāpuma gadījumā – pagaidu aizliegumu veikt kabotāžas pārvadājumus tās uzņēmējas dalībvalsts teritorijā, kurā šie pārkāpumi izdarīti.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka pārvadātāji var pārsūdzēt jebkuru administratīvu sodu, kas tiem uzlikts atbilstīgi šim pantam.

14. pants

Ierakstīšana valsts elektroniskajā reģistrā

Dalībvalstis nodrošina, ka informācija par Kopienas autopārvadājumu tiesību aktu nopietniem pārkāpumiem, ko izdarījuši kravas pārvadātāji, kuri veic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, un kā rezultātā jebkura dalībvalsts ir piemērojusi sankcijas, kā arī informācija par jebkuru Kopienas atļauju vai tās apliecinātās kopijas pagaidu vai pastāvīgu anulēšanu tiek ievadīta attiecīgās valsts autopārvadātāju uzņēmumu elektroniskajā reģistrā. Ieraksti reģistrā, kas attiecas uz Kopienas atļaujas pagaidu vai pastāvīgu anulēšanu, jā saglabā datu bāzē divus gadus, skaitot no brīža, kad beidzies pagaidu anulēšanas termiņš, pagaidu anulēšanas gadījumā vai no anulēšanas dienas – pastāvīgas anulēšanas gadījumā.

V NODAĻA

ĪSTENOŠANA

15. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 3821/85 18. panta 1. punktu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

16. pants

Sankcijas

Dalībvalstis izstrādā noteikumus par sankcijām, ko piemēro šīs regulas noteikumu pārkāpumu gadījumā, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās tiek īstenotas. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis par attiecīgajiem noteikumiem paziņo Komisijai līdz 2011. gada 4. decembrim un nekavējoties paziņo par visām turpmākajām izmaiņām.

Dalībvalstis nodrošina, ka visus šos pasākumus piemēro bez diskriminācijas – neatkarīgi no pārvadātāja valstspiederības vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2009. gada 21. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

17. pants

Ziņošana

1. Reizi divos gados dalībvalstis informē Komisiju par to pārvadātāju skaitu, kam iepriekšējā gada 31. decembrī ir bijušas Kopienas atļaujas, un sniedz ziņas par apliecināto kopiju kopskaitu, kurš atbilst šajā dienā apgrozībā esošajam transportlīdzekļu skaitam.

2. Dalībvalstis arī informē Komisiju par iepriekšējā kalendārā gadā izsniegto transportlīdzekļa vadītāja atestātu skaitu, kā arī par to transportlīdzekļa vadītāja atestātu skaitu, kuri bija apgrozībā tā paša gada 31. decembrī.

3. Komisija līdz 2013. gada beigām izstrādā ziņojumu par situāciju Kopienas autopārvadājumu tirgū. Ziņojumā iekļauj tirgus situācijas analīzi, ietverot kontroles mehānismu efektivitātes novērtējumu un darba apstākļu attīstību profesijā, kā arī novērtējumu par to, vai noteikumu saskaņošana, *inter alia*, īstenošanas, ceļa nodevu, kā arī sociālo un drošības tiesību aktu jomā, ir progresējusi tiktāl, lai varētu paredzēt iekšzemes autopārvadājumu tirgus, tostarp kobotāžas, turpmāku atvēršanu.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

18. pants

Atcelšana

Regulu (EEK) Nr. 881/92, Regulu (EEK) Nr. 3118/93 un Direktīvu 2006/94/EK ar šo atceļ.

Atsauces uz atceltajām regulām un atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu IV pielikumā.

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2011. gada 4. decembra, izņemot 8. un 9. pantu, kuri stājas spēkā no 2010. gada 14. maija.

Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs
C. MALMSTRÖM

*I PIELIKUMS***Kopienas atļaujas un transportlīdzekļa vadītāja atestāta aizsardzības elementi**

Kopienas atļaujā un transportlīdzekļa vadītāja atestātā ir jābūt vismaz diviem no šādiem aizsardzības elementiem:

- hologramma,
 - īpašas šķiedras papīrā, kas ir redzamas ultravioletajā gaismā,
 - vismaz viena mikrodrukas rinda (druka, kas ir redzama tikai ar palielināmo stiklu un ko nevar nokopēt ar fotokopētāju),
 - reljefi burti, simboli vai raksti,
 - divkārtša numerācija: Kopienas atļaujas, tās apliecinātas kopijas vai transportlīdzekļa vadītāja atestāta sērijas numurs, kā arī, katrā gadījumā, izsniegšanas numurs,
 - aizsargfons ar smalku gijošētu rakstu un īrispiespiedumu.
-

II PIELIKUMS

Kopienas atļaujas paraugs

EIROPAS KOPIENA

(a)

(Krāsa – pantonis gaiši zils, DIN A4 formāta celulozes papīrs, masa – 100 g/m² vai vairāk)

(Kopienas atļaujas pirmā lappuse)

(Teksts Kopienas atļaujas izsniedzējas dalībvalsts oficiālajā (-ās) valodā(-ās) vai vienā no oficiālajām valodām)

Kopienas atļaujas izsniedzējas dalībvalsts atšķirības zīme ⁽¹⁾

Kompetentās iestādes vai struktūras nosaukums

KOPIENAS ATĻAUJA Nr.

(vai)

APLIECINĀTA KOPIJA Nr.

starptautiskiem kravu komercpārvadājumiem ar autotransportu

Šīs Kopienas atļaujas turētājam ⁽²⁾

.....

ir atļauts veikt starptautiskus kravu komercpārvadājumus ar autotransportu jebkurā maršrutā, komercpārvadājumu braucienos vai braucieni daļās Kopienā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes ... Regulu (EK) Nr. 1072/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum +, ievērojot šīs Kopienas atļaujas vispārīgos noteikumus.

Īpašas piezīmes:	
.....	
Šī Kopienas atļauja ir derīga no	līdz
Izsniegta (vieta),	(datums)
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Dalībvalstu atšķirības zīmes: (B) Beļģija, (BG) Bulgārija, (CZ) Čehija, (DK) Dānija, (D) Vācija, (EST) Igaunija, (IRL) Īrija, (GR) Grieķija, (E) Spānija, (F) Francija, (I) Itālija, (CY) Kipra, (LV) Latvija, (LT) Lietuva, (L) Luksemburga, (H) Ungārija, (MT) Malta, (NL) Nīderlande, (A) Austrija, (PL) Polija, (P) Portugāle, (RO) Rumānija, (SLO) Slovēnija, (SK) Slovākija, (FIN) Somija, (S) Zviedrija, (UK) Apvienotā Karaliste.

⁽²⁾ Pārvadātāja vārds un uzvārds vai uzņēmuma nosaukums un pilna adrese.

⁽³⁾ Kompetentās iestādes vai struktūras paraksts un zīmogs.

(b)

(Kopienas atļaujas otrā lappuse)

(Teksts Kopienas atļaujas izsniedzējas dalībvalsts oficiālajā (-ās) valodā(-ās) vai vienā no oficiālajām valodām)

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

Šī Kopienas atļauja izsniegta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1072/2009.

Tā turētājam dod tiesības nodarboties ar starptautiskiem kravu komercpārvadājumiem ar autotransportu jebkurā maršrutā, veicot braucienus vai braucienu daļas Kopienas teritorijā atbilstīgi kādam no šiem nosacījumiem:

- ja pārvadājuma sākuma vieta un galamērķa vieta atrodas divās dažādās dalībvalstīs, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm,
- ja pārvadājums tiek veikts no dalībvalsts uz trešo valsti vai otrādi, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm,
- ja pārvadājums tiek veikts starp trešām valstīm, braucot tranzītā cauri vienas vai vairāku dalībvalstu teritorijai,

kā arī veikt ar šādiem pārvadājumiem saistītus tukšbraucienus.

Veicot pārvadājumus no dalībvalsts uz trešo valsti vai otrādi, šī Kopienas atļauja ir derīga brauciena daļai Kopienas teritorijā. Tā ir derīga tās dalībvalsts teritorijā, kurā krava tiek iekrauta vai izkrauta, tikai pēc tam, kad starp Kopienas un šo trešo valsti ir noslēgts attiecīgs nolīgums saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1072/2009.

Kopienas atļauju var izmantot tikai tās turētājs, un tā nav nododama trešām personām.

Izsniedzējas dalībvalsts kompetentā iestāde to var anulēt, sevišķi gadījumos, ja tās turētājs:

- nav ievērojis visus Kopienas atļaujas izmantošanas noteikumus,
- sniedzis nepatiesu informāciju par datiem, kas nepieciešami Kopienas atļaujas izdošanai vai pagarināšanai.

Kopienas atļaujas oriģināls jāglabā pārvadātāja uzņēmumā.

Apliecinātai Kopienas atļaujas kopijai jāatrodas transportlīdzeklī ⁽¹⁾. Izmantojot sakabinātus transportlīdzekļus, Kopienas atļaujai jābūt mehāniskajā transportlīdzeklī. Sakabinātiem transportlīdzekļiem tā derīga arī tad, ja piekabe vai puspiekabe nav reģistrēta vai tiesības izmantot to autopārvadājumiem nav reģistrētas uz Kopienas atļaujas turētāja vārda, kā arī tad, ja piekabe ir reģistrēta vai ja tās atļauts izmantot autopārvadājumiem citā dalībvalstī.

Kopienas atļauja jāuzrāda pārbaudei pēc attiecīgi pilnvarota kontroles darbinieka pieprasījuma.

Atrodoties kādā dalībvalstī, Kopienas atļaujas turētājam jāievēro tajā spēkā esošie normatīvie un administratīvie akti, īpaši attiecībā uz pārvadājumiem un satiksmi.

⁽¹⁾ "Transportlīdzeklis" ir dalībvalstī reģistrēts mehāniskais transportlīdzeklis vai sakabinātu transportlīdzekļu apvienojums, no kuriem vismaz sakabē esošais mehāniskais transportlīdzeklis ir reģistrēts dalībvalstī, un to izmanto tikai kravu pārvadājumiem.

III PIELIKUMS

Transportlīdzekļa vadītāja atestāta paraugs

EIROPAS KOPIENA

(a)

(Krāsa – pantonis sārts, DIN A4 formāta celulozes papīrs, masa – 100 g/m² vai vairāk)

(Atestāta pirmā lappuse)

(Teksts atestāta izsniedzējas dalībvalsts oficiālajā (-ās) valodā(-ās) vai vienā no oficiālajām valodām)

Atestāta izsniedzējas dalībvalsts atšķirības zīme ⁽¹⁾	Kompetentās iestādes vai struktūras nosaukums
--	---

TRANSPORTLĪDZEKĻA VADĪTĀJA ATESTĀTS Nr. ...

kravu komercpārvadājumiem ar autotransportu saskaņā ar Kopienas atļauju

(Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr 1072/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum)

Šis atestāts apliecina, ka, pamatojoties uz dokumentiem, kurus iesniedzis:

.....⁽²⁾

transportlīdzekļa vadītājs:

Uzvārds un vārds	
Dzimšanas datums un vieta	Valstspiederība
Personas apliecības veids un numurs	
Izsniegšanas datums	Izsniegšanas vieta
transportlīdzekļa vadītāja apliecības numurs	
Izsniegšanas datums	Izsniegšanas vieta
Sociālā nodrošinājuma numurs	

tiek nodarbināts saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem un attiecīgā gadījumā kopīgumiem saskaņā ar šīs dalībvalsts noteikumiem par to transportlīdzekļa vadītāju nodarbināšanas kārtību un arodmācību noteikumiem, kuri veic autopārvadājumus šajā valstī:

.....⁽³⁾

Īpašas piezīmes:

Šis atestāts ir derīgs no	līdz
Izsniegts (vieta)	(datums)
..... ⁽⁴⁾	

⁽¹⁾ Dalībvalstu atšķirības zīmes: (B) Beļģija, (BG) Bulgārija, (CZ) Čehija, (DK) Dānija, (D) Vācija, (EST) Igaunija, (IRL) Īrija, (GR) Grieķija, (E) Spānija, (F) Francija, (I) Itālija, (CY) Kipra, (LV) Latvija, (LT) Lietuva, (L) Luksemburga, (H) Ungārija, (MT) Malta, (NL) Nīderlande, (A) Austrija, (PL) Polija, (P) Portugāle, (RO) Rumānija, (SLO) Slovēnija, (SK) Slovākija, (FIN) Somija, (S) Zviedrija, (UK) Apvienotā Karaliste.

⁽²⁾ Pārvadātāja vārds un uzvārds vai uzņēmuma nosaukums un pilna adrese.

⁽³⁾ Dalībvalsts, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību.

⁽⁴⁾ Izsniegušās kompetentās iestādes vai struktūras paraksts un zīmogs.

(b)

(Atestāta otrā lappuse)

(Teksts atestāta izsniedzējas dalībvalsts oficiālajā (-ās) valodā(-ās) vai vienā no oficiālajām valodām)

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

Šis atestāts izsniegts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1072/2009.

Tas apliecina, ka tajā minētais transportlīdzekļa vadītājs ir nodarbināts saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem un attiecīgā gadījumā koplīgumiem saskaņā ar šīs dalībvalsts noteikumiem par to transportlīdzekļa vadītāju nodarbināšanas kārtību un arodmācību noteikumiem, kuri veic autopārvadājumus šajā valstī.

Transportlīdzekļa vadītāja atestāts pieder pārvadātājam, kurš to nodod tajā minētā transportlīdzekļa vadītāja rīcībā, kad šis transportlīdzekļa vadītājs, veicot pārvadājumu, vada transportlīdzekli ⁽¹⁾ ar šim pārvadātājam izsniegtu Kopienas atļauju. Transportlīdzekļa vadītāja atestāts nav nododams citai personai. Transportlīdzekļa vadītāja atestāts ir derīgs, kamēr ir izpildīti tā saņemšanas nosacījumi, un pārvadātājam tas nekavējoties jāatdod izsniedzējai iestādei, ja šie nosacījumi vairs netiek pildīti.

Izsniedzējas dalībvalsts kompetentā iestāde to var anulēt, sevišķi gadījumos, ja turētājs:

- nav ievērojis visus atestāta izmantošanas noteikumus,
- sniedzis nepatiesu informāciju par datiem, kas nepieciešami atestāta izsniegšanai vai pagarināšanai.

Apstiprinātu atestāta kopiju glabā transporta uzņēmums.

Atestāta oriģinālu glabā transportlīdzeklī, un transportlīdzekļa vadītājam tas jāuzrāda pēc pilnvarota kontroles darbinieka pieprasījuma.

⁽¹⁾ "Transportlīdzeklis" ir dalībvalstī reģistrēts mehānisks transportlīdzeklis vai sakabinātu transportlīdzekļu apvienojums, no kuriem vismaz sakabē esošais mehāniskais transportlīdzeklis ir reģistrēts dalībvalstī, un to izmanto tikai kravu pārvadājumiem.

IV PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EEK) Nr. 881/92	Regula (EEK) Nr. 3118/93	Direktīva 2006/94/EK	Šī regula
1. panta 1. punkts			1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkts			1. panta 2. punkts
1. panta 3. punkts			1. panta 3. punkts
II pielikums		1. panta 1. punkts, 1. panta 2. punkts, I pielikums; 2. pants,	1. panta 5. punkts
		2. pants	1. panta 6. punkts
2. pants			2. pants
3. panta 1. punkts			3. pants
3. panta 2. punkts			4. panta 1. punkts
3. panta 3. punkts			5. panta 1. punkts
4. pants			
5. panta 1. punkts			4. panta 2. punkts
5. panta 2. punkts			4. panta 3. punkts
5. panta 3. punkts			4. panta 4. punkts
			4. panta 5. punkts
5. panta 4. punkts, I pielikums			4. panta 6. punkts
5. panta 5. punkts			4. panta 2. punkts
6. panta 1. punkts			5. panta 2. punkts
6. panta 2. punkts			5. panta 2. punkts
6. panta 3. punkts			5. panta 3. punkts
6. panta 4. punkts			5. panta 6. punkts
6. panta 5. punkts			5. panta 7. punkts
7. pants			6. pants
8. panta 1. punkts			7. panta 1. punkts
8. panta 2. punkts			7. panta 2. punkts
8. panta 3. punkts			12. panta 1. punkts
8. panta 4. punkts			12. panta 2. punkts
9. panta 1. un 2. punkts			12. panta 6. punkts
	1. panta 1. punkts		8. panta 1. punkts
	1. panta 2. punkts		8. panta 5. punkts
	1. panta 3. un 4. punkts		8. panta 6. punkts
	2. pants		
	3. pants		
	4. pants		
	5. pants		
	6. panta 1. punkts		9. panta 1. punkts
	6. panta 2. punkts		
	6. panta 3. punkts		9. panta 2. punkts
	6. panta 4. punkts		
	7. pants		10. pants

Regula (EEK) Nr. 881/92	Regula (EEK) Nr. 3118/93	Direktīva 2006/94/EK	Šī regula
10. pants			17. panta 1. punkts
11. panta 1. punkts	8. panta 1. punkts		11. pants
11. panta 2. punkts			13. panta 1. punkts
11. panta 3. punkts			12. panta 4. punkts
11.a pants			
	8. panta 2. un 3. punkts		13. panta 2. punkts
	8. panta 4. punkta pirmā un trešā daļa		
	8. panta 4. punkta otrā daļa		12. panta 4. punkts
	8. panta 4. punkta ceturrtā un piektā daļa		12. panta 5. punkts
	9. pants		13. panta 3. punkts
12. pants			18. pants
13. pants			
14. pants	10. pants		
	11. pants		
15. pants	12. pants	4. pants	19. pants
		3. pants	
		5. pants	
		II, III pielikums	
I pielikums			II pielikums
III pielikums			III pielikums
	I pielikums		
	II pielikums		
	III pielikums		
	IV pielikums		

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1073/2009

(2009. gada 21. oktobris)

par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 561/2006

(pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 71. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Vairākas būtiskas izmaiņas jāizdara Padomes Regulā (EEK) Nr. 684/92 (1992. gada 16. marts) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem ⁽³⁾ un Padomes Regulā (EK) Nr. 12/98 (1997. gada 11. decembris) par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem ārvalstu pārvadātāji var veikt pasažieru iekšzemes autopārvadājumus dalībvalstī ⁽⁴⁾. Skaidrības un vienkāršošanas interesēs šīs regulas būtu jāpārstrādā un jāapvieno vienā regulā.

(2) Kopējās transporta politikas izveide, *inter alia*, ir saistīta ar kopējo noteikumu pieņemšanu, ko piemēro starptautiskiem pasažieru autopārvadājumiem, kā arī paredzot noteikumus, saskaņā ar kuriem ārvalstu pārvadātāji drīkst veikt iekšzemes autopārvadājumus dalībvalsts teritorijā.

⁽¹⁾ OV C 10, 15.1.2008., 44. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 5. jūnija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts), Padomes 2009. gada 9. janvāra Kopējā nostāja (OV C 62 E, 17.3.2009., 25. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta), un Padomes 2009. gada 24. septembra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 74, 20.3.1992., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 4, 8.1.1998., 10. lpp.

(3) Lai nodrošinātu saskaņotu sistēmu attiecībā uz Kopienā īstenotiem starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusu, šī regula būtu jāpiemēro visiem starptautiskajiem pārvadājumiem Kopienas teritorijā. Uz pārvadājumu no dalībvalstīm uz trešām valstīm joprojām lielā mērā attiecas divpusēji nolīgumi starp dalībvalstīm un minētajām trešām valstīm. Tādēļ šī regula tās dalībvalsts teritorijā esošai brauciena daļai, kur notiek pasažieru iekāpšana vai izkāpšana, nebūtu jāpiemēro, kamēr starp Kopieni un attiecīgajām trešām valstīm nav noslēgti nepieciešamie nolīgumi. Tomēr tā būtu jāpiemēro tranzītā šķērsotas dalībvalsts teritorijā.

(4) Pakalpojumu sniegšanas brīvība ir kopējās transporta politikas pamatprincips, kas prasa, lai pārvadātājiem no visām dalībvalstīm būtu nodrošināta piekļūšana starptautiskā transporta tirgum bez diskriminācijas – neatkarīgi no valstspiederības vai uzņēmējdarbības vietas.

(5) Starptautiskos pasažieru pārvadājumus ar autobusu būtu jāvar veikt tikai ar Kopienas atļaujām. Pārvadātājiem būtu jāievēro prasība, ka visos transportlīdzekļos jāatrodas apliecinātai Kopienas atļaujas kopijai, lai vienkāršotu efektīvas pārbaudes, ko veic tiesībaizsardzības iestādes, jo īpaši tādas, kas atrodas ārpus dalībvalsts, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību. Būtu jāizveido nosacījumi attiecībā uz Kopienas atļaujas izsniegšanu un anulēšanu, to derīguma termiņu, kā arī sīki izstrādāti to izmantošanas noteikumi. Jāizveido arī sīki izstrādāti norādījumi par Kopienas atļaujas un tās kopiju izkārtojumu un citiem parametriem.

(6) Pārbaudes uz ceļa jāveic tā, lai nepieļautu tiešu vai netiešu diskrimināciju, pamatojoties uz autopārvadātāja valstspiederību vai valsti, kurā dibināts autopārvadātāja uzņēmums, vai transportlīdzekļa reģistrācijas valsti.

(7) Lai apmierinātu tirgus pieprasījumu, būtu jāparedz elastīgs režīms, kas pakļauts zināmiem nosacījumiem un attiecas uz speciāliem regulāriem pārvadājumiem un dažiem neregulāriem pārvadājumiem.

(8) Saglabājot spēkā atļauju izsniegšanas režīmu regulāriem pārvadājumiem, dažos noteikumos būtu jāizdara grozījumi, īpaši attiecībā uz atļauju izsniegšanas procedūrām.

- (9) Turpmāk pēc atļaujas piešķiršanas procedūras būtu jāpiešķir atļauja veikt regulārus pārvadājumus, izņemot gadījumus, kad ir skaidri noteikti uz atļaujas prasītāju attiecināmi atteikuma iemesli. Ar konkrēto tirgu saistītiem atteikuma iemesliem vajadzētu būt vai nu tam, ka pārvadājums, kuram pieprasīta atļauja, attiecīgos tiešās satiksmes iecirkņos varētu būtiski ietekmēt tāda līdzvērtīga pārvadājuma dzīvotspēju, ko veic saskaņā ar vienu vai vairāk pakalpojumu valsts līgumiem, vai tam, ka pakalpojuma pamatmērķis nav pārvadāt pasažierus starp pieturām, kas atrodas dažādās dalībvalstīs.
- (10) Ārvalstu pārvadātājiem būtu jāļauj veikt pasažieru iekšzemes autopārvadājumus, bet būtu jāņem vērā katra pakalpojuma veida īpatnības. Veicot tādus kabotāžas pārvadājumus, tiem būtu jāpiemēro tādi Kopienas tiesību akti kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar auto-transportu ⁽¹⁾, un uzņēmējā dalībvalstī noteiktajās jomās spēkā esoši tiesību akti.
- (11) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju nosūtīšanu saistībā ar pakalpojumu sniegšanu ⁽²⁾ piemēro transporta uzņēmumiem, kas veic kabotāžas pārvadājumus.
- (12) Attiecībā uz regulāriem pārvadājumiem vienīgi tiem regulāriem pārvadājumiem, kas ir daļa no regulāriem starptautiskiem pārvadājumiem, neņemot vērā pilsētas un piepilsētas reisu, vajadzētu būt pieejamiem ārvalstu pārvadātājiem, pakļaujoties noteiktiem nosacījumiem un it īpaši tiesību aktiem, kas ir spēkā uzņēmējā dalībvalstī.
- (13) Dalībvalstīm vajadzētu sniegt savstarpēju palīdzību nolūkā nodrošināt šīs regulas pareizu piemērošanu.
- (14) Administratīvās formalitātes būtu jāvienkāršo, ciktāl tas ir iespējams, neatceļot kontroles līdzekļus un sankcijas, kas nodrošina šīs regulas pareizu piemērošanu un efektīvu ieviešanu. Tādēļ būtu jāprecizē un jāpastiprina pašreizējie noteikumi par Kopienas atļaujas atcelšanu. Pašreizējie noteikumi būtu jāpielāgo, lai atļautu efektīvi sodīt arī par nopietniem vai atkārtoti izdarītiem nelieliem pārkāpumiem, kas veikti nevis uzņēmējdarbības, bet gan citā dalībvalstī. Sankcijām vajadzētu būt nediskriminējošām un proporcionālām pārkāpumu smagumam. Būtu jāparedz iespēja pārsūdzēt jebkuru piemēroto sankciju.
- (15) Dalībvalstīm būtu jāievada savas valsts autopārvadātāju uzņēmumu elektroniskajā reģistrā informācija par visiem uz pārvadātājiem attiecināmiem nopietniem pārkāpumiem, kā rezultātā ir piemērota sankcija.
- (16) Lai atvieglotu un stiprinātu informācijas apmaiņu starp valsts iestādēm, dalībvalstīm attiecīgās informācijas apmaiņa jāveic, izmantojot atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem ⁽³⁾, izveidotos valsts kontaktpunktus.
- (17) Šīs regulas īstenošanai nepieciešamie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽⁴⁾.
- (18) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro izveidot formātu konkrētiem dokumentiem, kas jāizmanto, lai piemērotu šo regulu, un pielāgot šīs regulas I un II pielikumu tehnikas attīstībai. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (19) Dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, īpaši attiecībā uz iedarbīgām, samērīgām un atturošām sankcijām.
- (20) Lai veicinātu tūrismu un videi draudzīgu transportlīdzekļu izmantošanu, Regula (EK) Nr. 561/2006 būtu jāgroza tā, lai transportlīdzekļa vadītāji, kuri veic individuālus neregulāros pasažieru pārvadājumus, gadījumā, ja viņi veic pārvadājumus, kas parasti nav saistīti ar nepārtrauktu un ilgstošu autovadīšanu, varētu atlikt nedēļas atpūtas laiku līdz 12 secīgiem 24 stundu periodiem. Šāda atlikšana būtu pieļaujama vienīgi saskaņā ar sevišķi stingriem nosacījumiem, nemazinot ceļu satiksmes drošību un ņemot vērā transportlīdzekļa vadītāju darba apstākļus, *inter alia* noteikumu par nedēļas atpūtas laiku, kas jāizmanto tieši pirms un pēc pārvadājuma veikšanas. Komisijai būtu cieši jāuzrauga minētās atkāpes izmantošana. Ja faktiskā situācija, kas attaisno šādas atkāpes piemērošanu, būtiski mainās un atkāpes piemērošanas dēļ mazinās ceļu satiksmes drošība, Komisijai būtu jāveic piemēroti pasākumi.

⁽¹⁾ OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.

⁽³⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 51. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(21) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, nodrošināt saskaņotu sistēmu attiecībā uz Kopienā īstenotiem starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka mēroga un iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem Kopienas teritorijā, ko kā komercpārvadājumus vai pašpārvadājumus veic pārvadātāji, kuri veic uzņēmējdarbību dalībvalstī saskaņā ar tās tiesību aktiem, izmantojot šajā dalībvalstī reģistrētus transportlīdzekļus, kuri pēc konstrukcijas un aprīkojuma ir derīgi vairāk nekā deviņu personu, ietverot transportlīdzekļa vadītāju, pārvadāšanai un kuri ir domāti šim nolūkam, kā arī šādu transportlīdzekļu tukšbraucieniem sakarā ar šādiem pārvadājumiem.

Transportlīdzekļa maiņa vai pārvadājuma pārtraukšana, lai dotu iespēju veikt brauciena daļu, izmantojot citu transporta veidu, neietekmē šīs regulas piemērošanu.

2. Ja pārvadājums tiek veikts no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, šo regulu piemēro visu to dalībvalstu teritorijā esošai brauciena daļai, kuras šķērso tranzītā. Tās dalībvalsts teritorijā esošai brauciena daļai, kur notiek pasažieru iekāpšana vai izkāpšana, šo regulu nepiemēro tik ilgi, kamēr starp Kopieni un attiecīgo trešo valsti nav noslēgts vajadzīgais nolīgums.

3. Līdz 2. punktā minēto nolīgumu noslēgšanai šī regula neietekmē noteikumus, kas attiecas uz pārvadājumu no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, kas iekļauti divpusējos nolīgumos starp dalībvalstīm un šīm trešām valstīm.

4. Šo regulu piemēro pasažieru iekšzemes komercpārvadājumiem, ko pagaidu kārtā veic ārvalstu pārvadātājs, kā paredzēts V nodaļā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

- 1) "starptautisks pārvadājums" ir:
 - a) brauciens, ko transportlīdzeklis veic no izbraukšanas vietas līdz iebraukšanas vietai, kuras atrodas divās dažādās dalībvalstīs, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm;
 - b) transportlīdzekļa brauciens, kura izbraukšanas un iebraukšanas vieta ir tajā pašā dalībvalstī, taču brauciena laikā pasažierus uzņem transportlīdzeklī vai izsēdina no tā citā dalībvalstī vai trešā valstī;
 - c) brauciens tranzītā vai bez tā caur vienu vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm ar transportlīdzekli, kurš brauc no dalībvalsts uz trešo valsti vai otrādi; vai
 - d) brauciens ar transportlīdzekli starp trešām valstīm tranzītā caur vienu vai vairākām dalībvalstīm;
- 2) "regulāri pārvadājumi" ir tādi pārvadājumi, kas nodrošina pasažieru pārvadājumus noteiktos laika intervālos pa noteiktiem maršrutiem, pasažieriem iekāpjot un izkāpjot iepriekš noteiktās pieturvietās;
- 3) "speciāli regulāri pārvadājumi" ir regulāri pārvadājumi neatkarīgi no tā, kas ir to organizētājs, kuri nodrošina noteiktu pasažieru kategoriju pārvadājumus, nepārvadājot pārējos pasažierus;
- 4) "neregulāri pārvadājumi" ir pārvadājumi, kas neatbilst regulāru pārvadājumu definīcijai, speciālus regulārus pārvadājumus ietverot, un kuru galvenā pazīme ir tas, ka tajos pārvadā pasažieru grupas, kuras izveidotas pēc pasūtītāja vai paša pārvadātāja iniciatīvas;
- 5) "pašpārvadājumi" ir pārvadājumi, ko fiziska vai juridiska persona veic nekomerciālos un bezpeļņas nolūkos, kur:
 - attiecīgos pārvadājumus šī fiziskā vai juridiskā persona veic tikai kā palīgpakalpojumus un
 - izmantojamie transportlīdzekļi ir fiziskās vai juridiskās personas īpašums vai šī persona ir tos iegādājusies uz nomaksu, vai arī tie ir ilgtermiņa nomas līguma priekšmets un to vadītāji ir fiziskās vai juridiskās personas darbinieki vai pati fiziskā persona, vai personāls, kas nodarbināts attiecīgajā uzņēmumā vai kas atbilstīgi līgumsaistībām nodots attiecīgā uzņēmuma rīcībā;

- 6) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā pārvadātājs nodarbojas ar pārvadājumiem, bet kura nav tā dalībvalsts, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību;
- 7) "kabetāžas pārvadājumi" ir:
- pasažieru iekšzemes komercpārvadājumi, ko pārvadātājs pagaidu kārtā veic uzņēmējā dalībvalstī, vai
 - pasažieru uzņemšana un izlaišana vienā un tajā pašā dalībvalstī, veicot regulāru starptautisku pārvadājumu, saskaņā ar šīs regulas noteikumiem, ja vien tas nav minētā pārvadājuma galvenais mērķis;
- 8) "Kopienas autopārvadājumu tiesību aktu nopietns pārkāpums" ir pārkāpums, kas var izraisīt labas reputācijas zaudēšanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1071/2009 6. panta 1. un 2. punktu un/vai Kopienas atļaujas pagaidu vai pastāvīgu anulēšanu.

3. pants

Pakalpojumu sniegšanas brīvība

1. Jebkuram 1. pantā minētajam pārvadātājam, kas nodarbojas ar komercpārvadājumiem, atļauts saskaņā ar šo regulu nodrošināt regulāros pasažieru pārvadājumus, to skaitā speciālos regulāros pārvadājumus, vai neregulāros pārvadājumus ar autobusu bez diskriminācijas – neatkarīgi no valstspiederības vai uzņēmējdarbības vietas, ja:
- a) dalībvalstī, kurā viņš veic uzņēmējdarbību, viņam ir atļauts veikt regulāros pārvadājumus ar autobusu, to skaitā speciālos regulāros pārvadājumus, vai neregulāros pārvadājumus ar autobusu saskaņā ar šīs valsts tiesību aktos noteiktajiem tirgus pieejamības nosacījumiem;
- b) viņš atbilst nosacījumiem, kas pieņemti saskaņā ar Kopienas noteikumiem par pasažieru autopārvadātāja pielaišanu iekšzemes un starptautisko transporta operāciju veikšanai; un
- c) viņš atbilst tiesību aktu prasībām attiecībā uz standartiem, ko piemēro transportlīdzekļa vadītājiem un transportlīdzekļiem, kas noteikti jo īpaši Padomes Direktīvā 92/6/EEK (1992. gada 10. februāris) par ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu un izmantošanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos Kopienā ⁽¹⁾, Padomes Direktīvā 96/53/EK (1996. gada 25. jūlijs), ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamos gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos ⁽²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/59/EK (2003. gada 15. jūlijs) par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību ⁽³⁾.

⁽¹⁾ OV L 57, 2.3.1992., 27. lpp.

⁽²⁾ OV L 235, 17.9.1996., 59. lpp.

⁽³⁾ OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.

2. Jebkuram 1. pantā minētajam pārvadātājam, kas nodarbojas ar pašpārvadājumiem, saskaņā ar 5. panta 5. punktu atļauts sniegt transporta pakalpojumus bez diskriminācijas attiecībā uz valstspiederību vai uzņēmējdarbības vietu, ja:

- a) uzņēmējdarbības dalībvalstī viņam ir atļauts veikt pārvadājumus ar autobusiem saskaņā ar šīs valsts tiesību aktos noteiktajiem tirgus pieejamības nosacījumiem; un
- b) viņš atbilst tiesību aktu prasībām attiecībā uz standartiem, ko piemēro transportlīdzekļa vadītājiem un transportlīdzekļiem, kas noteikti jo īpaši Direktīvā 92/6/EEK, 96/53/EK un 2003/59/EK.

II NODAĻA

KOPIENAS ATĻAUJA UN TIRGUS PIEEJAMĪBA

4. pants

Kopienas atļauja

1. Starptautiskos pasažieru pārvadājumus ar autobusu veic saskaņā ar Kopienas atļauju, ko izsniedz tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību.

2. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, izsniedz Kopienas atļaujas oriģinālu, kas paliek pie pārvadātāja, un tādu tās apliecinātu kopiju skaitu, kas atbilst transportlīdzekļu skaitam, ko izmanto starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem un kas atrodas Kopienas atļaujas turētāja rīcībā vai nu kā viņa īpašums, vai citā veidā, jo īpaši saskaņā ar līgumu par pirkšanu uz nomaksu, nomas līgumu vai līzingu līgumu.

Kopienas atļaujas un tās apliecinātu kopiju formāts atbilst II pielikumā norādītajam paraugam. Tajās ir vismaz divi no I pielikumā uzskaitītajiem aizsardzības elementiem.

Komisija pielāgo I un II pielikumu tehnikas attīstībai. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Uz Kopienas atļaujas un tās apliecinātajām kopijām ir izsniedzējas iestādes zīmogs, kā arī paraksts un sērijas numurs. Kopienas atļaujas un tās apliecināto kopiju sērijas numuru kā daļu no pārvadātāja datu kopuma reģistrē valsts autopārvadātāju uzņēmumu elektroniskajā reģistrā, kā to paredz Regulas (EK) Nr. 1071/2009 16. pants.

3. Kopienas atļauju izsniedz uz pārvadātāja vārda, un to nedrīkst nodot trešām personām. Kopienas atļaujas apliecinātā kopija paliek katrā no pārvadātāja transportlīdzekļiem, un to uzrāda pārbaudei pēc jebkura pilnvarota kontroles darbinieka pieprasījuma.

4. Kopienas atļauju izsniedz uz laiku līdz 10 gadiem, un to var atjaunot.

Pirms šīs regulas piemērošanas dienas izsniegtās Kopienas atļaujas un to apliecinātās kopijas ir derīgas līdz to derīguma termiņa beigām.

5. Ja ir iesniegts Kopienas atļaujas pieteikums vai ja Kopienas atļauju atjauno saskaņā ar šā panta 4. punktu, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, pārbauda, vai pārvadātājs atbilst vai turpina atbilst 3. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

6. Ja pārvadātājs neatbilst 3. panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā viņš veic uzņēmējdarbību, ar pamatotu lēmumu noraida Kopienas atļaujas izsniegšanu vai atjaunošanu vai anulē Kopienas atļauju.

7. Dalībvalstis garantē Kopienas atļaujas pieteicēja vai turētāja tiesības iesniegt sūdzību pret tās dalībvalsts kompetento iestāžu lēmumu, kurā viņš veic uzņēmējdarbību, par šīs Kopienas atļaujas noraidīšanu vai anulēšanu.

8. Dalībvalstis var nolemt, ka Kopienas atļauja der arī iekšzemes pārvadājumu veikšanai.

5. pants

Tirgus pieejamība

1. Regulārie pārvadājumi ir pieejami visiem, izņemot, kad vajadzības gadījumā tas ir atkarīgs no obligātas rezervācijas.

Šiem pārvadājumiem vajadzīga atļauja saskaņā ar III nodaļu.

Lai veiktu regulārus pārvadājumus no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, ir vajadzīga atļauja, kas izsniegta saskaņā ar attiecīgu dalībvalsts un trešās valsts – vajadzības gadījumā arī tranzīta dalībvalsts – divpusēju nolīgumu, kamēr nav noslēgts vajadzīgais Kopienas un attiecīgās trešās valsts nolīgums.

Pārvadājuma regulāro raksturu neietekmē izmaiņas pārvadājuma veikšanas nosacījumos.

Uz paralēlu vai pagaidu pārvadājumu organizēšanu, kas apkalpo tos pašus pasažierus kā esošie regulārie pārvadājumi, neapstāšanos atsevišķās pieturvietās vai apturēšanu papildu pieturvietās esošo regulāro pārvadājumu maršrutos attiecas tie paši noteikumi, ko piemēro esošajiem regulārajiem pārvadājumiem.

2. Speciāli regulāri pārvadājumi ietver:

a) strādnieku pārvadājumus starp mājām un darbu;

b) skolēnu un studentu pārvadājumus uz mācību iestādi un atpakaļ.

Tas, ka speciālos pārvadājumus var dažādot saskaņā ar lietotāju vajadzībām, neietekmē to klasificēšanu kā regulāros pārvadājumus.

Saskaņā ar III nodaļu speciāliem regulāriem pārvadājumiem atļauja nav vajadzīga, ja tos veic saskaņā ar līgumu, kas noslēgts starp organizētāju un pārvadātāju.

3. Neregulāriem pārvadājumiem nav vajadzīga atļauja saskaņā ar III nodaļu.

Tomēr paralēlo vai pagaidu pārvadājumu organizēšanai, kas ir līdzīgi pastāvošiem regulāriem pārvadājumiem un apkalpo tos pašus pasažierus, jāsaņem atļauja saskaņā ar III nodaļu.

Neregulāri pārvadājumi nepārstāj būt neregulāri pārvadājumi tikai un vienīgi tādēļ, ka tos veic ar zināmiem intervāliem.

Neregulārus pārvadājumus var veikt pārvadātāju grupa, kas darbojas vienas un tās pašas līgumslēdzējas puses vārdā, un ceļotāji var ceļā kādas dalībvalsts teritorijā pārsēties cita tās pašas grupas pārvadātāja transportlīdzeklī.

Komisija nosaka procedūras par šādu pārvadātāju nosaukumu un pārsēšanās punktu paziņošanu attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Tāpat 2. punkta trešajā daļā un 3. punkta pirmajā daļā minētajiem transporta pakalpojumiem atļauja nav vajadzīga transportlīdzekļu tukšbraucieniem.

5. Pašpārvadājumi ir atbrīvoti no jebkāda veida atļaujām, bet tiem piemēro sertifikātu sistēmu.

Sertifikātus izsniedz tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā transportlīdzeklis reģistrēts, un tie ir derīgi visam braucienam, tranzītu ietverot.

Komisija nosaka sertifikātu formātu. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

III NODAĻA

REGULĀRI PĀRVADĀJUMI, KURIEM VAJADZĪGA ATĻAUJA

6. pants

Atļaujas raksturojums

1. Atļaujas izsniedz uz pārvadātāja vārda, un tās nevar nodot trešām personām. Tomēr pārvadātājs, kas ir saņēmis atļauju, var ar tās dalībvalsts kompetentās iestādes piekrišanu, kuras teritorijā atrodas izbraukšanas vieta (turpmāk "atļaujas izsniedzēja iestāde"), veikt transporta pakalpojumus ar apakšuzņēmēja starpniecību. Šādā gadījumā apakšuzņēmēja nosaukumu un tā lomu norāda atļaujā. Apakšuzņēmējam jāatbilst 3. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem. Piemērojot šo punktu, izbraukšanas vieta ir "viens no pārvadājuma galapunktiem".

Ja regulāro pārvadājumu veikšanai uzņēmumi apvienojas, atļauju izsniedz uz visu šo uzņēmumu nosaukumiem un norāda visu pārvadātāju nosaukumus. To saņem uzņēmums, kas vada operāciju veikšanu, un pārējiem uzņēmumiem izsniedz kopijas.

2. Atļaujas derīguma termiņš nepārsniedz piecus gadus. Šo termiņu var noteikt īsāku vai nu pēc pieteicēja prasības, vai pēc to dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpējas piekrišanas, kuru teritorijā notiek pasažieru iekāpšana vai izkāpšana.

3. Atļaujās uzrāda šādus datus:

- a) pārvadājuma veidu;
- b) brauciena maršrutu, konkrēti norādot izbraukšanas un iebraukšanas vietu;
- c) atļaujas derīguma termiņu;
- d) pieturvietas un kustības grafiku.

4. Komisija nosaka atļauju formātu. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

5. Atļaujas dod to turētājam(-iem) tiesības veikt regulāros pārvadājumus visu to dalībvalstu teritorijās, kur sniedzas šo pārvadājumu maršruti.

6. Regulāro pārvadājumu veicējs pagaidu un ārkārtas situācijās var izmantot papildu transportlīdzekļus. Šādus papildu transportlīdzekļus var izmantot tikai saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi noteikti 3. punktā minētajās atļaujās.

Šādā gadījumā pārvadātājs nodrošina, ka transportlīdzeklī atrodas šādi dokumenti:

- a) regulārā pārvadājuma atļaujas kopija;

b) līguma kopija, kas noslēgts starp regulārā pārvadājuma veicēju un uzņēmumu, kas piegādā papildu transportlīdzekļus, vai līdzvērtīgs dokuments;

c) pārvadātājam, kas pakalpojuma veikšanai nodrošina papildu transportlīdzekļus, izsniegtās Kopienas atļaujas apliecināta kopija.

7. pants

Atļaujas pieteikuma iesniegšana

1. Regulārā pārvadājuma atļaujas pieteikumus iesniedz atļaujas izsniedzējai iestādei.

2. Komisija nosaka pieteikumu formātu. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Personas, kas lūdz izsniegt atļauju, sniedz visu papildu informāciju, ko tās uzskata par lietderīgu vai ko pieprasa atļaujas izsniedzēja iestāde, īpaši braukšanas grafiku, kas dod iespēju kontrolēt atbilstību Kopienas tiesību aktiem par transportlīdzekļa vadītāja darbu un atpūtas režīmu, kā arī Kopienas atļaujas kopiju.

8. pants

Atļaujas izsniegšanas procedūra

1. Atļaujas izsniedz, saskaņojot ar visu to dalībvalstu iestādēm, kuru teritorijās notiek pasažieru iekāpšana vai izkāpšana. Atļaujas izsniedzēja iestāde nosūta šīm iestādēm, kā arī to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuru teritorijas tiek šķērsotas bez pasažieru iekāpšanas vai izkāpšanas, pieteikuma kopiju, tai pievienojot visu citu pie lietas piederošo dokumentu kopijas un savu novērtējumu.

2. To dalībvalstu kompetentās iestādes, kuru piekrišana ir lūgta, divu mēnešu laikā paziņo atļaujas izsniedzējai iestādei savu lēmumu attiecībā uz pieteikumu. Šo termiņu aprēķina, skaitot no dienas, kurā saņemts lūgums izteikt piekrišanu un kura norādīta saņemšanas apstiprinājuma kvītī. Ja to dalībvalstu kompetento iestāžu, kurām lūgta piekrišana, pieņemtais lēmums ir negatīvs, tajā ietver atbilstīgu iemeslu skaidrojumu. Ja atļaujas izsniedzēja iestāde divu mēnešu laikā nesaņem atbildi, uzskata, ka iestādes, ar kurām notikusi apspriešanās, ir devušas piekrišanu, un atļaujas izsniedzēja iestāde var piešķirt atļauju.

To dalībvalstu iestādes, kuru teritorijas tiek šķērsotas bez pasažieru iekāpšanas vai izkāpšanas, var paziņot atļaujas izsniedzējai iestādei savas piezīmes pirmajā daļā noteiktajā termiņā.

3. Atļaujas izsniedzēja iestāde pieņem lēmumu par pieteikumu četros mēnešos, skaitot no dienas, kad pārvadātājs iesniedzis šo pieteikumu.

4. Atļaujas nepiešķir, ja:
- iesniedzējs nav spējīgs sniegt pakalpojumu, kas ir pieteikuma priekšmets, izmantojot viņam tieši pieejamo aprīkojumu;
 - iesniedzējs ir pārkāpis savas valsts vai starptautiskos tiesību aktus par autotransportu, jo īpaši noteikumus un prasības attiecībā uz atļaujām veikt starptautiskus pasažieru autopārvadājumus, vai ir izdarījis Kopienas autopārvadājumu tiesību aktu nopietnu pārkāpumu, jo īpaši attiecībā uz noteikumiem, ko piemēro transportlīdzekļiem un transportlīdzekļu vadītāju darba un atpūtas režīmam;
 - attiecībā uz atļaujas atjaunošanas pieteikumu – nav ievēroti atļaujas nosacījumi;
 - dalībvalsts, pamatojoties uz detalizētas analīzes datiem, nolēm, ka attiecīgais pakalpojums varētu nopietni apdraudēt līdzīgu pakalpojumu, uz ko attiecas viens vai vairāki sabiedrisko pakalpojumu līgumi, kas atbilst Kopienas tiesību aktiem, izdzīvošanas iespējas attiecīgos tiesās satiksmes iecirkņos. Šādā gadījumā dalībvalsts, nepieļaujot diskrimināciju, izstrādā kritērijus, lai noteiktu, vai pakalpojums, attiecībā uz kuru iesniegts pieteikums, varētu nopietni apdraudēt minētā līdzīgu pakalpojuma izdzīvošanas iespējas, un pēc attiecīga lūguma nosūta tos Komisijai;
 - dalībvalsts, pamatojoties uz detalizētu analīzi, pieņem lēmumu, ka pakalpojuma galvenais mērķis ir pārvadāt pasažierus starp punktiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs.

Gadījumos, kad konstatē, ka kāds starptautisks autobusu pārvadājums ārkārtas apstākļu dēļ, kurus nevarēja paredzēt atļaujas piešķiršanas laikā, attiecīgos tiesās satiksmes iecirkņos nopietni apdraud tādu līdzīgu pakalpojumu sniegšanas dzīvotspēju, uz ko attiecas viens vai vairāki saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem noslēgti sabiedrisko pakalpojumu līgumi, dalībvalstis var ar Komisijas piekrišanu apturēt vai anulēt atļauju veikt starptautisko autobusu pārvadājumu, sešus mēnešus pirms tam brīdinot par to pārvadātāju.

Tas, ka pārvadātājs piedāvā zemākas cenas nekā tās, ko piedāvā citi autopārvadātāji, vai tas, ka attiecīgajā satiksmes līnijā jau darbojas citi autopārvadātāji, pats par sevi nav par pamatojumu pieteikuma noraidīšanai.

5. Atļaujas izsniedzēja iestāde, kā arī visu to dalībvalstu kompetentās iestādes, kas piedalās 1. punktā paredzētajā vienošanās procedūrā, var noraidīt pieteikumus, vienīgi pamatojot to ar iemesliem, kas paredzēti šajā regulā.

6. Pabeidzot 1. līdz 5. punktā noteikto procedūru, atļaujas izsniedzēja iestāde piešķir atļauju vai oficiāli noraida pieteikumu.

Lēmumos par pieteikuma noraidīšanu izklāsta iemeslus, kas ir tā pamatā. Dalībvalstis nodrošina, ka transporta uzņēmumiem tiek dota iespēja iesniegt protestu, ja to pieteikums ir noraidīts.

Atļaujas izsniedzēja iestāde visas 1. punktā minētās iestādes informē par tās lēmumu, nosūtot visu atļauju kopijas.

7. Ja 1. punktā minētā procedūra vienošanās panākšanai nedod atļaujas izsniedzējai iestādei iespēju lemt par pieteikumu, jaūtājumu var nodot izskatīšanai Komisijā vēlākais divu mēnešu laikā, skaitot no dienas, kad paziņots par vienas vai vairāku dalībvalstu, ar kurām saskaņā ar 1. punktu notikusi apspriešanās, pieņemto negatīvo lēmumu.

8. Pēc apspriešanās ar attiecīgām dalībvalstīm Komisija četru mēnešu laikā kopš paziņojuma saņemšanas no atļaujas izsniedzējas iestādes pieņem lēmumu, kas stājas spēkā pēc 30 dienām kopš tā izziņošanas šīm dalībvalstīm.

9. Komisijas lēmumu piemēro līdz laikam, ko paredz starp attiecīgām dalībvalstīm panāktā vienošanās.

9. pants

Atļaujas atjaunošana un izmaiņas

Šīs regulas 8. pantu *mutatis mutandis* piemēro pieteikumiem par atļauju atjaunošanu vai par noteikumu maiņu, ar kuriem jāveic pakalpojumi, par ko saņemta atļauja.

Ja darbības noteikumos izdara maznozīmīgas izmaiņas, proti, koriģējot intervālus, braukšanas maksu un kustības grafikus, atļaujas izsniedzējai iestādei vienīgi jāpaziņo ar izmaiņām saistītā informācija pārējām attiecīgām dalībvalstīm.

Attiecīgās dalībvalstis var arī piekrist tam, ka atļaujas izsniedzēja iestāde vienpusēji lemj par izmaiņām pakalpojuma sniegšanas noteikumos.

10. pants

Atļaujas darbības pārtraukšana

1. Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus⁽¹⁾, regulāru pārvadājumu veikšanas atļaujas darbība izbeidzas tās derīguma termiņa beigās vai trīs mēnešus pēc tam, kad atļaujas izsniedzēja iestāde saņem no atļaujas turētāja paziņojumu par viņa nodomu izbeigt pakalpojuma. Šādā paziņojumā iekļauj pienācīgu iemeslu pamatojumam.

2. Ja pieprasījums pēc pakalpojuma vairs nepastāv, 1. punktā paredzētais paziņošanas periods ir viens mēnesis.

3. Atļaujas izsniedzēja iestāde paziņo pārējo attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm par atļaujas darbības pārtraukšanu.

⁽¹⁾ OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.

4. Atļaujas turētājs informē attiecīgā pakalpojuma izmantotājus par tā sniegšanas izbeigšanu vienu mēnesi iepriekš, izmantojot attiecīgus masu saziņas līdzekļus.

11. pants

Pārvadātāju pienākumi

1. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, pārvadātājs regulārajos pārvadājumos līdz viņam piešķirtās atļaujas derīguma termiņa beigām veic visus pasākumus, lai garantētu transporta pakalpojumus, kas atbilst nepārtrauktības, regularitātes un kapacitātes standartiem, kā arī citiem noteikumiem, ko kompetentā iestāde nosaka saskaņā ar 6. panta 3. punktu.

2. Pārvadātājs norāda pārvadājuma maršrutu, autobusu pieturvietas, kustības grafiku, braukšanas maksas apmērus un pārvadājuma noteikumus tādā veidā, lai nodrošinātu šīs informācijas brīvu pieejamību visiem lietotājiem.

3. Neskarot Regulu (EK) Nr. 1370/2007, attiecīgajām dalībvalstīm ir iespējams, vienojoties savā starpā vai ar atļaujas turētāju, izdarīt izmaiņas darbības noteikumos, kas attiecas uz regulāriem pārvadājumiem.

IV NODAĻA

NEREGULĀRI PĀRVADĀJUMI UN CITI PĀRVADĀJUMI, KURIEM NAV VAJADZĪGA ATĻAUJA

12. pants

Kontroles dokumenti

1. Neregulārus pārvadājumus, izņemot 5. panta 3. punkta otrajā daļā minētos pārvadājumus, veic saskaņā ar brauciena formulāru.

2. Pārvadātājs, kas veic neregulārus pārvadājumus, aizpilda brauciena formulāru pirms katra brauciena.

3. Brauciena formulārā jābūt vismaz šādai informācijai:

- pārvadājuma veids;
- pamatmaršruts;
- pārvadātājs (pārvadātāji), kas iesaistīti pārvadājuma veikšanā.

4. Brauciena formulāru grāmatiņas piegādā tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kur pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, vai šo iestāžu izraudzītās struktūras.

5. Komisija nosaka brauciena formulāru, brauciena formulāru grāmatiņu formātu un to lietošanas veidu. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

6. Speciāliem regulāriem pārvadājumiem, kas minēti 5. panta 2. punkta trešajā daļā, par kontroles dokumentu kalpo līgums vai tā apliecināta kopija.

13. pants

Vietējas ekskursijas

Veicot starptautiskus neregulārus pārvadājumus, pārvadātājs var veikt neregulārus pārvadājumus (vietējas ekskursijas) dalībvalstī, kas nav viņa uzņēmējdarbības vieta.

Šādus pārvadājumus paredz pasažieriem, kas nav minētās dalībvalsts iedzīvotāji un ir pirms tam tā paša pārvadātāja pārvesti vienā no pirmajā daļā minētajiem starptautiskajiem braucieniem un ko aizved ar to pašu transportlīdzekli vai ar citu tā paša pārvadātāja vai pārvadātāju grupas transportlīdzekli.

V NODAĻA

KABOTĀŽA

14. pants

Vispārējs princips

Jebkuram pārvadātājam, kurš veic pasažieru komercpārvadājumus ar autotransportu un kuram ir Kopienas atļauja, ir atļauts ar nosacījumiem, kas izklāstīti šajā nodaļā, un bez jebkādas diskriminācijas attiecībā uz pārvadātāja valstspiederību vai uzņēmējdarbības vietu veikt kabotāžas pārvadājumus, kā noteikts 15. pantā.

15. pants

Atļautie kabotāžas pārvadājumi

Kabotāžas pārvadājumi ir atļauti šādiem pakalpojumiem:

- speciāli regulāri pārvadājumi, ja tie ietverti līgumā, kas noslēgts starp organizētāju un pārvadātāju;
- neregulāri pārvadājumi;
- regulāri pārvadājumi, ko kā regulārus starptautiskus pārvadājumus saskaņā ar šo regulu veic pārvadātājs, kurš nav uzņēmējas dalībvalsts rezidents, izņemot pārvadājumu pakalpojumus, kas apmierina pilsētu aglomerāta un konurbācijas vajadzības un vajadzības pēc pārvadājumiem starp tām un apkārtējām teritorijām. Kabotāžas pārvadājumus neveic neatkarīgi no šādiem starptautiskiem pārvadājumiem.

16. pants

Kabotāžas pārvadājumiem piemērojami noteikumi

1. Kabotāžas pārvadājumu veikšana, ja Kopienas tiesību aktos nav noteikts citādi, pakļauta normatīviem un administratīviem aktiem, kas ir spēkā uzņēmējā dalībvalstī attiecībā uz:

- nosacījumiem, kam pakļauts pārvadājuma līgums;
- transportlīdzekļu masu un gabarītiem;

- c) prasībām attiecībā uz noteiktu pasažieru kategoriju pārvadāšanu, proti, skolēnu, bērnu un personu ar ierobežotu kustības spēju;
- d) transportlīdzekļa vadīšanas laiku un transportlīdzekļa vadītāja atpūtas periodiem;
- e) transporta pakalpojumu pievienotās vērtības nodokli (PVN).

Masa un gabarīti, kas minēti b) apakšpunktā, attiecīgā gadījumā var pārsniegt tos, kas piemērojami pārvadātāja uzņēmējdarbības dalībvalstī, bet tie nekādos apstākļos nedrīkst pārsniegt uzņēmējas dalībvalsts noteiktos ierobežojumus iekšzemes satiksmē vai Direktīvas 96/53/EK 6. panta 1. punktā minētajos pierādījumos norādītos tehniskos parametrus.

2. Ja Kopienas tiesību aktos nav noteikts citādi, kabotāžas pārvadājumi, kuri veido 15. panta c) punktā paredzēto pārvadājumu daļu, ir pakļauti normatīviem un administratīviem aktiem, kas ir spēkā uzņēmējā dalībvalstī attiecībā uz atļaujām, konkursa procedūrām, apkalpojamām līnijām, pārvadājumu regularitāti, nepārtrauktību un biežumu, kā arī maršrutiem.

3. Uzbūves un aprīkojuma tehniskajām prasībām, kas jāievēro autotransporta līdzekļiem, kurus lieto kabotāžas pārvadājumu veikšanai, jābūt tādām, kādas noteiktas autotransporta līdzekļiem, kuri ir starptautiskā transporta aprīte.

4. Valsts normatīvos un administratīvos aktus, kas minēti 1. un 2. punktā, piemēro attiecībā uz ārvalstu pārvadātājiem saskaņā ar tādējiem pašiem nosacījumiem, kādi izvirzīti pārvadātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību uzņēmējā dalībvalstī, lai novērstu jebkādu diskrimināciju attiecībā uz valstspiederību vai uzņēmējdarbības vietu.

17. pants

Kabotāžas pārvadājumu kontroles dokumenti

1. Kabotāžas pārvadājumus neregulāru pārvadājumu veidā veic saskaņā ar 12. pantā minēto brauciena formulāru, kas atrodas autotransporta līdzeklī un ko uzrāda pēc jebkura pilnvarota kontroles darbinieka pieprasījuma.
2. Brauciena formulārā norāda šādas ziņas:
 - a) pārvadājuma sākuma un beigu vieta;
 - b) pārvadājuma sākuma datums un beigu datums.
3. Brauciena formulāri, kā minēts 12. pantā, tiek izsniegti brauciena formulāru grāmatiņās, ko apstiprinājusi kompetentā iestāde vai struktūra pārvadātāja uzņēmējdarbības dalībvalstī.
4. Speciālu regulāru pārvadājumu gadījumā kontroles dokuments ir starp pārvadātāju un pārvadājuma organizētāju noslēgtais līgums vai tā apliecināta kopija.

Tomēr brauciena formulāru aizpilda ikmēneša pārskata veidā.

5. Izlietotos brauciena formulārus nodod atpakaļ kompetentajai iestādei vai struktūrai pārvadātāja uzņēmējdarbības dalībvalstī saskaņā ar procedūrām, ko izstrādājusi šī iestāde vai struktūra.

VI NODAĻA

KONTROLES LĪDZEKĻI UN SANKCIJAS

18. pants

Transporta biļetes

1. Pārvadātāji, kas sniedz regulāru pārvadājumu pakalpojumu, izņemot speciālus regulārus pārvadājumus, izsniedz vai nu individuālas, vai kolektīvas transporta biļetes, kurās norāda:
 - a) izbraukšanas un iebraukšanas vietu, kā arī attiecīgā gadījumā tiesības uz atpakaļbraucienu;
 - b) biļetes derīguma termiņu;
 - c) maksu par braucienu.
2. Transporta biļeti, kas minēta 1. punktā, uzrāda pēc pilnvarota inspekcijas darbinieka pieprasījuma.

19. pants

Pārbaudes ceļā un uzņēmumos

1. Atļauja vai kontroles dokuments atrodas transportlīdzeklī, un to uzrāda pēc pilnvarota inspekcijas darbinieka pieprasījuma.
2. Pārvadātāji, kas veic starptautiskus pasažieru pārvadājumus ar autobusiem, dod iespēju veikt visas pārbaudes, kuru nolūks ir nodrošināt, ka transporta pakalpojumi tiek veikti pareizi, īpaši attiecībā uz autobusu vadītāju darbu un atpūtas periodiem. Saistībā ar šīs regulas īstenošanu pilnvarotiem inspekcijas darbiniekiem ir tiesības:
 - a) pārbaudīt grāmatvedības un citu dokumentāciju, kas saistīta ar transporta uzņēmuma darbību;
 - b) nokopēt uzņēmuma telpās esošas grāmatas un dokumentus vai veikt izrakstus no tiem;
 - c) iekļūt visās transporta uzņēmuma telpās, visos objektos un transportlīdzekļos;
 - d) pieprasīt jebkādas informācijas uzrādīšanu, ko satur grāmatas, dokumenti vai datu bāzes.

20. pants

Savstarpēja palīdzība

Dalībvalstis palīdz cita citai, lai nodrošinātu šīs regulas piemērošanu un attiecīgu uzraudzību. Tās veic informācijas apmaiņu, izmantojot atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1071/2009 18. pantam izveidotos valsts kontaktpunktus.

21. pants

Kopienas atļauju un atļauju anulēšana

1. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, anulē Kopienas atļauju, ja tās turētājs:

- a) vairs neatbilst 3. panta 1. punkta nosacījumiem; vai
- b) sniedzis nepatiesu informāciju par datiem, kas bijuši vajadzīgi Kopienas atļaujas izsniegšanai.

2. Atļaujas izsniedzēja iestāde anulē atļauju, ja tās turētājs vairs neatbilst nosacījumiem, uz kuru pamata atļauja izsniegta saskaņā ar šo regulu, īpaši – ja to pieprasa dalībvalsts, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību. Minētā iestāde tūlīt informē attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes.

22. pants

Uzņēmējdarbības dalībvalsts īstenotas sankcijas par pārkāpumiem

1. Ja kādā no dalībvalstīm ir veikts vai atklāts Kopienas autopārvadājumu tiesību aktu nopietns pārkāpums, jo īpaši attiecībā uz noteikumiem, ko piemēro transportlīdzekļiem un transportlīdzekļu vadītāju darba un atpūtas režīmam, kā arī ja 5. panta 1. punkta piektajā daļā minētos paralēlos vai pagaidu satiksmes pakalpojumus sniedz bez atļaujas, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs, kas izdarījis pārkāpumu, veic uzņēmējdarbību, attiecīgi rīkojas, kas var ietvert brīdinājumu, ja to paredz valsts tiesību akti, lai izskatītu lietu. Tā rezultātā, *inter alia*, var uzlikt šādus administratīvus sodus:

- a) pagaidu vai pastāvīga dažu vai visu Kopienas atļaujas apliecināto kopiju anulēšana;
- b) pagaidu vai pastāvīga Kopienas atļaujas anulēšana.

Šīs sankcijas var noteikt pēc tam, kad šajā lietā ir pieņemts galīgais lēmums, un ņem vērā Kopienas atļaujas turētāja izdarītā pārkāpuma smagumu un apliecināto Kopienas atļaujas kopiju kopskaitu, kas piešķirts starptautiskajai ceļu satiksmei.

2. Uzņēmējdarbības dalībvalsts kompetentās iestādes pēc iespējas drīzāk un vēlākais sešu nedēļu laikā pēc galīgā lēmuma pieņemšanas paziņo tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā atklāti pārkāpumi, kuras no 1. punktā paredzētajām sankcijām ir piemērotas un vai tās vispār ir piemērotas.

Ja tādas sankcijas nav piemērotas, uzņēmējdarbības dalībvalsts kompetentās iestādes sniedz tāda lēmuma iemeslu izklāstu.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka attiecīgajam pārvadātājam piemērotās sankcijas kopumā ir samērīgas attiecībā uz pārkāpuma vai pārkāpumu smagumu, kas bija šo sankciju piemērošanas cēlonis, ņemot vērā visas sankcijas, kas par to pašu pārkāpumu piemērotas dalībvalstī, kur pārkāpums ir atklāts.

4. Šis pants neskar tās dalībvalsts kompetento iestāžu iespējas, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, uzsākt tiesvedību valsts tiesā. Ja šāda tiesvedība ir uzsākta, attiecīgā kompetentā iestāde par to informē to dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās izdarīti attiecīgie pārkāpumi.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai pārvadātājiem būtu tiesības pārsūdzēt tiesā jebkuru administratīvo sodu, kas tiem uzlikts saskaņā ar šo pantu.

23. pants

Uzņēmējas dalībvalsts īstenotas sankcijas par pārkāpumiem

1. Ja dalībvalsts kompetentās iestādes konstatējušas, ka tās teritorijā noticis šīs regulas vai Kopienas autopārvadājumu tiesību aktu nopietns pārkāpums, ko izdarījis nerezidents pārvadātājs, tad dalībvalsts, kuras teritorijā pārkāpums atklāts, pēc iespējas drīzāk un vēlākais sešu nedēļu laikā pēc galīgā lēmuma pieņemšanas šajā lietā nosūta šādu informāciju tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību:

- a) pārkāpuma aprakstu un datumu un laiku, kad pārkāpums izdarīts;
- b) pārkāpuma kategoriju, veidu un smagumu; un
- c) piemērotās un izpildītās sankcijas.

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var pieprasīt, lai tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvadātājs veic uzņēmējdarbību, uzlikt administratīvos sodus saskaņā ar 22. pantu.

2. Neskarot kriminālvajāšanu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var piemērot sankcijas pārvadātājiem nerezidentiem, kas tās teritorijā ar kabotāžas pārvadājumiem pārkāpuši šo regulu vai Kopienas vai attiecīgās valsts pārvadājumu noteikumus. Sankcijas piemēro bez diskriminācijas, un tās var, *inter alia*, sastāvēt no brīdinājuma vai, nopietnu pārkāpumu gadījumā, no īslai cīga kabotāžas aizlieguma tās uzņēmējas dalībvalsts teritorijā, kur noticis pārkāpums.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai pārvadātāji tiesā varētu pārsūdzēt jebkuru administratīvo sodu, kas tiem piemērots saskaņā ar šo pantu.

24. pants

Ierakstīšana valsts elektroniskajos reģistros

Dalībvalstis nodrošina, lai valsts autopārvadātāju uzņēmumu elektroniskajā reģistrā būtu ievadīti Kopienas autopārvadājumu tiesību aktu nopietni pārkāpumi, kas attiecināmi uz pārvadātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, un kā rezultātā jebkurā dalībvalstī piemērota sankcija, kā arī to, lai minētajā reģistrā būtu ievadīta informācija par īslaicīgi atsauktu Kopienas atļauju vai tās apliecinātu kopiju. Reģistrā ievadītie dati, kas attiecas uz Kopienas atļaujas pagaidu vai pastāvīgu anulēšanu, datu bāzē jāglabā vismaz divus gadus no Kopienas atļaujas apturēšanas brīža gadījumā, ja Kopienas atļauju anulē pagaidu kārtā, un no anulēšanas brīža gadījumā, ja Kopienas atļauju anulē pastāvīgi.

VII NODAĻA

ĪSTENOŠANA

25. pants

Nolīgumi starp dalībvalstīm

1. Dalībvalstis var noslēgt divpusējus un daudzpusējus nolīgumus par to pārvadājumu turpmāku liberalizāciju, uz kuriem attiecas šī regula, īpaši attiecībā uz atļauju sistēmu un kontroles dokumentu vienkāršošanu vai atcelšanu, īpaši pierobežas apgabalos.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par visiem nolīgumiem, kas noslēgti saskaņā ar 1. punktu.

26. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 3821/85 (1985. gada 20. decembris) par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā⁽¹⁾, 18. panta 1. punktu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu, 5. punkta b) apakšpunktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

27. pants

Sankcijas

Dalībvalstis izstrādā noteikumus par sankcijām, ko piemēro šīs regulas noteikumu pārkāpšanas gadījumos, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās tiek īstenotas. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis par attiecīgajiem noteikumiem paziņo Komisijai līdz 2011. gada 4. decembrim un nekavējoties paziņo par visām turpmākajām izmaiņām.

⁽¹⁾ OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.

Dalībvalstis nodrošina, ka visus šos pasākumus piemēro bez diskriminācijas – neatkarīgi no pārvadātāja valstspiederības vai uzņēmējdarbības vietas.

28. pants

Ziņošana

1. Dalībvalstis reizi divos gados Komisijai paziņo, cik atļaujas iepriekšējā gadā izsniegtas regulāru pārvadājumu veikšanai un to regulāro pārvadājumu veikšanas atļauju kopējo skaitu, kas ir derīgas ziņojuma perioda beigās. Šo informāciju iesniedz atsevišķi par katru regulārā pārvadājuma galamērķa valsti. Dalībvalstis Komisijai paziņo arī datus par regulāriem un neregulāriem kabotāžas pārvadājumiem, ko ziņojuma periodā veikuši pārvadātāji, kas ir rezidenti.

2. Uzņēmēju dalībvalstu kompetentās iestādes reizi divos gados nosūta Komisijai statistikas datus par to atļauju skaitu, kas izsniegtas kabotāžas pārvadājumu veikšanai regulāro pārvadājumu veidā, kā minēts 15. panta c) punktā.

3. Komisija nosaka tās tabulas formu, kas jālieto, paziņojot 2. punktā minētos statistikas datus. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Ne vēlāk kā katra gada 31. janvārī dalībvalstis informē Komisiju par to pārvadātāju skaitu, kuriem iepriekšējā gada 31. decembrī ir Kopienas atļauja, kā arī par Kopienas atļauju apliecināto kopiju skaitu, kas atbilst šajā datumā apgrozībā esošo transportlīdzekļu skaitam.

29. pants

Regulas (EK) Nr. 561/2006 grozījums

Regulas (EK) Nr. 561/2006 8. pantam pievieno šādu punktu:

6.a “Atkāpjoties no 6. punkta, transportlīdzekļa vadītājs, kurš veic vienu neregulāru starptautisko pasažieru pārvadājumu, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum (*), pēc iepriekšējā regulārā nedēļas atpūtas perioda izmantošanas ir tiesīgs atlikt nedēļas atpūtas laiku līdz 12 secīgiem 24 stundu periodiem ar nosacījumu, ka:

- a) pārvadājums ilgst vismaz 24 stundas dalībvalstī vai trešā valstī, kas nav tā pati valsts, kurā pārvadājums sācies; un
- b) pēc minētās atkāpes izmantošanas transportlīdzekļa vadītājs:
 - i) izmanto divus regulāros nedēļas atpūtas periodus; vai

- ii) arī izmanto vienu regulāro nedēļas atpūtas periodu un vienu saīsināto nedēļas atpūtas periodu, kas ilgst vismaz 24 stundas. Tomēr saīsināto atpūtas periodu kompensē ar līdzvērtīgu nepārtrauktu atpūtas periodu, ko izmanto līdz atkāpes piemērošanas periodam sekojošās trešās nedēļas beigām; un
- c) sākot no 2014. gada 1. janvāra, transportlīdzeklis ir aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīcēm atbilstīgi Regulas (EEK) Nr. 3821/85 IB pielikuma prasībām; un
- d) sākot no 2014. gada 1. janvāra, gadījumos, ja brauciens notiek no plkst. 22.00 līdz plkst. 6.00, transportlīdzekli pārmaiņus vada vairāki transportlīdzekļa vadītāji vai arī 7. pantā minētais braukšanas laiks ir jāsamazina līdz trīs stundām.

Komisija cieši uzrauga minētās atkāpes piemērošanu, lai nodrošinātu, ka ar ļoti stingriem noteikumiem tiek saglabāta ceļu satiksmes drošība, jo īpaši pārbaudot, vai atkāpes piemērošanas periodā kopējais braukšanas laiks nav pārmērīgi ilgs. Līdz 2012. gada 4. decembrim Komisija sagatavo ziņojumu, kurā novērtē atkāpes piemērošanas ietekmi uz ceļu satiksmes drošību, kā arī sociālos aspektus. Ja Komisija uzskata par vajadzīgu, tā ierosina šajā sakarā grozīt šo regulu.

(*) OV L 300, 14.11.2009., 88. lpp.”

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2009. gada 21. oktobrī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*
J. BUZEK

*Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs*
C. MALMSTRÖM

VIII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

30. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Regulu (EEK) Nr. 684/92 un Regulu (EK) Nr. 12/98.

Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

31. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2011. gada 4. decembra, izņemot 29. pantu, ko piemēro no 2010. gada 4. jūnija.

*I PIELIKUMS***Kopienas atļaujas aizsardzības elementi**

Kopienas atļaujā jābūt vismaz diviem no šādiem aizsardzības elementiem:

- hologramma,
 - īpašas šķiedras papīrā, kas ir redzamas ultravioletajā gaismā,
 - vismaz viena mikrodrukas rinda (druka, kas ir redzama tikai ar palielināmo stiklu un ko nevar nokopēt ar fotokopētāju),
 - reljefi burti, simboli vai raksti,
 - divkārtīga numerācija: sērijas numurs un izsniegšanas numurs,
 - aizsargfons ar smalku gījošētu rakstu un īrispiespiedumu.
-

II PIELIKUMS

Kopienas atļaujas paraugs

EIROPAS KOPIENA

(a)

(Krāsa – pantonis gaiši zils, DIN A4 formāta celulozes papīrs, masa – 100 g/m² vai vairāk)

(Kopienas atļaujas pirmā lappuse)

(Teksts Kopienas atļaujas izsniedzējas dalībvalsts oficiālajā(-ās) valodā(-ās) vai vienā no oficiālajām valodām)

Kopienas atļaujas izsniedzējas dalībvalsts atšķirības zīme ⁽¹⁾
--

Kompetentās iestādes vai struktūras nosaukums
--

KOPIENAS ATĻAUJA Nr. ...

(vai)

APLIECINĀTA KOPIJA Nr.

starptautiskiem pasažieru komercpārvadājumiem ar autobusu

Šis Kopienas atļaujas turētājam ⁽²⁾

.....

ir atļauts veikt starptautiskos pasažieru komercpārvadājumus ar autotransportu Kopienas teritorijā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un saskaņā ar šīs Kopienas atļaujas vispārīgajiem noteikumiem.

Piezīmes:	
.....	
Šī Kopienas atļauja ir derīga no	līdz
Izsniegta	datums
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Dalībvalstu atšķirības zīmes: (B) Beļģija, (BG) Bulgārija, (CZ) Čehija, (DK) Dānija, (D) Vācija, (EST) Igaunija, (IRL) Īrija, (GR) Grieķija, (E) Spānija, (F) Francija, (I) Itālija, (CY) Kipra, (LV) Latvija, (LT) Lietuva, (L) Luksemburga, (H) Ungārija, (MT) Malta, (NL) Nīderlande, (A) Austrija, (PL) Polija, (P) Portugāle, (RO) Rumānija, (SLO) Slovēnija, (SK) Slovākija, (FIN) Somija, (S) Zviedrija, (UK) Apvienotā Karaliste.

⁽²⁾ Pārvadātāja pilns vārds vai uzņēmuma nosaukums un pilna adrese.

⁽³⁾ Paraksts un tās kompetentās iestādes vai struktūras zīmogs, kas izsniedz Kopienas atļauju.

(b)

(Kopienas atļaujas otrā lappuse)

(Teksts Kopienas atļaujas izsniedzējas dalībvalsts oficiālajā(-ās) valodā(-ās) vai vienā no oficiālajām valodām)

Vispārīgi noteikumi

1. Šī Kopienas atļauja ir izsniegta, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/2009.
2. Šo Kopienas atļauju komercpārvaldījumu veikšanai ir izsniegusi tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā pārvaldītājs veic uzņēmējdarbību, ievērojot to, ka šis pārvaldītājs:
 - a) dalībvalstī, kur viņš veic uzņēmējdarbību, ir saņēmis atļauju veikt regulāros pasažieru pārvaldījumus, to skaitā speciālos regulāros pārvaldījumus vai neregulāros pārvaldījumus ar autobusu;
 - b) atbilst nosacījumiem, kas ietverti Kopienas noteikumos par atļauju pasažieru autopārvaldītāju profesionālās darbības veikšanai iekšzemes un starptautiskos pārvaldījumos;
 - c) atbilst tiesību aktu prasībām, ņemot vērā transportlīdzekļa vadītājiem un transportlīdzekļiem noteiktos standartus.
3. Šī Kopienas atļauja dod tiesības veikt starptautiskos pasažieru komercpārvaldījumus ar autobusu visā Kopienas teritorijā:
 - a) ja izbraukšanas vieta un iebraukšanas vieta atrodas divās dažādās dalībvalstīs, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm;
 - b) ja izbraukšanas vieta un iebraukšanas vieta atrodas tai pašā dalībvalstī, bet pasažieri iekāpj vai izkāpj citā dalībvalstī vai trešā valstī;
 - c) ja pārvaldījums tiek veikts no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, braucot vai nebraucot tranzītā cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm vai trešām valstīm;
 - d) ja pārvaldījums tiek veikts starp trešām valstīm, braucot tranzītā cauri vienas vai vairāku dalībvalstu teritorijām,kā arī veikt ar šādiem pārvaldījumiem saistītus taksībraucienus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1073/2009 nosacījumiem.

Ja pārvaldījumu veic no dalībvalsts uz trešo valsti un otrādi, Regulu (EK) Nr. 1073/2009 piemēro tās dalībvalsts teritorijā esošai brauciena daļai, kura šķērsota tranzītā. To nepiemēro brauciena daļai tās dalībvalsts teritorijā, kur pasažieri iekāpj vai izkāpj, tik ilgi, kamēr nav noslēgts nepieciešamais nolīgums starp Kopienas un attiecīgo trešo valsti.
4. Šo Kopienas atļauju var izmantot tikai tās turētājs, un to nedrīkst nodot trešām personām.
5. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā šī Kopienas atļauja izsniegta, var to anulēt, ja pārvaldītājs:
 - a) vairs neatbilst Regulas (EK) Nr. 1073/2009 3. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem;
 - b) sniedzis nepatiesu informāciju par datiem, kas vajadzīgi Kopienas atļaujas izsniegšanai vai atjaunošanai;
 - c) kādā no dalībvalstīm nopietni pārkāpis vai vairākkārt pārkāpis Kopienas tiesību aktus par autotransportu, jo īpaši noteikumus attiecībā uz transportlīdzekļiem un transportlīdzekļu vadītāju darbu un atpūtas režīmu, vai arī bez atļaujas sniedzis Regulas (EK) Nr. 1073/2009 5. panta 1. punkta piektajā daļā minētos paralēlos vai pagaidu pārvaldījumus. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pārvaldītājs, kas izdarījis pārkāpumu, veic uzņēmējdarbību, var, *inter alia*, anulēt Kopienas atļauju vai arī pagaidu kārtā vai pastāvīgi anulēt Kopienas atļaujas apliecinātās kopijas.

Šīs sankcijas nosaka, ņemot vērā Kopienas atļaujas turētāja izdarītā pārkāpuma smagumu un Kopienas atļaujas apliecināto kopiju kopskaitu, kas ir pārvaldītāja rīcībā darbībai starptautiskajā transporta pakalpojumu tirgū.

6. Kopienas atļaujas oriģinālu pārvadātājs glabā savā uzņēmumā. Kopienas atļaujas apliecinātai kopijai jāatrodas transportlīdzeklī, ar ko veic starptautisko pārvadājumu.
7. Šī Kopienas atļauja jāuzrāda pārbaudei pēc attiecīgi pilnvarotas kontrolējošas amatpersonas pieprasījuma.
8. Kopienas atļaujas turētājam katras dalībvalsts teritorijā jāievēro tajā spēkā esošie normatīvie un administratīvie akti, īpaši attiecībā uz transportu un ceļu satiksmi.
9. "Regulārie pārvadājumi" ir pārvadājumi, kas nodrošina pasažieru pārvadājumus ar noteiktiem laika intervāliem pa noteiktiem maršrutiem, pasažieriem iekāpjot un izkāpjot iepriekš noteiktās pieturvietās, un tie ir pieejami visiem pasažieriem, izņemot gadījumus, kad obligāti nepieciešama iepriekšēja vietu rezervēšana.

Tas, ka pārvadājumu veikšanas nosacījumos tiek izdarītas izmaiņas, neietekmē to piederību regulāriem pārvadājumiem.

Regulāriem pārvadājumiem nepieciešama atļauja.

"Speciālie regulārie pārvadājumi" ir regulārie pārvadājumi, lai kas tos organizētu, kad tikai noteiktu kategoriju pasažieri tiek pārvadāti ar noteiktiem laika intervāliem pa noteiktiem maršrutiem, pasažieriem iekāpjot un izkāpjot iepriekš noteiktās pieturvietās.

Speciāli regulāri pārvadājumi ietver:

- a) strādnieku pārvadāšanu no mājām uz darbu un atpakaļ;
- b) skolēnu un studentu pārvadāšanu no dzīvesvietas uz mācību iestādi un atpakaļ.

Tas, ka speciālo pārvadājumu veikšanas nosacījumus var mainīt saskaņā ar izmantotāju vajadzībām, neietekmē to piederību pie regulāriem pārvadājumiem.

Speciālajiem regulārajiem pārvadājumiem atļauja nav vajadzīga, ja starp pārvadājumu organizētāju un pārvadātāju ir noslēgts līgums.

Paralēlu vai pagaidu pārvadājumu organizēšanai, lai apkalpotu tos pašus pasažierus, kas izmanto jau pastāvošos regulāros pārvadājumus, vajadzīga atļauja.

"Neregulāri pārvadājumi" ir pārvadājumi, kuri neatbilst regulāru pārvadājumu definīcijai, speciālus regulārus pārvadājumus ietverot, un kuru galvenā pazīme ir tas, ka tajos tiek pārvadātas pasažieru grupas, kas ir izveidotas pēc pasūtītāja vai paša pārvadātāja iniciatīvas. Paralēlu vai pagaidu pārvadājumu organizēšanai, kas ir līdzīgi pastāvošajiem regulārajiem pārvadājumiem un apkalpo tos pašus pasažierus, vajadzīga atļauja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1073/2009 III nodaļā noteikto procedūru. Šie pārvadājumi nezaudē neregulāru pārvadājumu statusu tikai tad, ja tiek veikti ar noteiktiem intervāliem.

Neregulāriem pārvadājumiem atļauja nav vajadzīga.

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EEK) Nr. 684/92	Regula (EK) Nr. 12/98	Šī regula
1. pants		1. pants
2. panta 1.1. punkts	2. panta 1. punkts	2. panta 2. punkts, 5. panta 1. punkts
2. panta 1.2. punkts	2. panta 2. punkts	2. panta 3. punkts, 5. punkta 2. punkts
2. panta 1.3. punkts		5. panta 1. punkta piektā daļa
2. panta 3.1. punkts	2. panta 3. punkts	2. panta 4. punkts, 5. panta 3. punkts
2. panta 3.3. punkts		5. panta 3. punkts
2. panta 3.4. punkts		5. panta 3. punkts
2. panta 4. punkts		2. panta 5. punkts, 5. panta 5. punkts
3. pants		3. pants
3.a pants		4. pants
4. pants		5. pants
5. pants		6. pants
6. pants		7. pants
7. pants		8. pants
8. pants		9. pants
9. pants		10. pants
10. pants		11. pants
11. pants		12. pants
12. pants		13. pants
13. pants		5. panta 5. punkts
	1. pants	14. pants
	2. panta 4. punkts	
	3. pants	15. pants
	4. pants	16. pants
	5. pants	4. panta 3. punkts
	6. pants	17. pants
	7. pants	28. panta 3. punkts
	8. pants	26. pants
	9. pants	
14. pants		18. pants
15. pants		19. pants
	11. panta 1. punkts	20. pants
16. panta 1. punkts		21. panta 1. punkts
16. panta 2. punkts		21. panta 2. punkts
16. panta 3. punkts		22. panta 1. punkts
16. panta 4. punkts		23. panta 1. punkts
16. panta 5. punkts		22. panta 2. punkts
	11. panta 2. punkts	23. panta 2. punkts
	11. panta 3. punkts	23. panta 2. punkts
	11. panta 4. punkts	
	12. pants	22. panta 5. punkts, 23. pants

Regula (EEK) Nr. 684/92	Regula (EK) Nr. 12/98	Šī regula
	13. pants	
16.a pants	10. pants	26. pants
17. pants		
18. pants		25. pants
19. pants	14. pants	27. pants
20. pants		
21. pants		30. pants
22. pants	15. pants	31. pants
Pielikums		II pielikums

Abonementa cenas 2009. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 000 gadā (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 mēnesī (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 700 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 70 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 40 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 500 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, 2 izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 360 gadā (= EUR 30 mēnesī)
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

(*) Atsevišķi drukātie eksemplāri:
1 līdz 32 lappuses: EUR 6
33 līdz 64 lappuses: EUR 12
vairāk nekā 64 lappuses: cena pēc pieprasījuma

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Publikāciju biroja maksas izdevumi ir pieejami pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV